

Förteckning öfver tryckta
utskottsbetänkanden m. m. hos
Helsingfors Hadsfullmäktige år 1882.

1.
- Rättskammarens Skifvelser om friare
dispositionsrätt för Smeden A. Lehtonen.
3. Bet. om ny valordning.
4. D^e om underflåd för värdpliktiges
familjer.
- Rättskammarens yttrande om vid
sträcktare dispositionsrätt.
6. Bet. om handelsrätt för mafaisketas
bekännare.
- Rättskammarens yttrande om
förändringar i lottatellen för
gaslysnings och nya lyktor.
12. Bet. om tillfökt till polisens stat.

5. Bet. om förslaget till kommunalt sjuk-
hus.

6. D: om ny arbetsordning för Råd-
husmännen.

7. D: om förhöjning af lönen för brott-
målsnotarierna vid Rådhusmännen.

Diätsekkammarens förslag till nya taxor
för marknadsstånd och bord.

D: dito om utavundring af åt-
skilliga jordlägenheter.

20. Bet. om judeförfallningsförslagen.

22. D: om koncession för and äggning af
grändvägar i Gadesn.

- Handlingar om nyinförande af
vampskjut vid födra kasernen.

- Judekommitténs förslag till förordningar.

25. Bet. om polisens i Gadesn förstärkning.

Handlingar om vattenledningsens af
vertagande af floden.

D: om revision af flodens väder-
skaner för 1861.

1. Bet. om dito dito.

Utgifts- och inkomstförslag för 1863.
Dito dito

Bet. om dito dito

Tillägg till föregående.

Utgifts- och inkomstförslag för
1863, fastställt af flodfull-
mäktige.

Stadsfullmäktige i Helsingfors,
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 16 December 1881.

N° 313.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Hos Drätselkammaren har Jernvägssmeden Alexius Lehtonen anhållit, att enär han, som på arrende af staden innehar villaområdet n:o 25 B. Surutoin vid östra chausseen, om 34,580 kvadratfot, för en tid af 30 år, räknadt från den 2 Juli 1880, och emot en årlig afgäld af etthundrafemtio mark, vore i behof af att upptaga penningelån emot inteckning i sina byggnader å stället, honom måtte tillerkännas den för ändamålet erforderliga rättigheten att, utan stadens hörande, till annan man öfverlåta sin besittningsrätt till sagda område.

Drätselkammaren har för sin del ansett smeden Lehtons omförmälda anhållan böra bifallas, men tillika trott att i sådan händelse den här nedan omnämnda åtgärd borde vidtagas i syfte att säkerställa staden beträffande det för lägenheten bestämda arrendets utgående. Stadsfullmäktige hafva väl under den 11 sistlidne Oktober, med anledning af revisionsberättelsen för år 1880, uppmanat Drätselkammaren »att beträffande affordrande af borgen för de arrendemarker, som innehafvas med såkallad vidsträcktare dispositionsrätt, ställa sig gällande föreskrifter till efterrättelse« men det synes Drätselkammaren som om iakttagandet af dessa föreskrifter eller af de vilkor, som Stadsfullmäktige uti ifrågavarande afseende fastställt att i allmänhet gälla vid utarrendering af stadens jord, dock icke skulle bereda staden tillfyllesgörande säkerhet i den händelse, att arrendatorn beviljats vidsträcktare besittningsrätt. Berörda vilkor innehålla nemligen: att vid utarrendering af lägenhet skall den, hvars arrendeanbud blifvit godkänt, inom åtta dagar derefter hos Drätselkammaren ställa sådan borgen eller annan säkerhet för arrendeafgäldens erläggande och de öfriga arrendevilkorens fullgörande, som från stadens sida kan finnas antaglig, hvilken borgen eller säkerhet skall, då sådant blifver nödigt, tillbörligen förnyas; samt att arrendatorn är berättigad att arrendet på annan person öfverlåta, efter derom skedd anmälan hos Drätselkammaren och sedan arrendeöfvertagaren för sig ställt säkerhet af nu nämnda beskaffenhet. I allmänhet eller då arrendatorn ej kommit i åtnjutande af den friare dispositionsrätt, hvarom nu är fråga, är således giltigheten af

en arrendetransport gjord beroende, bland annat, deraf huruvida den nye arrendatorn ställer sådan säkerhet för arrendet, som staden finner godt för ändamålet gilla. Men Drätselkammaren anser det vara ganska tvifvelaktigt, huruvida staden äfven i det fall att densamma uttryckligen medgifvit sin arrendator rättighet att utan stadens hörande vidare öfverlåta sin besittningsrätt, likväl fortfarande vore befogad att för giltigheten af en på grund häraf afslutad transport vidhålla ett vilkor, så beskaffadt att i frågan om dess uppfyllelse staden ensam egde afgöranderätt, sålunda att emot dess bestämmande härom någon appell icke gäfves. Och till följd häraf måste Drätselkammaren likaså mycket betvifla, att staden, om en arrendator med begagnande af sin friare dispositionsrätt öfverlätit sin arrendejord till annan person, som emellertid icke ställt säkerhet för arrendevilkoren, skulle kunna i rättslig väg göra den först nämnde arrendeinnehafvaren och hans borgesmän ansvarige för de fordringsanspråk i grund af obetaldt arrende eller vanhäfd, som efter öfverlåtelsen kunde uppstå för staden. Likaledes tror sig Drätselkammaren böra ifrågasätta betydelsen och verkan af en inteckning, som tilläfventyrs meddelats i byggnader å arrendemark, der grundegaren förbehållit sig uteslutande pröfningsrätt rörande en omständighet, hvars förhandenvaro gjorts till ett väsentligt vilkor för möjligheten till arrenderättens öfvergång; att den realsäkerhet, inteckningshafvaren med inteckningen åsyftat, sålunda kunde af grundegaren göras illusorisk, torde finnas uppenbart. — Att staden åter skulle åt annan person, t. ex. åt den kompromiss, som har att slita tvister emellan staden och arrendatorn, öfverlemna att afgöra öfver antagligheten af stald arrendeborgen kan väl icke komma i fråga och skulle ej heller åstadkomma någon garanti beträffande säkerhetens beskaffenhet.

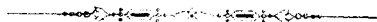
Med afseende ej mindre å hvad nu framhållits än ock derå att den säkerhet, som staden, enligt lag, såsom grundegare har att för sin afgäld från arrendemark tillgodnjuta uti arrendatorns åbyggnad å stället, upphör derest åbyggnaden för sig af arrendatorn föryttras till annan person, anser Drätselkammaren att staden borde, vid meddelandet af vidsträcktare besittningsrätt till sina arrendeområden, i allmänhet begagna sig af sin rättighet att för arrendeafgifterna vinna inteckning i arrendatorernes byggnader. En dylik åtgärd, såsom blott åsyftande säkerhet för arrende, eller således för en afgäld, som i hvarje fall skall erläggas för jorden, kunde ej utgöra hinder för arrendatorn att erhålla penningelån emot vidare inteckning. Att de med dylik intecknings utverkande förenade, jemnförelsevis mindre betydande kostnader, såsom af arrendatorn föranledda, skulle drabba honom ensam måste staden härvid skäligen kunna fordra, och likaså äfven att arrendatorn förbunde sig att, såvidt å honom ankomme, lemna staden tillfälle att framst erhålla ifrågavarande inteckning.

Drättselkammaren får således hos Stadsfullmäktige ödmjukast föreslå, att jernvägssmeden Lehtonens ansökan om vidsträcktare besittningsrätt till villalotten n:o 25 B. Surutoin måtte af Fullmäktige bifallas, men icke endast med iakttagande dervid af att staden för sin arrendeafgåld från lägenheten utverkar sig inteckning i sökandens byggnader derstädes, utan ock under vilkor att sökanden, hvilken tillåtes öfverlåta villaområdet allenast i dess helhet, åtager sig alla med inteckningens erhållande förenade kostnader samt förbinder sig att, för såvidt å honom ankommer, lemna staden tillfälle att i omförmäldt afseende vinna första inteckning.

På Drättselkammarens vägnar :

E. Öhman.

Lars Homén.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 16 December 1881.

N° 313.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Hos Drätselkammaren har Jernvägssmeden Alexius Lehtonen anhållit, att enär han, som på arrende af staden innehar villaområdet n:o 25 B. Surutoin vid östra chausseen, om 34,580 qvadrattfot, för en tid af 30 år, räknadt från den 2 Juli 1880, och emot en årlig afgäld af ethundrafemtio mark, vore i behof af att upptaga penningelån emot inteckning i sina byggnader å stället, honom måtte tillerkännas den för ändamålet erforderliga rättigheten att, utan stadens hörande, till annan man öfverlåta sin besittningsrätt till sagda område.

Drätselkammaren har för sin del ansett smeden Lehtonens omförmälda anhållan böra bifallas, men tillika trott att i sådan händelse den här nedan omnämnda åtgärd borde vidtagas i syfte att säkerställa staden beträffande det för lägenheten bestämda arrendets utgående. Stadsfullmäktige hafva väl under den 11 sistlidne Oktober, med anledning af revisionsberättelsen för år 1880, uppmanat Drätselkammaren »att beträffande affordrande af borgen för de arrendemarker, som innehafvas med såkallad vidsträcktare dispositionsrätt, ställa sig gällande föreskrifter till efterrättelse« men det synes Drätselkammaren som om iakttagandet af dessa föreskrifter eller af de vilkor, som Stadsfullmäktige uti ifrågavarande afseende fastställt att i allmänhet gälla vid utarrendering af stadens jord, dock icke skulle bereda staden tillfyllesgörande säkerhet i den händelse, att arrendatorn beviljats vidsträcktare besittningsrätt. Berörda vilkor innehålla nemligen: att vid utarrendering af lägenhet skall den, hvars arrendeanbud blifvit godkänt, inom åtta dagar derefter hos Drätselkammaren ställa sådan borgen eller annan säkerhet för arrendeafgäldens erläggande och de öfriga arrendevilkorens fullgörande, som från stadens sida kan finnas antaglig, hvilken borgen eller säkerhet skall, då sådant blifver nödigt, tillbörligen förnyas; samt att arrendatorn är berättigad att arrendet på annan person öfverlåta, efter derom skedd anmälan hos Drätselkammaren och sedan arrendeöfvertagaren för sig ställt säkerhet af nu nämnda beskaffenhet. I allmänhet eller då arrendatorn ej kommit i åtnjutande af den friare dispositionsrätt, hvarom nu är fråga, är således giltigheten af

en arrendetransport gjord beroende, bland annat, deraf huruvida den nye arrendatorn ställer sådan säkerhet för arrendet, som staden finner godt för ändamålet gilla. Men Drätselkammaren anser det vara ganska tvifvelaktigt, huruvida staden äfven i det fall att densamma uttryckligen medgifvit sin arrendator rättighet att utan stadens hörande vidare öfverlåta sin besittningsrätt, likväl fortfarande vore befogad att för giltigheten af en på grund häraf afslutad transport vidhålla ett vilkor, så beskaffadt att i frågan om dess uppfyllelse staden ensam egde afgöranderätt, sålunda att emot dess bestämmande härom någon appell icke gäfves. Och till följd häraf måste Drätselkammaren likaså mycket betvifla, att staden, om en arrendator med begagnande af sin friare dispositionsrätt öfverlätit sin arrendejord till annan person, som emellertid icke stält säkerhet för arrendevilkoren, skulle kunna i rättslig väg göra den först nämnde arrendeinnehafvaren och hans borgesmän ansvarige för de fordringsanspråk i grund af obetaldt arrende eller vanhäfd, som efter öfverlåtelsen kunde uppstå för staden. Likaledes tror sig Drätselkammaren böra ifrågasätta betydelsen och verkan af en in-teckning, som tilläfventyrs meddelats i byggnader å arrendemark, der grundegaren förbehållit sig uteslutande pröfningsrätt rörande en omständighet, hvars förhandenvaro gjorts till ett väsentligt vilkor för möjlighet till arrenderättens öfvergång; att den realsäkerhet, in-teckningshafvaren med in-teckningen åsyftat, sålunda kunde af grundegaren göras illusorisk, torde finnas uppenbart. — Att staden åter skulle åt annan person, t. ex. åt den kompromiss, som har att slita tvister emellan staden och arrendatorn, öfverlemna att afgöra öfver antagligheten af stäld arrendeborgen kan väl icke komma i fråga och skulle ej heller åstadkomma någon garanti beträffande säkerhetens beskaffenhet.

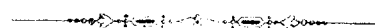
Med afseende ej mindre å hvad nu framhållits än ock derå att den säkerhet, som staden, enligt lag, såsom grundegare har att för sin afgäld från arrendemark tillgodonjuta uti arrendatorns åbyggnad å stället, upphör derest åbyggnaden för sig af arrendatorn föryttras till annan person, anser Drätselkammaren att staden borde, vid meddelandet af vidsträcktare besittningsrätt till sina arrendeområden, i allmänhet begagna sig af sin rättighet att för arrendeafgifterna vinna in-teckning i arrendatorernes byggnader. En dylik åtgärd, såsom blott åsyftande säkerhet för arrende, eller således för en afgäld, som i hvarje fall skall erläggas för jorden, kunde ej utgöra hinder för arrendatorn att erhålla penningelån emot vidare in-teckning. Att de med dylik in-tecknings utverkande förenade, jemnförelsevis mindre betydande kostnader, såsom af arrendatorn föranledda, skulle drabba honom ensam måste staden härvid skäligen kunna fordra, och likaså äfven att arrendatorn förbunde sig att, såvidt å honom ankomme, lemna staden tillfälle att främst erhålla ifrågavarande in-teckning.

Drätselkammaren får således hos Stadsfullmäktige ödmjukast föreslå, att jernvägssmeden Lehtonens ansökan om vidsträcktare besittningsrätt till villalotten n:o 25 B. Surutoin måtte af Fullmäktige bifallas, men icke endast med iakttagande dervid af att staden för sin arrendeafgåld från lägenheten utverkar sig inteckning i sökandens byggnader derstädes, utan ock under vilkor att sökanden, hvilken tillåtes öfverlåta villaområdet allenast i dess helhet, åtager sig alla med inteckningens erhållande förenade kostnader samt förbinder sig att, för såvidt å honom ankommer, lemna staden tillfälle att i omförmäldt afseende vinna första inteckning.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Utskottsytrande angående det af Magistraten uppgjorda förslaget till ny valordning.

Vid sammanträde den 29 sistlidne november uppdrogo Stadsfullmäktige åt undertecknade såsom ett särskildt utskott att afgifva yttrande med anledning af Magistratens, i bilagda skrifvelse af den 31 föregående oktober, framställda förslag till förändringar i den å allmän rådhusstämma den 2 oktober 1874 antagna och af Guvernören öfver länet den 2 påföljande november fastställda valordningen för kommunala val i staden.

Utskottet har vid sin i följd häraf företagna granskning af Magistratens förslag funnit de deri omordade förändringarna öfverhufvud af behovet påkallade, samt äfven tillfredsställande, såvidt genom desamma den härförinnan fastställda olämpliga fördelningen af valkretsarna förbättras samt det obehöfliga uppläsandet af valordningen och kungörelsen äfvensom det opraktiska stadgandet rörande valesdlars afemnande efter upprop afskaffas.

Likaså synes nödvändigheten af den af Magistraten förordade bestämningen derom, att till grund för röstlängden skall läggas den «senast upprättade» skattörelängden, hvarigenom stundom föregående års skattörelängd kommer att varda normgifvande, på de af Magistraten anförda skäl böra erkännas, så viktigt det ock vore att röstlängden verkligen upptoge de personer som vid tiden för valets förrättade äro valberättigade, samt förty vore uppgjord efter årets skattörelängd, såsom förut var föreskrifvet.

Hvad åter beträffar stadgandet, att de valmän som af Magistraten utsetts till ledamöter i valnämnderna skola kallas dertill genom utdrag ur Magistratens protokoll, synes detsamma i enlighet med Magistratens förslag saklöst kunna bortfalla. Men då det utan tvifvel är lämpligt att, i öfverensstämmelse med det vedertagna bruket i afseende å allmänna sammanträden, kallelse äfven till denna förrättning utfärdas skriftligen, föreslår utskottet en modifiering af § 3 i sådant syfte, att detta tydligt utsäges.

För öfrigt har utskottet i afseende å några andra bestämningar i valordningen funnit skäl till smärre förändringar, hvilka öfverensstämma med det nu föreslagna sättet för valesdlarnes inlemnande. — Då den tillärnade förändringen af valordningen just förnämligast afser att bereda valmännen möjlighet att utöfva sin rösträtt, utan att för den skull nödgas infinna sig till valförrättningens början och sedan afvakta sitt namns uppropande ur röstlängden, synes det nämligen för vinnandet af det åsyftade ändamålet lämpligast att i tillkännagifvandena angående valet uppgift äfven meddelas om en viss minimitid, hvarunder valnämnderna i alla händelser äro samlade för röstsed-

lars emottagande. Utskottet förordar därför införandet af en bestämning härom i mom. b) af § 5.

Men då valförrättningen icke synes böra afslutas vid den utsatta minimitidens utgång, ifall valberättigade då finnas tillstädes, hvilka ännu icke aflemnat sina röstsedlar, eller ock valmän fortfarande i oafbruten följd anmäla sig till utöfvande af sin valrätt, föreslår utskottet upptagandet af ett stadgande härom, och synes detta kunna bilda en ny § 9, sedan den förra § 9 i enlighet med Magistratens förslag utgått.

Vidare anser utskottet, i öfverensstämmelse med det föregående, § 6 böra omredigeras sålunda, att deri icke ålägges de röstberättigade skyldigheten att vid valförrättningens början sammankomma inför Magistraten; och slutligen torde i § 14 en mindre redaktionsförändring böra vidtagas, då valmännen icke vidare komme att upp-ropas ur röstlängden.

På grund af allt det anförda får utskottet föreslå

att Stadsfullmäktige ville meddela Magistraten, att Stadsfullmäktige godkänt det af Magistraten uppgjorda förslaget till ny valordning med följande förändringar:

1) I § 3 bör första meningen i andra stycket hafva lydelsen: «De valmän, som Magistraten utsett till ledamöter, underrättas härom genom skriftlig kallelse, som i god tid före valdagen skall dem tillställas»;

2) § 5 mom. b) bör lyda: «dagen och de timmar, under hvilka valnämnderna äro samlade för valedlars emottagande»;

3) § 6 skall innehålla: «Valförrättningen inledes dermed att Magistraten på kungjord dag och timme, efter upprop, till afgörande företager de anmärkningar mot röstlängden, som vid tillfället möjligen göras. Anmärkning, som senare framställles, upptages ej till pröfning»;

4) Under § 9 upptages stadgandet: «Valedlar kunna till valnämnderna aflemnas under den i § 5 mom. b) omförmälda tid samt omedelbart efter dess förlopp ytterligare så länge valmän finnas tillstädes, hvilka önska begagna sig af sin valrätt»;

5) I § 14 utbytas orden «röstlängden hvarefter valmännen upp-ropats» mot «valkretsens röstlängd».

I sammanhang härmed anhåller utskottet att få till Stadsfullmäktiges pröfning öfverlemnna, huruvida icke någon åtgärd borde vidtagas till öfvervinnande af den svårighet som vid det nuvarande, af många omständigheter betingade sättet för röstlängdens uppgörande möter vid uppsökandet af valmännens namn i röstlängden. Ehuru det i långt större städer i utlandet icke visat sig omöjligt att uppgöra alfabetiska röstlängder, synes för närvarande sådant icke kunna här åstadkommas utan stora kostnader. Då emellertid det hufvudsakliga syftmålet med en alfabetisk förteckning öfver

valmännen synes kunna vinnas genom ett i bokstafsordning uppgjort register till röstlängden, får utskottet till Stadsfullmäktiges bepröfvande hemställa, huruvida Stadsfullmäktige icke funne skäl

att i skrifvelse till Magistraten anhålla att Magistraten ville taga i öfvervägande, huruvida icke ett alfabetiskt register öfver stadens samtliga röstberättigade medlemmar årligen kunde upprättas, samt ifall Magistraten ansåge sådant möjligt, hvilka kostnader härför blefve erforderliga, äfvensom att Magistraten benäget ville meddela Stadsfullmäktige underrättelse om sin åsigt i saken.

Helsingfors den 3 februari 1882.

Th. Wegelius.

F. K. Nybom.

Hj. Schildt.

MAGISTRATEN

i

HELSINGFORS,

den 31 Oktober 1881.

N°. 230.

Till Stadsfullmäktige i Helsingfors.

De anmärkingar, som på senare tider allt oftare framställts emot särskilda stadganden uti den vid kommunala val i staden härintills följda valordning, hvilken genom Guvernörens i länet resolution den 2 November 1874 blifvit till efterrättelse fastställd, hafva gifvit Magistraten anledning att taga i öfvervägande i hvilka delar en förändring af sagde valordning kunde vara af omständigheterna påkallad.

Härvid har Magistraten i främsta rummet fästat uppmärksamhet vid den numera oegentliga och olämpliga fördelningen af stadens område på de olika valkretsarne uti valordningens 1:sta §. I följd deraf att den nya stadsplanen för staden blef fastställd år 1875, eller året efter valordningens antagande, saknar denna sjelffallet, hvad beträffar deri nämnda stadsdelar, öfverensstämmelse med berörda stadsplan, genom hvilken indelningen i stadsdelar i väsentlig mon förändrades. Den häraf vållade olikheten uti uppställningen af vallängden och af taxeringslängden, hvilken sistnämnda uppgöres i enlighet med nu gällande indelning af staden, åstadkommer oredor vid vallängdens utskrifning från taxeringslängden och osäkerhet hos valmännen om den valkrets, hvarest de böra aflemna sina röstsedlar. Magistraten föreslår på grund häraf en ny fördelning af stadens område på de fyra valkretsarne, äfven öfverensstämmande med den plan, som för närvarande följes vid uppgörandet af taxeringslängden.

Enligt § 2 bör vid vallängdens uppgörande årets skattörelängd tjena till efterrättelse. Den hittills vunna erfarenheten har dock ådagalagt, att taxeringslängden för året aldrig hunnit i så god tid blifva färdig, att vallängden kunnat enligt densamma upprättas, utan har härvid alltid taxeringslängden för nästföregående år måst användas. Magistraten föreslår derfore en förändring af ifrågavarande stadgande derhän, att vid vallängdens uppgörande den »senast upprättade» skattörelängden bör komma till användning.

Uti 2 mom. af § 3 bestämmes, att de valmän, som Magistraten utsett till ledamöter i valnämnderne, skola kallas dertill genom utdrag ur Magistratens protokoll. Då de utsedde ledamöterna i allmänhet icke befunnits villige att mottaga de för deras räkning utskrifna protokollsutdragen och då kallelsen lika väl kan ske genom annan skriftlig underrättelse, torde stadgandet om deras inkallande genom protokollsutdrag kunna utgå.

Valförrättningen inledes, enligt § 6, af Magistraten genom uppläsande af ej mindre den om valet utfärdade kungörelsen än hela valordningen. Denna föreskrift har visat sig vara i hög grad egnad att utdraga förrättningen på längden, och detta blir i än högre grad fallet om uppläsningen framdeles skall verkställas äfven på finska språket, hvilket, derest stadgandet om uppläsningen bibehålles, ur billighets synpunkt icke torde kunna undvikas. Härtill kommer, att uppläsningen allt mer och mer ned-

sjunkit till en tom formalitet, ity att valmännen, som genom den i tidningarne införda kungörelsen om valförrättningen erhållit all den kunskap om valsättet, som för dem är af nöden, i allmänhet visat föga lust och intresse för åhörandet af uppläsningen. Magistraten anser för den skull ifrågavarande uppläsning saklöst kunna underlåtas.

De flesta klagomålen från allmänhetens sida hafva afsett det uti § 8 ingående stadgandet derom, att valsedlarne skola af de valberättigade aflemnas efter upprop från vallängden. Olägenheterna häraf äro också lätt i ögonen fallande. Förevarande stadgande förutsätter uppenbarligen, att alla, eller åtminstone största delen, af de valmän, som vid valet vilja utöfva sin rösträtt, äro vid förrättningens början tillstädes, och detsamma kunde, derest denna förutsättning i verkligheten uppfylldes, hafva sitt berättigande. Erfarenheten har dock ådagalagt, att under fortgången af valförrättningen, som vanligen varar någon timme, sällan mer än ett mindre antal valmän på en gång infinna sig vid valurnorna, och vid sådant förhållande är det onekligen lämpligast att åt hvar och en gifves tillfälle att i den ordning han anmäler sig aflemna sin valsedel, utan att nödgas åhöra uppläsningen af en stor del af vallängden. — §:n är i följd häraf omredigerad i det syfte, att upprop icke vidare skulle ifrågakomma.

Genom den föreslagna förändrade lydelsen af § 8 komme § 9 att, såsom öfverflödig, utgå och de följande §§:nes ordningsnummer att undergå häraf påkallad förändring.

Det förslag till ny valordning för Helsingfors stad, att lända till efterrättelse vid val af stadsfullmäktige, taxeringsnämnd, pröfningsnämnd och revisorer, Magistraten har äran härmed öfverlemna till herrar Stadsfullmäktiges åtgärd, skulle sålunda, såvidt det afviker från nu gällande valordning, erhålla följande lydelse:

Kap. 1.

Om stadens indelning i valkretsar och om valnämnderna.

§ 1.

Helsingfors stad är, för val af stadsfullmäktige, taxeringsnämnd, pröfningsnämnd och revisorer, indelad i fyra valkretsar;

Första valkretsen består af första och åttonde stadsdelarne samt alla holmar i stadens norra och södra hamn äfvensom Sveaborgs fästning;

Andra valkretsen, af andra stadsdelen samt stadens afhysta mark å fasta landet, med undantag af Brunnsparken;

Tredje valkretsen, af tredje och sjunde stadsdelarne, Brunnsparken äfvensom holmarne i söder och vester om staden; samt

Fjerde valkretsen, af fjerde, femte och sjette stadsdelarne.

§ 2.

Lika med § 2 uti nu gällande valordning, utom att i sista meningen ordet «årets» ersättes med «senast upprättad».

§ 3.

Lika med § 3 i nu gällande valordning, utom första meningen i andra stycket, som kommer att lyda:

De valmän, som Magistraten utsett till ledamöter, kallas dertill i god tid före valdagen.

Kap. 2 §§:ne 4 och 5.

Oförändrade.

Kap. 3.

Om valet.

§ 6.

På kungjord dag och timme böra de röstberättigade, efter upprop, sammankomma till rådhusstämman inför Magistraten, hvilken till först företager o. s. v.

§ 7.

Oförändrad.

§ 8.

Lika med motsvarande § uti nu gällande valordning, utom beträffande första meningen, hvilken komme att erhålla följande lydelse:

Valmännen aflemna härå sina valsedlar, behörigen slutna, till ordföranden, som ur röstlängden upprepar aflemnarens namn och rösttal samt öfverlemnar valsedeln till närmaste ledamot i nämnden, hvilken antecknar sagda rösttal på valsedelns yttre sida eller omslag och derefter öfverräcker densamma till den andra ledamoten, som, sedan han förvissat sig om anteckningens riktighet, nedlägger valsedeln i en invid honom uppställd och för alla synlig tilläst valurna eller låda. Denna låda o. s. v.

§§ 9—16.

Lika med §§ 10—17 uti nu gällande valordning.

Nödiga exemplar af den nu gällande valordningen bifogas härjemte.

På Magistratens vägnar:

Oskar Palmgren.

Edvard Loo.
f.d.

Utskottsbetänkande angående beviljande af understöd åt i aktiv tjänst varande värnepligtige personers familjer.

Med anledning af Fattigvårdsstyrelsens till Stadsfullmäktige inkomna skrifvelse af den 12:te November 1881, hvarmedels Fattigvårdsstyrelsen i följd af anmäldt missnöje till Stadsfullmäktiges pröfning hemställt sitt den 4:de i samma månad fattade beslut, att afslå Smedarbetarehustrun Hulda Haléns eller Johanssons anhållan om understöd för sig och sitt minderåriga barn under den tid hennes man, Smedarbetaren Gustaf Wilhelm Johansson, fullgör sin värnepligt, beslöto Stadsfullmäktige vid sammanträde den 22:dra nyssnämnde November att tillsätta ett utskott af tre personer, som egde närmare förbereda ärendet samt tillika utlåta sig, huru vid behandling af likartade frågor framdeles borde förfaras. Vid följande sammanträde blefvo undertecknade utsedde till ledamöter i detta utskott, och få vi, efter tagen kännedom af hvad till saken hörer, derom afgifva följande yttrande.

Gällande Värnepligtslag innehåller i sin 105:te § följande bestämning: »Hustrur samt omyndiga och oförsörjda barn till personer i aktiv tjänst äfvensom till dem, hvilka under krigstid från reserven inkallas till aktiv tjänstgöring erhålla under denna tid, derest de sakna medel för sitt uppehälle, understöd af de stads- eller landskommuner i hvilka de äro mantalsskrifne. Sålunda gifvet understöd äro familjefäderna icke pligtige att återgälda».

Huru detta stadgande uppfattats af Finlands Ständer, framgår af den skrifvelse, hvori Ständerna hos H. K. M:t anmälde att Värnepligtslagen blifvit af dem antagen. I denna skrifvelse yttras vid fråga om 16:de kapitlet bland annat, det nämnda kapitel uppställer principen att kommunen åligger vården om de familjer, hvilka genom familjefadrens inkallande till tjänstgöring beröfvats sitt ekonomiska stöd. Härefter tillägga Ständerna: »Med rättvisa och billighet öfverensstämmande synes äfven vara att samhället i dess helhet i sådana fall öfvertager förpligtelsen att lindra de lidanden, hvilka skyldigheten att försvara fosterlandet kan bereda den enskilde».

I detta yttrande röjer sig otvetydigt den uppfattning att de i aktiv tjänst stadda värnepligtiges familjer skola af kommunerna understödvas icke såsom vanliga fattighjon utan såsom de närmaste anhöriga till personer, hvilka af lagarna äro ålagda att med åsidosättande af sina privatintressen egna all sin tid och kraft åt det allmännas tjänst utan deremot svarande direkt ersättning. Och denna synpunkt bör derföre i främsta rummet fasthållas vid bedömandet af hithörande frågor samt särskildt blifva bestämmande vid tolkningen af orden »derest de sakna medel för sitt uppehälle». Det är såsom representanter för det allmänna, för staten, som kommunerna hafva nämnda skyldighet sig

ålagd och det är för att i någon mån godtgöra de förluster och mildra tyngden af de bördor, hvilka värnepligtens fullgörande pålägger de mindre bemedlade, som understöden skola af kommunerna utgifvas. Kommunerna kunna därför icke rimligtvis fordra att den värnepligtiga soldatens hustru och barn skola, för att förskaffa sig det för livets uppehälle nödvändiga, taga sin tillflykt till de lägsta och från deras föregående lefnadsvanor mest afvikande sysselsättningar eller att familjens tarfliga bohag skall för sådant ändamål uppoffras, derest förhållandena icke i öfrigt äro sådana att de för fattigvården gällande grundsatserna ega tillämpning. Likaså skulle det innefatta en djup kränkning af den medborgerliga äran, om värnepligtiges obemedlade familjer enligt § 31 i gällande förordning om fattigvården blefve ställda under fattigvårdsstyrelses målsmans- eller husbondevælde eller möjligen under uppsigt af enskild person, åt hvilken fattigvårdsstyrelsen öfverlätit sin husbonderätt, i händelse sådant skedde utan annan anledning än att nämnde familjer åtnjuta understöd af kommunerna.

Utskottet anser därför att Stadsfullmäktige vid bedömandet af ansökningar af den beskaffenhet, som den nu ifrågavarande, icke böra tillämpa de principer som uppställas af fattigvårdslagen, utan i hvarje förekommande fall noggrant undersöka alla på saken verkande omständigheter samt på grund deraf, då så prövas nödigt, bevilja underhållsbidrag, som tillika med resp. understödssökandes möjliga tillgångar kunna vara tillräckliga att tillförsäkra dem en draglig tillvaro.

Då sålunda den kommunen på grund af Värnepligtslagen åliggande skyldigheten att lemna understöd åt värnepligtiges hustrur samt omyndiga och oförsörjda barn, icke bör likställas eller förblandas med kommunernas pligt att vårda och försörja sina fattiga, torde det äfven, till undvikande af missförstånd, vara anledning, att ansökningar om dylika understöd icke upptagas och behandlas i den ordning som är fastställd för behandlingen af fattigvårdsärenden, samt att således personer, som åstunda sådana understöd, derest de vända sig till stadens fattigvårdsstyrelse, af denna hänvisas att hos Magistraten inlemnade skriftliga, till Stadsfullmäktige ställda ansökningar. På det emellertid nödig enhet och konsekvens vid dylika ärendens handläggning må kunna vinnas, torde Stadsfullmäktige för beredning af desamma böra inom sig utse ett permanent utskott.

I afseende å den speciela fråga, som nu föreligger till afgörande, har utskottet förskaffat sig följande upplysningar. Smedarbetaren Gustaf Wilhelm Johansson, född den 2 November 1859 och sömmerskan Hujda Maria Sofia Halén, född den 12 Februari 1862, ingingo den 19 December 1880 äktenskap, hvori den 11 April 1881 föddes en son. Sedan mannen vid lottningen i Helsingfors uppådsdistrikt i slutet af April förlidit år dragit en lottnummer som förpligtade honom till aktiv krigstjänst, inträdde han den 1 sistlidne November vid finska lifgardets skarpskyttebataljon. — Hvarken mannen eller hustrun ega enskild förmögenhet, men sålänge mannen var i tillfälle att utöfva sitt yrke, kunde makarne gemensamt försörja sig och sitt barn. Efter mannens inträde i krigstjänst har detta deremot icke vidare kunnat ske, emedan han endast

i högst ringa mån kunnat bidraga till familjens underhåll, hvarför makarne äfven för hustruns och barnets underhåll nödgats ikläda sig skuld.

Med afseende å dessa omständigheter måste utskottet anse här föreligga ett af de fall, då kommunens mellankomst är af behovet påkallad. — Sökanden har vid gjord förfrågan förklarad sig kunna hafva sin utkomst, så framt henne beviljas ett månatligt understöd af 25 mark, motsvarande kostnaden för bostad och värme, och detta belopp kan, enligt utskottets tanke, icke heller anses för högt.

På grund af det anförda får utskottet därför föreslå att Stadsfullmäktige ville besluta

att i afgående skrifvelse anmoda Drätselkammaren, att till värnepligtige Smedarbetaren Gustaf Wilhelm Johanssons hustru Hulda Halén låta utbetala ett månatligt understöd af 25 mark, räknadt från den 1 sistlidne november, under den tid hennes man qvarstår i aktiv militärtjänst; äfvensom

att jemte tillkännagifvande af detta Stadsfullmäktiges förordnande, meddela Fattigvårdsstyrelsen, att enligt Stadsfullmäktiges tillika fattade beslut ansökningar om understöd på grund af § 105 i Värnepligtslagen icke böra af Styrelsen till behandling upptagas, utan resp. sökande hänvisas att, der de sådant önska, till Magistraten inlemna skriftliga, till Stadsfullmäktige ställda ansökningar om dylika understöd.

En reservation bifogas.

Helsingfors den 24 Februari 1882.

Henr. Borenius.

C. Qvist.

Otto Höijer.

Reservation.

Den fråga, som nu föreligger till Stadsfullmäktiges afgörande, förtjenar såsom alldeles ny och egen i sitt slag, emedan den innebär i sig möjligheten för en årlig, icke obetydlig beskattning inom kommunen, att särskildt beaktas och uppmärksammas ifrån mer än en synpunkt. Det är med anledning deraf, som jag ansett det vara min skyldighet att under formen af en reservation framlägga mina tankar i detta hänseende. För det fall, som denna gång är hänskjutet till Stadsfullmäktiges slutliga bestämmande, förefinnes följande vunna upplysningar om sjelfva förhållandet.

En ung qvinna, född inom arbetsklassen och sömmerska till sitt yrke, ingår i följd af inträffade omständigheter äktenskap med en smedarbetare — han medveten om att han ännu icke fullgjort sin värneplikts-skyldighet och hon troligen icke heller okunnig derom. — De hade således båda bordt hafva det klart för sig, att en rubbning i deras hushållslif och sammanlefnad kunde inträffa. Efter icke alltför många månaders äktenskap föddes deras nu lefvande, för det närvarande omkring 10 månaders gamla barn. Så inträffar tiden och dagen, då mannen skall draga sin lott för värneplikten. Han undgår icke sitt öde, och träder i följd deraf i tjänst vid lifgardets finska skarpskyttebataljon, och skiljes ifrån hustru och sitt barn. Hustrun ansöker i stöd af Värnepliktslagen om bidrag för sig och sitt barns underhåll, under den tid mannen är i sin tjänst. Värnepliktslagens paragraf innehåller i detta hänseende en beaktansvärd klämm, som ingalunda tillkommit utan sin mening och syfte; det heter nemligen: om de dertill sakna medel eller tillgångar.

Frågan om hvad man skall förstå med en ung arbetsqvinnas medel och tillgångar för sig och sitt barns lekamliga underhåll är då sjelffallen, och den dagliga erfarenheten lemnar derpå ett svar, som icke behöfver sökas. Arbete är hennes kapital, omvårdnad och kärlek till sitt barn hennes naturliga moderliga skyldighet. Gör hon icke detta och drager lifvets tunga för sig och sitt barn, utan lemnar sig sorglöst åt förhoppningen att födas jemte barnet af kommunen, så är detta icke *Värnepliktslagens fel*, ej heller *kommunens skuld*. — Jag går förhållandet än närmare in på lifvet, så mindre angenämt detta också är och möjligen blir för mig. Hustrun har, såsom ung och arbetskunnig, tvenne naturliga utvägar till sjelfförsörjning och barnaunderhåll. Såsom sömmerska kan hon gå i husen, erhåller då i dagspenning åtminstone 1 mark och erhåller dessutom sin egen föda. Tar hon hemarbete, bör förtjensten ställa sig högre. Hos henne innebor nu hennes moder, en medelålders qvinna, som så länge dottren var ogift lifnärde sig med sitt arbete och tillochmed understödde henne tidtals i utstyrsel. Här finnes således en naturlig barnavårdarinna; den gifta hustrun lär icke heller amma sitt barn längre. Med god vilja och vanlig menisklig omtanke äro här således två qvinnor, som kunna bidraga till ett spädt barns dagliga spis och eftersyn. Mannen har visst en obetydlighet i lön såsom värnepliktig, men äfven någon eller några mark bidrag är en hjälp, om han, som af staten har allt hvad han behöfver, afstår den åt de sina. Den dagliga erfarenheten visar att värnepliktige åtminstone på aftnarne, om icke på dagarne äro fria och röra sig ute i staden. Att gardister, i och för vedhuggning, vattenhemtnin, m. m.

äro anlitade i staden, är ett känt förhållande. Den värnepligtige mannen, hvarom nu fråga är, kan sålunda hafva samma utvägar, om han dertill finner sig hugad och manad af kärlek till de sina. Hvad han på så sätt förtjenar, bör väl ock utgöra markor i veckan och blifva ännu en hjälp åt familjen. Af den brödportion han erhåller torde också något blifva öfver, visst icke mycket, men det är ju blott hustrun han behöfver tänka på: några skifvor bröd om dagen minska och lindra hennes näringsomsorger.

Hade den värnepligtige familjefadren kort efter inträdet i tjenst sjuknat och dött, så skulle det väl aldrig ha fallit den efterblifna unga enkan in att söka hjälp eller bistånd, vare sig af staden eller enskilda; hon skulle då endast ha tryggat sig till sig sjelf och sina egna arbetsomsorger. — Detta endast antydningvis.

Dessa af mig kända förhållanden hafva framhållits endast i syfte att tjena till ledning vid ärendets slutförande af Hrr Stadsfullmäktige.

Bifalla Stadsfullmäktige till den nu gjorda ansökan, skall utom de redan på hösten och vintern ingångna äktenskapen af personer, hvilka vid nästa uppbåd kunna blifva värnepligtige, antalet så beskaffade hjonelag än yttermera ökas, då Stadsfullmäktiges åsikter och beslut i frågan blifva kända; man behöfver såsom värnepligtig ej ha några bekymmer för äktenskapets vidare följder, »ty dem får stan ta i vård om».

Under sådana omständigheter torde ej några andra anordningar i hithörande fall vara af nöden än en behörigen styrkt anmälan till Stadsfullmäktige att den unga familjefadren gör sin värnepligt.

Helsingfors den 24 Februari 1882.

Otto Höijer.

Helsingfors, J. Simelii arfvingsars tryckeri, 1882.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors.

den 31 Mars 1882.

N°. 78.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Den 28 nästlidne Februari remitterade Stadsfullmäktige till utlåtande af Drättselkammaren en af Trädgårdsmästaren Gustaf Johan Nordvik till Magistraten inlemnad, till Fullmäktige öfversänd ansökning om rättighet för Nordvik att, utan stadens hörande, till annan person öfverlåta sin besittningsrätt till villan n:o 10 Träsk, hvarjemte Fullmäktige anmodade Kammaren att tillika yttra sig i hvad utsträckning dylik friare dispositionsrätt framdeles i allmänhet kunde beviljas.

Emedan innehafvare af arrendelägenhet med ernåendet af ifrågavarande rättighet afser vinnande af tillfälle för sig att erhålla penningelån emot inteckning i sina byggnader å lägenheten och då det torde få förutsättas att dylika lån, som väl i allmänhet upptagas för produktiva ändamål, också komma i väsentlig mån sjelfva lägenheten till godo i form af byggnads- och odlingsföretag derstädes, skulle man, hållande sig allenast till denna sida af frågan, finna det obetingadt ligga i stadens intresse att öfverhufvud bifalla ansökningar om vidsträcktare dispositionsrätt, likasom det ock lär erkännas såsom billigt gentemot arrendatorerne, att dem på sådant sätt beredes möjlighet att tillgodogöra sig det arbete och de kostnader, som de nedlagt å sina lägenheter. Men härvid bör å andra sidan ej lemnas ur sigte att — på sätt Drättselkammaren i sin, med anledning af en tidigare ansökan af jernvägssmeden A. Lehtonen om enahanda rättighet, till Stadsfullmäktige aflåtna svarsskrifvelse af den 16 December sistlidet år n:o 313 närmare utvecklat — staden icke vidare kan, då friare besittningsrätt beviljas en arrendator, på eljes vanligt sätt genom af denne stäld borgen försäkra sig om arrendevilkorens behöriga fullgörande, utan måste i detta afseende, då annat säkerhetsmedel väl endast undantagsvis kan af arrendatorn presteras, anlita utvägen af inteckning i arrendatorns byggnader, samt att staden således, vid fråga om meddelande af merberörda rättighet, bör taga hänsyn till huruvida lägenheten är af arrendatorn så bebygd, att den nämnda intecknings-åtgärden skulle lemna staden erforderlig säkerhet icke endast för arrendeafgäldens utgående utan ock för ersättande af möjlig vanhäfd. Beträffande särskildt denna fråga om ersättningen för vanhäfd, hvilken fråga eger tillämpning blott vid de med jordbruk förenade lägenheterna, behöfver det icke närmare utläggas, att för de staden underlydande egentliga jordbrukslägenheterna, eller hemmanen, någon friare besittningsrätt icke kan beviljas, enär omsorgen om dessa lägenheters tillbörliga häfd förutsätter en större hänsyn till arrendatorns personliga kvalifikationer och derföre icke kan tillåta staden att på förhand fränsäga sig rättigheten att bestämma om antagandet af arrendator, hvartill dessutom kommer att åbygg-

naderna å dem tillhöra staden. Men deremot anser Drätselkammaren sådana principala hinder icke möta för meddelande af oftänmda rättighet i afseende å de såkallade jordbruksvillorna, hvilka äro afsedda ej blott för bebrukande utan ock för att af arrendatorn prydligt bebyggas; ty deras mindre omfång gör det för staden lätt att öfvervaka huruledes de af arrendatorn häfdas, och de för sådant ändamål ofta återkommande synerna jemte lättheten för staden att från arrendet skilja den arrendator, som dervid befinnes hafva åsidosatt sina åligganden, lemna, enligt Kammarens tanke, staden tillräckligt skydd emot faran för jordens försämrande af en utan stadens hörande tillkommen, olämplig arrendator, likasom staden ock, i händelse en dylik försämring emellertid skulle egt rum, kan hålla sig därför skadeslös genom den ofvan antydda utvägen att låta på förhand inteckna byggnaderna för ett visst maximibelopp af slik möjlig skadeersättning.

Vidkommande nu pröfningen, i hvarje särskildt fall, angående hvilket värde de byggnader å arrendeområde, som tillhöra sökande af friare besittningsrätt till det samma, skola ega, för att sådan rättighet må kunna honom beviljas, har Drätselkammaren funnit sig böra såsom norm härför uppställa, att detta värde i allmänhet skall motsvara den staden tillkommande totala arrendeafgäld från lägenheten under tio år samt, i händelse fråga är om en jordbruksvilla derutöfver jemväl dess grundränta för fem år, dock sålunda att, med afseende å lägenhetens beskaffenhet och de garantier mot missbruk af besagda rättighet som sökandens personliga egenskaper kunna anses lemna, afvikelse i någon mån härifrån får ega rum.

Vidare har Drätselkammaren trott sig hafva skäl att framställa, det, i händelse ofvan föreslagna bestämmelser i fråga om friare dispositionsrätts meddelande vinna Stadsfullmäktiges godkännande, Kammaren måtte bemyndigas att framdeles, utan hemställan till Fullmäktige, slutligen pröfva och afgöra ansökningar om sådan rättighet, — den med Kammarens beslut i dessa ärenden missnöjde naturligtvis obetaget, att hos Fullmäktige fullfölja sin ansökan. Förutom nemligen det, att principerna i ämnet, om de sålunda af Fullmäktige fastställas, blifva erforderligen bestämda och att det derföre, enligt Kammarens tanke, blir onödigt att Fullmäktige besväras med detaljfrågorna, talar ett viktigt praktiskt skäl för hithörande ärendens öfverlemnande till Drätselkammaren. Så länge Fullmäktige afgöra dessa ärenden, kunna nemligen vederbörande arrendators möjliga borgenärer omedelbart efter det Fullmäktige fattat beslut om den friare dispositionsrättens beviljande och innan beslutet hunnit delgifvas Drätselkammaren, göra inteckningsansökningar mot arrendatorn vid domstol anhängiga, och dessa inteckningar erhålla då, om de fastställas, förmånsrätt framför den inteckning, hvarigenom Drätselkammaren skulle säkerställa staden för arrendevilkoren.

Till följd af hvad Drätselkammaren nu framhållit, får Kammaren således ödmjukast föreslå, det Fullmäktige ville besluta:

att åt arrendatorerne af staden underlydande bostads- och jordbruksvillor skall i allmänhet, på derom gjord ansökning, beviljas rättighet att, utan stadens hörande, till annan person öfverlåta deras villaområden, under förutsättning, i regeln, att värdet af den arrendatorn

å stället tillhöriga åbyggnad motsvarar det staden från lägenheten tillkommande arrende för tio år och, i händelse lägenheten är jorbruksvilla, derutöfver dess grundränta för fem år, samt under vilkor, att staden, som då icke vidare fordrar borgen för arrendevilkorens fullgörande, utverkar sig inteckning i åbyggnaden såväl för sin rätt att uppbära arrendeafgälden från lägenheten som ock, om denna är jordbruksvilla, för ett maximibelopp af skadeersättning för möjlig vanhäfd, motsvarande omordade grundränta för fem år, samt att arrendatorn åtager sig alla med denna intecknings utverkande förenade kostnader och förbinder sig att, såvidt å honom ankommer, lemna staden tillfälle att främst vinna sagda inteckning; äfvensom

att ansökningar om ifrågavarande friare dispositionsrätt till arrendelägenheter skola af Drätselkammaren slutligen pröfvas och afgöras, med sökanden emellertid öppen lemnad rätt att, i händelse af missnöje med Kammarens i ärendet fattade beslut, hos Fullmäktige fullfölja sin ansökan.

Beträffande slutligen Trädgårdsmästaren Nordviks förevarande anhållan om vidsträcktare besittningsrätt till villan n:o 10 Träsk, så och då hans byggnader å stället, enligt hvad Kammaren inhemtat, kunna i värde uppskattas till högst 5,000 mark, hvar emot det årliga arrendet för lägenheten i rundt tal uppgår till 1,200 mark, samt då staden genom inteckning i sagde byggnader således icke blefve i tillfyllesgörande mån säkerställd för berörda arrende och för ersättning af möjlig vanhäfd, får Drätselkammaren, i öfverensstämmelse med ofvan framhållna grunder, derhos föreslå:

att Trädgårdsmästaren Nordviks ansökning måtte af Stadsfullmäktige afslås.

Remisshandlingarna återställas härjemte.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Utskottsbetänkande angående beviljande af handelsrätt åt afskedade ryske soldater af mosaiska trosbekännelsen.

På grund deraf, att i slutet af sistlidet år Stadsfullmäktiges yttrande af Guvernören öfver länet infordrades angående ett större antal ansökningar om handelsrätt, ingifna af från här förlagda ryska militär permitterade soldater af judiska trosläran, samt när fråga hade uppstått om bemälde mosaiske trosbekännares lagliga berättigande att idka handelsrörelse i landet, beslöto Stadsfullmäktige vid sammanträde den 6:te december att åt ett utskott, till hvars medlemmar undertecknade utsågos, uppdraga att afgifva förslag till utlåtande öfver nyssberörda, här bilagda ansökningar samt att tillika föreslå de grundsatser, enligt hvilka dylika frågor framdeles borde af Stadsfullmäktige behandlas och afgöras.

Till sakens belysande bör utskottet då främst erinra att man för afgörandet af frågan, huruvida judiska trosbekännare öfverhufvud ega laglig rätt att bosätta sig och drifva näring i Finland måste gå till lagbestämningar från föregående sekel. Genom § 7 i Riksdagsbeslutet den 26:te januari 1779 och den derpå grundade Kongliga Kungörelsen af den 24:de januari 1781 beviljades åt judarne rätt att nedsätta sig i Stockholm samt 2 eller 3 andra städer, hvarefter genom Kommerskollegii cirkulär eller det s. k. Judereglementet af den 27:de maj 1782 närmare bestämdes att judarne, förutom i Stockholm, finge bo blott i Göteborg och Norrköping. På grund af dessa stadganden var det redan förbjudet för judar att bosätta sig i Finland och, efter det genom Kongl. Brevet af den 25 november 1806 ytterligare stadgats att judar framdeles icke finge till riket inflytta, samt de judar, som möjligen nedsatt sig annorstädes i landet än nyssnämnde tre städer, genom Kongl. Brevet af den 1:sta juni 1807 ålagts att flytta till någon af desamma, har förbudet mot judars bosättning i vårt land fortfarande de jure uppehållits. Senast har i § 12 af Kejs. Förordningen af den 17:de juni 1862 förklarats att nämnda förbud förblefve vid kraft, jemte det dock judar, hvilka med behörig förpassning anlända till Finland, genom nämnda förordning tillåtits att fritt färdas genom landet och under viss, af vederbörande guvernörs pröfning och bestämmande beroende tid sig här uppehålla.

Oaktadt nyssberörda lagbestämningar hafva, såsom bekant, judar varit i tillfälle att bosätta sig och drifva näring i landet, förnämligast på grund deraf att, vid tillämpningen af stadgandena angående afskedade och permitterade ryska militärper-

soners rätt att nedsätta sig i Finland, afseende icke fästs vid ifrågavarande personers trosbekännelse.

Genom 8:de punkten af Kejs. Förordningen den 29 mars 1858 berättigades nämligen i allmänhet „afskedade ryske soldater och matrosar, äfvensom enkor och barn efter dylika krigsmän, enär de äro försedde med vederbörande ryske auktoritetens för dem utfärdade afskedsbref, förpassning eller resebiljetter, att efter anmälan hos lokalmyndigheterna och under dessas tillsyn vistas i Finland och sig derstädes försörja“, hvarvid dock tillades att „skulle de sedermera befinnas vara i saknad af laga näringsfång eller beträdas med tiggeri, liderlighet eller osedligt lefverne eller andra förbrytelser, då böra så beskaffade personer icke tillåtas att vidare uppehålla sig i Finland, utan genom polisens försorg till Ryssland försändas“.

Den afskedade ryske militärpersoner sålunda medgifna rättigheten att vistas och försörja sig härstädes togs sedermera i betraktande i den af Regent och Ständer gemensamt beslutna Kejs. Förordningen angående näringarne af den 24 februari 1868, hvars 24 § bemyndigade styrelsen att, under tillämpning af de i § för öfrigt fastställda grunder rörande den inhemska militärens näringsrätt, förordna om här förlagda ryske militärpersoners rättigheter i detta hänseende. I den med anledning häraf tillkomna Kejs. Förordningen den 30 juni 1869 „angående i tjenst varande, på obestämd tid permitteradt eller afskedadt underbefäls och manskaps vid den i Finland förlagda ryska militär äfvensom deras hustrurs och enkors rätt att här i landet utöfva näringsfång“ bestämdes därför bland annat att ifrågavarande personer, jemte det de i likhet med landets i städerna mantalsskrifne medborgare utan burskaps förvärfvande kunde utöfva månglerirörelse, tillika för sin bättre utkomst egde försälja handtverksarbeten och andra slöjdalster af egen tillverkning, utan att därför vara underkastade beskattning eller skyldigheten att vinna burskap; dock med den inskränkning att det icke var dem tillåtet att sammansätta sig till hållande af verkstäder och utöfva handtverksyrke i större omfång.

Uti den proposition angående ny förordning om näringarne, som sedermera vid 1877 års landtdag förelades Ständerna, ingick en § (§ 10), hvilken i likhet med § 24 af 1868 års näringslag innehöll bestämmingar angående de vilkor, under hvilka underbefäl och gemenskap vid den inhemska militären samt deras hustrur egde idka näring, äfvensom ett nytt bemyndigande för styrelsen att i öfverensstämmelse med §:ns stadganden förordna om här förlagd rysk militärs näringsrätt. Men medan § 24 i 1868 års näringsförordning hade afsett att bereda de deri omnämnda militärpersonerna en om och inskränkt förmån, utöfver de rättigheter i afseende å närings idkande, som genom förordningen voro landets icke-militära inbyggare tillerkända, innefattade deremot, såsom Ständerna i sitt underdåniga svar å ofvan nämnda proposition framhålla, de i § 10 af den nu aflättna propositionen ingående bestämmingarna, enligt Ständernas tanke, „en olämplig inskränkning i den af författningsförslaget annars medgifna fria näringsrätten“. Med hänsyn härtill och då den föreslagna inskränkningen måste blifva isynnerhet obillig, derest allmän värnepligt i landet infördes, samt något undantagsstadgande i förenämnda afseende ej heller i öfrigt ansågs böra ifrågakomma, blef ofvanbe-

rörda § 10 i sin helhet af Ständerna ur författningsförslaget utesluten. Och då regeringen genom fastställelsen af den af Ständerna antagna förordningen godkänt de af Ständerna framhållna synpunkterna i afseende å obehöfligheten och olämpligheten af en särskild lagstiftning angående militärpersoners näringsrätt, måste sålunda de i Kejs. Förordningen den 30 juni 1869 ingående undantagsstadgandena beträffande här förlagd rysk militärs rättigheter i detta afseende, såsom tillkomna helt och hållet på grund af § 24 i den icke vidare gällande näringsförordningen af år 1868, numera anses upphädda, samt de i 1879 års näringslag stadgade allmänna principerna beträffande utländings rätt att idka näring i Finland ega tillämplighet jemväl å personer, som tillhöra den här förlagda ryska militären, samt deras enkor och barn.

Då emellertid § 12 i sistnämnda näringslag förutsätter att utländing, som an söker om rätt att här idka handels- eller fabriksrörelse eller annat näringsyrke, skall med behörigt tillstånd uppehålla sig i landet, men mosaiska trosbekännare enligt hvad ofvan framhölls, fortfarande äro utestängde från möjligheten att med lagligt berättigande inflytta till och vistas i Finland, torde nyssnämnde § på grund af gällande lagbestämningar icke kunna å judar tillämpas.

Med afseende härå och enär utskottet alltså anser § 12 i gällande näringslag böra så förstås att utländing, som lagligen icke eger sig i landet uppehålla, icke heller kan vinna rättighet, att härstädes idka näring, får utskottet föreslå att Stadsfullmäktige ville besluta

att öfver de nu ifrågavarande ansökningarne om handelsrätt afgifva sådant utlåtande, att sökandene, såsom varande mosaiske trosbekännare och sålunda icke lagligen berättigade att vistas i landet, icke heller enligt näringslagen torde kunna tillåtas att idka näring härstädes.

Helsingfors den 28 mars 1882.

Wald. Eneberg.

Henr. Borenius.

G. Tallgren.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors

den 28 April 1882.

N°. 120.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Uti skrifvelse af den 16 Augusti sistlidet år anmodade Stadsfullmäktige Drätselkammaren att uppgöra och sedermera till Fullmäktige inkomma med förslag till nödig ansedda förändringar uti tidtabellen för gaslysningen i staden.

Till följd häraf tillsatte Drätselkammaren för ärendets beredning ett särskildt utskott, bestående af E. o. Professorn A. F. Sundell, Underpolismästaren O. A. Ståhlberg, t. f. Stadsingeniören E. von Knorring och underskrifven Öhman, hvarutom Hamnkaptenen A. Leander, för såvidt gälde gaslysningen vid hamnarne, rådfrågades; och sedan detta utskott till Drätselkammaren afgifvit förslag i ämnet, får Kammaren deri, med anslutning i allo till berörda förslag, ödmjukast anföra följande:

Enligt den nu gällande tidtabellen för gaslysningen i staden indelas samtliga gaslyktor i fyra klasser, af hvilka till första och andra klassen räknas de lyktor, uppgående tillsammans till ett antal af sjuttio, som äro uppställda dels vid nedfarterna å kajerna dels längs kajerna. Dessa lyktor hållas tända från den 1 Augusti under hela den mörka tiden af dygnet, första klassens lyktor till och med den 15 April, samt andra klassens intills isen i hamnarne blifvit farbar. För alla de öfriga lyktorna eller dem af tredje och fjerde klassen — de förra nu uppgående till 215 och de senare till 221 — begynner lysningsåret den 15 Augusti samt räcker tillochmed den 15 April; och under denna tid hållas tredje klassens lyktor tända till kl. 11 om aftonen, samt fjerde klassens till kl. 3 på morgonen. — Då nu klagomål nog allmänt försports såväl öfver den tidiga släckningen om qvällarne af en del lyktor som ock deröfver att gasbelysningen öfverhufvud efter den mörkare årstidens inbrott vidtoge för sent och om våren upphörde för tidigt eller innan tillräckligt ljus årstid inträffat, samt då Drätselkammaren ansett dessa klagomål i allmänhet vara befogade, har Kammaren funnit att, till vinnande af förbättring i de anmärkta förhållandena, de nu gällande tidsbestämningarna i gaslysningstabellen borde i nu antydda hänseenden undergå förändring i någon mån; och får Kammaren derföre föreslå, det Stadsfullmäktige ville besluta:

att tredje klassens lyktor skola hållas tända, i stället för till kl. 11 e. m., till kl. 12 midnatt, hvarigenom hela gasbelysningen utsträcker till sistnämnda klockslag;

att fjerde klassens lyktor, som nu släckas kl. 3 om morgonen, skola under September samt under Januari, Februari och Mars måna-

der brinna till kl. 4 äfvensom under Oktober, November och December till kl. $\frac{1}{2}$ 5 morgonen; samt

att lysningsåret för senast berörda, eller fjerde klassens lyktor, skall sålunda utsträckas, att belysningen med dem vidtager den 1 Augusti, i stället för nu den 15, och fortgår till och med den 30 April i stället för den 16, och att dessa lyktor under den sålunda förlängda lysningstiden eller under tiden 1—15 Augusti samt 16—30 April hållas tända till kl. 3 morgonen.

Ett derjemte väckt förslag om att samtliga lyktor skulle under Augusti tillochmed December tändas tjugu minuter tidigare än nu är fallet eller redan en timme efter solnedgången har Drätselkammaren, likasom ock det ofvannämnda utskottet, deremot funnit sig icke böra förorda, då någon större olägenhet af det nuvarande förhållandet härmed ej torde gjort sig kännbar och den föreslagna anordningen skulle medföra en tillökning i belysningsutgifterna med omkring 1,000 mark om året.

Beträffande sedan beloppet af den kostnad, som utsträckandet af lysningstiden för gaslyktorna på sätt Kammaren ofvanföre föreslagit, skulle kräfva utöfver den nuvarande kostnaden för gaslysningen, så har Kammaren härom införskaffat skriftlig, härhos bilagd uppgift af gasverket härstädes, enligt hvilken, då frågan om lyktornas tändande tjugu minuter tidigare än nu eger rum förfölle, sagde tillskottskostnad komme att för året uppgå till 5,856 mark 87 penni.

I sammanhang härmed har Drätselkammaren trott sig ej böra lemna de anmärkningar obeaktade, som framstälts derom att en del af stadens allmänna platser icke hölles nog belysta, hvilka anmärkningar Kammaren, i likhet med utskottet, funnit grundade beträffande i främsta rummät Senats-, Jernvägs- och Salutorgen. — Utvägen att åstadkomma bättre belysning af Senatstorget medelst en i dess midt uppställd gaskandelaber har emellertid ej funnits lämplig, då en sådan å detta ställe komme att verka synnerligen vanprydande. Men deremot får Drätselkammaren för det nämnda ändamålet förorda användande af en under den senare tiden gjord uppfinning, nemligen lyktor med "Siemens' regenerativ-gasbrännare", som utmärka sig genom en, i förhållande till de vanliga lyktorna, mångdubbel ljusstyrka, utan stegring af gaskostnaden i på långt när samma proportion, och uppgifvas redan i stor utsträckning begagnas i utlandet; — till hvilka inrättningar Kammaren förskaffat sig ritningar från gasverket. I förevarande afseende hade Drätselkammaren nu tänkt sig, att tvenne lyktor af nyssnämnda slag, enligt bilagda ritning N:o 118*), hvilkas brännare ega en ljusstyrka af omkring 180 normalljus eller 15 gånger de vanliga lyktornas, skulle uppställas, en å hvardera sidan om trappuppgången till Nikolaikyrkan, i stället för de nuvarande, der befintliga lyktorna och, i likhet med hvad ofvanföre för lyktor af tredje klassen föreslagits, hållas tända till midnatt. Likaså skulle tillräcklig belysning af Jernvägstorget ernås genom att de nuvarande tre lyktorna i den der uppställda kandelabern ersattes med en enda lykta af omordade slag eller enligt ritningen N:o 118, hvilken lykta finge

*) Dessa ritningar finnas framlagda å Stadsfullmäktiges kansli.

brinna jemväl till midnatt. Beträffande slutligen Salutorget, så skulle i vinkeln emellan detta och Strandtorget uppställas en lykta äfven efter Siemens' system, men enligt närslutna ritning N:o 56 eller med en ljusstyrka af 500 normalljus, motsvarande inemot 42 gånger den hos en vanlig gaslåga, hvilken lykta hölles tänd lika länge som de förenämnda, hvaremot med afseende å denna starka belysning åtskilliga lyktor i närheten, t. ex. fem stycken, skulle indragas.

Vidkommande sedan kostnaden för den nu ifrågasatta anordningen af belysningen utaf Senats-, Jernvägs- och Salutorgen, så och då en Siemens' brännare, enligt ritningen N:o 118, förbrukar 700 liter eller 26,74 kub. fot gas i timmen, och en, enligt ritningen N:o 56, 1,600 liter eller 61,12 kub. fot, men deremot en vanlig brännare konsumerar 5 kub. fot i timmen, så skulle de föreslagna Siemenska gaslågorna i afseende å gasförbrukningen tillsammans motsvara $28\frac{1}{4}$ vanliga gaslågor; men då, enligt ofvanstående, 10 af de sistnämnda i stället skulle indragas, så komme den tillökning i antalet gaslågor, som merberörda anordning skulle motsvara, att uppgå till $18\frac{1}{4}$, hvilket, enligt en medelkostnad om året af 260 mark för hvarje låga, skulle gifva i rundt tal en summa af 4,800 mark, hvarmed således stadens utgift för gasbelysningen i händelse af det Siemenska systemets nu ifrågasatta införande blefve för hela lysningsåret ökad. Härtill komma ännu vid den första uppsättningen kostnaden för sjelfva lyktorna, hvilken kostnad, enligt närslutna prisuppgift, belöper sig för hvarje af dem, enligt modellen N:o 118, till 300 riksmark och för en sådan, enligt modellen N:o 56, till 400 riksmark.

I senast berörda del af ämnet får Drätselkammaren således föreslå, det Stadsfullmäktige ville besluta:

att gaslyktor med Siemens' regenerativ-brännare, af den beskaffenhet och till det antal, som ofvanföre omförmälts, skola å Senats-, Jernvägs- och Salutorgen anbringas, och att i stället ett lämpligt antal, förslagsvis 10 stycken, af de nuvarande lyktorna skola indragas.

De nu bilagda handlingarna anhåller Drätselkammaren att återfå, sedan behovet af dem för Stadsfullmäktige upphört.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Förslag öfver kostnaden för tillökad lysningstid för gaslyktorna i staden enligt Drätselkammarens skrifvelse af 20 Mars 1882 till gasverket i Helsingfors:

	Lyktornas antal.	Bränntimmar.		Pris för timme.	Fmf.	
		Partiel.	Total.			
1:o	4:de klassens lyktor brinna från 1 timme efter solnedgången till kl. 3 på morgonen från 1:sta till 15 augusti	221	81,06	17,923,06	4 pi	716 92
2:o	Samma lyktor från 16:de till och med 30:de April enahanda tid	222	96,04	21,230,44	»	849 23
3:o	Samtliga lyktor från 15:de Augusti till och med 31 December tändas 20 minuter tidigare än hittills	506	46,20	23,444,40	»	937 79
4:o	3:dje klassens lyktor släckas klockan 12 från den 15 Augusti till och med den 15 April	215	244	52,460	»	2,098 40
5:o	4:de kl. lyktor släckas kl. 4 under September	221	30	6,630	»	265 20
6:o	Samma lyktor brinna under Oktober, November och December till kl. $\frac{1}{2}$ 5 på morgonen	221	138	30,498	»	1,219 92
7:o	Samma lyktor brinna under Januari, Februari och Mars till kl. 4 på morgonen	221	90	19,890	»	795 60

Helsingfors, den 21 Mars 1882.

Edv. Bergroth,
pr M. Welin.

Utskottsbetänkande angående beviljande af tillskott till den för Polisnrättningen i Helsingfors den 27 Juni 1876 fastställda stat.

Till Stadsfullmäktige har Magistraten i Helsingfors jemte skrifvelse af den 19 sistlidne Januari öfversänt nedanintagna, den 13 i samma månad daterade skrifvelse från Guvernören i länet:

”GUVERNÖREN

i
NYLANDS LÄN.
LANDSKANSLIET.

Till Magistraten i Helsingfors.

Helsingfors, den 13 Jan. 1882.

Genom skrifvelse från Civil-Expeditionen i Kejslerliga Senaten af den 30 sistlidne December har jag blifvit anbefald att, dels vidtaga de åtgärder som nu genast påkallas, dels föreslå de mått och steg som för framtiden kunna erfordras med anledning af Generalguvernörens skrifvelse till Kejslerliga Senaten af den 28 (16) December, rörande åtskilliga anordningar som för underlättande för trupperne af den inre tjänstgöringen blifvit nödigst godkända och till verkställighet föreskrifna, bland annat:

Punkten 3: — ”att nu genast verkställa granskning beträffande det militärmanuskap, som från trupperna utbeordras polisen till biträde för passgång i stad; skolande sagde manskap der, hvarest detsamma endast af temporära förhållanden påkallas, fortfarande utbeordras, hvaremot å de orter, der behofvet af sådant manskap ständigt föreligger, dess skyldighet skall åhvälfvas den lokala polisen.”

Till efterkommande af denna befallning har jag under den 9 innevarande Januari hos Hans Kejslerliga Majestät i underdånighet anmält och hemställt om följande:

Att i enlighet med nådiga kungörelsen af den 29 Juni 1876 angående reorganisation af Polisnrättningen i Helsingfors stad, den allmänna ordningen och säkerheten i denna stad för närvarande öfvervakas af 2 kommissarier, 8 öfverkonstaplar och 62 konstaplar hörande till ordningspolisen samt af 1 kommissarie, 1 öfverkonstapel och 6 konstaplar hörande till detektiva eller spaningspolisen; att härutöfver, på bekostnad af det anslag om 5,000 mark om året, som blifvit stäldt till Guvernörens disposition, alltid tre och den mörkare tiden af året fyra extra konstaplar varit antagna samt att ifrån trupperna polisen till biträde ständigt utbeordrats:

- 1) Ridande kosackpatruller till båda chausséerna;

2) Sex man ifrån här förlagda ryska infanteriregemente för patrullering inom staden och

3) Särskilda patruller från Lifgardets 3:dje Finska skarpskyttebataljon, till närmaste omgifningar af dess egen kasern och i hufvudsakligt syftemål att hålla reda på det folk, som med eller utan befälets tillstånd, efter mörkrets inbrott, lemna kasernen. Sedan kosackkommenderingen numera för alltid lemnat orten och åtminstone de under punkten 2 nämnde patrullerna, ifrån den 1 (13) Januari torde komma att indragas, framstår som en oafvislig nödvändighet att förstärka polispersonalen. En sådan förstärkning är påkallad äfven af andra anledningar. Det åligger nämligen de närvarande 62 ordningskonstaplarna efter afdrag af ett halft dussin dejourer och betjeningar att ständigt, dag och natt, vinter och sommar, underhålla icke mindre än 15 pass, hvilken tjänstgöring, i synnerhet då, såsom ofta inträffar, några konstaplar af sjukdom äro förhindrade att sköta sin befattning, är så betungande att nästan årligen flere konstaplar afida i lungdot, efterlemnande hustrur och barn, hvarförutom konstaplarna, till följd af sin tjänst, icke sällan äro utsatta för allehanda obehag och misshandlingar, ibland till och med med fara för lifvet. Sedan 1876 har stadens befolkning dessutom ökats med omkring 6,000 personer och i synnerhet vid chausséerna på sednare tider en talrik, till flere tusende personer uppgående arbetare-befolkning bosatt sig.

Under sådana förhållanden och då det icke kunnat uppstå fråga om en minskning af passens antal har jag ansett det för en pligt såväl emot allmänheten som det mig underlydande polismanskapet att hos Hans Kejsrerliga Majestät i underdånighet hemställa om ordningspolisens förstärkning med tvenne öfverkonstaplar och minst tolf konstaplar, oberoende af de extra konstaplar, hvilka nu antagas för ofvannämnda anslag om 5,000 mark, emedan desse sistnämnde endast förslå till att fylla de tillfälliga luckor som, i synnerhet under den kallare årstiden, uppstå genom sjukdomsfall bland manskapet och en eller annan konstapels afgang.

Utaf detta nya manskap erfordras 2:ne öfverkonstaplar och 6 à 8 man för ordningens vidmakthållande utom stadens tullar; öfverkonstaplarna borde bosätta sig vid hvar sin chaussée och mot särskild ersättning upplåta ett rum till kontor eller vaktstuga, hvaremot manskapet under tjänstgöringen måste vara beridat.

Endast under sistnämnda förutsättning kan polisen ansvara för upprätthållandet af god ordning och säkerhet till lif och egendom å de till staden ledande chausséerna, emedan blott en ryttare kan bevaka så stora områden och komma till rätta med den dagligen, efter torghandels slut, återvändande allmogen, bland hvilken ofta berusade personer förekomma, hvilka i vild fart pådrifva sina hästar, hvarförutom blodiga slagsmål, öfverfall och rån, i synnerhet den mörkare årstiden, förekommit utom stadens tullar. En vidare nytta skulle några beridna konstaplar bereda vid större folksamlingar, för att eftersätta förbrytare o. s. v.

Med anledning härutaf synes nödvändigt att minst sex dugliga hästar anskaffas för polisens räkning och att omkring 12 af dess manskap, under lärares ledning, få inhemta ridkonsten åtminstone så mycket, att de kunna styra sina hästar och icke

blifva föremål för åtlöje å den allmänhets sida, bland hvilken de äro kallade att upprätthålla ordning och aktningen för lagen.

Återstående nya konstuplar äro erforderliga för patrulleringen uti andra polisdistriktet, emedan det är ovilkorligen nödvändigt att minst två konstuplar gå tillsammans, om de verksamt skola kunna stäfja oordningar och sjelfve icke utsättas för fara till lif eller lemmar. Äfven den detektiva polisen är i behof af förstärkning med tre man, emedan deras tienstgöring är ganska betungande. I enlighet med hvad jag sålunda i underdånighet framställt har jag jemväl uppgjort här bilagde förslag till förstärkt stat för polisinrättningen i Helsingfors stad, — uppgående i ett för allt till 3,000 mark och årligen till 23,000 mark, utöfver det belopp, hvilket den närvarande kostnaden för polisinrättningen uppgår, eller 123,540 mark, deraf 78,280 mark erlægges från statsverket och 45,260 mark af staden.

Då förevarande ärende egentligen är en kommunens angelägenhet, men en viss tid erfordras förrän frågan kan bringas till slut, har jag, emedan behofvet af polisens ofördröjliga förstärkande är öfverhängande, i underdånighet anhållit att mig emellertid måtte meddelas tillstånd att, på bekostnad af allmänna statsmedel, nu genast provisoriskt anställa helst åtta extra konstuplar och anskaffa sex stycken hästar med nödig mundering.

Vid den 10 innevarande Januari skedd föredragning af detta ärende har Kejsrerliga Senaten funnit godt tillåta mig att af allmänna medel förskottsvis till en början använda ända till femtusen mark till bestridande af kostnaden för upprätthållande af ordning och skick i Helsingfors stad och dess närmaste omgifning under innevarande mörka årstid, samt anbefalt mig att i anledning af mitt förslag om polisens i staden förstärkande och förseende med hästar, affördra Magistraten och Stadsfullmäktige härstädes underdåniga yttranden, innefattande jemväl huruvida och till hvilket belopp staden vore villig att erlægga de för polisens förstärkande nödiga kostnaderna. Och får jag, till fullgörande deraf anmoda Magistraten att öfverlemna ärendet till Stadsfullmäktige samt med desses till Hans Kejsrerliga Majestät ställda underdåniga yttrande och Magistratens eget enahanda yttrande deri så fort ske kan hit inkomma.

G. von ALFTHAN.

Carl Fr. Ekholm."

Det i Guvernörens skrifvelse åberopade kostnadsförslaget är af följande lydelse:

”Förslag till förstärkt stat för polisinrättningen i Helsingfors stad.

<i>Ordningspolisen:</i>		För en.	För alla.
	<i>Fmf.</i>	<i>Fmf.</i>	<i>Fmf.</i>
2 Öfverkonstaplar, lön	750.		
tjenstgöringsarvode »	750.	1,500.	3,000.
6 Äldre konstaplar, lön	500.		
tjenstgöringsarvode »	400.		
beklädnadsmedel »	200.	1,100.	6,600.
6 Yngre konstaplar, lön	400.		
tjenstgöringsarvode »	400.		
beklädnadsmedel »	200.	1,000.	6,000.
6 hästar, efter 1 lispund hö och 8 skålp. hafra om dagen, förslagsvis		550.	3,300.
Arvode åt en ridlärare		500.	500.

Detektiva eller spaningspolisen:

3 Konstaplar, lön	<i>Fmf.</i> 500.		
tjenstgöringsarvode	» 500.		
beklädnadsmedel	» 200.	1,200.	3,600.
<u>Summa årligen</u>			<u>23,000.</u>

Anm. Stallrum för hästarne beredes antingen uti Finska gardeskasernen eller uti Rådhuset eller upphyrd lokal. Ersättning, der den ifrågakommer, till Öfverkonstaplarne för rum till kontor eller vaktstuga, utgår från staden.

I ett för allt erfordras dessutom af statsmedel:

För 6 hästar à	<i>Fmf.</i> 400.	2,400.
För 6 sadlar med betsel och öfrigt tillbehör à »	100.	600.
<u>Summa</u>		<u>3,000.</u>

Remonten af hästar och mundering åligger staden.”

Detta ärende hafva Stadsfullmäktige den 24 sistlidne Januari öfverlemnadt till beredning af ett utskott, till medlemmar hvare undertecknad Brummer samt Herrar H. Höckert och G. M. von Christierson äfvensom, efter det de sistnämnde på anhållan från uppdraget befriats, undertecknade Höckert och Wænerberg blifvit utsedda.

Enligt hvad utskottet inhemtat, har ifrågavarande militär-patrullering allaredan från innevarande års början upphört samt Guvernören i länet emellertid med de 5,000 mark, som jemlikt Guvernörens ofvanstående skrifvelse för vidtagandet af nödiga intemsåtgärder af statsmedel stälts till hans disposition, bestridt kostnaden för ej mindre

affönandet af ett antal extra konstaplar, än för anskaffandet och underhållet af fyra hästar i och för den patrullering, som en ridande konstapel å hvar sin chaussée handhar.

Vid öfvervägandet af hvad från stadens sida för det definitiva ordnandet af denna angelägenhet borde tillgöras, har utskottet icke lemnat obeaktad möjligheten af att polisen till biträde använda manskap från stadens ordinarie brandkår, hvilken oakadt öfningar och vakter, då eldsvåda icke inträffar, är jemförelsevis ledig.

Att sålunda ställa brandkåren under två särskilda myndigheters öfverinseende, samt åhvälfva densamma för dess öfriga göromål fullkomligt fremmande åligganden, kunde emellertid utan motsvarande nytta medföra oberäkneliga oredor och trakasserier; hvarutom det i och för möjliggörandet af en snabb och omedelbar hjälp vid inträffande brandtillfällen särdeles nattetid — på sätt vid brandverkets reorganisation år 1869 framhölls — är af nöden att hafva hela brandkåren samlad och icke spridd på patrullering. Vid sjelfva brandtillfällena, då brandkåren och dess samtliga hästar tagas i anspråk för kårens egentliga ändamål, skulle polisen slutligen i ingen händelse kunna af densamma påräkna biträde, hvaraf ordningsmakten emellertid då mer än annars har behof.

Jemte det utskottet därför på anförda skäl anser sig icke kunna tillstyrka nyss ifrågasatta anordning, får utskottet med afseende derå att annan utväg, än den ordinarie polisens förstärkning, till fyllande af den lucka som genom militärpatrullernas afskaffande uppkommit i ordningsmaktens led, icke kunnat af utskottet utfinnas, hos Stadsfullmäktige vördsamt föreslå:

att Stadsfullmäktige, med erkännande af stadens skyldighet att deltaga i kostnaden för den ifrågasatta tillökningen af polisen i Helsingfors i samma proportion som nu råder mellan de från styrelsen och staden för det närvarande utgående bidragen till polisens affönande, måtte godkänna det af Guvernören i länet uppgjorda "Förslag till förstärkt stat för Polisinrättningen i Helsingfors stad", likväl med de ändringar som närmare framgå ur nedanstående förslag till det underdåniga yttrande, Stadsfullmäktige uti förevarande ärende åligger till Hans Kejsrerliga Majestät afgifva:

”Tit.

Uti skrifvelse af den 13 sistlidne Januari, som Magistraten i Helsingfors i bref af den 19 i samma månad till Stadsfullmäktige öfverlemnad, har Guvernören i Nylands län meddelat att manskap af militärtrupperna, jemlikt General-Guvernörens skrifvelse till Eders Kejsrerliga Majestäts Senat för Finland af den 28 (16) sistlidne December, från detta års början icke vidare komme att såsom derförinnan annat än vid utomordentliga tillfällen polisen till biträde utbeordras, samt att Guvernören, som i skrifvelse från Civil-Expeditionen af den 30 sistlidne December blifvit anbefald att föreslå häraf påkallade åtgärder, hos Eders Kejsrerliga Majestät i skrifvelse af den 9 sistlidne Januari bland annat hemställt, att polisstyrkan i Helsingfors måtte förstärkas med 2 öfverkonstaplar, 12 konstaplar och 3 detektiver samt att öfverkonstaplarne borde bosätta

sig vid hvar sin chaussée och emot särskild ersättning upplåta ett rum till kontor eller vaktstuga, det för patrullering å chausséerna disponerade manskapet åter vara beridat, i hvilket afseende sex hästar borde anskaffas samt ett årligt arvode af 500 mark för en ridlärare anslås; allt i enlighet med skrifvelsen bilagdt så lydande:

”Förslag till förstärkt stat för polisinrättningen i Helsingfors stad.

Ordningspolisen:

		För en.	För alla.
	<i>Fmf.</i>	<i>Fmf.</i>	<i>Fmf.</i>
2 Öfverkonstaplar, lön	750.		
tjenstgöringsarvode »	750.	1,500.	3,000.
6 Äldre konstaplar, lön	500.		
tjenstgöringsarvode »	400.		
beklädnadsmedel »	200.	1,100.	6,600.
6 Yngre konstaplar, lön	400.		
tjenstgöringsarvode »	400.		
beklädnadsmedel »	200.	1,000.	6,000.
6 hästar, efter 1 lispund hö och 8 skålp. hafra om dagen, förslagsvis		550.	3,300.
Arvode åt en ridlärare		500.	500.

Detektiva eller spaningspolisen:

3 Konstaplar, lön	<i>Fmf.</i> 500.		
tjenstgöringsarvode	» 500.		
beklädnadsmedel	» 200.	1,200.	3,600.
		<u>Summa årligen</u>	<u>23,000.</u>

Anm. Stallrum för hästarne beredes antingen uti Finska gardeskasernen eller uti Rådhuset eller upphyrd lokal. Ersättning, der den ifrågakommer, till Öfverkonstaplarna för rum till kontor eller vaktstuga, utgår från staden.

I ett för allt erfordras dessutom af statsmedel:

För 6 hästar à <i>Fmf.</i>	400.	2,400.
För 6 sadlar med betsel och öfrigt tillbehör à	100.	600.
	<u>Summa</u>	<u>3,000.</u>

Remonten af hästar och mundering åligger staden.”

Stadsfullmäktige, hvilka det jemlikt Guvernörens förstnämnda skrifvelse åligger att yttrande i ärendet till Eders Kejsrerliga Majestät afgifva, få till fullgörande häraf i underdånighet anmäla, att Stadsfullmäktige i likhet med Guvernören anse en förstärkning af stadens polisstyrka af militärpatrulleringens upphörande oundgängligen påkallas, men att Stadsfullmäktige deremot icke i alla delar godkänna det af Guvernören i detta hänseende uppgjorda förslag. Det kan nämligen ifrågasättas, huruvida icke de af Guvernören föreslagna öfverkonstaplarna, som enligt Guvernörens åsigt borde bo-

sätta sig vid chausséerna samt i sin bostad upplåta rum till vaktkontor, skulle blifva nog mycket oberoende af centralpolisen och sålunda möjligen vara mera till skada än till gagn, liksom äfven behofvet af dylika vaktkontor kan dragas i tvifvelsmål, då de nuvarande vaktkontoren kunnat betjena långt aflägsnare delar af staden. Och framför allt har nu ifrågavarande förstärkning af polisen föranledts uteslutande af militärpatrullernas afskaffande och torde därför böra afse en ökning endast af den lägsta polispersonalen, men icke af öfverkonstaplarnes antal. Beträffande de i Guvernörens förslag upptagna detektiverne, betvifla Stadsfullmäktige icke, att de nuvarande sex detektivkonstaplarnes tjänstgöring är betungande; men då anställandet af nye detektivkonstaplar, på sätt Stadsfullmäktige redan i afseende å de föreslagna öfverkonstaplarna framhållit, icke har någon gemenskap med den egentliga anledningen till nu ifrågasatta förstärkning af Helsingfors polis, d. v. s. militärpatrullernas afskaffande, kunna Stadsfullmäktige icke i detta hänseende tillstyrka någon ändring i gällande stat för polisinsättningen i Helsingfors, helst denna stat varit gällande endast ett fåtal år och vid dess uppgörande alla densamma berörande omständigheter på det noggrannaste tagits i öfvervägande.

Det af Guvernören föreslagna årliga arvudet af 500 mark för en särskild ridlärare hafva Stadsfullmäktige likaså ansett kunna undvaras, då den för sådant ändamål härefter och endast undantagsvis erforderliga utgift borde kunna af polisens expensemedel bekostas. Guvernörens förslag om den lägre polispersonalens förstärkning med 6 äldre och 6 yngre konstaplar är deremot enligt Stadsfullmäktiges tanke, fullt motiverad.

Hvad slutligen beträffar det antal hästar, som för patrullering å chausséerna vore af nöden, finnas för det närvarande, enligt hvad Stadsfullmäktige hafva sig bekant, för detta ändamål 4 hästar, hvilka af Guvernören i länet anskaffats med medel, som för nödiga interimståtgärders vidtagande stälts till Guvernörens disposition. Och då detta antal visat sig tillräckligt, torde kostnaden för underhållet af flere hästar icke staden åhvälfvas. I afseende å denna utgiftspost i Guvernörens kostnadsberäkning hafva Stadsfullmäktige för öfrigt, utom de rena underhållskostnaderna, ansett böra upptagas äfven utgifterna för remont af häst och sadel m. m. samt för skoning och läkemedel. På skäl som äfven i Guvernörens förslag anmärkningsvis framhållas, torde deremot någon utgift för stallrum icke ifrågakomma, liksom tills vidare icke heller för inköp af hästar, då sådana allaredan, på sätt ofvan nämnts, blifvit anskaffade.

Jemte det Stadsfullmäktige förklara sig villige att i bekostandet af den ifrågasatta förstärkningen af polisen i Helsingfors deltaga i samma proportion, som nu råder mellan de från statsverket och staden för det närvarande utgående bidragen till polisens aflöning, eller i rundt tal med 5,540 mark, få Stadsfullmäktige därför på ofvan anförda skäl i underdånighet hemställa, att med ändring i vissa delar af Guvernörens förslag i ämnet, denna förstärkning af polisen måtte verkställas i öfverensstämmelse med bilagda "Tillägg till den för Polisinsättningen i Helsingfors den 27 Juni 1876 fastställda stat", samt att det belopp som för ändamålet kan af statsmedel beviljas, måtte

utgå i enahanda ordning, som statsverkets nuvarande bidrag till polisens i Helsingfors aflönande.”

**Förslag till ”Tillägg till den för Polisinrättningen i Helsingfors
den 27 Juni 1876 fastställda stat.**

		<i>Fmf.</i>		<i>Fmf.</i>	
<i>Ordningspolisen:</i>					
6 äldre konstaplar, lön	<i>Fmf.</i> 500: —				
tjenstgöringsmedel	» 400: —				
beklädnadsmedel	» 200: —	1,100	—	6,600	—
6 yngre konstaplar, lön	» 400: —				
tjenstgöringsmedel	» 400: —				
beklädnadsmedel	» 200: —	1,000	—	6,000	—
4 hästar, efter 1 lispund hö och 8 skålpund hafra om dagen, underhåll förslagsvis	» 550: —				
skoning och läkemedel d:o	» 40: —				
remont d:o	» 40: —	630	—	2,520	—
Summa årligen		—	—	15,120	— ⁷⁾

Helsingfors den 15 Maj 1882.

Wilh. Brummer.

Victor Höckert.

M. Wænerberg.

Utskottsbetänkande angående förslaget till kommunalt sjukhus.

Sedan Förstärkte Stadsfullmäktige den 18 december 1878 i princip beslutit uppförandet af ett sjukhus för kommunens behof, öfverlemnande åt ordinarie Stadsfullmäktige att besluta om antagande af förslag till byggnaden samt att bestämma om öfriga till saken hörande detaljer, och Förstärkte Stadsfullmäktige ytterligare, vid sammanträde den 5 april sistlidet år, bland utgiftsposter, afsedda att betäckas med det tillämnade regleringslånet, för detta ändamål upptagit en summa af 70,000, eventuelt 80,000 mark, inlemnade Sundhetsnämnden, jemte skrifvelse af den 15 oktober nyssnämnda år, till Stadsfullmäktige ett förslag till ifrågavarande sjukhusbyggnad. — Detta förslag blef af Stadsfullmäktige den 25 i samma månad remitteradt till Drätselkammaren, hvilken efter Stadsingenjörens hörande skulle med utlåtande öfver förslaget till Stadsfullmäktige inkomma. I öfverensstämmelse med hvad Stadsingenjören i saken yttrat, ansåg sig dock Drätselkammaren, i skrifvelse af den 17 sistlidne mars, på grund af det kammaren gifna uppdraget hafva att i ämnet uttala sig endast beträffande den af Sundhetsnämnden föreslagna placeringen af sjukhusbyggnaderna och om utsträckningen af det område, som skulle för sjukhuset upplåtas, men icke rörande ändamålsenligheten af Sundhetsnämndens förslag i öfrigt, hvars bedömande Drätselkammaren ansåg förutsätta speciela fackinsigter. Vid föredragningen af denna Drätselkammarens skrifvelse beslöto Stadsfullmäktige därför den 6 nyssvikne april att för granskning af ifrågavarande byggnadsförslag tillsätta ett särskildt utskott, till medlemmar hvari undertecknade vid samma tillfälle utsågos. På grund af det sålunda gifna uppdraget får utskottet framhålla följande.

Hvad först beträffar placeringen af de tillämnade sjukhusbyggnaderna å den för inrättningen fastställda platsen, synes enligt utskottets tanke den med litt. B å situationsplanen betecknade ekonomibyggnaden, för att erhålla ett mera centralt läge i afseende å platsen och därför med större bekvämlighet kunna begagnas, då i en framtid möjligen flera sjukpaviljonger komma att här inrättas, böra uppföras något längre åt vester än å planen angifves. Då den sålunda komme att stå alltför nära platsen för den tillämnade uthusbyggnaden samt måhända till och med upptaga någon del af denna plats, borde sistnämnda byggnad placeras ännu längre åt vester eller kanske hellre åt nordvest.

Det konstruktionssätt med fristående pelare såsom hufvudsaklig grund för sjukpaviljongen, hvilket i förslaget kommit till användning, för beredande af fri luftväxling under golfvet och till undvikande af ett dyrbart ventilationssystem, finner utskottet böra godkännas, då enligt sakkunniges vittnesbörd faran för golfdrag, som i förstone synes vara en naturlig följd af detta byggnadssätt, genom tjenliga medel utan svårighet kan

utestängas. Inom utskottet hafva visserligen farhågor uttalats för, att det fria tillträdet mellan pelarne kunde gifva anledning till orenande af platsen under golfvet äfvensom bereda snön tillfälle att samla sig der, men dessa olägenheter synas i hufvudsak kunna afhjelpas genom anbringande af ett spjelverk mellan pelarne.

Anordningen af rummen i sjukpaviljongen äfvensom sjuksalarnes placering i förhållande till väderstrecken anser utskottet i allmänhet synnerligt lämplig. Dock borde, enligt utskottets tanke, både tamburen och dagrummet delas i två afdelningar hvarje, den ena för manliga, den andra för qvinliga patienter. Genom en dylik anordning samt inrättandet af ytterligare ett bad- och ett klosettrum kunde de olika könen i anstalten helt och hållet isoleras från hvarandra. Då emellertid dagrummet, sådant det nu är föreslaget, är alltför litet för att tillåta en dylik delning, borde detsamma utvidgas några fot åt hvardera sidan, hvilket äfven utan olägenhet kunde ske, då enligt det föreliggande förslaget den del af byggnaden, som upptages af dagrummet, blefve smalare än den öfriga delen.

I samband med denna ringa utvidgning borde äfven en annan företagas, hvilken icke skulle erbjuda större svårighet än den nyss anförda. Passagerna till klosetterna, hvilka enligt förslaget i bredd mäta blott fyra fot, borde nämligen erhålla en bredd af åtminstone sju fot, för att så vidt möjligt förebygga illaluktande gasers inträngande i sjuksalarna.

En detalj i Sundhetsnämndens förslag, hvilken enligt utskottets åsigt komme att förorsaka betydliga olägenheter för anstaltens både läkare och patienter, är placandet af läkarens mottagningsrum i ekonomibygnaden. Denna anordning, hvilken äfven af Sundhetsnämnden synes hafva antagits blott därför att, med bibehållande i öfrigt af den lämplig befunna dispositionen af lokalerna i sjukpaviljongen, rum för ifrågavarande ändamål der icke kunnat beredas, synes lämpligast kunna undvikas sålunda att läkarens mottagningsrum placeras i paviljongens subasement, der plats kan härför beredas genom en liten inskränkning af de der projekterade ved- och förrådsrummen. På detta sätt kunde äfven den föreslagna höga ingångstrappan till sjukpaviljongen helt och hållet undvikas, och den härigenom uppkommande, icke ringa besparingen beräknas i det närmaste motsvara den ökade kostnad, som blefve en följd af subasementets förändring.

Enligt det föreliggande förslaget komme sjuksalarnes väggar invändigt att panelas från golf till tak. Men som det dermed afsedda ändamålet, att vidmakthålla renlighet, hindra ohyras innästlande och förebygga väggarnes impregnering af smittämnen, äfven kunde, möjligen med mindre kostnad, uppnås genom rappning och oljemålning af väggarne, får utskottet hemställa om icke skäl vore att åt de personer, under hvilkas ledning nämnda byggnad komme att uppföras, skulle lemnas frihet att efter omständigheterna bestämma, huruvida väggarna i sjuksalarna skola panelas eller beläggas med rappning och oljemålas.

Med hänsyn till de olyckor, som i händelse af eldsvåda kunde uppstå, i följd deraf att sjukpaviljongen enligt förslaget komme att förses med blott en utgång, anser sig utskottet slutligen böra erinra om önskligheten af flera utgångar. Tvänne mindre

sådana, afsedda blott till räddningsutväg och sålunda icke tillgängliga för dagligt bruk, kunde utan olägenhet öppnas från dagrummen, i hvilken händelse tvenne smärre trappor här blefve erforderliga.

De förändringar i Sundhetsnämndens förslag, hvilka utskottet i det föregående förordat, äro upptagna å bilagda eskissritning *), och då utskottet för öfrigt finner Sundhetsnämndens förslag tillfredsställande, får utskottet föreslå att Stadsfullmäktige ville besluta

att godkänna det af Sundhetsnämnden uppgjorda förslaget till kommunalt sjukhus, med de förändringar närslutna eskissritning utvisar; äfvensom

att jemte underrättelse om detta Stadsfullmäktiges beslut gifva Sundhetsnämnden i uppdrag att vidtaga nödiga åtgärder för byggnadens uppförande.

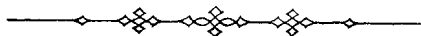
Helsingfors den 25 maj 1882.

Th. Sælan.

J. I. Björkstén.

Th. Höijer.

*) Finnes framlagd å Stadsfullmäktiges kansli.

Utskottsbetänkande i anledning af förslag till ny arbetsordning för Rådstufvurätten.

I skrifvelse af den 18 sistlidne Januari har Samfälta Rådstufvurätten härstädes anhållit om Stadsfullmäktiges yttrande angående ett skrifvelsen åtföljande förslag till ny arbetsordning för Rådstufvurätten.

Nämnda förslag är af följande lydelse:

Förslag till arbetsordning för Helsingfors stads Rådstufvurätt.

§ 1.

Rådstufvurätten arbetar antingen såsom Samfält Rådstufvurätt, hvori Justitieborgmästaren är ordförande och samtliga vid Rådstufvurätten tjenstgörande Rådmän ledamöter, eller på afdelningar. Dessa afdelningar äro till antalet tre och bestå:

den första af Justitieborgmästaren såsom ordförande, en äldre Justitierådman, som tillika är viceordförande, och en yngre Justitierådman; samt

den andra och den tredje hvardera af två äldre Justitierådmän, den ena ordförande och den andra viceordförande, och en yngre Justitierådman.

I händelse af jäf eller förfall äro Rådmännen skyldige att i hvarandras ställe tjenstgöra å annan afdelning än den, å hvilken de för tillfället äro till tjenstgöring indelade. Är såväl ordföranden, som viceordföranden å afdelning af slik orsak hindrad att leda förhandlingarna, föres ordet af äldste tjenstgörande ledamoten.

Magistratssekreteraren och de på de skilda afdelningarna indelade notarierna kunna, i händelse af jäf eller annat laga förfall för ledamot i afdelning, såsom ledamöter i Rätten adjungeras.

§ 2.

Samfälta Rådstufvurätten upptager och behandlar följande mål och ärenden, nemligen:

a) angående bestridande af Justitieborgmästaretjensten vid inträffad ledighet äfvensom angående förordnande af vice ordförande i Rådstufvurättens första afdelning samt ordförande och viceordförande i Rådstufvurättens öfriga afdelningar;

b) angående rådmännens indelning till tjenstgöring på Rådstufvurättens skilda afdelningar;

c) angående antagande och entledigande af notarier och lägre betjening äfvensom notariernes fördelning till tjenstgöring på de skilda afdelningarna;

d) angående tjenstledighet för Rådstufvurättens medlemmar, notarier och lägre betjening samt förordnande af vikarier för dem;

e) angående utlåtande, som högre myndighet affordrat Rådstufvurätten, der utlåtandet icke föränledes af klagan öfver vidtagen eller underlåten åtgärd i domare-embetet; och

f) frågor derom, hvilken afdelnings upptagande ett anmaldt mål rätteligen tillhör; och är klagan öfver Samfälta Rådstufvurättens beslut i sådant ärende icke tillåten.

§ 3.

Rådstufvurättens första afdelning upptager och afgör:

a) lagfarts-, intecknings-, förmynderskaps- och äktenskapsförordsärenden samt de tvister, som derom kunna uppkomma, äfvensom ärenden angående försäljning och förpantning af omyndigs fasta gods och tvister rörande förmyndares redovisning;

b) tvister om viderboendes och nabos lösningsrätt till hus och jord i staden;

c) tvister angående besvär och last, som granne af annan tåla bör eller ej;

d) tvister om flyttning i och ur hus;

e) ansökningar om bouppteckning eller arfskifte samt tvister, som kunna i anledning af sådana förrättningar uppkomma;

f) testamentsbevakningar samt tvister om arf och om testamente;

g) ansökningar om årsstämming, om egendoms afträdande till borgenärerne och om boskilnad äfvensom tvister om bättre rätt till afträdd egendom;

h) vaxelmål och sjörättsmål;

i) ärenden angående syner och värderingar, som enligt gällande stadganden ankomma å Rådstufvurätt; samt

j) ärenden rörande bevis öfver vederhäftighet eller medellöshet.

§ 4.

Rådstufvurättens andra och tredje afdelningar upptaga och behandla efter lottning dem emellan alla tvistemål, som icke omnämnts i nästföregående §, äfvensom alla brottmål, som tillhöra allmän domstols upptagande, dock att särskilda mål, som hafva oskiljaktigt sammanhang med hvarandra, handläggas å en och samma afdelning, och att åtal för bruten rättegångsfrid eller annat vid någon afdelning förefallet mindre brott tillhör den afdelning, der brottet skulle ägt rum.

§ 5.

Ärenden, hvilka kunna utan föregående stämning handläggas, såsom sjöförklaringar, vittnesförhör i anledning af 23 § 17 kap. R. B. eller i följd af annan domstols förordnande, borgenärseds afläggande före inställedag, fordrans anmälände jemlikt 12 § 9 kap. H. B., äfvensom andra dylika behandlas af den afdelning, hos hvilken sökanden sig anmäler.

§ 6.

Protokollet hos första afdelningen handhafves af yngre Justitierådmannen och Civilnotarien, utom i lagfarts-, intecknings-, förmynderskaps- och äktenskapsförordsärenden, hvori notariegöromålen åligga Magistratssekreteraren. I Samfälta Rådstufvurätten handhafves protokollet af Civilnotarien, samt i andra och trede afdelningarna i civila mål af yngre Justitierådmannen och i brottmål af Brottmålsnotarierna.

§ 7.

Fördelningen af protokollet emellan yngre Justitierådsmannen i första afdelningen och Civilnotarien samt emellan Brottmålsnotarierna i andra och tredje afdelningarna, ankommer å vederbörande ordförande, men notarierna äro skyldige att äfven å de rättegångsdagar, då protokollet icke åligger dem, efter kallelse sig infinna i den afdelning der de äro anstälde för att, i händelse af jäf eller annat laga förfall för ledamot eller notarie, i deras ställe tjenstgöra.

§ 8.

Protokollet äfvensom alla de utslag, utlåtanden och skrivelser, hvarom beslut deri ingår, skola inom en vecka efter det protokollet tillkommit vara uppsatta till justering; derå, och sedan de af ordföranden försetts med anteckning om dagen, då justeringen egt rum, alla utgående expeditioner böra, der en större skyndsamhet icke är af omständigheterna påkallad, inom ytterligare en vecka ombesörjas af protokollsföranden, som äfven har att tillse, att expeditioner icke utlemnas annorlunda än emot qvitto i behörig expeditionsbok. Anteckningarna i Rådstufvurättens diarier och breflista skola af protokollsföranden verkställas sednast dagen efter sammanträdet.

Vederbörande protokollsförande är ock skyldig att förse med vanlig presentatpåteckning handlingar, som inlemnas eller upptes i mål, hvori han handhafver protokollet, samt med makuleringsstämpel de vid dem fogade stämpelmärken.

§ 9.

Rådstufvurätten låter föra följande diarier, nemligen:

i Samfälta Rådstufvurätten ett gemensamt för alla der förekommande mål och ärenden;

i Första Afdelningen: ett gemensamt för lagfarts-, in-tecknings-, förmynderskaps- och äktenskapsförords-ärenden, ett rörande förordnanden till boupp-teckning och arfskifte, ett angående konkursmål, ett för alla öfriga ärenden, som anmälas utan stämning, och ett för de mål, som utföras efter stämning; samt

i Andra och Tredje Afdelningarna, hvardera för sig, ett för civila mål, som utföras efter stämning, ett för civila ärenden, som anmälas utan stämning, och ett för brottmål.

Dessa diarier, hvilka jemte särskild sessionsförteckning för Samfälta Rådstufvurätten och för hvarje Afdelning, före årets ingång inrättas af Aktuarien och derefter i ofvan stadgad ordning föras af protokollshafvandena, böra alltid vara att tillgå i Rättens sessionsrum och få således icke annorlunda än med vederbörande Ordförandes tillåtelse derifrån bortföras.

§ 10.

Längden öfver ådömda sakören skall i de särskilda Afdelningarna föras af Vice Ordföranden, hvilken det äfven åligger att föra och utarbete alla de förteckningar och redogörelser för öfrigt angående domstolens åtgärder och verksamhet, som Rådstufvurätten enligt gällande stadganden bör afgifva, utom beträffande förmynderskapsärenden, i afseende å hvilka dessa göromål åligga Magistratssekreteraren. I Sam-

fälta Rådstufvurätten handhafvas ifrågavarande åligganden af Första Afdelningens Viceordförande.

§ 11.

Så snart protokollet för året med dertill hörande saköreslängder och öfriga förteckningar är till alla delar uppsatt och justeradt samt expeditionerna utskrifna, skall hela protokollet jemte nämnde bihang aflemnas till vederbörande Ordförande, som låter genom Aktuarien besörja dess inbindning, hvilken bör vara verkställd före den 1 Oktober nästföljande år. Dessa domböcker få icke annorlunda än mot qvitto utlemnas från arkivet.

§ 12.

Ansökan om stämning, muntlig eller skriftlig, emottages hvarje söcknedag intill klockan ett af Aktuarien som genast i korthet antecknar densamma jemte sakens beskaffenhet i en för sådant ändmål inrättad längd. Klockan emellan ett och två in finner sig en af Afdelningarnes Ordförande i Aktuariens embetsrum, hvarefter Aktuarien, i hans närvaro, genom lottning, emellan Andra och Tredje Afdelningarne fördelar de mål, som med ledning af stadgandena i §§ 3 och 4 anses tillhöra någondera af dem; denna lottning anställs särskildt för civila mål och särskildt för brottmål. Vederbörande ordförande bestämmer sedan dagen, då målet skall företagas till behandling, och Aktuarien gör i förberörda längd anteckning såväl derom, som hvilken Afdelning målet tillhör.

Är skriftlig stämning sökt, skall Ordföranden i den Afdelning, målet tillfallit, utan tidsutdrägt utfärda och till Aktuarien aflemna stämningen, så att den redan dagen efter det ansökningen inkommit, kan af sökanden i Aktuariens embetsrum afhämtas. Har skriftlig stämning icke begärts, eger sökanden hos Aktuarien göra sig underrättad om, hvilken Afdelning målet tillfallit och till hvilken dag det blifvit utsatt, samt derefter gå i författning om vederbörandes instemmande dertill. Är offentlig stämning sökt, anmäle Aktuarien saken i Första Afdelningen vid nästa sammanträde.

§ 13.

Stadsfiskalers och andre åklagares remisser angående tillärnad åtal samt anmälanden om sådana vittnesförhör, som i § 5 nämnes, skola ock af Aktuarien emottagas samt äfven i öfrigt behandlas på sätt i § 12 är sagdt.

Före hvarje sammanträde bör Aktuarien till vederbörande Afdelnings Ordförande inlemna skriftlig uppgift om de mål och ärenden, som, enligt hans förberörda längd, då skola hos Afdelningen förekomma.

§ 14.

Af mål, som inkommit till Första Afdelningen, skola alla de, hvilka funnits vara af den vigt eller vidlyftighet, att käromålet deri skriftligen utförts, för beredning till slutligt afgörande medelst lottning fördelas emellan Justitieborgmästaren och äldre Justitierådsmannen. Lottningen verkställs straxt efter slutad skriftvexling; och det åligger honom, som målet tillfallit, att sedan saken öfverlemnats till afgörande, i god

tid, efter tagen noggrann kännedom om handlingarna deri, framlägga dem jemte eget skriftligt utlåtande i saken. Sedan Rådstufvurättens dom eller utslag deri utgifvits, aflemnas handlingarna till Aktuarien, hvilken det åligger att besörja deras sammanhäftning och att föra årlig förteckning öfver sådana akter.

Alla öfriga mål och ärenden föredragas till åtgärd af Ordföranden i den Afdelning der de handläggas.

§ 15.

Lösen för utgående expeditioner tillfaller, der sådan eger rum, den som utfärdar expeditionen. Vadeskilling delas sålunda emellan dem, som deltagit i sakens afgörande, att Ordföranden erhåller dubbel lott emot enhvar af de öfrige. Rättens andel i sakören delas emellan medlemmarne i den Afdelning, der målet afgjorts, enligt 3 § 32 kap. R. B.

§ 16.

Bouppteckningar och arfskiften, hvartill Rådstufvurätten meddelar förordnande, fördelas, på nu öfligt sätt, emellan Rådstufvurättens och Magistratens samtliga medlemmar. De för dessa förrättningar i lag bestämda arvoden, hvilka fortfarande uppbäras och redovisas af stadens Drätselkontor, delas sålunda emellan Rådstufvurättens och Magistratens vid tiden för förordnandets meddelande i tjänst varande medlemmar, att hvardera Borgmästaren erhåller dubbelt emot hvar och en af Rådmännen. Lösen för instrumentet tillfaller deremot den af förrättningsmännen, som besörjt expeditionen deraf; han är ock skyldig att i Rådstufvurättens diarium öfver dessa ärender göra de af förrättningen föranledda anteckningarna.

§ 17.

Magistratssekreteraren åligger att, utom hvad om protokolls- och diariiföring i särskilda mål och ärenden uti §§ 6 och 9 säges, emottaga alla till Rådstufvurätten ankommande bref och skrivelser och dem till ordföranden i vederbörande afdelning öfverlemna, samt utfärda gravationsbevis rörande alla inom stadens afhysta område befintliga tomter, och lägenheter, äfvensom ombesörja tillkännagifvanden och offentliga stämningar, hvartill Samfälta Rådstufvurätten och första Afdelningen besluta.

§ 18.

Aktuarien, hvars åliggande och göromål beträffande ansökningar om stämningar och remisser i brottmål äro stadgade i §§ 12 och 13, åligger dessutom att emottaga, med presentatum förse och till vederbörande Ordförande före nästa sammanträde öfverlemna alla de till Rådstufvurätten ställda öppna skrifter, som kunna emellan sammanträdena ingifvas; öfver dessa skrifter med dem tilläfventyrs åtföljande handlingar skall Aktuarien föra särskild förteckning.

Vidare åligger det Aktuarien att under Borgmästarens öfverinseende vårda Rådstufvurättens arkiv samt besörja afskrifter af domar, protokoll och handlingar, som blifvit till förvar i arkivet aflemnade.

Hvarje söcknedag skall Aktuarien vara i sitt arbetsrum i arkivet tillstädes från

klockan tio till två; och får han för öfrigt icke heller, medan Rådstufvurättens sammanträden vara, aflägsna sig från rådhuset.

§ 19.

Angående utskrifningen af det exemplar af Rådstufvurättens dombok, som bör till vederbörande Hofrätt insändas, samt de saköreslängder, förteckningar och redogörelser, som omnämnas i § 17, ega vederbörande Ordförande meddela närmare förordnande. Kostnaden för dessa arbeten bestrides, efter räkning och derå af samme Ordförande tecknad intyg, ur Rådstufvurättens och Magistratens gemensamma expencemedel.

§ 20.

Hvar och en af Rådstufvurättens särskilda afdelningar skola vara försedda med fullständig samling af i landet gällande allmänna stadgar och författningar; och får icke något deraf på längre eller kortare tid bortföras från sessionsrummet.

§ 21.

De särskilda afdelningarna af Rådstufvurätten sammanträda, der helgdag icke inträffar, *den första* hvarje Måndag och Torsdag, *den andra* hvarje Tisdag, Fredag och Lördag, samt *den tredje* hvarje Onsdag, Torsdag och Lördag, men äfven oftare på vederbörande Ordförandes kallelse. Afdelningarnas sammanträden vidtaga klockan tio föremiddagen. Samfälta Rådstufvurättens sammanträden utsättas i hvarje fall af Justitieborgmästaren, som låter kalla ledamöterna och öfriga vederbörande.

§ 22.

Denna arbetsordning skall genom Rådstufvurättens försorg befordras till tryckning.

Vid sammanträde den 7 sistlidne Februari uppdrogo Stadsfullmäktige åt ett utskott, hvori undertecknade invaldes till ledamöter, att aflemna förslag till det Stadsfullmäktige affordrade yttrande angående ofvan intagna förslag, och får utskottet, som i följd häraf genomgått och granskat sagda förslag, fästa uppmärksamhet vid följande omständigheter, hvilka enligt utskottets tanke borde i nämnda yttrande framhållas.

Ifrågavarande förslag, hvars uppgörande föranledts af de förändrade stadganden angående Magistratens och Rådstufvurättens i Helsingfors sammansättning och verksamhet, som blifvit gällande genom H. K. Majestäts Bref till Guvernören öfver Nylands län af den 7 Februari 1881, innehåller i sina fem första §§ nästan ordagranna upprepningar af punkterna 5—9 i nyssnämnda Kejsrerliga Bref. Dessa §§ synas därför kunna ur förslaget utgå, så mycket hellre som det i alla fall är önskligt att nämnda Kejsrerliga Bref aftryckes i sammanhang med den blifvande nya arbetsordningen.

Första momentet i § 8, som stadgar inom hvilken tid Rådstufvurättens protokoll och expeditioner skola vara uppsatta och justerade, anser utskottet böra omformuleras sålunda, att deraf tydligt framgår det vederbörande sakegare, i öfverensstämmelse med stadgandet i K. Förordningen af den 6 Augusti 1861 angående underdomares

skyldighet att till parter utgifva protokoll och utslag i dem rörande mål, äro berättigade att i mål, i hvilka beslut eller utslag icke afkunnas efter anslag, utfå dem tillkommande protokoll med dertill hörande handlingar inom fjorton dagar efter beslutets eller utslaget afkunnande. — I afseende vidare å sättet för expeditioners utgifvande åt vederbörande parter synes i denna § några föreskrifter böra inflyta, hvarigenom de olägenheter kunde förebyggas, som vidlåda det nu i bruk komna utdelningssättet. Enligt nyssåberopade K. Förordning är domstolen nämligen icke förpligtad att låta hos saksägare aflemna rättens protokoll med dertill hörande handlingar. utan äro parterne endast berättigade att vid anmälan hos domstolen utfå desamma. Sannolikt till allmänhetens bekvämlighet hafva emellertid vederbörande notarier börjat låta genom vaktmästare tillställa parter såväl rättens protokoll som ingifna handlingar. Men då detta expeditionssätt både är förenadt med våda, enär de ingifna handlingarna stundom ega stort penningvärde, och dessutom omöjliggör en verksam kontroll öfver efterlefnaden af änberörda K. Förordnings stadganden, anser utskottet för sin del önskligt att utgifningen af expeditionerna måtte ordnas så att vederbörande parter å arkivet utfå desamma jemte dertill hörande handlingar, så snart de äro färdiga till utdelning.

Till § 11 anser utskottet böra fogas ett tillägg i det syfte, att konseptprotokollen för det löpande året omedelbart efter expeditionernas utskrifning böra lemnas till förvar hos aktuarien, till undvikande af de svårigheter, för hvilka de parter, som äro i behof af afskrifter af nämnda protokoll, kunna blifva utsatta i händelse de särskilda konsepthäftena förvaras hos de många protokollsförande, som af rätten begagnas.

I sammanhang med § 12 borde enligt utskottets tanke införas något stadgande, egnadt att afhjelpa eller åtminstone något minska det missförhållande som för närvarande eger rum i afseende å tiden för målens utsättande. Då enligt nu rådande praxis i det närmaste alla mål utsättas till sammanträdet början, förorsakas häraf sjelfallet en ofantlig tidsspilla för parterne och deras ombud, hvilka härigenom ofta blifva nödsakade att infinna sig i rättens förrum tre å fyra timmar tidigare än deras angelägenheter upptagas till behandling. En betydlig lättnad skulle redan beredas de rättssökande, ifall målen af domstolen utsattes till tvänne olika tidslag, t. ex. till kl. 10 och 12. Och för rätten borde en sådan anordning icke vara förbunden med några egentliga olägenheter, då densamma äfven med iakttagande häraf utan svårighet kunde anordna sitt arbete så att någon nämnvärd tidsförlust icke behöfde uppstå, helst den tid, som möjligen någon gång blefve för rätten öfrigt mellan de utsatta målens behandling, kunde användas till handläggande af ärenden, hvilka jemlikt § 5 kunna hos afdelningarna anmälas till omedelbart upptagande.

Beträffande en del af nyssantydde ärenden, nämligen vittnesförhör i anledning af 23 § 17 kap. R. B. eller i följd af annan domstols förordnande, innehåller den föreslagna arbetsordningen för öfrigt tvänne bestämningar, som i någon mon skilja sig från hvarandra och kunna föranleda tveksamhet. Enligt § 5 kunna, såsom nyss påpekats, dylika ärenden omedelbart anmälas hos afdelningarna, medan § 13 åter stadgar att aktuarien skall emottaga anmälanden härom. Utskottet ville därför förordna ett förtydligande af stadgandet i § 13 derhän, att aktuarien väl är skyldig att emottaga dy-

lika anmälningar, då sådana hos honom göras, men att sakingare äfven kunna för detta ändamål anmäla sig direkte hos afdelningen, såsom i § 5 medgifves.

Med hänvisning till hvad ofvan yttrats angående § 11, får utskottet derjemte till § 15 föreslå ett tillägg i det syfte att lösen för afskrifter af protokoll i mål, som ännu äro hos Rådstufvurätten anhängiga, skulle tillfalla aktuarien, då anhållan om dylik afskrifts utbekommande göres efter den tid, protokollet i saken bort till aktuarien aflemnas.

I afseende å den i § 16 ingående bestämningen angående bouppteckningar och arfskiften vill utskottet blott erinra att, derest de nu gällande lagstadgandena härom, på grund af den vid nyss afslutade landtdag behandlade kejsrerliga propositionen i ämnet, komma att ersättas af andra, äfven arbetsordningen bör i öfverensstämmelse härmed undergå förändring.

Uti § 18 anser utskottet böra införas ett stadgande derom att erbjuden vadeskilling under tiden mellan Rådstufvurättens sammanträden mottages af aktuarien. Så sker äfven nu, men en bestämd föreskrift härom synes vara på sin plats i arbetsordningen.

Den i § 19 upptagna hänvisningen till § 17 bör såsom oriktig ändras samt här i stället hänvisas till § 10, der de åsyftade redogörelserna och förteckningarna äro uppräknade.

Enligt det i § 21 ingående stadgandet angående dagarne för de särskilda afdelningarnas sammanträden skola andra och tredje afdelningen hafva en gemensam rättsegångsdag, nämligen lördagen. Men enär vid dessa afdelningar protokollet i civila mål skall föras af yngre justitierådmannen, kunde, i händelse af förfall för någöndera af desse, svårigheter uppstå vid protokollsföringen. I betraktande här af och med hänsyn jemväl till de rättssökandes bekvämlighet får utskottet förestå ett tillägg i det syfte att civila mål icke skulle å båda afdelningarna samtidigt upptagas till behandling.

Beträffande slutligen den i § 22 ingående bestämningen om arbetsordningens utfärdande i tryck, torde böra erinras att den lämpligast kunde ske på det sätt som på senare tider iakttagits vid andra likartade reglementens publicerande, nämligen med jemnlöpande svensk och finsk text samt att, såsom ofvan nämndes, framför arbetsordningen borde tryckas Kejsrerliga brefvet af den 7 Febr. 1881, hvarpå nämnda ordning grundar sig.

På grund af allt det anförda får utskottet derfor föreslå

att Stadsfullmäktige, med godkännande af de anmärkningar i afseende å det föreliggande förslaget till arbetsordning för Rådstufvurätten, hvilka utskottet i det föregående framhållit, ville till Magistraten aflåta ett i öfverensstämmelse med utskottets framställning affattadt utlåtande.

Helsingfors den 16 Juni 1882.

Axel af Björkstén.
(frånvarande vid justering.n.)

Henr. Borenus.

Rudolf Elving.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 26 Maj 1882.

N: 136.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

På grund af Stadsfullmäktiges den 20 December 1881 fattade och derefter, genom Magistraten, Drätselkammaren delgifna beslut i ämnet, afslöt Kammaren den 15 sistlidne April med Guvernören öfver länet kontrakt om upplåtande till finska militieverket af ett Grejus hemman tillhörigt utmarksskifte till skyddsområde emot förlupna kulor från militärskjutbanorna å Fredriksbergs egendom, under vilkor att sagda mark finge af militieverket endast för detta ändamål begagnas och borde, sedan behovet deraf för ändamålet upphört, till staden återlemnas samt att staden skulle icke endast få, såvidt med denna användning läte sig förena, i andra afseenden förfoga öfver och tillgodogöra sig marken utan ock i stället för densamma, som till militieverket uppläts utan ersättning, återbekomma de områden af villorna Berga och Sandnäs, som förut blifvit till militärskjutbanor disponerade. Till följd häraf och då berörda utmark redan tagits i anspråk för omordade användning, bör nu den ersättning bestämmas, som skall tillgodokomma arrendatorn af Grejus för hvad af dess egoförmåner i anförd måtto undandragits hans disposition.

I detta afseende tillåter sig Drätselkammaren åberopa ej mindre sin under den 8 Oktober 1880 till Stadsfullmäktige aflåtna skrifvelse n:o 213 *), innefattande det Kammaren affordrade yttrande angående, bland annat, vilkoren för afstående till kronan af den nu ifrågavarande marken från Grejus för skjutbanorna, än ock det skrifvelsen bilagda instrument öfver en den 2 i sagde månad anställd syn och uppskattning af samma mark. Vid nämnda förrättning som verkställdes af läneagronomen A. T. Forssell samt tvenne tillkallade godemän landthushållaren A. Falenius, från Hoplax by, och nämndemannen O. W. Nyström, från Åggelby, och hvarvid såväl den dåvarande arrendatorn af Grejus som ömbud för staden voro tillstädes, pröfvades den del af hemmanet, som komme att användas till skjutbanorna och hvars areal befunnits uppgå till 73,78 tunnland, lemna en årlig inkomst af ettusen mark, i anseende hvartill arrendatorns afgäld till staden af förrättningsmännen ansågs böra nedsättas med detta belopp. I sammanhang härmed bör Kammaren nämna, att det årliga arrendet för Grejus hemman, som i areal innehåller 496,200 tunnland och är upplåtet intill utgången af år 1908, utgör 77,336 tunnor råg i grundränta, 2,050 mark i penningefogäld och 39 $\frac{1}{5}$ rubel i rubelskatt.

I ärendet hörd af Drätselkammaren har väl den nuvarande arrendatorn af ifrå-

*) Se „Handlingar rörande inköp af Fredriksbergs hemman“, tr. 1880.

gavarande lägenhet, agronomen Johannes Jernström, framhållit, att den nytta han af oftanämnda, till skyddsområde för skjutbanorna upplåtna mark kunde draga å de tider skjutning icke egde rum ingalunda uppvägte förlusten för honom deraf att han, så länge kontraktet med militieverket fortbestod, vore urståndsatt att å stället utföra nyodlingar, de der i anseende till den långa arrendetiden eljes skulle med fördel företagas, hvarföre och då denna indirekta skada icke skulle blifvit vid den ofvanberörda värderingen tillbörligen uppmärksammas, arrendatorn Jernström först påstått arrendefgiftens nedsättande med 1,200 mark; men sedermera har han emellertid förklarat sig nöjd med den vid värderingen föreslagna minskning deraf, 1,000 mark.

I likhet med hvad Drätselkammaren redan i sin ofvan åberopade skrifvelse uttalade, anser Kammarerna fortfarande arrendatorns af Grejus hemman afgäld till staden böra, vid oftanämnda förhållande, nedsättas med det äfven vid värderingen den 2 Oktober 1880 i sådant afseende såsom skäligt befunna beloppet af 1,000 mark. Förden skull, och så mycket hellre som jemväl Stadsfullmäktige redan härförinnan, vid afgifvandet den 23 November 1880 af underdånigt yttrande i ärendet om afträädande af ifrågavarande mark till skyddsområde för skjutbanorna, torde godkänt omförmälda uppskattning af den minskning i afkastningen från Grejus, som afträädandet komme att medföra, får Drätselkammaren ödmjukast föreslå, det Fullmäktige nu ville bevilja arrendatorn af hemmanet, såsom godtgörelse för denna minskning, en nedsättning af 1,000 mark å det för lägenheten bestämda årliga arrende, att räknas från och med innevarande år samt till och med det år, då änderörda område deraf till arrendatorns fulla disposition återlemnas.

På Drätselkammarens vägnar:

H. E. Gummerus.

Lars Homén.

*Utskottsbetänkande angående ifrågasatt förhöjning af löne-
förmånerna för brottmålsnotarierna vid Rådstufvurätten.*

Samfalta Rådstufvurätten i staden har till Stadsfullmäktige öfversändt en framställning af följande lydelse:

Samfalta Rådstufvurätten

i

Helsingfors.

Helsingfors, den 18 Januari 1881.

N:o 2.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Emedan vid härvarande Rådstufvurätt antalet af de större och vidlyftigare brottmålen under de senaste åren tilltagit i så hög grad att, i stället för att brottmålsammanträdena vid sagde rätt tillförene endast undantagsvis någon gång måste utsträckas till eftermiddagarna, numera Rådstufvurättens 2:dra och 3:dje afdelningars sessioner, de dagar, då brottmål der handläggas, vanligen draga långt ut på aftnarna, hafva de fyra vid berörda afdelningar anstälde brottmålsnotarierna blifvit så öfverhopade af arbete att de icke kunna anses vara ersatta med den aflöning de för närvarande åtnjuta; hvaraf åter följderna blifvit att användbara personer till dessa tjänster för den ringa lönen svårigen kunna vinnas, ännu mindre för längre tid vid desamma fästas. Uti Helsingfors, der en sådan mängd styrelser och andra embetsverk äro koncentrerade, erbjuda sig nämligen för unge jurister med duglighet i yrket så många andra platser, med bättre inkomster och utsigt till vidare befordran, att icke någon, som kan få anställning på annat håll, för den med berörda brottmålsnotariatstjänster förenade lön af tvåtusen mark, som icke förslår till lefnadsunderhållet å en ort så dyr som denna, är villig att offra tid och krafter på en post, derifrån befordran till bättre befattning inom verket beror på den vanskliga utgången af ett kommunalt val. Om också någon duglig person för någon tid åtagit sig en brottmålsnotaries vid Rådstufvurätten åligganden, så har han dock snart lemnat desamma, uttröttad af det ansträngande och otacksamma arbetet. Sålunda har samfalta Rådstufvurätten exempelvis under senaste halfår nödgats förordna tretton, säger tretton personer, den ene efter den andre, att bestrida ifrågavarande fyra notariesysslor, af hvilka notarier en del efter någon tid sjelfve afgått, andra åter, såsom oförmögne att sköta tjänsten, fått tillsägelse att afstå från densamma. För hvarje gång har endast med svårighet ny vikarie kunnat anskaffas, och ofta har Rådstufvurätten nödgats dertill antaga för Rät-

tens medlemmar fullkomligt okände personer från andra orter. Att ett sådant ständigt ombyte af notarier måste verka högst menligt på ärendenas gång ligger i sakens natur, och, om också rådmännen vore villige att, såsom för närvarande är fallet, omarbета alla från Rådstufvurätten utgående expeditioner i brottmål, så måste dock ett slikt protokollsskrifvande, som ej lemna någon tid öfrig för vidare utbildning i yrket genom studier, i längden verka förlamande på intresset och arbetslusten, utom det att det är betänkligt att icke någon garanti finnes för att äfven till tredje medlem i Rätten, d. v. s. notarie, kan fås duglige och pålitlige personer.

Jemte det att, såsom redan framhållits, den för brottmålsnotariatetjänsterne anslagna lön är alldeles otillräcklig, så kommer dertill att det åligger brottmålsnotarierna att bekosta renskrifningen af protokollen i alla hemställda mål och ärenden, deri häktad person anför besvär, äfvensom att utan lösen expediera protokoll åt vederbörande åklagare, der denne sådant önskar, utgifter, hvilka, i anseende till mängden af de i staden förekommande häktade personer och mål af hemställd beskaffenhet stiga ganska högt och endast i ringa mån betäckas af den lösen som för något protokoll i brottmål emellanåt af part erläggas. Såsom exempel må anföras att kostnaden för renskrifningen af förrättningarne i målet rörande dråpet å Kontoristen Öller och det mot Kyrkogårdsvaktmästaren Sjöblom angifna målet angående ohägn i kyrkogård stego för hvardera målet till omkring femtio mark.

På det emellertid lämplige personer må kunna vinnas till meranämnde tjänster, samt de notarier med duglighet, hvilka för närvarande äro såsom sådana anstälde, må vid sina befattningar qvarstå, har samfälta Rådstufvurätten, i grund af det anförda, äran anhålla det ville Herrar Stadsfullmäktige, räknadt från detta års början, tillsvidare och intill dess den tilltänkta nya staten för stadens tjänstemän blir fastställd, anslå ett årligt tilläggsarvode af ettusen mark för en hvar af brottmålsnotariatetjänsterna samt derhos tillåta det må brottmålsnotarierna enligt af vederbörande ordförande i Rätten godkänd räkning och efter Drätselkammarens utanordning få framdeles för hvarje gång i Drätselkontoret lyfta ersättning för de med renskrifningen af förrättningarne i hemställda mål och protokoll åt häktade förenade utgifter.

På samfälta Rådstufvurättens vägnar:

Fredr. Leop. Cläsen.

Alarik Waselius.

Vid föredragning af denna skrifvelse beslöto Stadsfullmäktige vid sammanträde den 7 sistlidne februari att för innevarande år bevilja brottmålsnotarierna vid stadens Rådstufvurätt de förmåner, hvarom Samfälta Rådstufvurätten i ofvanstående skrifvelse gjort framställning, samt att derjemte åt det utskott, som vid samma tillfälle nedsattes för granskning af förslaget till ny arbetsordning för Rådstufvurätten, gifva i uppdrag att föreslå beloppet af den aflöning, som för framtiden borde brottmålsnotarierna tillförsäkras.

Utskottet har med anledning häraf gjort sig underrättadt om mängden af det arbete, som för närvarande åligger brottmålsnotarierna, samt om de inkomster, som de härför kunna påräkna, samt har dervid funnit de skäl och synpunkter, hvilka af Samfälta Rådstufvurätten anförts såsom motiv för en förbättring af aflöningen för dessa tjänster, vara i alla afseenden befogade.

De fyra brottmålsnotarier, hvilka inalles äro vid Rådstufvurättens andra och tredje afdelning anställda, komma, då afdelningarna under tvänne dagar i veckan handlägga brottmål, att sålunda en dag i veckan handhafva protokollet. Men emedan, såsom Samfälta Rådstufvurätten framhåller, domstolssessionerna för behandling af brottmål numera vanligen upptaga hela dagen, föranleda desamma ganska digra protokoll, i medeltal 8 à 9 ark för hvarje sammanträde, hvilkas uppsättande erfordrar ett tråget arbete under åtminstone två à tre dagar. Härtill komma ytterligare diariiföring, ombesörjandet af bref och expeditioner m. m. För detta icke ringa arbete åtnjuta notarierna en aflöning af 2,000 mark om året, jemte det de uppbära expeditionslösen, hvaraf dock behållna inkomsten, enligt hvad erfarenheten visat, icke uppgår till högre belopp än omkring par hundra mark för året. En årlig inkomst af 2,200 mk torde emellertid under sådana förhållanden icke kunna anses som en tillräcklig ersättning för en person, hos hvilken man såsom i detta fall måste kunna räkna på ett visst mått af insigter och förmåga, helst han tillika enligt gällande arbetsordning bör såsom domare deltaga i afgörandet af alla de ärenden, i hvilka han förer protokollet, samt äfven i andra mål, i händelse af jäf eller annat laga förfall, skall kunna adjungeras som ledamot i rätten. Och anspråken i afseende å nyssnämnda egenskaper hos notarierna torde icke heller kunna ställas lägre för framtiden, om de också enligt den föreslagna nya arbetsordningen icke vidare skola sitta som ordinarie ledamöter i rätten, då de i alla fall vid behof böra träda i ledamöternes ställe.

Att en ökning af de med brottmålsnotariatjänsterna förenade löneförmånerna är af behofvet påkallad, synes på grund af det anförda och med hänsyn jemväl till den af Samfälta Rådstufvurätten i saken åberopade erfarenhet vara stäldt utom allt tvifvel. Inom utskottet har ock satts i fråga, huruvida icke med ens den för dessa tjänster anslagna lönen borde fördubblas och fastställas till 4,000 mark om året, förutom expeditionslösen, hvarigenom den synnerligen viktiga fördelen vunnas att innehafvarene af dessa befattningar icke såsom härintills behöfde betrakta desamma såsom bisysselsättningar, utan kunde få tillfälle att egna dem den hufvudsakliga delen af sin tid och arbetskraft. Den förevarande framställningen gifver dock ej för tillfället anledning till en dylik förhöjning; men då en betydlig ökning af de nuvarande löne-

förmånerna emellertid befunnits nödig, har utskottet, jemväl i betraktande deraf att civilnotariatjensterna vid Rådstufvurätten, hvilkas innehafvare dock hafva en betydligt lättare sysselsättning, åtföljas af en årlig inkomst af omkring 3,000 mark (deraf 1,600 mk i lön och ungefär 1,300 à 1,400 mk i expeditiöslösen) funnit sig böra tillstyrka de af Samfälta Rådstufvurätten föreslagna lönevilkorens fastställande jemväl för framtiden.

På grund af det anförda får utskottet föreslå

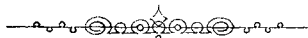
att Stadsfullmäktige ville, med bifall till Samfälta Rådstufvurättens framställning, fortfarande intill dess den tilltänkta nya staten för stadens tjenstemän blir fastställd, anslå ett årligt tilläggsarvode af ettusen mark för enhvar af brottmålsnotariatjensterna samt derjemte tilllåta det må brottmålsnotarierna, enligt af vederbörande ordförande i Rätten godkänd räkning och efter Drättselkammarens utanordning, få framdeles för hvarje gång i Drättselkontoret lyfta ersättning för de med renskrifningen af förrättingarna i hemställda mål och protokoll åt häktade förenade utgifter.

Helsingfors den 16 Juni 1882.

Axel af Björkstén,
(frånvararande vid justeringen).

Henr. Borenus.

Rudolf Elving.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 16 Juni 1882.

N:o 148.

Till Stadsfullmäktige i Helsingfors.

Då Stadsfullmäktige den 11 Oktober sistlidet år till behandling förehade berättelsen angående verkställd revision af Helsingfors stads räkenskaper för år 1880 och i sammanhang dermed det betänkande, som af ett utaf Fullmäktige nedsatt utskott i frågan aflemnats, hafva Fullmäktige, bland annat, beslutit att anmoda Drätselkammaren att till Fullmäktige inkomma med förslag *till nya taxor för afgifter för marknadsstånd och bord*; och får Drätselkammaren, sedan ett af Kammaren i ärendet tillsatt utskott med yttrande i saken till Kammaren inkommit, i öfverensstämmelse med sagda yttrande vördsamt afgifva följande:

Enligt af bemälda utskott inhemtade underrättelser har för rättigheten att å stadens salutorg drifva handel härintills uppburits afgifter endast för dem, som handla med grönsaker och öfriga trädgårdsalster, och hafva de därför erlagt en årlig afgäld af 16 mark, hvarförutom för rättigheten att å det s. k. strandtorget, emellan stadens hamnkontor och kokhus, drifva månglerihandel med olikartade varor en årlig afgift af 2 mark 50 penni blifvit till stadskassan erlagd. Vid marknader hafva härintills åter i platshyra för stånd uppburits af Helsingfors stadsbor 2 mark 40 penni samt af fremmande personer 4 mark 80 penni äfvensom för bord och diskar hälften af nästnämnda summor eller resp. 1 mark 20 penni och 2 mark 40 penni.

Uti 8 § af nu gällande näringslag af den 31 Mars 1879 stadgas, att särskild afgift ej får påföras dem, som i stad å torg, i hamn eller annat försäljningsställe föruttra *landtmanna-alster*, men att om dervid stånd eller diskar begagnas, "böra fastställda afgifter för desamma till staden erläggas". Beträffande öfriga varor än landtmanna-alster finnes ingenting särskildt stadgadt, hvarför staden bör anses berättigad att af försäljare af sådana varor uppbära skälig platshyra. Dock synes det Drätselkammaren att afgifter för plats å torget icke borde affordras andra än dem, som derigenom önska tillförsäkra sig rättighet att på viss bestämd plats å torget få bedriva sin handel.

Beträffande beloppet af de afgifter, som borde åläggas torghandeln, anser Drätselkammaren att desamma borde bestämmas till en månatlig afgäld af 3 mark för stånd och 1 mark 50 penni för diskar, i areal ej öfverstigande 20 qvadratfot, å det egentliga salutorget, samt 2 mark för stånd och 1 mark för diskar å strandtorget, på hvilket sistnämnda i allmänhet en jemförelsevis mindre inbringande handel bedrives. Önskade någon använda diskar af större areal än 20 qvadratfot så borde därför betalas samma afgifter som för stånd.

För att förenkla uppbörden af dessa afgifter samt för att undvika det några

rester å dem skulle uppstå, borde desamma erläggas förskottsvis, och enär handeln å torget bedrifves af olika personer under vintern än under sommaren, borde afgifterna få erläggas halfårsvis den 1 Maj och den 1 November och kunde uppbörden af nämnde afgifter lämpligen anordnas sålunda, att poletter, som berättigade till handel å viss plats på torget under tiden från den 1 Maj till den 1 November, samt andra sådana för tiden från 1 November till 1 Maj följande år, skulle å Drättselkontoret, mot erläggande af de bestämda afgifterna, tillhandahållas vederbörande.

Vidkommande sedan afgifterna för användandet af stånd och diskar å stadens torg vid marknader, får Drättselkammaren föreslå att desamma, jemte det den olika debiteringen för Helsingforsbor och fremmande sjelffallet borde upphöra, skulle något förhöjas samt bestämmas till 3 mark för disk och 10 mark för stånd. Sistnämnda afgifter borde likasom hitintills uppbäras å hamnkontoret.

I öfverensstämmelse med det af Drättselkammaren här ofvan anförda får Kam-
maren alltså vördsamt föreslå att Stadsfullmäktige ville besluta, att genom Magistraten hos Guvernören i länet anhålla om fastställelse å en taxa, dessmedels staden blefve berättigad att såsom platshyra uppbära:

för stånd å stadens salutorg en månatlig afgift af	3 mark	—	penni.
” disk af högst 20 kvadratfots areal å samma torg månatligen	1	”	50 ”
” stånd å strandtorget månatligen	2	”	— ”
” disk af förberörda storlek å sistnämnda torg månatligen	1	”	— ”
” stånd vid hvarje marknad	10	”	— ”
” disk vid marknaden	3	”	— ”

På Drättselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.

1882.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors

den 1 September 1882.

N:o 202.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Enär för några af stadens utarrenderade lägenheter arrendetiden med innevarande år utlöper, får Drätselkammaren, jemlikt föreskriften i 12 § af Kammarens reglemente, hos Stadsfullmäktige härom vördsamt anmäla och derhos afgifva förslag till ny utlegning af desamma.

Ifrågavarande lägenheter äro: n:o 54 Råstad, n:o 55 Humleberg, n:o 68 Junkarskolans plantage jemte den för Handianden G. Barkoffs benmjölsfabrik särskildt disponerade del deraf, n:ris 100 och 101 norra och södra Blekholmen samt Blekholmsgrundet, n:o 95 b Högholmsklippan äfvensom upplagsplatserna n:ris 2, 3 och 4 af området n:o 21 samt n:ris 2 och 4 af området n:o 22 i Sörnäs. Rörande utarrendering af de jemväl i år ledigblifvande upplagsplatserna n:o 5 och 6 af området n:o 21 dersammastädes har Drätselkammaren redan härförinnan i skrifvelse till Stadsfullmäktige af den 4 sistlidne augusti n:o 191 särskildt gjort framställning.

Angående ofvan uppräknade lägenheter får Drätselkammaren nu nämna följande:

N:ris 54 Råstad och *55 Humleberg*, hvilka lägenheter, enligt af Stadsingenjören O. Ehrström under sistlidet år i sammanhang med å dem anställd afträdessyn upprättad karta och beskrifning, innehålla i areal resp. 32,716 och 36,428 tunnland, hafva senast, i grund af Magistratens och stadens äldstes beslut af den 23 September 1852, varit utarrenderade på 30 år, räknadt från början af 1853, och i enlighet med de af Guvernören öfver länet i samråd med Magistraten den 4 och 11 November 1846 fastställda bestämningar för utarrendering af stadens jord. Bland arrendevilkoren har sålunda ingått, att arrendatorerne skulle inom viss utsatt tid å lägenheterna uppföra prydliga åbyggnader samt att, i händelse arrendatorerne ej ville vid arrendetidens utgång afflytta sagde byggnader, dessa borde i föreskrifven ordning värderas samt lägenheterna å auktion utbjudas till den, som ville lösa åbyggnaderna för deras taxeringsvärden och derjemte erlægga högsta arrende för jorden, hvaremot, om jordarrendena ej uppginge till grundräntebeloppen, dessas erläggande skulle bestämmas såsom första vilkor och lägenheterna öfverlätas till den, som jemte grundräntan erbjöde högsta ersättning för husen, med hvilken ersättning afträdasharen då skulle åtnöjas; men öfverstege härvid anbuden för åbyggnaderna dessas taxeringsvärden, tillfölle öfverskotten stadskassan. I årlig grundränta och penningaafgäld för ifrågavarande lägenheter har erlagts, för Råstad 5,867 tunnor råg och 740 mark, samt för Humleberg 9,295 tunnor råg och 1,240 mark. Vidare får Drätselkammaren nämna, att den nuvarande arrendatorn af begge lägenheterna, Gårdsegaren J. F. Lund icke är berättigad till förlängning i arrendet och att han, jemte

anmälan att han icke önskade bortflytta den honom tillhöriga åbyggnaden derstädes, hembjudit densamma åt staden till inlösen för den summa, hvartill den vid afträdessynen blifvit värderad, eller 15,600 mark. Och emedan denna lösesumma ingalunda kan anses öfverdrifven, såsom framgår äfven deraf att ett anbud af enskild person att, jemte öfvertagande af mark under Humleberg på arrende, af staden tillösa sig samma byggnader emot nämnda värderingssumma nu redan inkommit till Drätselkammaren, samt då Kammaren, beträffande den framtida dispositionen af Råstad och Humleberg, funnit sig, med hänsyn till den växande efterfrågan å bostadstomter och villaplatser i stadens närhet och utmed chausséerna, icke kunna förorda att nämnda lägenheter vidare i sin helhet upplåtes på arrende, utan ansett att dylika platser der borde anvisas och lägenheterna för ändamålet lämpligen indelas, måste Kammaren, på grund jemväl af förberörda arrendevilkor, tillstyrka att Gårdsegaren Lunds staden gjorda anbud att inlösa ifrågavarande byggnader af staden antages. Ifråga om berörda indelning har Kammaren i samråd med stadsingeniören uppgjort ett sådant förslag dertill, som finnes angifvet å bilagda karta öfver Råstad och Humleberg, under hvilken sistnämnda benämning begge lägenheterna der sammanfattas. Enligt detta förslag skulle, förutom de redan bebyggda villaområdena vid Hummelviken och chausséen, för samma ändamål reserveras ett antal lämpliga platser emot rån emellan Humleberg och lägenheten Rosavilla, samt utmed och i närheten af chausséen, äfvensom den öfriga, inre delen af Humleberg komma att brukas såsom plantage. Villaplatserna skulle i den ordning här nedanför föreslås upplåtas på 30 år med eventuel förlängningsrätt för arrendatorn, hvaremot plantaget antingen i sin helhet eller fördeladt i tvenne lotter skulle utarrenderas, först allenast på ett år, hvarunder det skulle torrläggas medelst upprensning och fördjupning af det der befintliga afloppsdike, samt derefter för en tid af alternativt 10 eller 15 år. Nämnda arbete å afloppsdiket komme väl, enligt det af Ingeniören E. von Kdorring derfor uppgjorda, härhos bilagda kostnadsförslag, att kräfva en kostnad af 3,800 mark, men då staden, i händelse den nu synnerligen sankta marken å plantaget torrläggas, har att påräkna betydligt större afkomst derifrån än eljes blefve fallet, samt då de tillämnade villaområdena säkert komme att inbringa goda arrenden, anser Drätselkammaren staden ej böra rygga tillbaka för den nämnda utgiften för markens förbättrande. Hänvisande för öfrigt till ofvanberörda karta och de dertill hörande beskrifningar får Drätselkammaren således nu föreslå:

att af det till Råstad och Humleberg hörande området utmed chausséen och gränsen mot lägenheten Rosavilla samt vid Hummelviken bildas 24 särskilda för bebyggande bestämda villalotter, å kartan betecknade med n:ris 1—24;

att, utaf dessa lotter, n:ris 1, 3, 4, 5, 6, 7 och 8, som alla äro belägna vid chausséen, tillsvidare undantagas och lemnas odisponerade, för att på derom gjorda ansökningar på vanliga vilkor upplåtas till byggnadstomter;

att lotten n:o 2, jemväl vid chausséen, å hvilken lott arrendatorn Lunds fleste byggnader äro belägna, utbjudes på arrende medelst infor-

drande af förseglade anbud eller för hand emot en årlig penningefärd, som ej får understiga 300 mark, och på vilkor att den blifvande arrendatorn är skyldig att af staden, som af Lund inlöser alla de å villan uppförda honom tillhöriga byggnaderna, för det dem åsatta värdet af 15,600 mark, tillösa sig de å ifrågavarande villalott befintliga byggnaderna emot det pris staden för dem betalt och hvilken köpeskilling det åligger arrendatorn att under betalningsvilkor, som Drätselkammaren egde bestämma, exempelvis inom tio år med minst en tiondedel årligen jemte å den utestående delen deraf löpande fem procents årlig ränta, till stadskassan erlægga, hvarjemte han är skyldig att medelst byggnadernas brandförsäkrande och in-tecknande säkerställa staden för denna betalning;

att lotten n:o 9, också vid chausséen, å hvilken lott Rusthållaren G. Malmström uppfört byggnader, på vanliga vilkor upplåtes till denne emot ett årligt arrende af 300 mark, eller, om Malmström ej vill under sådana förhållanden öfvertaga densamma, utarrenderas medelst auktion eller genom infordrande skriftliga anbud;

att lotterna n:ris 23 och 24 likaså på vanliga vilkor utarrenderas till egarene af åbyggnaderna å dem, den förra till Arkitekten C. G. Hjort af Ornäs emot 250 mark och den sednare till Handlanden W. Klärich emot 350 mark i årliga arrenden, hvilka arrenden Herrar Hjort af Ornäs och Klärich förklarar sig villige att för sagda lotter erlægga;

att hela den återstående, under Råstad och Humleberg lydande marken indelas i tvenne områden, eller norra och södra plantagen af Humleberg, på sätt å kartan finnes angifvet, samt att dessa områden antingen samfält eller hvardera för sig å auktion utarrenderas emot de dervid utfästa penninge afgifter och en grundränta, för norra plantaget af 5 tunnor, och för det södra af 4,88 tunnor, samt första gången på ett års tid, hvarunder marken genom fördjupning af det der befintliga aflopps diket, med användande derå af en kostnad utaf högst 3,800 mark, torrlägges, och derefter på alternativt 10 eller 15 år äfvensom på de för plantager i allmänhet gällande vilkor, och under förbehåll för staden att få af den till dem hörande jorden upplåta åt hugade sökande lotterna n:ris 10—22, dock att de ej få tillträdas innan å dem tilläfvntyrs befintlig gröda för året blifvit inbergad, samt att plantagearrendatorn för den honom sålunda frångångna marken åtnjuter godtgörelse för medelst nedsättning i hans arrendeafgäld för plantaget, hvilken nedsättning beräknas till enahanda procenttal å den totala afgälden, eller summan af grundräntan och penningearrendet för plantaget, som den bortgångna lottens i beskrifningen upptagna grundränta utgör af hela plantagets grundränta; samt slutligen

att vägar inom ifrågavarande område anläggas der de finnas å kar-

tan utmärkta, med iakttagande dervid af: att vägen från chausséen utmed rån mot lägenheten Rosavilla anläggas och underhålls af staden sedan alla de dertill sig sträckande lotterna n:ris 1, 15, 16, 17 och 18 blifvit utarrenderade, men att intill denna tid innehafvaren af lotten n:o 15 får anlägga väg för sig emellan n:o 1 och Rosavilla, samt innehafvarene af lotterna n:ris 16 och 17 antingen fortsätta denna väg emellan lotterna n:ris 15 och 16 å ena samt Rosavilla å andra sidan eller ock begagna den gamla vägen emellan n:ris 18 och 19 samt längs norra gränsen af n:ris 17 och 16; att den för vägen emellan lotterna n:ris 3 och 4 afsedda marken disponeras och vårdas af dessa lotter till hälften hvardera, intills den framdeles tages i anspråk för vägens inrättande; att likaledes den för vägen emellan lotterna n:ris 5 och 6 reserverade platsen disponeras och vårdas af innehafvarene utaf dessa lotter intills någondera af lotterna n:ris 13 och 14 blifvit utarrenderade, hvarefter sagde väg anläggas och underhålls af de sistnämnda lotternas innehafvare; att på enahanda sätt den för vägen emellan lotterna n:ris 7 och 8 afsedda marken disponeras och vårdas af innehafvarene af dessa lotter och af n:ris 10 och 12 intills n:ris 10, 11 och 12 äro utarrenderade, hvarefter samma väg anläggas och underhålls af innehafvarene utaf n:ris 10 och 12 och vägens fortsättning emellan sistnämnda lotter utaf innehafvaren af lotten n:o 11 ensam; att beträffande platsen för vägen emellan n:ris 21 och 22 gäller detsamma, som ofvanföre bestämts för den emellan n:ris 3 och 4; att den väg, som är afsedd att från den nuvarande vägen till Mejlans drages emellan n:ris 23 och 24 till stranden af Hummelviken, får begagnas endast af egare af villor inom områdena för Humleberg och Rosavilla samt anläggas och underhålls af dem, som hos Drätselkammaren anmäla sig önska betjena sig af ifrågavarande väg; äfvensom att den såsom allmänning betecknade platsen vid Hummelviken emellan lotten n:o 23, körvägen till Mejlans och sistnämnda lägenhet reserveras för sådan användning, benämningen angifver.

N:o 68 Junkarskolans plantage jemte den dertill gränsande s. k. *Harlamoffska* åkern, innehållande tillsammans i areal 4,855 tunnland, samt den af Handlanden G. Barkoffs benmjölsfabrik upptagna tomtplats, om 0,914 tunnland, jemväl å Kampmalmen, hafva, i grund af Stadsfullmäktiges beslut i ämnet af den 1 April 1879 och den 13 Januari 1880, varit till Handlanden Barkoff utarrenderade på 3 års tid, räknadt från sistnämnda års början, emot årliga arrendeafgifter, för plantaget af 2,200 tunnor råg i grundränta och 500 mark i öfrigt arrende samt för fabrikstomten af 300 mark i penningeafgåld. Vid å plantaget innevarande sommar anställd afträdessyn hafva odlingarna derstädes befunnits väl häfdade, hvarjemte ett förut till afstjelningsplats för sopor användt område under arrendetiden blifvit odladt, till följd hvaraf grundräntan ökats med 0,116 tunna, så att den nu utgör 2,316 tunnor. Rörande dispositionen af nu ifrågavarande lägenheter föreslår Drätselkammaren:

att såväl Junkarskolans plantage och i sammanhang dermed den Harlamoffska åkern som ock benmjölsfabrikens tomt upplåtas åt Handlanden Barkoff på ytterligare tre år, mot enahanda arrendeafgifter och på samma arrendevilkor i öfrigt, som nu varit gällande, förutom att grundräntan för plantaget under arrendetiden erlägges med dess numera till 2,316 tunnor ökade belopp.

N:o 100 Norra Blekholmen, om 2,41 tunnland, indelad i fem lotter, samt *n:o 101 Södra Blekholmen* och *Blekholmsgrundet* hafva, i enlighet med Stadsfullmäktiges beslut af den 15 Februari 1877, varit utarrenderade på 5 år emot årliga arrendeafgifter af, för de fem lotterna å Norra Blekholmen resp. 200, 90, 260, 125 och 200 mark, för Södra Blekholmen 4,000 mark, (arrendator Byggmästaren J. Nyman) och för Blekholmsgrundet 110 mark. På det att hugade spekulanter måtte lemnas tillfälle att under en längre arrendetid än den eljes för upplagsplatser vanliga bringa dessa holmar i ett deras framstående läge bättre motsvarande, prydligare skick, föreslår Drätselkammaren:

att Norra Blekholmen, med bibehållande af den nuvarande indelningen deraf, samt Södra Blekholmen och Blekholmsgrundet utbjudas medelst auktion eller infordrande af anbud alternativt på 5 eller 10 år, med Kammaren förbehållen rätt att antaga de anbud, som synas för staden fördelaktigast, samt på för öfrigt de för utarrendering af upplagsplatser fastställda vilkor.

N:o 95 Högholmsklippan, för hvilken det årliga arrendet nu utgjort 25 mark, äfvensom upplagsplatserna n:ris 2, 3 och 4 af området n:o 21 i Sörnäs, samt n:ris 2 och 4 af området n:o 22 dersammastädes, hvilka samtliga platser betingat sig 200 mark i årliga arrenden, förutom platsen n:o 4, hvarföre afgälden varit bestämd till 250 mark, föreslås af Drätselkammaren:

att å auktion eller genom infordrande af anbud utlegas på 5 år under de för dylika platser gällande arrendevilkor.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

*Utskottsbetänkande med förslag till Stadsfullmäktige af-
fordradt yttrande öfver de af en utaf Kejsarliga Senaten
tillsatt komité utarbetade förslag till „Förordning angående
vilkoren för judars vistelse i Finland” och „Förordning rö-
rande judars rättighet till religionsöfning och deras öfriga
rättsförhållanden i Finland”.*

Sedan Guvernören i länet uti skrifvelse af den 6 sistlidne Juni anmodat Magi-
straten att innan utgången af innevarande September månad inkomma med eget och
Stadsfullmäktiges skriftliga yttranden öfver de af en särskild komité utarbetade förslag
till „Förordning angående vilkoren för judars vistelse i Finland” och „Förordning rö-
rande judars rättighet till religionsöfning och deras öfriga rättsförhållanden i Finland”
samt Magistraten jemte skrifvelse af den 10 i sagde Juni månad till Stadsfullmäktige
öfversänt exemplar af berörda förslag, hafva Fullmäktige den 29 Juni remitterat ären-
det till utskottet i afseende å afgifvande af förslag till det Stadsfullmäktige i ämnet
affordrade utlåtande.

Utskottet föreslår

att Stadsfullmäktige ville till H. K. Majestät afgifva ett så-
lydande underdånigt yttrande:

„Stormäktigste, Allernädigste Kejsare och Storfurste! Enär Stadsfullmäktige
beredts tillfälle att yttra sig öfver de af en särskild komité utarbetade förslag till „För-
ordning angående vilkoren för judars vistelse i Finland” och „Förordning rörande ju-
dars rättighet till religionsöfning och deras öfriga rättsförhållanden i Finland”, få Stads-
fullmäktige underdånigst anföra följande:

Vid granskningen af komiténs yttrande och författningsförslag har Stadsfull-
mäktiges uppmärksamhet i främsta rummet fästs derpå. att komitén å ena sidan (pag.
10) funnit det tillkomma regeringen att utan Ständernas hörande lemna judar ett huru
vidsträckt tillstånd som helst att i landet bosätta sig, ehuru utan att derigenom varda
finske medborgare, i hvilket afseende komitén anför att förbuden mot judars bosätt-
ning ständigt utfärdats utan medverkan af Ständerna och därför äfven kunna utan
deras hörande upphävas eller ändras. Å andra sidan deremot anser komitén (pag.
25), med stöd af § 7 i 1779 års riksdagsbeslut och den derpå grundade Kongl. Kungö-
relsen af den 24 Januari 1781, att frågan om judarnes rätt till religionsöfning eller att
hafva synagogor i landet är ett lagstiftningsärende, som endast med Ständernas med-
verkan kan vinna sin lösning. I sammanhang härmed ingår komitén i undersökning
af, huruvida på grund af nyssåberopade lagrum någon administrativ anordning kunde
i anslutning till judereglementet af den 27 Maj 1782 vidtagas till förmån för judarnes

religionsöfning i landet, men stannar vid att finna det tvifvelaktigt huruvida ett sådant tillvägagående vore berättigadt samt föreslår att alla hithörande frågor borde genom ständerlag regleras. I öfverensstämmelse med dessa åsichter har komitén jemväl uppgjort två författningsförslag, det ena af administrativ natur, angående villkoren för judars vistelse i Finland, och det andra för att föreläggas landets Ständer, rörande judars rättighet till religionsöfning och deras öfriga rättsförhållanden i Finland.

Granskar man de skäl, som föranledt komitén att sålunda göra åtskilnad emellan judars bosättning i landet, som enligt komiténs åsigt kunde på administrativ väg ordnas, och deras religionsöfning, som borde blifva föremål för lagstiftningsåtgärd, så finner man att grunden härtill ligger i ordalagen i ofvan åberopade riksdagsbeslut af den 26 Januari 1779, som i § 7 punkt 5 stadgar „att judar ej må tillåtas hafva sin synagoga på flere ställen i riket, än Stockholm samt högst två eller tre andra större städer, hvarest de under en bättre polis kunna vara under en vaksammare tillsyn”. Komitén har af detta ständerbeslut, som genom Kongl. Kungörelsen af den 24 Januari 1781 upphöjts till lag, dragit den slutsats, att här endast vore fråga om judarnes rättighet att inrätta synagogor och utöfva sin religion i landet. Redan slutorden i stadgandet, som innehålla motivet till detsamma, synas dock vara egnade att väcka tvifvelsmål om riktigheten af denna uppfattning, ty det kan väl knappt antagas vara för sin religionsöfnings skull som judarne ansågos böra stå under en vaksammare tillsyn af en bättre polis, än den som då fanns i rikets mindre städer. Men allt tvifvelsmål i detta afseende försvinner, då man läser judereglementet af den 27 Maj 1782, hvori den andra lagstiftande makten uttalar sin uppfattning af förenämnda redan stadfästade riksdagsbeslut och på grund deraf vidtager de administrativa förfoganden, som af samma riksdagsbeslut påkallades. Denna uppfattning måste otvifvelaktigt vara af afgörande betydelse och undanröjda allt missförstånd. Det heter i inledningen till sagde reglemente: „Sedan Hans Kongl. Maj:t, enligt riksdagsbeslutet af den 26 Januari 1779, i nåder behagat tillåta judar att hit till riket inflytta och sig härstädes nedsätta, under åtnjutande af en fri religionsöfning och sådana förmoner, som med statens säkerhet och samhällets trefnad bäst kunna förenas, och hvarvid — — — de allmänna villkoren äro lagda till grund, att de icke — — — måge tillåtas hålla deras synagoga på flere ställen, än i de städer, som dem till hemvist blifvit anviste, — — — så har Kongl. Maj:ts och Rikens Commerce-kollegium funnit sig böra till närmare underrättelse för de judar, som i riket vilja inflytta, ett sådant reglemente utfärda” etc.

Det framgår nu häraf otvetydigt, att ofta omförmälda riksdagsbeslut omfattar såväl judarnes rättighet att bosätta sig i landet som deras rättighet att hålla synagoga, samt att begge dessa rättigheter med hvarandra sammanfalla, så att der judarne fingo bosätta sig, der fingo de äfven hålla synagoga, och tvertom. Likaså tydligt är det äfven således, att den af komitén gjorda åtskilnad emellan judars bosättning, såsom en administrativ fråga, och deras religionsöfning, såsom ett lagstiftningsärende, beror på en oriktig uppfattning af ifrågavarande riksdagsbeslut, hvilket tvertom fortfarande utgör den enda lagliga grunden såväl för judars bosättning som deras religionsöfning i landet och endast genom regents och Ständers samstämmade beslut kan ändras.

På grund häraf anse Stadsfullmäktige jemväl, att en förordning om judars vistelse i landet icke kan, i den utsträckning komitén föreslagit, i administrativ väg utfärdas, utan beror på begge statsmakternas beslut. Huruvida dock regeringen i administrativ väg kunde tillåta judar att på grund af merberörda riksdagsbeslut bosätta sig och hålla synagoga i två eller tre större städer med bättre ordnad polis, är en fråga, i hvilken kan sägas mycket både för och mot. På sätt ofvan framhållits, har komitén ansett sig böra besvara frågan nekande. Stadsfullmäktige vilja icke ingå i pröfning af de skäl, som af komitén i detta afseende anförts, och tilltro sig icke att afgöra, huruvida på grund af 1779 års riksdagsbeslut något ytterligare utrymme kan den administrativa förordningsrätten tillerkännas. Men ifall E. K. M. i nåder skulle anse, att tillstånd kunde i administrativ väg medgifvas judar att bosätta sig i två eller tre af landets städer, så få Stadsfullmäktige såsom de lämpligaste i detta afseende underdånigst föreslå Helsingfors, Åbo och Wiborg, emedan dessa städer äro de enda i landet som hafva en bättre ordnad polis och emedan judar äfven härintills i desamma sökt sig en bostad, ehuru dertill icke lagligen berättigade.

I afseende å de enskilda stadsgandena i de af komitén uppgjorda författningsförslag, finna Stadsfullmäktige dem i allmänhet ändamålsenliga. Då likväl enligt Stadsfullmäktiges åsigt en administrativ förordning i ingen händelse kunde sträcka sig längre än att ordna judarnes bosättning och vistelse i par eller tre af landets större städer, så borde äfven, ifall en sådan administrativ åtgärd komme i fråga, det förra författningsförslaget i enlighet härmed undergå förändring. Särskildt tillåta sig Stadsfullmäktige i sådant afseende fästa uppmärksamhet på § 13 i sagda författningsförslag, som synes böra ändras derhän, att judarnes rätt att besitta fastighet i landet skulle inskränkas till de städer, i hvilka de vore berättigade att uppehålla sig.

Stadsfullmäktige framhärda etc.⁷

Helsingfors, den 20 September 1882.

Wald. Eneberg.

And. Joh. Malmgren.

J. G. Sohlman.

Reservation.

Då jag icke kan omfatta de af utskottet uttalade åsigtter och särskildt anser dess tolkning af 7 § uti Riksdagsbeslutet af den 26 Januari 1779 vara oriktig, nödgas jag emot föreliggande utlåtande nedlägga min reservation.

Granskar man 7 § uti nyssnämnde riksdagsbeslut, skall man finna, att den handlar uteslutande om fremmande trosbekännares rätt till *fri religions öfning i riket* och vilkoren härför. Den femte punkten bland dessa vilkor angår mosaiska trosbekännare och lyder: „att judar ej må tillåtas *hafva synagoga* på flere ställen i riket, än Stockholm samt högst två eller tre andra större städer, hvarest de under bättre polis kunna vara under en vaksammare tillsyn”. Denna bestämning blef, jemte de öfriga 7 af Ständerna föreslagna vilkoren för religionsfrihetens införande i riket, af Kongl. Maj:t oförändradt fastställd uti dess den 24 Januari 1781 utfärdade Kungörelse, „angående några omständigheter rörande *den religiösa frihet som beviljad är i anledning af 7 § uti Sveriges Rikes Ständers beslut af den 26 Januari 1779*“, och fick sålunda kraft af ständerlag. Att nu, såsom utskottet, uti denna lagbestämning söka med ledning och stöd af några uttryck uti ingressen till ett administrativt förordnande, eller Commerce Kollegii den 27 Maj 1782 utfärdade judereglemente, inlägga den mening, att deruti jemväl skulle inbegripas frågan om rättighet för judar att inflytta och bosätta sig i riket, strider uppenbarligen icke allenast emot lagbestämningens tydliga mening och klara ordalydelse, utan också emot de för tiden bestående faktiska förhållanden. Judar funnos nemligen redan i Riket och hade genom Kongl. Resol. på allmogens besvär den 1 Augusti 1727 undfått tillstånd att qvarstanna uti de mindre städer, i hvilka de nedsatt sig och „drogo borgerliga besvär”. De af utskottet ifrån Judereglementet citerade uttrycken afse påtagligen endast att angifva den legala grund, hvarpå den åt judar i reglementet medgifna rättighet till fri religions öfning i vissa städer grundade sig, och att derjemte tillkännagifva, att regeringen, som tillföre utfärdat hvarjehanda förordnanden emot judars inflyttning och vistelse i riket, i detta afseende numera hade ändrat ståndpunkt. Rättigheten att tillåta personer af fremmande religion eller nationalitet att vistas eller bosätta sig i riket, utan att de därför kunde vinna medborgarett, har dessutom städse tillkommit regeringen ensam.

Det är obestriddigt, hvad komitén å pag. 10 af dess utlåtande anför, att, ehuru judar enligt grundlag ej kunna erhålla finsk medborgararett, det likväl icke finnes någon lag, som hindrar regeringen att utan Ständernas hörande lemna judar tillstånd, att härstädes vistas och bosätta sig. De mot judars bosättning utfärdade förbud hafva också tillkommit utan Ständernas medverkan och kunna därför utan deras hörande upphävas eller ändras. Deremot kan frågan om judars rätt till fri religions öfning i

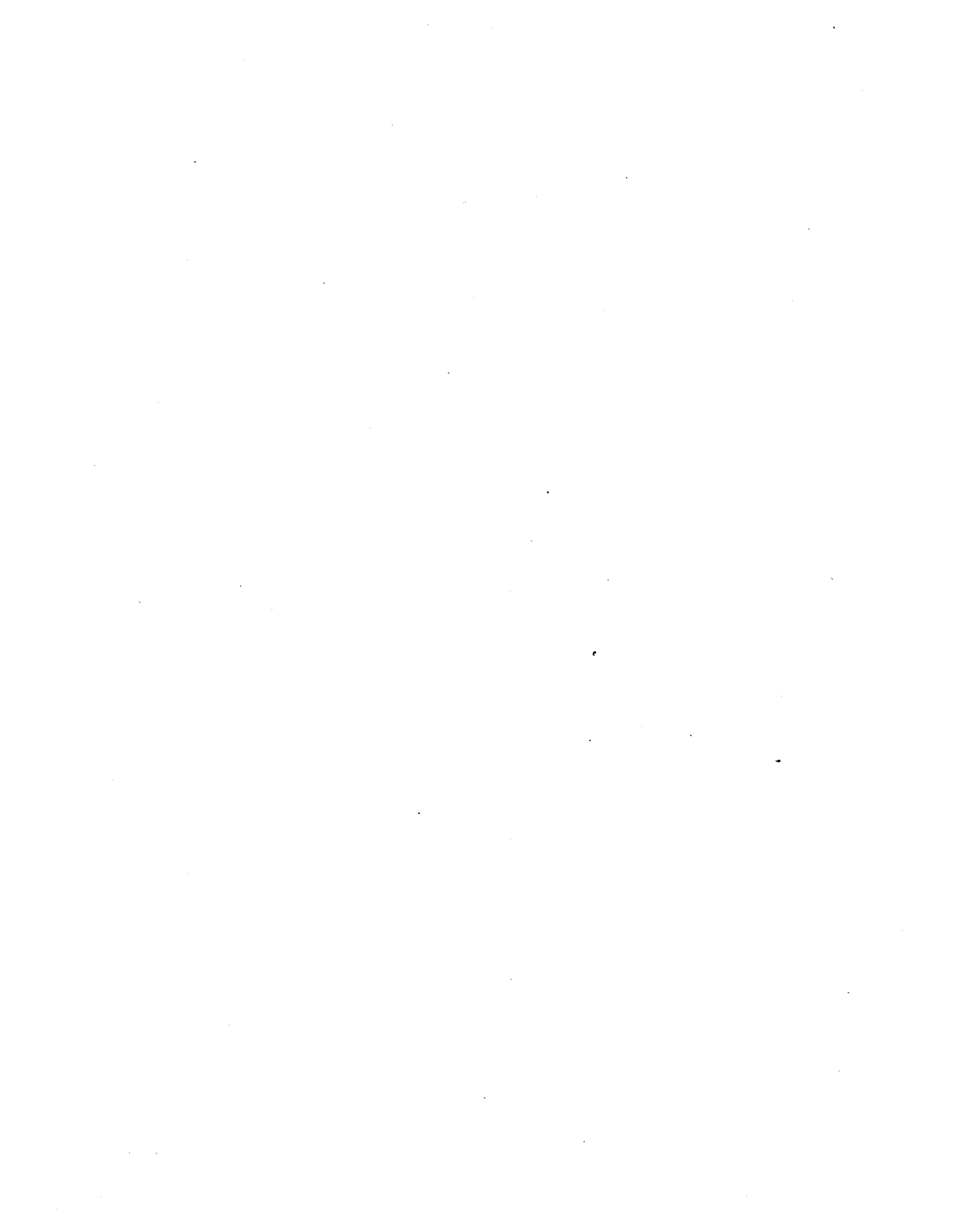
landet icke rättsligen lösas utan Ständernas medverkan, på sätt komitén jemväl framhållit.

Hvad beträffar de särskilda bestämmelserna uti de författningsförslag, öfver hvilka Stadsfullmäktiges utlåtande är infordradt, anser jag i likhet med utskottet, att de i allmänhet äro ändamålsenliga och det närvarande behovet motsvarande. Jag finner ingen giltig anledning att med utskottet föreslå sådan ändring af § 13 i förslaget till förordning angående villkoren för judars vistelse i landet, att judar ej finge besitta fastighet å andra orter, än Åbo, Helsingfors och Wiborg, hvarför jag anser komiténs förslag äfven beträffande denna § kunna af Stadsfullmäktige oförändradt godkännas.

På grund af det anförda vågar jag vördsamt föreslå, att Stadsfullmäktige ville besluta: att uti det dem affordrade underdåniga utlåtande, hvilket borde i behörig form affattas, endast skulle i korthet anmälas, att Stadsfullmäktige icke hafva emot ifrågasvarande komités betänkande och förslag något att erinra.

And. Joh. Malmgren.

Utskottsbetänkande angående ingenjören D. Frasers ansökan om erhållande af koncession för anläggning af spårvägar i Helsingfors stad.

Till Stadsfullmäktige i Helsingfors.

Bland de medel, man nu för tiden använder för befordrande af varutrafiken och samfärdseln i städerna, hafva spårvägarna visat sig vara ett af de mest ändamålsenliga och praktiska. Spårvägarnas fördelar bestå företrädesvis deri, att de erbjuda ett på samma gång billigt och snabbt fortskaffningsmedel. De äro främst afsedda för den stora, rörliga del af allmänheten, som för sina dagliga göromål är tvungen att vistas utom hus. För dem som hafva sin verksamhet på långa afstånd från sina hem och för dem, som inom en knappt utmätt tid hafva att ombesörja affärer i skilda delar af staden äro spårvägarna af ovärderlig nytta; de inbespara på samma gång tid och penningar. Då dertill kommer att detta fortskaffningsmedel äfven egnar sig för varutrafik, finner man att spårvägar uti hvarje stad af större utsträckning fylla ett verkligt behof, och tillika uti ingalunda oväsentlig mon bidraga till en orts materiella förkofran.

Man kunde, såsom det vid första påseendet tyckes med skäl, ifrågasätta huruvida vår stad med sina några och fyratiotusen innevånare redan uppnått den grad af utveckling, att inrättandet af spårvägar härstädes vore på sin plats. Men om också innevånareantalet i Helsingfors för närvarande icke är synnerligen stort, ökas detsamma dock årligen uti en anmärkningsvärdt hög progression, och såväl denna som flere andra omständigheter, af hvilka jag tillåter mig att härstädes framhålla några, göra det mycket önskvärdt att inrättandet af ett spårvägsnät i Helsingfors redan nu påtänktes. Ehuru till innevånareantal icke synnerligen framstående är deremot staden ganska vidsträckt och förbindelsen emellan dess aflägsnare delar, särskildt emellan den egentliga staden och de jemförelsevis ganska folkrika förstäderna, erbjuder redan nu icke ringa svårighet. Den arbetande befolkningen, som i öfvervägande grad har sin verksamhet inne i staden, är till stor del bosatt i dess aflägsnare delar och i förstäderna utanför tullarna. Att såväl för dessa stadsdelars invånare, som för de många industriella inrättningar, hvilka äro anlagda i dessa trakter, underlätta trafiken med den egentliga staden och hamnen vore de påtänkta spårvägarnes förnämsta uppgift. Och att här ett verkligt behof af lättnad i kommunikationerna föreligger, synes äfven deraf att de kommunikationsmedel, som för närvarande stå allmänheten till buds, hyrkuskarna och formännen, oaktadt sin dyrhet, likväl i anmärkningsvärdt hög grad anlitas af allmän-

heten och att trots en liflig konkurrens de, som i ofvannämndt afseende betjena allmänheten, gemenligen af sin affär skörda god vinst. Tages derhos hänsyn till den omständigheten att lätta och billiga kommunikationer städse icke blott tjena till att förmedla den trafik som vid deras inrättande redan förefinnes, utan derjemte äfven äro egnade att skapa ny trafik, tror jag att ett företag af nu ifrågasatta beskaffenhet skall vara för vår ort i allo lämpligt och tidsenligt. Min afsigt vore att bilda ett bolag för inrättande af spårvägar i Helsingfors, och skulle början göras med anläggning af en spårväg för persontrafik och lätta varor från Thölö park till Brunnsparcken, i sammanhang hvarmed ett bispår för lättare gods skulle ledas till bangården för trafiken emellan denna och hamnen. Sedermera skulle spårvägen utsträckas till andra gator, i den mon de kunde anses lämpliga att sålunda trafikeras.

För realiserande af denna plan får ödmjukast jag härmed anhålla att mig måtte meddelas koncession att under trettio års tid ensam anlägga och trafikera spårvägar i Helsingfors mot sådana vilkor att, i händelse jag icke inom ett år efter koncessionens erhållande förmådde för ifrågavarande ändamål bilda ett bolag, koncessionen återginge.

Daniel Fraser.

Ingeniör.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 23 December 1881.

N:o 307.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Den 21 sistlidne Juni remitterade Stadsfullmäktige till Drätselkammaren, för afgifvande af utlåtande, en af Ingeniören Daniel Fraser till Magistraten ingifven och af Magistraten till Fullmäktige öfversänd ansökning om koncessions meddelande för anläggning af spårvägar i denna stad. Och sedan ett till följd häraf utaf Kammarerna för ärendets beredning tillsatt särskildt utskott, bestående af Kammarernas ledamöter Bandirektörsassistenten H. E. Gummerus och Ingeniören M. Hallberg samt underskrifven ordförande, efter tagen kännedom om särskilda koncessionsurkunder och bolagsordningar för spårvägar i Stockholm och Köpenhamn, till Kammarerna inkommit med yttrande och förslag i ämnet, får Kammarerna, med anslutning härtill, till Stadsfullmäktige ödmjukast afgifva följande:

Uti ofvan omförmälda till Stadsfullmäktige ställda ansökningskrift tillkännagifver Ingeniören Fraser, efter att hafva framhållit behofvet och gagnet af spårvägar i allmänhet, det han hade för afsigt att bilda ett bolag för inrättande af sådana härstädes och att början skulle göras med anläggning af en spårväg för persontrafik och lätta varor från Tölöpark till Brunnsparken, med ett bispår för lättare gods till bangården, hvarefter spårvägen skulle utsträckas till andra gator i den mån de kunde anses lämpliga att sålunda trafikeras; och anhåller herr Fraser härå, det honom måtte meddelas koncession att under trettio års tid ensam anlägga och trafikera spårvägar här i staden med det enda förbehåll att, i händelse Fraser icke inom ett år efter koncessionens erhållande förmådde för ifrågavarande ändamål bilda ett bolag, koncessionen skulle återgå.

Ehuru Drätselkammaren fullt uppskattar spårvägarnes betydelse för underlåtande af trafiken i en stad med den utsträckning, Helsingfors redan innehar, och derfor finner det synnerligen önskvärdt, att sådana vägar kunde inom den närmaste framtiden här åstadkommas, anser Kammaren dock Ingeniören Frasers förevarande koncessionsanhållan icke böra af stadsmyndigheterna bifallas i den form, hvori densamma nu föreligger.

Först och främst synes det Drätselkammaren, att staden i ingen händelse bör tillerkänna någon person eller något bolag uteslutande rättighet att på orten anlägga spårvägar, ty derigenom skulle ett monopol konstitueras, hvilket påtagligen inom icke alltför lång tidrymd blefve för staden synnerligen besvärligt; utan bör koncessionen meddelas endast för vissa i koncessionsaftalet uppräknade linier med införande likväl af sådan bestämning, att, derest koncessionsinnehafvaren tillfredsställande uppfyller sina skyldigheter, -- hvarom vidare här nedan, — staden förbinder sig att, innan rättighet meddelas annan till inrättande och begagnande af andra spårvägslinier, hembjuda koncessionären sådan rättighet. — Beträffande deremot den af Ingeniören Fraser föreslagna koncessionstiden, trettio år, finner Kammaren sig icke hafva något att härvid anmärka.

Vidare anser Drätselkammaren saknaden öfverhufvud af närmare uppgifter och bestämmingar rörande detaljerna af det ifrågasatta företaget utgöra en väsentlig brist hos Ingeniören Frasers förslag, hvarföre han, enligt Kammarens tanke, borde, innan något afseende kunde fästas vid hans ansökan, till Fullmäktige ingifva ett fullständigt förslag, upptagande de vilkor, på hvilka han vore hugad att öfvertaga koncessionen i fråga. Och tillåter sig Drätselkammaren i sammanhang härmed föreslå, att staden, vidkommande detta förslag, hvilket såsom ofvanföre nämndes icke finge afse något monopol för koncessionären, skulle uppställa följande betingelser:

att arten af den drifkraft, som vid företaget kommer till användning, bestämmes;

att spårvägarne ej få utgöra hinder för anläggande och begagnande af banor för trafik med jernvägsvagnar från eller till bangård, hamn, salutorg och stadens packhus, samt ej heller för sådana spårvägar, som icke emot afgift upplätas till allmänhetens begagnande;

att spårvidd, plan och konstruktion för spårvägarne fastställas af stadsmyndigheterna, hvilka ock utöfva kontroll öfver utförandet under byggnadstiden, äfvensom att koncessionären förbinder sig att å spårvägarna vidtaga de tidsenliga förändringar och förbättringar, som af vederbörande myndighet kunna befinnas nödiga;

att koncessionären vidkännes alla de kostnader, som äro förenade med eller härflyta af nedläggandet utaf spår och underlag, ehvad utgifterna förorsakats af nödiga anordningar utaf terrängen, ändring eller flyttning af vattenledningar och trummor eller af andra arbeten;

att koncessionären underhåller gatan mellan spåren och derutöfver till två fots bredd på hvardera sidan om dem med enahanda slags material som det, hvaraf gatan är byggd eller framdeles kommer att byggas, äfvensom vintertid håller lika del af gatan fri från öfverflödigt snö och is;

att spårvägarne ej få utgöra hinder för anläggning, ändring eller flyttning af gata eller af rör- och kloakledningar;

att trafiken *oafbrutet* bör uppehållas, dock att spårvägarne, om de vintertid äro till hinder för öfrigt samfärdsel, få utbytas emot andra lämpliga åkdon på vanliga medar;

att turlistor och taxor fastställas af stadsmyndigheterna;

att koncessionären ställer en *kautionssumma*, förslagsvis tiotusen mark, såsom säkerhet för att han uppfyller alla sina förbindelser, hvilken summa kommer att hos staden inestå hela den tid, koncessionen omfattar;

att koncessionen ej får utan Stadsfullmäktiges begifvande till annan öfverlätas och att staden vid sådan öfverlåtelse äfvensom vid koncessionstidens utgång eger inlösa spårvägarne för det värde, som af kompromissrätt dem åsättes, utan att hänsyn dervid fästes vid *afkastningen från desamma*;

att koncessionen förverkas derest byggandet af spårvägarne icke påbörjas inom ett år efter koncessionens meddelande; samt

att en viss tid, jemte äfventyr för åsidosättande deraf, likaså fastställles, inom hvilken hvarje linie, efter det arbetena å densamma påbegynt, bör vara färdig.

Remisshandlingarna återställas härjemte.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Undertecknade, hvilka af Stadsfullmäktige erhållit i uppdrag att inkomma med betänkande med anledning af Drätselkammarens utlåtande ang. Ingenjören D. Frasers ansökan om erhållande af koncession å anläggning af spårvägar i Helsingfors stad, går nu att fullgöra detta uppdrag.

Hvad först beträffar herr Frasers anhållan om uteslutande koncession å sådana anläggningar å orten, ansluter utskottet sig fullständigt till Drätselkammarens åsigt, att sådan rättighet, med andras uteslutande, endast bör ifrågakomma för vissa i koncessionsaftalet uppräknade linier; har emellertid koncessionären eller det af honom bildade bolaget till stadens belåtenhet uppfyllt sina skyldigheter, anser utskottet, likaledes i öfverensstämmelse med Drätselkammaren, det vara rättvist att, vid ifrågakommande utvidgning af spårvägsnätet, innan koncession utgifves åt någon ny person, erbjuda densamma åt herr Fraser eller det af honom bildade bolaget. I öfverensstämmelse med Drätselkammaren anser utskottet vidare intet vara att anmärka mot den af sökanden föreslagna koncessionstiden — 30 år.

Utskottet har emedlertid ansett att innan något bestämdt utlåtande med anledning af herr Frasers ansökan kunde af utskottet afgifvas, det vore önskligt att af sökanden få inhemta några närmare uppgifter angående den af honom tillämnade anläggningen.

Främst vore att härvid uppgifvas:

- 1:o) Å hvilka linier sökanden vore hugad att anlägga spårvägar;
- 2:o) Ordningen för desammas byggnader;
- 3:o) Tidpunkten inom hvilken enhvar af dessa linier komme att beläggas med arbete och huru snart desamma borde vara färdiga att till trafik upplåtas.
- 4:o) Uppgift öfver drifkraftens art och beskaffenhet.
- 5:o) Uppgift öfver spårvidden och vagnarnes beskaffenhet samt i hufvuddrag öfriga tekniska anordningar;
- 6:o) Förslag till turlistor och maximiavgifter.

Utskottet har med anledning häraf kommunicerat sig med herr Fraser och af honom erhållit följande upplysningar:

Till det af Stadsfullmäktige utsedda Spårvägsutskott.

Å min ansökan om koncession uppå spårvägar i Helsingfors beder jag härmed få tillägga följande upplysningar huru jag tänkt mig dessa spårvägars utvidgning och drift, nemligen:

Linier: *Linien N:o 1.* Från Hagasunds villa, eller så nära invid Tölö sockerbruk som stigningen tillåter, (hvilken stigning icke här få uppgå till mer än $\frac{1}{40}$), utmed Östra Henriksgatan, Norra Esplanadgatan, öfver Salutorget, Vestra Kajen och Brunnsbusvägen, såvida stigningen invid varfvet kan kringgås, så att den ej blir mer än $\frac{1}{40}$; i annat fall dit denna stigning vidtager.

Så snart bolag blifvit bildadt och vunnit vederbörlig stadfästelse, hvilket bör vara gjordt inom ett år efter tilldelad koncession, skall arbetet med denna linie vidtaga och vara färdig till trafikering ett år sednare, sålunda att 2 år efter erhållen koncession skall denna linie vara upplåten till allmän trafik.

Linien N:o 2. Från Brunnshusvägen längsmed Bergmansgatan, härifrån på lämpligaste sätt till Boulevardsgatan och längsmed denna öfver Skilnaden till Norra Esplanadgatan der den förenas med Hagasunds—Brunnsparkens linien.

Linien N:o 3. Från Salutorget förbi Skatuddskanalen, längsmed Norra Kajen till Elisabetstorget, Elisabetsgatan, öfver Unionsgatan, Trädgårdsgatan, Fabians- och Wilhelmsgatan, till Mikaelsgatan, samt längsmed denna till Norra Esplanadgatan der denna linie förenas med de öfriga.

Skulle framdeles Norra Kajen förenas med Brobergs Kajen och denna sednare fortsättas till Långabron, torde sådan linie vara att föredraga framför Elisabetsgatan.

Då linien N:o 1 varit trafikerad i högst sex års tid bör bolaget vidtaga anläggningen af linien N:o 2, förutsättande att linien N:o 1 då lemnar en nettovinst af 6 % på anläggningsskapitalet, och så snart linien N:o 2 uppvisar samma resultat, bör äfven anläggningen af linien N:o 3 vidtaga. Dessa linier böra äfven vara färdiga att upplåtas för trafik inom ett år sedan arbete derå blifvit bestämdt att vidtagas.

Drifkraften. Kan till en början icke bli annat än häst, men skulle annan kraft uppstå som vore billigare och icke förenad med eldfara eller störande för öfrig gatutrafik, bör bolaget berättigas att öfvergå till sådan, välförstående att sådan ny drifkraft underkastas stadsmyndigheternas godkännande innan den får användas.

Spårvidden. Föreslås 1 meter, eller lika med den vid Göteborgs spårvägar, med skenor hvilande på långsyllar, slipers, dessa syllar c:a 4 tum breda och c:a 7 tum djupa, med nödiga tvärförbindningar.

Vagnar. Täckta, sådana som vanligen begagnas å spårvägar med skärm framtill, för lätta passagerareeffekter.

Taxa. För en tur till och med en verst lång bör maximi-afgiften icke öfverstiga 20 penni och skall hvarje linie trafikeras minst två gånger i timmen, sålunda, att en vagn utgår från hvarje ändpunkt, minst hvarje 30:de minut.

Högaktningsfullt

Daniel Fraser.

Till denna herr Frasers sålunda närmare formulerade ansökan har utskottet ansett sig kunna förorda bifall på nedannämnda vilkor. Vid uppställandet af desamma har utskottet, i likhet med Drätselkammaren, närmast tagit till förebild den för Stockholms nya spårvägs aktiebolag utfärdade koncessionen. Utskottet har emedlertid icke ansett en mängd af i densamma ingående bestämningar, kunna hos oss tillämpas, emedan Helsingfors stad i så fall näppeligen kunde hoppas att få se det gagneliga företaget bragt till utförande, enär ju utsigten till vinst måste anses vara betydligt mindre

här än i Stockholm. Med afseende fästadt å nödvändigheten att undvika alltför restriktiva bestämningar, har utskottet derjemte sökt på bästa sätt tillgodose stadens intressen.

Utskottet ville derföre föreslå följande vilkor för erhållande af den ansökta koncessionen:

1:o) Spårvägarne få icke utgöra hinder för andra trafikerande att färdas öfver eller längs med spåren med åkdon, hvilka icke äro enkom för spårvägar konstruerade.

2:o) Spårvägarne få likaledes icke utgöra hinder för anläggning och begagnande af banor för trafik med jernvägsvagnar från eller till bangårdar, hamnar, stadens packhus eller salutorg och ej heller för anläggande och begagnande af sådana spår eller spårvägar, hvilka ej emot afgift upplåtas till allmänhetens begagnande.

3:o) Koncessionären skall vidare vara underkastad följande bestämningar:

a) Arbetet skall utföras i öfverensstämmelse med vederbörligen fastställd plan och under inseende af stadsmyndigheterna.

b) Spårens öfverkant skall ligga i gatans plan med de undantag, som kunna af krökningen påkallas.

c) Arbetet utföres på det sätt, som är minst störande för allmänna trafiken, och med största möjliga skyndsamhet, för hvilket ändamål de materialier, som erfordras såväl för första anläggningen, som för spårvägarnes framtids underhåll, skola, så vidt ske kan, vara så tillredda, att de kunna i mån af arbetets fortskridande framföras och användas, så att gator och platser, hvarest spårvägarne framgå, må i minsta måtto med upplag af materialier belamras.

d) Koncessionären vidkännes alla de kostnader hvilka erfordras vid eller till följd af nedläggandet af spår och underlag, ehvad utgifterna förorsakats genom nödiga anordningar af terrängen, ändring eller flyttning af vattenledningar och trummor eller andra arbeten.

e) Koncessionären bekostar och underhåller gatulagningen inom spåren och till två fots bredd på hvardera sidan utanför densamma med samma materialier, hvarmed gatan i öfrigt är lagd eller kommer att läggas, åliggande det honom derjemte att på sin bekostnad bättra den skada, som till följd af spårvägen kan uppkomma på angränsande gatudelar. Renhållningen af den del af gatan eller allmän plats som ligger emellan skenorna bör likaledes af koncessionären bekostas. Från denna renhållnings-skyldighet frikallas koncessionären under den tid af vintern, då andra åkdon i stället för spårvagnar af en eller annan orsak begagnas.

f) Spårvägarna få icke utgöra hinder för ändring, omläggning eller reparation af gata och allmän plats, af rör- eller kloakledningar; af sådana anledningar härrörande afbrott eller hinder i rörelsen å spårvägarne må icke föranleda till några ersättningsanspråk.

g) Koncessionären är skyldig att hålla spårvägen med all dess material i ett godt och tidsenligt skick samt vid rörelsens bedrivande tillgodose trafikens fordringar. Öfver vagnarnes, hästarnes, körsvennernes m. m. anständiga skick utöfvar polisen tillsyn.

h) Koncessionären är skyldig att låta andra jernvägsspår, som med behörigt tillstånd anläggas, korsa sina spår i samma plan.

i) Spårvägen må icke för allmän trafik öppnas förr än den blifvit vederbörligen afsynad och godkänd.

f) Trafiken bör af koncessionären oafbrutet uppehållas, såvida icke sådant omöjliggöres af snöhinder, då han berättigas att, om han så önskar, utbyta vagnarne mot andra lämpliga åkdon på medar. Skulle spårvägarne genom hopad snömassa blifva till hinder för öfrig samfärdsel, bör dessutom trafiken med vagnar på polisens tillsägelse afbrytas. Afbrytes deremot, utan dertill på förhand utverkadt tillstånd, rörelsen på hela spårvägen, eller någon del deraf, under mera än fyra dygn, och kan koncessionären ej visa att sådant härrört af naturhinder eller annat olycksfall som ej kan läggas bolaget till last, ega Stadsfullmäktige förklara koncessionen förverkad.

k) Koncessionären får icke utan stadsmyndigheternas begifvande minska antalet turer eller höja sina taxor;

l) Till säkerhet för de kostnader, som antingen kunna uppkomma till följd deraf att koncessionären icke ställer sig ofvanstående föreskrifter till efterrättelse, eller ock i händelse koncessionen förverkas eller företaget nedläggas och icke af annan med stadens begifvande öfvertages, kunna blifva erforderliga för iståndsättande af gator och andra platser, skall koncessionären, innan arbetet får vidtaga, hos Drätselkammaren deponera i räntebärande papper, hvilka af Drätselkammaren godkännas, en summa af *Smf.* 20,000. Detta belopp skall alltid hållas oförminskadt, och skall derföre, ifall staden nödgats använda något deraf för arbetens verkställande, bristen genast af koncessionären fyllas; och eger staden, der detta ej af koncessionären fullgöres, hålla sig till hans öfriga tillhörigheter, för beloppets fyllande. Först när staden icke vidare kan hafva något ersättningsanspråk mot koncessionären, må han återbetkomma den deponerade säkerheten. Koncessionären eger deremot tillgodonjuta de å säkerhetshandlingarne upplupna räntor.

m) Koncessionen är förverkad derest icke sökanden inom ett år, räknadt från den dag densamma blifvit vederbörligen fastställd, lyckats bilda ett bolag samt till stadsmyndigheterna inlemnad fullständig plan för arbetets utförande och trafikens bedrifvande, eller derest icke anläggningen å den första af de uppgifna linierna blifvit fullbordad inom ett år från den dag sagde plan blifvit gillad och fastställd.

n) När koncessionstiden utgår eller tillståndet förverkas eller med stadens begifvande på annan öfverlåtes, är staden berättigad att till sig lösa spårvägsanläggningen med dertill hörande redskap och dragare samt annan för spårvägsrörelsen nödig egendom för ett värde motsvarande medelnettoinkomsten under de 10 sista åren, kapitaliserad efter 6°/_o, med afdrag af det värde som af fem gode män anses nödigt för bringande af spårvägen och dertill hörande material i fullgodt skick. Denna lösningssumma må dock i ingen händelse öfverstiga halfannan gång den summa som af samme gode män anses nödig för utförande af en helt och hållet ny spårvägsanläggning. Af desse gode män utser koncessionären tvenne och stadsmyndigheterna tvenne; dessa fyra välja den femte, skolande, derest någondera parten underlåter att utse gode män

eller de fyra utsedde icke blifva om valet af den femte ense, till Helsingfors Rådstufvurätt öfverlemnas att fylla antalet. Vill staden vid koncessionstidens utgång begagna sig af denna lösningsrätt, bör den derom tillsäga koncessionären senast ett år före koncessionstidens utgång. Vill staden deremot icke då ännu begagna sig af sin lösningsrätt, må koncessionstiden utsträckas ytterligare 10 år; efter denna tids förlopp står det ännu staden fritt att inlösa spårvägsanläggningen med dertill hörande redskap och dragare samt annan för spårvägsrörelsen nödig egendom för samma kapital som vid den ursprungliga koncessionstidens utgång skulle varit tillfyllest, dock sålunda att det ofvan nämnda kapitalafdraget för anläggningens försättande i fullgodt skick fastställles efter den förlängda koncessionstidens utgång. Vill icke staden efter äfven den tids utgång inlösa spårvägsanläggningen eller kan nytt aftal om koncessionens förlängning icke träffas, är koncessionären skyldig att inom lämplig af Guvernören i länet bestämd tid borttaga spårvägsanläggningen och sätta de gator och platser, hvaröfver den framgått, uti godt stånd, i öfverensstämmelse med hvad ofvan är stadgadt, vid äfventyr att sådant eljes af staden på bolagets bekostnad verkställles.

o) Den erhållna koncessionen må icke på annan öfverlätas, utan att stadsmyndigheterna sådant medgifva.

p) Allt hvad här ofvan blifvit sagdt om koncessionären, gäller likaledes det af honom bildade bolaget.

Helsingfors, den 2 Oktober 1882.

Th. Frosterus.

C. G. Sanmark.

W. Eneberg.

Helsingfors, J. Simelii arfvingars tryckeri, 1882.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.

1882.

Handlingar i fråga om uppförande af varuskjul vid södra hamnen.

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 1 December 1882.

N:o 305.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

Sedan Stadsfullmäktige uti skrifvelse för den 26 sistvikne April anmodat Drätselkammaren att afgifva och till Fullmäktige inkomma med yttrande i anledning af Skeppsbefälhafvareföreningens i denne stad framställning *) om uppförande af varuskjul å hvardera kajarmen i stadens södra hamn samt det utskott, bestående af Kammarens vice ordförande Bandirektörsassistenten Gummerus och ledamot Ingenjören Hallberg samt Stadsingenjören Ehrström och Hamnkaptenen Leander, till hvilket ärendet af Kammararen remitterats, numera efter fullgjordt uppdrag aflemnadt betänkande i saken **) jemte det utskottet tillika framställt ett från Befälhafvareföreningens program afvikande förslag till sådane varuskjul, får Kammararen äran härmed insända nästberörda förslag med dertill hörande situationsplan, eskissritning och kostnadsberäkning ***) samt till yttrande i saken meddela, det Kammararen anser det af utskottet uppgjorda förslag innefatta det lämpligaste sättet för lösningen af denna för Helsingfors stad så maktpåliggande angelägenhet, hvarföre Kammararen icke tvekar att för sin del förorda dess genomförande i enlighet med förslaget, men med iakttagande tillika deraf, att skjulen, på sätt äfven utskottet, med frångående af sin tidigare hyllade mening, numera projekterat, uppföras å *tolf fot* höga stolpar, helst en slik förändring icke komme att i någon nämnvärd grad inverka på kostnadssumman.

Beträffande tiden då ifrågavarande varuskjul borde uppföras anser Kammararen att staden i sitt eget intresse så snart sig göra låter borde tillgodose vederbörande trafikanters berättigade fordran om sådana skjuls inrättande; och får derfor vördsamt föreslå att utskottets förslag jemväl i detta afseende af Fullmäktige godkännes, hvarvid dock vore att iakttagas att, enär, enligt det af Drätselkammaren till Magistraten ingifna förslag för nästkommande års budget, endast en del af arbetena för södra kajarmens ombyggande till stenkaj under sagda år skulle utföras, likaså endast en min-

*) Se Bilaga A.

**) Se Bilaga B.

***) Se Bilaga C.

dre del, förslagsvis 14,000 mark, af kostnaden för det slutna skjulet öfver sydliga ändan af båthamnen behöfde uti nästa års budget upptagas.

I enlighet härmed skulle alltså under nästkommande år uppföras ett öppet skjul å norra kajarmen samt förarbeten verkställas för ett slutet sådant öfver sydliga ändan af södra båthamnen, som till denna del borde för ändamålet igenfyllas, hvarefter ett öppet varuskjul å södra kajarmen under år 1884 och ett dylikt skjul å salutorget, 50 fot vesterom katerhamnen, under år 1885 skulle inrättas. Drätselkammaren har härvid icke förbisett, huruledes emot detta projekt i afseende å tiden för arbetets utförande den anmärkning tilläfventyrs kunde göras, att arbetet hade bort fördelas på flera års tid för att sålunda blifva mindre betungande för budgeten, men har Kammarren dock, med fästadt afseende å den omständigheten att de ifrågakomna kajarmarne under åren 1883 och 1884 böra ombyggas till stenkajer och att kostnaden för skjulen obestriddigen, på sätt äfven utskottet framhållit, gestaltar sig billigare om desamma uppföras i ett sammanhang med ombyggnadsarbetet, ansett det vara med stadens intresse förenligt att tiden för skjulens inrättande inskränkes på sätt Kammarren nu haft äran föreslå.

Vidkommande sedan frågan om medels anskaffande till företaget har Kammarren, som derutinnan icke torde för närvarande behöfva yttra sig rörande de under år 1884 och derpåföljande år till uppförande föreslagna skjulen, trott sig böra, med hänvisande derjemte till utskottets framställning i denna del, hos Stadsfullmäktige föreslå, att Fullmäktige uti nästkommande års budget ville upptaga för uppförandet af skjulet å nordliga kajarmen ett anslag af 11,000 mark samt för de föreslagna förarbetena för det slutna skjulet öfver sydliga ändan af båthamnen 14,000 mark, eller tillsammans en summa af 25,000 mark, hvarmed det belopp, som under samma år borde uttaxeras, sålunda komme att ökas.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Bengt Stenius.
f.d.

Till Stadsfullmäktige i Helsingfors.

Redan för några år tillbaka har hos Stadsmyndigheterna förslag varit väckt om inrättande af varuskjul vid stadens södra hamn, men berörda förslag har då af skäl, dem Skeppsbevälfärföreningen icke känner, fått förfalla. Den allt mera tilltagande ångbåtstrafiken å orten och omöjligheten att under nuvarande förhållanden i saknad af slika förvaringsrum bereda något som helst skydd å stadens kajer för varor, hvilka antingen utlossas från ångfartyg och icke kunna derifrån af emottagaren genast afhämtas eller under inväntan af ångbåtarnes ankomst på kajerna uppläggas, har emellertid förmått Skeppsbevälfärföreningen att återväcka till lif denna redan graflagda fråga, hvilken tvifvelsutän är värd ett bättre öde än att falla i glömska. Det intresse särskildt Skeppsbevälfärföreningen har för en lycklig lösning af denna angelägenhet torde icke behöfva närmare utläggas; antydningssvis må det endast nämnas, att de af dess medlemmar, hvilka äro bevälfärfvare å ångfartyg, väl oftare än de fleste andre varit i tillfälle att åse, hurusom varor, hvilka af dem hithemtats med iakttagande af all möjlig omsorg, sedermera blifvit efter skedd lossning af regn förstörda.

Då Skeppsbevälfärföreningen nu alltså anhåller, att omordade fråga måtte af Herrar Stadsfullmäktige till pröfning ånyo upptagas, får Föreningen, som ansett uppförandet af ifrågavarande skjul lämpligast kunna ske i sammanhang med den föreslagna ombyggnaden af de båda träbyggorna eller kajarmarne i södra hamnen, för sin del tillika framställa följande förslag, nemligen: att på den södra af dessa armar, som är 370 fot lång och 53 fot bred med en körbana af 25 fots bredd i midten, uppföras *tvänne*, på tolf fot höga stolpar af trä eller jern hvilande paviljonger eller skjul, *det ena af 130 och det andra af 100 fots längd, placerade det förra på trettio fots afstånd från bryggans norra och det senare sextio fot från dess södra ändan*, hvarigenom en öppen sträcka af 50 fots längd komme att förefinnas mellan hvardera skjulet; att stolparne anbringas omedelbart inom de å hvardera sidan af körbanan befintliga gångbanor af trä, men att skjulens tak, hvilka sålunda blefve 25 fot breda mellan stolparne, derutöfver ännu utdragas vid pass 8 fot ytterom dessa stolpar; att båda paviljongerna göras öppna utan sidoväggar i öfrigt, utom att *i nordöstra hörnet af det större skjulet inrättas för tullverkets behof ett kringbyggdt rum af trettio fots längd och femton fots bredd*, hvilket förvaringsrum på två sidor förses med skjutluckor eller dörrar, samt att på norra kajarmen, hvilken åter är 250 fot lång och af lika bredd med den södra armen, uppställas på ett afstånd af *65 fot från hvardera ändan ett 120 fot långt skjul*, så konstrueradt som det mindre skjulet på södra kajarmen.

Skeppsbevälfärföreningen har väl vid uppgörandet af detta förslag icke förbisett, att den anmärkning tilläfvventyrs kunde mot detsamma framställas, att de afsedda öppna paviljongerna icke erbjuda fullt skydd mot regn särskildt under stormiga dagar och således icke heller utesluta möjligheten af att i dem inlagdt gods kan under dylik väderlek underkastas förskämning, men dock trott nästnämnda förhållande,

hvilket genom användande af pressenningar och dylika skyddsmedel i de flesta fall kan aflägsnas, förty icke böra utgöra hinder för förslaget genomförande, helst anbringande å platsen af kringbygda varuskjul utan tvifvel komme att röna starkt motstånd af egarene till närmast belägna gårdar, enär desse genom en sådan anordning ginge åtminstone delvis förlustige sin utsigt öfver hamnen, utom att dessa skjul, enligt all sannolikhet, blefve vanprydande. Skeppsbefälhafvareföreningen hyser derföre den förhoppning att det af Föreningen nu framställda förslag skall af Herrar Stadsfullmäktige med värme omfattas, stödjande denna sin förhoppning äfven deruppå, att ett ytterligare aflägsnande af tidpunkten för slika varupaviljongers inrättande härstädes vore föga egadt att häfda denna stads anseende som handels- och hufvudstad. Helsingfors, den 9 Mars 1882.

På Skeppsbefälhafvareföreningens i Helsingfors vägnar:

Lars Krogius.

Bengt Stenius.

Bilaga B.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Genom protokollsutdrag af den 28 April innevarande år har Drätselkammaren gifvit åt undertecknade i uppdrag att sammankomma till ett utskott, som egde förbereda ett af Skeppsbefälhafvareföreningen i Helsingfors uppgjort förslag att uppföra varuskjul å kajarmarne i Södra hamnen, samt att deröfver afgifva utlåtande och kostnadsuppgifter.

Fullkomligt delande de af skeppsbefälhafvareföreningen uttalade skäl för nödvändigheten af ifrågavarande skjuls snara uppförande, äfvensom i hufvudsak ense med föreningen om skjulens placering och konstruktion, har utskottet dock efter omsorgsfull pröfning ansett sig böra inkomma med ett afvikande förslag efter ett delvis utvidgadt program, enligt hvilket skjulen skulle uppföras successivt i sammanhang med förestående ombyggnader af kajarmarne.

Enligt detta förslag skulle nedan uppräknade skjul i ordning komma till utförande:

- 1:o) Öppet skjul å Norra kajarmen, 140 fot långt, 24 fot bredt mellan stolparne, så placeradt att taklisten mot sjösidan, med ett utsprång af 8 fot från stolparne, skulle vara på ett afstånd af 10 fot från kajmurens kant, att uppföras år 1883 i sammanhang med kajmurens ombyggnad till stenkaj, à *Smc* 78: 56 p. pr löpande fot . . . *Smc* 11,000.

- 2:o) Slutet skjul, enligt år 1879 uppgjortt förslag, öfver sydliga ändan af södra båthamnen (fiskarhamnen), 115 fot långt i öster och vester, samt 50 bredt med en öppen väg längs norra sidan af 15 fots bredd, väggar af dekorativt korsvirke, innanför beklädt med bräder, försedt med stora skjutdörrar, och i nordvestra hörnet innehållande en särskild afdelning för tullverket, upptagande fjerdedelen af hela skjulets storlek och inrymmande ett mindre kontorsrum med eldstad, att uppföras år 1883, enligt tidigare kostnadsförslag . *Fmf.* 41,000.
- 3:o) Öppet skjul å södra kajarmen 240 fot långt, 28 fot bredt mellan stolparne och 10 fot fritt rum mellan taklistn och samma kajarmars yttre kant, att uppföras år 1884 i sammanhang med kajarmens ombyggnad till stenkaj, pr löpande fot à 105 *Fmf.* *Fmf.* 25,200.
- Härtill kommer en plattform af jernkonstruktion med plankbeläggning, 5 fot bred, längs inre sidan af kajarmen, till samma längd som skjulet, 240 fot; pr löpande fot à 15 *Fmf.* *Fmf.* 3,600.
- 4:o) Öppet skjul å Salutorget 50 fot vesterom katerhamnen, 100 fot långt, samma typ som skjulet å södra kajarmen, att utföras år 1885, pr löpande fot à *Fmf.* 78: 57 p. *Fmf.* 7,856.
- Härtill en afdelning för tullverket, 30 fot lång, 15 fot bred och försedd med eldstad *Fmf.* 2,000.

Summa *Fmf.* 90,656.

Af här föreslagna fyra skjul är det uti punkt 1:o) upptagna till sina dimensioner i det närmaste öfverensstämmande med det af skeppsbefälhafvareföreningen å samma kajarm föreslagna skjul, men, då kajens ombyggnad sådant tillåter, placeradt längs inre sidan af densamma för att längs yttre sidan lemna ett så stort fritt rum som möjligt mellan här landande större fartyg och skjulets tak. Skjulet är så konstrueradt att flyttbara väggar eller skärmar, upphängda på en längs takfoten löpande skena kunna anbringas, för att vid regn skydda ömtåliga varor, hvarhelst dessa inom skjulets pelare äro placerade, och hafva dessa med en bredd af 7 fot, motsvarande halfva afståndet mellan tvenne pelare beräknats kosta 150 mark pr stycke, men ingå dessa ej uti ofvanstående kostnadsberäkning då de när som helst kunna inrättas, om erfarenheten ger vid handen att taket ensam äro tillräckligt som skydd mot regn. För den jemförelsevis obetydande qvantitet fraktgods som å inre sidan af möljan lossas med en eller annan slags kran eller hissverk, kan oaktadt taklisten skjuter ut lika långt som kajmurens inre kant, tillfälle härtill beredas genom lemnande af nödigt antal öppningar uti takutsprånget, hvilka öppningar kunna förses med luckor om så visar sig nödigt. Utskottet har tänkt sig detta öppna skjul uppfördt, i enlighet med bilagde eskiss, på stolpar, sträfvor och takstolar af trä, samt med tak af goffrerad, galvaniserad jernplåt, emedan detta konstruktionssätt synes utskottet förena prisbillighet med soliditet och prydlighet.

Öfvertygade om att skeppsbefälhafvareföreningen inskränkt sig till framställning om endast öppna varuskjul, af orsak att föreningen trott sig kunna lättare få de

mest trängande behöfven fyllda genom att föreslå det anspråkslösaste och billigaste, tvekar utskottet icke att uti sitt förslag till ett systematiskt utförande af alla för trafiken behöfliga förbättringar i denna väg, såvidt det å det tränga utrymmet är möjligt, upptaga ett slutet skjul att genast utföras. Detta skjul skulle placeras öfver sydliga ändan af fiskarhamnen, i enlighet med ett redan år 1879 framställt förslag, såsom af vidfogade situationsplan framgår, och blefve 115 fot långt i öster och vester, samt 50 fot bredt, hvarförutom längs norra sidan en 15 fot bred väg för underlättande af varornas forsling, skulle anläggas. Förslaget afser att för tullverkets behof upplåta den nordvestra tjerdedelen af skjulet, hvori äfven ett varmt kontorsrum skulle inrymmas, och anser sig utskottet böra gilla dessa anordningar.

För att undvika framtida dyra remonter å pålverk, trægolf och dylikt borde denna del af fiskarhamnen afspärras med en sänkkista och utfyllas, hvarigenom såväl skjulets golf som utanför liggande väg komme att bestå af fast mark. Kostnaden är sammanställd ur de af Byggnadskontoret nämnde år 1879 gjorda beräkningar för alternativen 1 och 4 och belöper sig till 41,000 mark. Härvid bör likvisst observeras att af den till utförande under åren 1883-84 föreslagna ombyggnaden af södra träkajarmen till stenkaj bortfaller en längd af $(115 + 65 =)$ 180 löpande fot, hvilken sträcka inbäddas uti utfyllningen, hvaremot anläggning af stenkaj längs den 115 fot långa sänkkistan framdeles tillkommer. Då ombyggnaden af den gamla träkajarmen emellertid är beräknad att kosta i det närmaste 100 mark per löpande fot men kajmuren å den nya sänkkistan, om denna bygges under förutsättning att sådan mur här skall utföras, bör kunna åstadkommas för halfva priset eller 50 mark, uppstår härigenom en besparing af $(180 \times 100 - 115 \times 50 = 12,250)$ omkring 12,000 mark. Den i Drätselkammarens budgetförslag beräknade kostnaden för ombyggnad af södra träkajarmen 97,000 mark kan således minskas med 18,000 mark, ifall här föreslagna slutna skjul kommer till utförande, och har man sålunda att framdeles emotse en utgift af 5,750 mark för en kajmur längs fiskarhamnens södra sida å den nya sänkkistan.

Uti punkt 3:o föreslagna skjul öfverensstämmer till sin idé med de tvenne af Skeppsbefälhafvareföreningen å södra kajarmen tilltänkta skjulen, men har utskottet beträffande placeringen å möljan ansett några förändringar önskvärda då de, om skjulet uppföres i sammanhang med kajarmens ombyggnad, äro lätt vidtagna. Trängseln på denna kajarm är vida större än på den norra, då ofta tre ångbåtar samtidigt här lossa eller lasta, och trafiken skulle alltför mycket störas af de tvenne stolpraderna på 25 fots afstånd från kajmurarne och med taklisten på endast 6 fot från fartygsrelingen, hvarföre utskottet föredragit att öka fria afståndet till taklisten till 10 fot, hvarigenom afståndet till yttre stolpraden, då takutsprånget är 8 fot, blir 18 fot. För att friare kunna köra och vända fordon, har bredden mellan stolparne äfven ökats till 28 fot och möljans bredd, förmedelst en af jernbjelkar och sträfvor uppburen trätrottoir, med 5 fot. Då taklisten emellertid på inre sidan kommer att skjuta ut lika långt som sistnämnde trottoir kan, likasom å skjulet på norra armen, lemnas öppningar uti takutsprånget för lossning och lastning med fartygsvinscher eller block. På rullar upp-

hängda, längs en skena vid takfoten löpande skärmar eller skjutväggar kunna äfven här användas om erfarenheten visar sådana nödiga.

Ehuru utskottet icke underskattar vigten och betydelsen af att ett varuskjul uppföres äfven vid den del af hamnen, der de på Lübeck gående ångbåtarna lägga till, har utskottet dock, med insigt af att budgeten, icke ens för befordrande af de för staden så betydelsefulla handelsintressena, på en gång kan ökas med alltför stora summor, sett sig tvunget att föreslå att uppförandet af ett sådant uppskjutes tills skjulen å norra och södra kajarmarne äro färdiga, eller till år 1885.

Beträffande placeringen af sistnämnda skjul har platsen mellan katerhamnen och obeliskens, 50 fot vesterom den förstnämnda, ansetts lämpligast, och föreslås skjulet att uppföras enligt samma typ som det öppna skjulet på södra kajarmen, med en längd af 100 fot.

För att möjliggöra fullständig jemförelse mellan skeppsbefälhafvareföreningens och utskottets förslag, tillägges att kostnaderna för föreningens skjul kunna beräknas enligt samma enhetspris pr löpande fot som för de ofvan beskrifna öppna skjulen och således utgöra:

för skjulet å södra kajarmens norra del, längd 130 fot

» d:o södra d:o » 100 »

» d:o å norra kajarmen » 120 »

Summa 350 fot à *Fr.* 78: 56. *Fr.* 27,496.

Ett rum för tullverket uti större skjulet på södra armen, 30 fot

långt och 15 fot bredt med eldstad » 2,000.

Summa *Fr.* 29,496.

Slutligen får utskottet för att påpeka trafikens omfång och stegring bilägga uppgift öfver hamn-, trafik- och tolagsafgifterna för åren 1877—82.

	Hamn etc. af- gifter.		Trafikafgifter.			Tolagsafgifter.		Summa.	
Ar 1877	81,410	92	186,554			03	267,964	95	
» 1878	91,128	—	225,255			72	316,383	72	
» 1879	84,214	79	113,326	55	67,574	91	265,116	25	
» 1880	83,850	97	147,761	15	74,973	24	306,585	36	
» 1881	82,054	63	156,342	06	100,157	60	338,544	29	
» 1882	87,970	—	167,000	—	98,480	—	353,450	—	

Helsingfors den 28 November 1882.

H. E. Gummerus.

Mauritz Hallberg.

Otto Ehrström.

A. Leander.

Approximativ Material- och Kostnadsberäkning för uppförande af tvenne öppna varuskjul på kajen vid södra hamnen.

I. *Större skjulet.*

(240' långt.)

		<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>	<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>
50 kub. fmnr.	gräfnig	à 8:	—	400:	—
52 sty.	stenfundamenter	à 50:	—	2,600:	—
139 löp. fmnr.	9" × 9" pelare med hyfling o. uppsättning	à 6:	—	834:	—
184 » »	8" × 5" takstolsspiror m. d:o	à 6:	—	1,104:	—
80 » »	7" × 5" bärare med d:o	à 1:	50.	120:	—
687 » »	6" × 6" åsar med uppsättning	à 1:	25.	847:	50.
103 » »	6" × 5" sträfvor med d:o	à 1:	25.	128:	75.
291 » »	5" × 5" d:o » d:o	à 1:	25.	363:	75.
217 » »	3" × 8" hanbjelk » d:o	à 1:	75.	379:	75.
3 tolfter	3" × 6" plank till ornament	à 30:	—	90:	—
1,500 löp. fot	1 ¹ / ₄ " × 6" bräder till gafflar	à —	12.	180:	—
20 Lå	skrubult till takstolarna	à 5:	—	100:	—
15 »	d:o till åsarna	à 5:	—	75:	—
65 »	bärjern för dörrarna	à 5:	—	325:	—
46 »	styttor och dubbar	à 5:	—	230:	—
625 qv. fmnr.	vågig galvaniserad plåt med läggning	à 20:	—	12,500:	—
32 sty.	skjutdörrar	à 150:	—	4,800:	—
8 »	akroterier	à 30:	—	240:	—
	Spik	—	—	100:	—
7,100 qv. aln.	fernissning, oljemålning af faser m. m.	à —	50.	3,550:	—
	Ställningar m. m.	—	—	1,032:	25.
				Summa fm.	30,000: —
				eller pr löp. fot	125 finska mark.

Till utvidgning af brons bredd åtgå:

		<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>	<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>
50 sty.	jernkonsoler med fastsättning	à 50:	—	2,500:	—
720 löp. fot	5" × 7" bärbjelk med d:o	à —	60.	432:	—
2,160 » »	3" plank med d:o	à —	30.	648:	—
				Summa fm.	3,580: —
				eller pr löp. fot fm.	15: —

II. *Mindre skjulet.*

(140, långt.)

		<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>	<i>Fm.</i>	<i>ni.</i>
30 kub. famn.	gräfnig	à 8:	—	240:	—
36 sty.	stenfundamenter	à 50:	—	1,800:	—

96	löp. fmnr.	9" × 9" pelare	kompl.	à 6: —	576: —
112	»	8" × 5" takstolsspiror	»	à 6: —	672: —
50	»	7" × 5" bärare	»	à 1: 50.	75: —
350	»	6" × 6" åsar	»	à 1: 25.	437: 50.
52	»	6" × 5" sträfvor	»	à 1: 25.	65: —
160	»	5" × 5" d:o	»	à 1: 25.	200: —
125	»	8" × 3" hanbjelk	»	à 1: 75.	218: 75.
2	tolfter	3" plank till ornament.		à 30: —	60: —
1,120	löp. fot	1 ¹ / ₄ " × 6" bräder till gafflar		à — 12.	134: 40.
15	L ^o	skruvbult till takstolar		à 5: —	75: —
12	»	» » åsar		à 5: —	60: —
40	»	bärjern för dörrarna		à 5: —	200: —
28	»	stytter o. dubbar		à 5: —	140: —
200	qv. fmnr.	galvaniserad vågig jernplåt med läggning		à 20: —	4,000: —
20	sty.	skjutdörrar		à 150: —	3,000: —
4	st.	akroterier		à 30: —	120: —
		Spik		— —	75: —
3,200	aln.	fernissning o. målning.		à — 50.	1,600: —
		Ställningar		— —	25: 35.
				Summa fm	14,000: —
				eller pr löp. fot fm.	100: —

Helsingfors i December 1882.

K. Gust. Nyström.

UNDERDÅNIGT FÖRSLAG

till

Förordning angående villkoren för judars vistelse i Finland.

Med upphäfvande af hittills gällande förbud mot judars vistelse och bosättning i Finland, varder härigenom stadgadt som följer:

§ 1. Jude, som, behörigen förpassad, till landet anländer, tillåtes att, i enlighet med bestämningarna i denna förordning och under iakttagande af hvad för utländingar i öfrigt är eller framdeles kan varda stadgadt, fritt färdas genom landet och härstädes sig uppehålla.

§ 2. Åt jude, som med behörigt pass inkommit samt vill qvardröja, i stad utöfver åtta dagar och å samma ort på landsbygden mer än fjorton dagar, eger Guvernör, efter pröfning, utfärda passbiljett, att gälla högst sex månader.

§ 3. Jude, som erhållit passbiljett och önskar än vidare i landet kvarstanna, bör härom, senast en månad innan passbiljetten upphör att gälla, till magistrat, ordningsrätt eller kronolänsman i den tilltänkta boningsorten inlemna skriftlig ansökan, hvilken, sedan kommunens yttrande deröfver inhemtats, skall, jemte detta yttrande och vederbörandes eget utlåtande, till Guvernören insändas. Har kommunen till ansökningen bifallit, må Guvernören, efter pröfning, meddela sökanden vistelsebiljett, stäld på ett år; men emot kommunens vägran får sådan biljett icke utfärdas.

Vistelsebiljett kan i ofvan stadgad ordning förnyas, harje gång på högst ett år.

Har jude icke vunnit tillstånd till fortsatt vistelse i landet, varde derifrån genast utvisad.

§ 4. Varder jude, tillhörande den i landet förlagda ryska militär, på obestämd tid permitterad eller ur krigstjensten afskedad, tillåtes honom att på grund af permisjonsbiljett eller afskedsbref i landet uppehålla sig ett halft år; men åstundar han utöfver denna tid härstädes qvardröja, skall jemväl med afseende å honom tillämpas hvad i § 3 sagdt är.

§ 5. Judar, som för närvarande i landet uppehålla sig, skola, derest de önska fortfarande här kvarblifva, inom sex månader härefter utverka sig tillstånd dertill, i den ordning och vid det äfventyr, som § 3 föreskrifver.

§ 6. Uppehåller sig jude längre tid än åtta dagar inom annan kommun, än den i vistelsebiljetten bestämda, plikte från tjugu till etthundra mark och varde genast till sistsagda kommun på egen bekostnad återsänd.

§ 7. Vistelsebiljett för man gälle ock för hustru, äfvensom faders eller moders enahanda biljett jemväl för deras barn, så vidt de hos sina föräldrar vistas och icke upp-

nått aderton år; dock skall barnens namn och ålder i vistelsebiljetten upptagas. Upphålla de sig ej i föräldrahuset eller äro de äldre än aderton år, bör särskild vistelsebiljett för hvarje af dem utverkas.

§ 8. Åt jude, som efter uppnådd aderton års ålder vistats tio år på samma ort i Finland, utan att anmärkning mot hans förhållande derunder förekommit, må Guvernör utan kommunens hörande meddela tillstånd till fortfarande vistelse å sagde ort; kommunen dock obetaget att, ifall juden sedan genom sitt uppförande gifver anledning till skäligen klander, hos Guvernören begära hans utvisande.

§ 9. Å evangelisk-lutherska kyrkans helgedagar är jude förbjudet att idka handel eller företaga andra göromål, hvaraf anstöt kan väckas, vid det för sabbatsbrott i lag stadgade ansvar.

Icke heller må jude hindra sitt till annan trosbekännelse hörande tjänstefolk att bivista offentlig gudstjänst. Sker det, straffes med böter från tjugu till etthundra mark.

§ 10. Offentliga skolor eller läroanstalter få ej af judar i landet inrättas. Vare dem dock icke förmenadt att enskildt låta undervisa sina barn af personer, som de anse dertill lämpliga. Ej heller må judebarn förvägras tillträde till finska statens offentliga läroanstalter.

Af vederbörande kommuns bestämmande beror huruvida barn af judiska föräldrar kunna i dess skolor intagas.

§ 11. Polismyndigheten å hvarje ort, der judar vistas, åligger att öfver dem föra noggrann förteckning.

För sådant ändamål är hushållsföreståndare af mosaisk trosbekännelse skyldig att inom åtta dagar till bemälda myndighet inlemna uppgift öfver hvarje giftermål, födelse och dödsfall bland hans till sagda bekännelse hörande husfolk. Försummar han det, böte från tio till tjugu mark.

§ 12. Varder jude förvunnen om mened, ocker, bedrägeri, förfalskning, utprångling af falskt eller underhaltigt mynt eller annat nesligt brott, skall han efter utståndet straff genast på egen bekostnad ur landet bortsändas.

§ 13. Angående judars rätt att besitta fast egendom i Finland tillämpas hvad för utlänningar i allmänhet är stadgadt.

§ 14. I afseende å närings idkande åtnjuta judar den rätt, som för andra utlänningar finnes medgifven; dock att jude icke utom den kommun, der han vunnit rätt att vistas, får uppköpa landtmannaprodukter eller annorledes drifva handel.

De särskilda förmoner beträffande närings utöfvande, afskedadt och permitteradt manskap vid den i landet förlagda ryska militär härintills åtnjutit, tillkomma icke judar, hörande till sagda militär.

§ 15. Böter, ådömda enligt denna förordning, fördelas och förvandlas såsom lag i allmänhet om vitesböter föreskrifver.

A. von WEISSEBERG.

Fredrik Procopé.

Ferd. Jusélius.

Robert Hermanson.

R. A. Wrede.

UNDERDÅNIGT FÖRSLAG

till

Förordning rörande judars rättighet till religionsöfning och deras öfriga rättsförhållanden i Finland.

§ 1. Judar, som med behörigt tillstånd i landet uppehålla sig, tillåtas att i städerna Helsingfors, Åbo och Wiborg hafva synagogor samt att vid dem hålla rabbiner och nödig betjening.

§ 2. Vilja judar i någon af nyssnämnda städer bilda mosaisk församling, skall ansökan derom, åtföljd af förslag till församlingsordning, inlemnas till Senaten och ankommer det å Senaten att, efter pröfning, ansökningen bifalla och församlingsordningen till efterrättelse fastställa.

§ 3. Sedan mosaisk församling, som med vederbörligt tillstånd bildats, åt sig utsett rabbin eller församlingsföreståndare, är denne skyldig att inom åtta dagar derefter hos Guvernören i länet sådant anmäla, vid bot af etthundra mark, hvilka fördelas och förvandlas på sätt i allmänhet om vitesböter är stadgad.

§ 4. Mosaisk församling hafve rätt att utan särskildt tillstånd förvärfva och besitta den för synagoga och begravningsplats nödiga jord; och vare mosaiske trosbekännare ej förmenadt att, om de så önska, på evangelisk-luthersk församlings begravningsplats erhålla lägerstad för sina döda.

§ 5. Äktenskap mellan judar avslutas inför magistrat, ordningsrätt eller kronofogde i den ort, der bruden vistas. Före äktenskapets ingående skall derom tillkännagifvas genom kungörelse, som utfärdas af den borgerliga myndighet, inför hvilken äktenskapet kommer att ingås, och införes tre gånger i landets officiella tidningar. Jämför mot äktenskap anmäles hos samma myndighet, inom en månad från den dag kungörelsen varit tredje gången offentliggjord; och gälle för öfrigt i tillämpliga delar hvad 3 § 7 kap. G. B., sådan densamma lyder i Kejsarliga förordningen den 11 Februari 1878, stadgar.

Enahanda skyldigheter, som äro åhvälfda prest, åligga äfven ofvannämnda myndigheter, i fråga om äktenskapshinder, afvittring och äktenskapsförord.

Sedan såväl mannen som qvinnan inför den borgerliga myndigheten i vittnens närvaro afgifvit sitt frivilliga ja och samtycke till giftermålet, varde de för äkta makar förklarade. Hvad sålunda förekommit skall upptagas i särskildt öfver sådana ärenden fördt protokoll, hvilket, der äktenskapet inför kronofogde ingåtts, bör af vittnena bestyrkas.

§ 6. Mosaisk trosbekännare vare tillåtet att aflägga vittnes- eller annan ed, och svärje då »vid Gud och hans heliga lag«.

§ 7. Afider jude, som, i den ordning särskildt stadgadt är, undfått tillstånd att utöfver sex månader vistas i landet, gälle angående qvarlåtenskapens uppteckning och fördelning finsk lag.

§ 8. Efterlemnar jude omyndiga barn, ege domstol i orten att, på anmälan af fränder eller andre trosförvandter, om förmynderskapet öfver barnen och deras gods förordna enligt de i lag och författningar om förmyndarevård stadgade grunder.

Visas det att förmyndare tillförordnats i den stat, barnets föräldrar rättsligen tillhört, frånträde den härstädes tillsatte förmyndaren sin befattning.

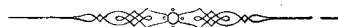
A. von WEISSENBERG.

Fredrik Procopé.

Ferd. Jusélius.

Robert Hermanson.

R. A. Wrede.

Utskottsbetänkande i frågan om polisens i Helsingfors förstärkning.

Sedan Stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 7 sistlidne juni, med godkännande af det af undertecknade (se tryckta utskottsbetänkandet N:o 12 för innevarande år) uppgjorda förslaget till underdånigt yttrande i anledning af Guvernörens i länet, i skriftelse af den 13 föregående januari, gjorda framställning om polisens i Helsingfors förstärkande, beslutit att afgifva ett i öfverensstämmelse med detta förslag affattadt yttrande, samt Magistraten i Helsingfors, som äfvenledes blifvit satt i tillfälle att om Guvernörens framställning sig utlåta, aflemnadt ett i de flesta punkter med Stadsfullmäktiges öfverensstämmande, i några andra åter derifrån afvikande utlåtande *), har Guvernören yttermera ansett nödigt inhemta Poliskammarens i Helsingfors åsigt i ämnet och, sedan densamma blifvit i närlagda skriftelse af den 27 sistlidne september **) framlagd, ånyo remittera ärendet till Stadsfullmäktige medels följande

**Resolution.*

Med atseende å det motiverade utlåtande Poliskammaren i saken lemnat och då jemväl stadens Magistrat tillstyrkt tillökning i polisöfverkonstaplarnes antal, anser jag nödigt ytterligare bereda Stadsfullmäktige tillfälle att yttra sig, huruvida de icke må finna skäl förekomma att i nyssnämndt hänseende förena sig med Magistraten, hvarjemte Stadsfullmäktige torde taga i betraktande hvad Poliskammaren framhållit till stöd för mitt förslag angående antalet af för ändamålet erforderliga hästar, derom Stadsfullmäktige äfven ville aflemna det vidare utlåtande, hvårtill de kunna finna omständigheterna föranleda. — Handlingarna afgå förty till stadens Magistrat som eger i förenämnda hänseenden höra Stadsfullmäktige samt med desses svar hit inkomma och remissen tillika återställa. Helsingfors å Landskansliet den 5 oktober 1882.

G. v. Alfthan.

Carl Fr. Ekholm.ⁿ

Sedermera hafva Stadsfullmäktige den 10 dennes uppdragit åt undertecknade att hos Stadsfullmäktige föreslå den åtgärd, som af förestående resolution kunde föranledas, hvarför vi utbe oss att få anföra följande.

*) Se Bilaga A.

**) Se Bilaga B.

Af innehållet i Guvernörens ofvan intagna resolution framgår att det blott är två punkter, eller frågorna om anställandet af tvänne nya öfverkonstaplar och om anskaffandet af ytterligare tvänne hästar, utöfver det af Stadsfullmäktige medgifna antalet, hvilka Guvernören velat ånyo bringa till öfvervägande hos Stadsfullmäktige. Med afseende derå att äfven Magistraten för sin del förordat tillsättandet af tvänne öfverkonstaplar samt dessa funktionärers verksamhet vid tullarne, såsom af Poliskammarens utläggning framgår, uteslutande skulle afse att förstärka den genom militärpatrullernas indragning minskade ordningspolisen å platsen, har utskottet ansett sig kunna hemställa derom, att Stadsfullmäktige i denna del ville gå Guvernörens framställning till mötes. Deremot anser utskottet i afseende å ökningen af hästarnes antal, på skäl som här nedan närmare anföras, Stadsfullmäktige böra vidhålla sin i saken förut uttalade åsigt. Utskottet får därför föreslå

att Stadsfullmäktige ville till Hans Kejsrerliga Majestät ingå med en underdånig skrifvelse af följande innehåll:

”Tit.

Medels remissresolution af den 5 inuevarande oktober, hvilken kommit Stadsfullmäktige tillhanda jemte Magistratens i Helsingfors skrifvelse af den 9 i samma månad, har Guvernören i Nylands län låtit tillställa Stadsfullmäktige handlingarne i frågan om polisstyrkans i Helsingfors förstärkande, i hvilket ärende Stadsfullmäktige redan förunnats att under den 7 sistlidne Juni till Tit. afgifva underdånigt utlåtande: och framgår det af Guvernörens nyssbemälda skrifvelse, att han dermed afsett att med afseende å det motiverade utlåtande Poliskammaren i saken lemnat och då jemväl stadens Magistrat tillstyrkt tillökning i polisöfverkonstaplarnes antal, ytterligare bereda Stadsfullmäktige tillfälle att yttra sig, huruvida de icke skulle finna skäl förekomma att i nyssnämndt hänseende förena sig med Magistraten, hvarjemte Stadsfullmäktige skulle taga i öfvervägande hvad Poliskammaren framhållit till stöd för Guvernörens förslag angående antalet af för ändamålet erforderliga hästar, derom Stadsfullmäktige äfven skulle aflemna det vidare utlåtande, hvartill de kunde finna omständigheterna föranleda.

På grund häraf få Stadsfullmäktige, efter att ånyo hafva till öfverläggning förehåft detta ärende, härigenom i underdånighet anmäla att Stadsfullmäktige, utöfver hvad Fullmäktige i sin föregående underdåniga skrift i ämnet förordat, velat bifalla till det i Guvernörens framställning ingående förslaget om statens för Polisinrättningen i Helsingfors ökande med ett belopp af 3,000 mark, för aflönande af två öfverkonstaplar, helst Magistraten i staden jemväl förordat dessa polisöfverkonstaplars anställande. Men hvad beträffar det för polisinrättningen nödiga antalet hästar, har den vunna erfarenheten ådagalagt att patrulleringen å chausséerna utan svårighet kan uppehållas med det redan anskaffade antalet af fyra hästar, utan att någon öfveranstängning af desamma är att befara. I fall af tillfälligt sjukdomsförfall för någon af dessa hästar synes åter binder icke möta att under tiden för ändamålet få disponera någon af brandverkets hästar. Med afseende härå och då icke heller Magistra-

ten gifvit sitt förord till ökandet af hästarnes antal, nödgas Stadsfullmäktige i denna del vidblifva sin i saken förut i underdånighet uttalade mening.

Genom tillägg af ofvannämnda belopp af 3,000 mark till den summa af 15,120 mark, hvartill enligt Stadsfullmäktiges förut i ämnet gjorda framställning den årliga kostnaden för polisinnrättningen i Helsingfors förstärkning skulle belöpa sig, komme hela kostnaden att uppgå till 18,120 mark. Jemte det Stadsfullmäktige därför förklarar sig villige att i erläggandet af denna kostnad deltaga i samma proportion, som nu eger rum mellan de från statsverket och staden för det närvarande utgående bidragen till polisens aflöning, eller i rundt tal med 6,525 mk, få Stadsfullmäktige i underdånighet anhålla att den ifrågasatta förstärkningen af polisen i hufvudstaden måtte ske i öfverensstämmelse med följande

**Förslag till "Tillägg till den för Polisinrättningen i Helsingfors den
27 juni 1876 fastställda stat".**

		<i>Fmf.</i>	
<i>Ordningspolisen.</i>			
2 öfverkonstaplar, lön	<i>Fmf.</i> 750: —		
tjänstgöringsmedel	„ 750: —	1,500	3,000
6 äldre konstaplar, lön	„ 500: —		
tjänstgöringsmedel	„ 400: —		
beklädnadsmedel	„ 200: —	1,100	6,600
6 yngre konstaplar, lön	„ 400: —		
tjänstgöringsmedel	„ 400: —		
beklädnadsmedel	„ 200: —	1,000	6,000
4 hästar, efter 1 lisp. hö och 8 skålp. hafre om dagen, underhåll förslagsvis	„ 550: —		
skoning och läkemedel, d:o	„ 40: —		
remont d:o	„ 40: —	630	2,520
Summa årligen		—	18,120

Helsingfors den 24 oktober 1882.

Wilh. Brummer.

V. Höckert.

M. Wænerberg.

Till Hans Majestät Kejsaren

Från Magistraten i Helsingfors
underdånigst.

Af Guvernören i Nylands län uti skrifvelse af den 13 sistlidne Januari anbefald att inkomma med underdånigt yttrande i anledning af väckt förslag om förstärkning af polisen i Helsingfors i följd af militärpatrullernas indragning får Magistraten, enär, på sätt Guvernören framhållit och Stadsfullmäktige äfven erkänt, poliskonstaplarnes antal måste ökas, hvaraf med nödvändighet synes följa, att jemväl underbefälets eller öfverkonstaplarnes numerär bör förstärkas, underdånigst tillstyrka nådigt godkännande af Guvernörens förslag om upptagande å staten för polisen i Helsingfors af ytterligare två öfverkonstaplar, sex äldre och lika många yngre konstaplar, hvaremot och då, såsom Stadsfullmäktige uti deras underdåniga utlåtande i ämnet antydt, för patrullering å chausséerna under den nu tilländalupna mörka årstiden fyra hästar befunnits vara tillräckliga, Magistraten, i likhet med Stadsfullmäktige, i underdånighet hemställer, huruvida icke vid berörda antal hästar kunde tillvidare förblifva. Till aflönande af ridlärare torde, såframt polisens expensmedel, emot hvad Stadsfullmäktige synas förmoda, dertill ej försloge, det föreslagna arvodet af femhundra mark böra å tilläggsstaten upptagas, likasom äfven det af Stadsfullmäktige för remont af häst och sadel m. m. beräknade anslag af fyratio mark samt för skoning och läkemedel enahanda summa, allt årligen. Men som af militärpatrullernas indragning icke torde följa, att öfverkonstaplarna borde bosätta sig vid chausséerna och emot ersättning af staden upplåta i sina bostäder rum till vaktkontor, eller att detektiva polisen borde förstärkas, får till Eders Kejserliga Majestäts bepröfvande Magistraten på de af Stadsfullmäktige anförda skäl underdånigst öfverlemna hvad atseende Guvernörens framställning i dessa saker må förtjena. Helsingfors den 21 Juni 1882.

Oskar Palmgren.

A. F. Liljeroos.
Edvard Loo.
f:d.

Frans Åhlström.
f:d.

K. G. Kollin.

POLISKAMMAREN

i

Helsingfors.

Den 27 September 1882.

N°. 753.

Till Guvernören öfver Nylands län.

Till fullgörande af Herr Guvernörens vördade föreskrift uti resolution af den 31 sistlidne Juli N:o 2512, hvarigenom Poliskammarens yttrande infordrats i anledning af väckt förslag om förstärkning af Polisen i denna stad, får Poliskammaren härigenom ödmjukast meddela: att Poliskammaren, såsom det densamma, dels i följd af nyssberörda föreskrift tillkommit, dels af största intresse för saken, med uppmärksamhet genomgått Herr Guvernörens hos Hans Kejsrerliga Majestät, på deri uppgifna anledningar och anförda skäl, gjorda underdåniga hemställan om förstärkning af Polisen i denna Helsingfors stad, med, hvad ordningspolisen angår, två öfverkonstaplar, sex äldre konstaplar och sex yngre konstaplar, förutom derutöfver tre detektiver, af hvilka öfverkonstaplarna borde bosätta sig vid hvar sin chaussée och emot särskild ersättning upplåta ett rum till vaktstuga, hvartill komme att det för patrullering å chausséerna disponerade manskapet skall vara beridet, i hvilket afseende sex hästar borde anskaffas, samt ett årligt arvode af 500 mark för en ridläre anslås.

Denna Herr Guvernörens underdåniga framställning synes Poliskammaren vara grundad på skäl som inhemtats genom långvarig erfarenhet och förmåga att med insigt bedömma det ifrågavarande ämnet, hvaremot Helsingfors Herrar Stadsfullmäktiges och Magistrats, som blifvit hörda öfver förslaget, deremot gjorda erinringar icke kunna, vid en närmare granskning, anses hafva skäl för sig och godkännas. Jemte det Herrar Stadsfullmäktige medgifva, att en förstärkning af stadens polisstyrka, i följd af militär-patrulleringens upphörande, är oundgängligen nödig, ifrågasätta de huruvida de föreslagna öfverkonstaplarna jemte bostaden för dem och vaktkontoren å hvar sin chaussée, kunna anses vara af behöfvat påkallade, samt förmena att frågan om anställande af nya detektiv-konstaplar icke har gemenskap med den egentliga anledningen till nu ifrågasatta förstärkning af Helsingfors polis, i anseende hvartill Herrar Stadsfullmäktige anse sig i dessa afseenden, äfvensom beträffande det af Herr Guvernören föreslagna årliga arvodet af 500 mark för en särskild ridlärare, icke kunna tillstyrka ändring i gällande stat för polisinvärdningen härstädes. Derjemte motsäges underhållskostnaden för flera än fyra hästar, såsom enligt deras åsigt motsvarande ändamålet för patrulleringen å chausséerna.

Instämmande för öfrigt i det yttrande som Herrar Stadsfullmäktige i detta ärende afgifvit, har Magistraten likväl medgifvit behöfvat af de föreslagna öfverkonstaplarna och ej heller motsatt sig anslaget för en ridlärare.

Vid en närmare granskning af dessa anmärkningar, befinnas de samtliga, och synnerligast de om behovet af vaktkontor och öfverkonstaplar vid chausséerne, särdeles svagt motiverade.

Under den korta tid som beridna poliser vid chausséerne användts eller ifrån den 17:de sistlidne Mars intill denna dag, hafva inalles nittioåtta personer, de fleste resande från staden till landet, blifvit fasttagne, hvilka öfver chausséerne färdats så öfverådigt, att de varit nära att köra öfver folk. Bötesbeloppet, hvartill desse personer blifvit fälde, har under sagde tid uppgått till 1,074 mark.

Då chausséerne utgöra de från staden mest aflägsset belägna pass, och på dem i det närmaste dagligen tilldraga sig oordningar, på sätt förestående uppgift bekräftar, stundom af svåraste slag, är ett rum af behovet, deri fridstörarene kunna införas och antecknas, hvartill åter journaler och personer som kunna föra dem samt författa rapporter, äro af nöden, i hvilket afseende skrikunniga öfverkonstaplar erfordras. Bestridas kan ej heller, att likaledes för de vakthafvande konstaplarne erfordras ett rum, det de, såväl vid vaktombytena, hvilka inträffa flere gånger om dagen, som vid köld och oväder, kunna hafva sin tillflykt. Att öfverkonstapeln är boende på stället och vid förefallande mera invecklade förhållanden finnes tillgänglig att leda undersökningarne, äfvensom lemna ögonblicklig hjälp och nödfalls herberge åt illa slagne eller svårt sårade personer, är en fördel som icke kan bestridas. Såväl de föreslagna öfverkonstaplarne, som bostaden för dem jemte en vaktstuga, torde således få anses vara oundvikligen erforderlige för bevakningen å chausséerne.

Äfven det förhållande borde vara lätt insedt, att fyra hästar omöjligen kunna uthärda att året om tjänstgöra tolf timmar i dygnet, helst äfven de, likasom deras ryttare, lida af höstslask och vinterkyla, hvartill kommer att tillfällen förefalla, då äfven inom staden beridna poliser äro af behovet påkallade, såsom vid marknader, eldsvådor och folkskoekningar i allmänhet, hvarföre Poliskammaren, som för sin del finner det föreslagna antalet af sex hästar oafvisligen erforderligt, ej kan undgå att anse förslaget om minskningen af detta antal till fyra, vara fullkomligen opraktiskt.

Om slutligen förslaget angående detektiva polisens förstärkande, strängt taget, skulle kunna anses icke striete hafva gemenskap med den egentliga anledningen till nu ifrågasatta förstärkning af ordningspolisen, så och då behovet af det föreslagna antalet detektiver icke kunnat motsägas, hvarken af Herrar Stadsfullmäktige eller Magistraten, finner Poliskammaren det hafva varit fullt berättigadt att detta tillfälle begagnats, för att få ett långt före detta kännbart behof uppfyllt.

De Poliskammaren tillställde handlingarne i ärendet återställas härjemte värdsamt.

H. Åkerman.

J. F. Lagerblad.
f.d.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

*Handlingar i fråga om förvaltningens af vattenledningen
öfvertagande af staden.*

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 18 Oktober 1882.

N:o 257.

Till Helsingfors Stadsfullmäktige.

I grund af Stadsfullmäktiges den 21 Juni 1880 fattade beslut i ämnet öfvertog Drätselkammaren, på denne stads vägnar, vid påföljande Juli månads ingång utaf vattenverksbolaget Neptun stadens vattenledning; och öfverlemnade Kammaren dervid driften och skötseln af nämnda inrättning på entreprenad åt Ingeniören R. Huber på ett års tid eller till den 1 Juli 1881, hvarjemte Kammaren för kontrollen häröfver och öfver alla de arbeten, som komme till utförande under samma tid, äfvensom för debiteringen af vattenkonsumtions-afgifterna anställde Ingeniören J. Forsman. Sedan Fullmäktige derpå i sammanhang med behandlingen af budgetförslaget för 1881 beslutit att frågan om vattenledningens drift och skötsel för framtiden skulle ordnas på en fastare fot, än då var fallet, och uppdragit åt Kammaren att härom uppgöra förslag, insände Kammaren till Fullmäktige i skrifvelse af den 1 April 1881 ett af Stadsingeniören O. Ehrström i denna fråga afgifvet skriftligt yttrande, innefattande ett sådant förslag, hvarjemte Kammaren för egen del uttalade sig derhän, att Kammaren väl i princip godkände stadsingeniörens åsigt derom att staden sjelf borde, så snart ske kunde, öfvertaga vattenledningens handhafvande, förnämligast emedan denna dyrbara inrättnings vidmakthållande och förkofran sålunda, enligt Kammarens tanke, bäst och säkrast tillgodosåges, men att Kammar- emellertid ej kunde tillstyrka att denna anordning redan vid den dåvarande entreprenadtidens utgång vidtoges, enär byggnadskontoret ännu saknade den härför nödiga erfarenhet; utan hemställde Kammar- emellertid att driften och skötseln af inrättningen måtte för ytterligare ett år öfverlemnas på entreprenad samt kontrollen öfver entreprenören och debiteringen af konsumtionsafgifterna under denna tid uppdragas åt byggnadskontoret. Denna framställning godkände Fullmäktige den 12 i samma månad; och förnyade Drätselkammaren i följd häraf entreprenadkontraktet med Ingeniören Huber för ytterligare ett år från den 1 Juli 1881, hvarjemte kontrollerande Ingeniören Forsman samma dag afgick och hans åligganden öfverflyttades på byggnadskontoret. Drätselkammaren, som tillika bade af Fullmäktige anmodats att innan utgången af denna entreprenadtid till Fullmäktige inkomma med definitivt förslag i frågan om vattenledningens handhafvande framdeles, fann sig emellertid föranlåten att hos Fullmäktige, i skrifvelse af den 14 April innevarande år, på deri anförda skäl, föreslå, att med det slutliga afgörandet af denna angelägenhet måtte

få bero ännu någon tid framåt, sålunda att vattenledningens drift och skötsel skulle under ytterligare ett halftår utöfver den nu bestämda entreprenadtiden ombesörjas på enahanda sätt som förut; och då Fullmäktige den 3 påföljande Juni biföllo härtill, blef kontraktet med Ingeniören Huber således prolongerad till innevarande års slut. På samma gång uppdrogo Fullmäktige jemväl åt Kammaren att inom utgången af den sålunda förlängda entreprenadtiden till Fullmäktige afgifva ofvannämnda förslag i vattenledningsfrågan; och får Kammaren nu härmed fullgöra detta sitt uppdrag.

Innan Kammaren emellertid går att yttra sig i hufvudfrågan, eller den, huruvida staden för framtiden bör antingen själf, genom sitt byggnadskontor, bandhafva skötseln och driften af vattenledningen eller ock, såsom härtills, åt en entreprenör öfverlemna att under byggnadskontorets inseende ombesörja detta, har Kammaren att framställa såväl på hvad sätt och af hvilka funktionärer vid byggnadskontoret samt med hvilken kostnad för staden berörda sysslande i förstnämnda händelse komme att handhafvas, som ock i sammanhang härmed hvilken förstärkning af byggnadskontorets nuvarande personal då blefve nödig. För utredande af det förra spørsmålet hade Kammaren tillsatt ett särskildt utskott, bestående af Ingeniörerne H. E. Gummerus, E. Wasastjerna och J. Forsman, hvilket utskott sedermera till Kammaren aflemnat härhos bilagda, skriftliga utlåtande och förslag. *) Detta innehåller, att vattenledningens drift och skötsel skulle handhafvas af stadsingeniören jemte följande personer:

byggnadskontorets biträdande ingenjör, hvars lön, för att till platsen erhålla och vid den fästa en fullt duglig person, borde bestämmas till . . .	4,800	mark
en rörmästare, som på samma gång vore en kunnig maskinarbetare och hvilken skulle åligga den närmaste skötseln af rörnätet och brandposterna, öfvervakande af all remont samt ledning af arbeten för utsträckning af vattenledningen och för privata anslutningar, äfvensom utförande, för öfrigt, af de uppdrag, som kunde lemnas honom af stadsingeniören; rörmästarens arvode skulle utgå med . . .	2,400	„
rörläggare och handtlangare, med arvoden tillsammans af ända till en maskinist vid pumpverket i Gammelstaden, med, förutom fri bostad, arvode af . . .	2,400	„
ett maskinistbiträde, med arvode af . . .	720	„
en filterförman, med fri bostad och arvode af . . .	1,000	„
biträde och handtlangare åt filterförmannen, med, i arvoden, sammanlagdt ända till . . .	1,800	„
Vidare upptager utskottet följande förslagssummor:		
för extra arbetare vid skötseln af rörnätet . . .	1,800	„
för ved vid pumpverket . . .	500	„
för olja och trassel vid dito . . .	300	„
	<hr/>	
	Transport	17,720 „

*) Se Bilaga A.

Transport 17,720 mark

och slutligen upptages:

resemedel för byggnadskontoret för dess ingenjörers resor till och från Gammelstaden, till lika belopp som för det närvarande, eller	300	„
arvode åt materialbokhållaren vid byggnadskontoret för debiteringen af vattenkonsumtionsafgifterna, med en förhöjning af 200 mark utöfver det nuvarande arvodet 400 mark, eller således	600	„
	<u>Summa</u>	18,620 mark

Men emedan utskottet förutsätter, att biträdande ingenjören och rörmästaren skulle få tid öfrigt, så att de komme att användas äfven vid stadens öfriga arbeten, afdragas pröfningsvis från den förres aflöning 2,400 mark och från den sednares 600 mark såsom icke börande belasta vattenledningens konto, eller tillsammans 3,000 „
och utgör således årliga kostnaden för vattenledningens omedelbara handhafvande af staden 15,620 „

Till jemförelse härmed må erinras, att stadens utgift för driften och vården af vattenledningen medan den skötts af entreprenör uppgått, under året ¹/_{VII} 1880—¹/_{VII} 1881, då särskild kontrollerande ingenjör fanns anställd, till 20,800 mark och derefter till 16,700 mark per år, i hvilka summor dock icke inbegripits sådan remont, hvars verkställande ej ankommit å entreprenören.

För öfrigt föreslår utskottet, att för den vanliga remonten å vattenledningen, läckage m. m. skulle rörmästaren vara försedd med nödiga verktyg, men att för större remont och för att försäkra sig om assistens vid olycksfall skulle staden vidtala någon mekanisk verkstad, som det då ålåg att, när sådant påkallades, utan dröjsmål ställa folk och maskiner till disposition. Och slutligen framhåller utskottet det såsom oafvisligen nödvändigt, att en sjelfverkande signalapparat, som för maskinisten vid pumpverket angåfve vattenståndet i reservoaren, blefve uppställd, emedan det eljes kunde inträffa att denna vore tom, utan att maskinisten hade aning derom, hvilket i händelse af stor eldsvåda kunde blifva olycksbringande.

Stadsingenjören Ehrström, af hvilken Kammaren inhemtat yttrande öfver utskottets omförmälda förslag och särskildt i den ofvan berörda frågan huruvida någon förstärkning af byggnadskontorets personal, utöfver den särskildt för vattenledningen erforderliga, kunde blifva af nöden i händelse af vattenledningens öfvertagande af staden, har i detta afseende ingifvit en skrift, hvilken nu jemväl bilägges. *) I denna godkänner stadsingenjören i allo utskottets förslag, med tillägg endast, att alla arbeten för anslutningar till rörnätet borde af rörmästaren icke allenast öfvervakas utan äfven utföras, samt att den af utskottet nödig befunna sjelfverkande signalapparaten för angifvande af vattenståndet i reservoaren borde kompletteras medelst en telefonledning emellan byggnadskontoret och pumphuset i Gammelstaden.

*) Se Bilaga B.

Beträffande åter frågan om möjligen nödigblifvande tillökning i tjänstepersonalen å byggnadskontoret — utöfver de enligt utskottets förslag för vattenledningen erforderliga rörmästare, förmän och arbetare — anför stadsingeniören: att byggnadskontorets ingenjörer härtills ej haft tid att utöfva en grundligare kontroll öfver vattenledningen, till följd hvaraf man nödgats uppskjuta åtgärder om en nödig revision af konsumenternas kontrakter m. m., om erforderlig remont å hufvudröret emellan Gammelstaden och reservoaren äfvensom om kompletteringar af rörnätet i staden och dess skyddande mot frost, m. fl. behöfliga arbeten; att biträdande ingenjörens halfva tid skulle, på sätt utskottet förutsatt, åtgå till skötseln af vattenledningen, men att dessutom äfven den tidsförlust, som omsorgen om och ansvaret för vattenledningen komme att medföra för byggnadskontorets ledare, stadsingeniören, borde tagas med i beräkning; att stadsingenjörens tid redan nu nästan uteslutande tagits i anspråk för ledningen af det hela och i synnerhet för affattandet af den mängd utlåtanden och förslag samt annat kansliarbete, som påkallats, så att den dagliga ledningen af stadens arbeten nu ankommit å biträdande ingenjören, och tillochmed tomtmätningar af honom utförts; att då biträdande ingenjören äfven framdeles, förutom handhafvandet på stadsingenjörens ansvar af den närmaste skötseln af vattenledningen, måste förutsättas komma att verkställa berörda mätningar och biträda stadsingenjören vid utarbetandet af förslag och utlåtanden, kunde biträdande ingenjörens tid icke förslå till utöfvande af den ständiga uppsigt öfver stadens arbeten, särskildt kanalbyggnaderna, som erfordrades; att extra biträde vid byggnadskontoret således vore af nöden, så kvalificerad, att han kunde bedöma och leda dessa arbeten, men att dylika extra biträden icke kunde utan vidare antagas och afskedas, emedan tillgång på dugliga sådana personer saknades; samt att till följd häraf staden och byggnadskontoret blefve bäst betjenade genom anställande af en tredje ingenjör, hvartill så mycket mera skäl förefunnes, då vidtomfattande vinterarbeten under en följd af år förestode, sådana som ombyggnad af träkajarmarne i södra hamnen längs båthamnarne och magasinerna, utvidgning af kajerna i Sörnäs, revision och komplettering af stadens kartverk jemte upprättande af generalkarta öfver staden och dess egor; och framställer stadsingenjören sålunda, att till aflönande af ett till öfvervakande af kanal- och kajbyggnader lämpligt biträde borde anslås ett månatligt arvode af 300 mark eller 3,600 mark om året.

Vidkommande nu frågan, huruvida staden framdeles bör sjelf öfvertaga vattenledningens skötsel eller fortfarande låta denna ombesörjas af en entreprenör, anser Kammaren sig, af både principiella och praktiska skäl, böra förorda det förra alternativet. Ty det synes Kammaren otvifvelaktigt, att då hvilken som helst för en viss tid antagen entreprenör har sitt gifna intresse vid att göra den honom åliggande remonten å vattenledningen så billig som möjligt, så kan detta lätt leda honom derhän, att han till en följande period framskjuter arbeten, som rätteligen bort under hans entreprenadtid utföras, men hvilkas behöflighet byggnadskontoret, såsom handhafvande blott kontrollen men icke den närmare skötseln af inrättningen, har mindre lätt att iakttaga; och i följd häraf kunde staden få på en gång utföra långt

mera omfattande och kostsamma arbeten å vattenledningen, än som eljes varit af nöden eller kunnat på förhand beräknas. Och vidare har det i praktiken visat sig svårt att skilja emellan de remontarbeten, för hvilka entreprenörens godtgörelse inbegripes i entreprenadsumman, och dem, för hvilka honom tillkommer särskild ersättning.

Hvad sedan angår det ofvannämnda utskottets förslag rörande sättet för vattenledningens handhavande af staden omedelbart, har Kammaren funnit sig böra för sin del godkänna detsamma. Dock ville Kammaren härvid bemärka: att Kammaren väl anser, det anslutningar till vattenledningsnätet skola göras *under tillsyn* af rörmästaren, men icke, såsom stadsingeniören, att de nödvändigtvis skola af rörmästaren *utföras*, enär detta väl, såsom härtills varit fallet, kan ombetras lämplige entreprenörer; att Kammaren biträder stadsingeniörens förslag om inrättande af en telefonledning emellan byggnadskontoret och pumpstationen i Gammelstaden, enär en sådan förbindelse vore välbehöflig och kostnaden härför, då telefonledning redan finnes till Arabia, blefve jemförelsevis obetydlig; samt att Kammaren äfven är ense med utskottet derom att staden, då det vore ändamålsenligt och blefve för staden alltför kostsamt att hålla sig egen verkstad för utförande af större remontarbeten, borde sluta aftal med någon härvarande mekanisk verkstad om dylikas verkställande genast på tillsägelse; dock har Kammaren härvid förutsatt, att någon förhöjd ersättning, utöfver den för arbetet i fråga eljes vanliga, ej skulle af verkstaden debiteras. Sjelffallet bör dock byggnadskontoret förses med erforderliga verktyg och redskap för utförande af mindre reparationer; men torde det vara lämpligast att icke här föreslå något särskildt anslag derför, utan observera sådant i sammanhang med anslaget för öfriga arbetsinventarier. — Beträffande åter Stadsingeniören Ehrströms uttalande derom, att en tredje ingenjör borde anställas vid byggnadskontoret, i fall staden öfvertog driftet och skötseln af vattenledningen, har man främst att beakta, att i detta fall en betydlig del af den nuvarande biträdande ingenjörens tid toges i anspråk af vattenledningen samt att äfven stadsingeniören sjelf i högre grad än förut komme att upptagas af hithörande göromål. Och då dessa begge ingenjörer redan under nuvarande förhållanden torde få erkännas vara fullt sysselsatte af stadens öfriga arbeten, och flera omfattande sådana, på sätt Herr Ehrström antydt, under den närmaste framtiden borde komma till utförande, skulle häraf följa att, om härtill ännu kommer sysslandet med vattenledningen, byggnadskontoret får behof af ytterligare ingenjörbiträde. Om detta behof ej tillgodosåges, komme ledningen af arbetena otvifvelaktigt att blifva bristfällig samt den gamla satsen att bekräfta sig, att intet arbete blir så dyrt, som det, som sker utan eftersyn. Härvid bör särskildt märkas, att under de närmaste tre åren stadens gatuplanerings- och omlägningsarbeten, på sätt Drätselkammaren vid afgifvandet af upplysningarna för nästa års budget skall framlägga, böra forceras och således äfven samtidigt de motsvarande arbetena för utsträckning af kanalnätet och vattenledningen, emedan alla dessa arbeten, enligt en erkänd princip, böra utföras i ett sammanhang. Fördenskull och emedan Kammaren, i likhet med stadsingeniören, anser ett dugligt ingenjörbiträde

kunna med säkerhet påräknas endast om det anställs såsom stadigvarande för en längre tid, har Kammaren funnit sig böra så till vida förena sig uti stadsingenjörens ifrågavarande framställning, att, under förutsättning af vattenledningens öfvertagande af staden, en andre biträdande ingenjör skulle vid byggnadskontoret anställas för en tid af tre år framåt med en årlig aflöning af 3,600 mark. Den summa, hvarmed byggnadskontorets stat härigenom och om förste biträdande ingenjören erhöle en från det nuvarande beloppet 3,600 mark till 4,800 mark förhöjd lön komme att ökas, skulle således, då hälften af sistnämnda belopp ankomme å vattenledningen, uppgå till 2,400 mark. Den blifvande arbetsfördelningen emellan de begge biträdande ingenjörerne skulle få bero på Drätselkammarens bestämmande; och stadsingenjören skulle åligga ledningen af det hela samt afgifvande af alla utlåtanden och förslag.

Med afseende å hvad Drätselkammaren nu anfört får Kammaren således värdsamt föreslå, det Stadsfullmäktige ville:

såväl besluta: att driften och skötseln af stadens vattenledning skall vid den nuvarande entreprenadtidens utgång eller från den 1 Januari 1883 öfvertagas af staden sjelf och handhafvas af dess byggnadskontor samt att i anseende till de sålunda ökade göromålen derstädes, i stället för den nuvarande biträdande ingenjören vid byggnadskontoret, tvenne sådana skola der anställas, hvardera för en tid af tre år, med årlig aflöning af, för den ene 4,800 mark och för den andre 3,600 mark;

som ock att godkänna det af ofvan bemälda utskot-afgifna förslag rörande sättet för vattenledningens framtida handhafvande af staden.

Det nu gällande entreprenadkontraktet om vattenledningen närslutes jemväl; *) och torde samtliga bilagor, sedan behovet af dem för Stadsfullmäktige upphört, till Drätselkammaren återställas.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

*) Se Bilaga C.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Genom protokollsutdrag för den 14 April innevarande år och särskilda skrivelser af samma datum har Drätselkammaren åt undertecknade uppdragit att inkomma med förslag till handhafvande af stadens vattenlednings drift och skötsel för framtiden, under förutsättning att detta skulle ske direkte af stadens funktionärer; och få vi på grund deraf föreslå följande:

Vattenledningens drift och skötsel handhafves af stadsingeniören och hans biträdande ingenjör med tillhjelp af nödige förmän och arbetare. För att erhålla en fullt duglig biträdande ingenjör, som kan bibehållas vid sin plats, bör hans aflöning höjas till 4,800 mark, men vid hans antagande fästes det vilkor att han ej får hafva främmande sysselsättning, som kunde distrahera honom från hans arbete i stadens tjänst.

För den omedelbara skötseln af vattenledningen antagas:

a) en rörmästare, som derjemte bör vara en kunnig maskinarbetare; honom tillkommer skötseln af rörnätet och brandposter, att öfvervaka all remont och leda arbeten för utsträckningen af vattenledningen, äfvensom för anslutningar till gatrören för privata inledningar; för öfrigt bör han utföra de uppdrag, som stadsingeniören kan ålägga honom och särskildt biträda vid kloakledningsarbeten då hans tid det medgifver; hans arvode utgår med ända till 2,400 mark.

b) rörläggare och handtlangare, att under och jemte rörmästaren verkställa ofvannämnda arbeten, med anslag tillsammans ända till 2,000 mark.

c) en maskinist vid pumpverket, hvilken eger att sköta detta och är första man vid anläggningen i Gammelstaden, inbegripet filtern, med arvode ända till 2,400 mark, hvarutom han åtnjuter fri bostad.

d) ett maskinist-bitråde med arvode af 720 mark.

e) en filterförman med arvode af 1,000 mark och fri bostad.

f) biträde och handtlangare åt filterförman efter behof, arvode 1,800 mark.

g) för extra arbetare vid skötseln af rörnätet upptages förslagsvis 1,800 mark.

För ved vid pumpverket upptages 500 mark.

För olja och trassel vid dito 300 mark.

Resemedel för byggnadskontoret för resor till och från Gammelstaden upptages med 300 mark.

Byggnadskontorets material-bokhållare, som får i uppdrag att debitera afgifterna för vattenkonsumtionen, erhåller ett tillskottsarvode af 600 mark.

För den vanliga remonten, läckage m. m. är rörmästaren försedd med nödvändiga verktyg, men för större remont och för att tillhandagå vid olycksfall vidtar staden någon mekanisk verkstad, som det åligger att ovilkorligen då sådant påkallas utan dröjsmål ställa folk och maskiner till disposition.

För att sätta maskinisten vid pumpverket i tillfälle att iakttaga vattenståndet i vattenreservoaren anse undertecknade det vara oafvisligen nödvändigt att en sjelfverkande signal uppställles. Utan en sådan kan en stor våda uppstå, då det under nu existerande förhållande kan inträffa att reservoaren är tom, utan att maskinisten har aning derom, hvilket i händelse af stor eldsvåda kan bli olycksbringande.

Emedan det förutsättes att biträdande ingenjören och rörmästaren komma att användas äfven vid stadens öfriga arbeten, afdrages från den förres arvode pröfningsvis 2,400 mark och från den senares 600 mark, med hvilka summor ofvan föreslagna kostnad för vattenledningens drift och skötsel sålunda skulle minskas.

I ett sammandrag ställer sig kostnadsförslaget för stadens omedelbara handhafvande af vattenledningens drift och skötsel på följande sätt:

1 biträdande ingenjör, arvode,	Fmk.	5,800.
1 rörmästare, arvode,	„	2,400.
1 rörläggare, resp. handflangare, anslag	„	2,000.
1 maskinist vid pumpverket, arvode,	„	2,400.
1 maskinistbiträde	„	720.
1 filterförman	„	1,000.
biträde och handflangare för filterförman, anslag	„	1,800.
extra arbetare vid skötseln af rörnätet, anslag	„	1,800.
till ved	„	500.
„ olja och trassel	„	300.
„ resemedel för byggnadskontoret	„	300.
tillskottsarvode för materialbokhållaren	„	600.
		Summa Fmk. 18,620.

Afdrag från biträdande ingenjörens och rörmästarens arvoden för deras användande vid andra arbeten	„	3,000.
		Summa kostnad Fmk. 15,620.

Dessutom fri bostad åt maskinisten vid pumpverket och filterförman.
Helsingfors, den 31 Augusti 1882.

H. E. Gummerus.

E. Wasastjerna.

Julius Forsman.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Återställande remissen, innehållande förslag till handhafvande af stadens vattenlednings drift och skötsel för framtiden under förutsättning att detta skulle ske direkte af stadens funktionärer, har jag äran att till mig affordradt utlåtande i ärendet och särskildt beträffande frågan om hvilken förstärkning i tjänstepersonalen å Byggnadskontoret kunde blifva nödig, meddela följande:

Beträffande förslaget i dess helhet är det i det närmaste öfverensstämmande med af mig den 23 Februari 1881 till Drätselkammaren inlemnadt förslag i samma syfte och har jag ej under den tid kontrollen af vattenledningens skötsel ålegat mig funnit skäl förefinnas till några väsendtliga förändringar, hvarföre det föreliggande förslaget äfven torde vara det för närmaste framtid lämpligaste. Till förtydligande af Utskottets förslag anser jag mig dock böra påpeka en viktig detalj, nemligen att såsom i punkt *a*) angående rörmästarens åliggande i förbigående antydes, alla anslutningar till stadens rörnät böra icke allenast öfvervakas utan äfven *utföras* af rörmästaren och hans biträde, samt i ingen händelse öfverlemnas till entreprenör.

Utskottets förslag att för debiteringen af afgifterna för vattenkonsumtion öka bokhållarens vid Byggnadskontoret arvode från 400 till 600 mark är fullt motiveradt deraf, att konsumenternas antal, sedan han mottog detta uppdrag, ökats från 260 till 403 och vattenmätarens antal från 35 till 85, hvarföre äfven arbetet blifvit betydligt drygare och under närmaste år ytterligare kommer att i ungefär samma proportion stiga.

Till den sjelfverkande signalapparaten, för angifvande af vattenståndet uti reservoiren, som af utskottet föreslagits, hör dessutom, såsom äfven inom utskottet framhölls, en signalapparat till Byggnadskontoret med samma ändamål och är denna lika viktig och nyttig som den förra vid inträffad eldsvåda. Vid ett sådant olycksfall är man nemligen enligt koncessionsaftalet berättigad att afstänga ledningarne under alla öfriga gator för att vid brandstället hafva tillräcklig effekt och vattenmassa. Detta åstadkommer icke allenast obehag för hushållen utan säkerligen direkt skada vid industriella inrättningar och endast genom att Byggnadskontoret ställes i ständig kommunikation med reservoiren och pumpverket kan ett dylikt afstängande undvikas, då man kan bedöma huruvida den vattenquantitet, som finnes disponibel i reservoiren, är tillräcklig och ordre kan ges om pumpningens forcerande. Sedan telefonledning numera finnes utsträckt till Alppaviljongen, är denna signalering jemförelsevis lätt att åstadkomma.

Beträffande frågan om tillökning af Byggnadskontorets tjänstepersonal ansågs af utskottet lämpligt att tillsvidare anslå en summa af förslagsvis 3,000 mark för anställande af extra biträden vid Byggnadskontoret, tills erfarenheten visat huru härmed för framtiden lämpligast skall anordnas. Att skötseln, driften och ytterligare

utvidgningar af en så storartad inrättning som vattenledningen, erfordrar en betydlig arbetskraft framgår af det sätt på hvilket densamma hittills blifvit skött. Intill 1 Juli 1881 handhades vattenledningen först af en särskild nämnd eller styrelse med en affönad kontrollerande ingenjör samt sednare af en entreprenör, hvilken, utöfver den egentliga entreprenadsumman 11,500 mark, uppbar 5,500 mark personligt anslag och en kontrollerande ingenjör med 4,800 marks arvode. Sedan dess skötes vattenledningen på samma vilkor af samma entreprenör och kontrollen handhafves af Byggnadskontoret, men tyvärr måste jag erkänna att denna kontroll lemnat mycket öfrigt att önska, emedan tiden för Byggnadskontorets ingenjörer varit alltför knapp för att medgifva ett sådant ingripande som varit väl behöfligt. Så vore t. ex. en revision af konsumenternas kontrakter liksom ock af några punkter uti gällande „Taxa“ och „Föreskrifter“ högst nödvändig, men åtgöranden härtill likasom till flera erforderliga remontarbeten å hufvudröret mellan Gammelstaden och reservoiren, ävensom kompletteringar af rörnätet i staden och dess skyddande mot frost m. m., hafva blifvit uppskjutna i brist på tid att grundligt undersöka hvad som lämpligast borde göras.

Utskottet har förutsatt att biträdande ingenjörens halva tid skall åtgå för skötseln af vattenledningen; men utom denna kraftförlust vid Byggnadskontoret bör äfven tagas i beräkning och ersättas den tid som Byggnadskontorets ledare kommer att använda för omsorgen och ansvaret för inrättningens handhavande och utveckling. Redan nu har, oaktadt jag nödgats undandraga mig alla privata, men med tjensten i nära samband stående uppdrag, min tid nästan uteslutande tagits i anspråk för ledningen af det hela och isynerhet för affattandet af den mängd utlåtanden och förslag samt annat kansliarbete som påkallats, så att icke allenast den dagliga ledningen af stadens arbeten ålegat biträdande ingenjören utan äfven utförandet af tomtmätningar, hvilka dock rätteligen borde af stadsingenjören personligen utföras, enär delning af privat egendom vid hvarje sådan mätning verkställas, till följd af det mindre noggranna sätt hvarpå tomterna förut blifvit mätta och bebyggda, och ansvaret för förrättningen i alla fall drabbar honom. Under förutsättning att biträdande ingenjören sålunda förutom närmaste skötseln af vattenledningen, på stadsingenjörens ansvar, äfven framdeles, om ock med förlust för den sistnämnda af härför inflytande sportler, verkställer tomtmätningarne och biträder stadsingenjören med utarbetandet af förslag och utlåtanden, kan hans tid icke förslå till handhavande af den ständiga uppsigt öfver stadens arbeten, speciellt kanalbyggnaderna, som erfordras; Det extra biträde som vid kontoret är af nöden måste derföre vara så qualificeradt att han kan bedöma och leda dessa arbeten. Dylika extra biträden kunna emellertid icke utan vidare antagas och afskedas vid behof, emedan tillgång på dugliga sådana personer icke finnes.

Till följd af hvad här anföres, har jag derföre kommit till den öfvertygelse att staden och Byggnadskontoret vore bäst betjenade genom anställande af en tredje ingenjör. Så mycket mera skäl förefinnes härtill just vid denna tidpunkt, då vidtöfattande och tidsödande vinterarbeten under en följd af flere år förestå. Sådana

äro, bland utarbeten: ombyggnaden af träkajarmarue i södra hamnen, såväl längs båda båthamnarne som magasinskajen invid hvarivet samt utvidgning af kajerna i Sörnäs, samt bland kontorsarbeten, hvilka af ordinarie personalen, enligt hvad det visat sig, icke kunna bringas till fulländning: den ytterst nödvändiga revisionen och kompletteringen af stadens högst ofullständiga karteverk jemte upprättande af den länge påtänkta generalkartan öfver staden och dess egor.

För aflönande af ett till öfvervakande af kanal- och kajbyggnader lämpligt biträde torde vara nödvändigt att anslå ett månadligt arvode af 300 mark elier 3,600 mark för året. Helsingfors stads Byggnadskontor den 21 September 1882.

Otto Ehrström.

Bilaga C.

Emellan Drätselkammaren i Helsingfors stad, å stadens vägnar, och Ingeniören Robert Huber är följande öfverenskommelse afslutad:

Drätselkammaren öfverlåter härmedelst å entreprenad till Ingeniören Huber att under en tid af ett år, räknadt från den 1 Juli 1881 eller således intill den 1 Juli 1882, handhafva skötseln, driften och vården af stadens vattenledning, på nedanstående vilkor:

1:o. Entreprenören skall samvetsgrant och omsorgsfullt handhafva driften, skötseln och vården af vattenledningen samt egna denna uppgift hela sin erfarenhet, äfvensom, vid behof, skyndsamt vidtaga alla nödiga åtgärder, så att afbrott i vattentillförseln så mycket som möjligt undvikas: och eger entreprenören att för detta sysslande uppbära en ersättning af sextontusen finska mark för entreprenadåret, hvilken ersättning utbetalas å stadens drätselkontor i månatliga poster vid månadens utgång;

2:o. Entreprenören åligger att för vattenledningens tjänst anställa och aflöna åtminstone följande personer: *a)* i staden, en rörförman och tvenne biträden; *b)* i Gammelstaden, en filterförman och tvänne biträden samt en maskinförman och ett biträde. Och skola desse personer vid förefallande remontarbeten å vattenledningen i främsta rummet användas, utan att entreprenören härför tillkommer särskild ersättning, eller utgift för arbetslöner tillskyndas staden; hvaremot vid större arbeten, för hvilkas utförande särskild personal, utöfver nu nämnda förmän och biträden, måste legas, kostnaden härför skall entreprenören af staden ersättas;

3:o. Entreprenören åligger att hos stadens byggnadskontor ej mindre ofördrojligen anmäla om all den remont, som entreprenören finuer böra företagas å vattenledningen, på det byggnadskontoret må kunna öfvervaka arbetet och godkänna de ersättningsanspråk, som af entreprenören möjligen komma att framställas, än ock delgifva byggnadskontoret emottagna anmälningar om vattenkomsumtionen senast då vidborrning eller anslutning påbörjas, så att äfven detta arbete kan af kontoret öfvervakas.

4:o. De arbeten, som anses tillhöra entreprenaden och ej särskildt af staden ersättas, äro rengöring af filtern och dess beskickning med ny sand, tvättning af den

orena sanden samt anskaffande af behöflig ny sand, filterns isande om vintern, all skötsel af pumpanläggningen och anskaffande af dertill hörande smörja, trassel, packningsmaterial, nödig vedbrand och belysning, verkställande af alla i Gammelstaden förefallande dagliga syssländan beträffande de till inrättningen hörande vägar, broar, byggnader, plank m. m., tillsyn öfver hufvudtillförselröret och reservoiren, rengöring af densamma och takets befriande från snö om våren, skötseln af rörnätet i staden med bekostande af packningar till slider och hydranter eller brandposter, dessas läns-pumpning och täckning i behörig tid med täckningsmaterial, som staden bekostar, äfvensom skötseln och vården af fribrunnar, dricksbassiner och vattenposter samt deras möjliga skyddande för frost. För öfrigt åligger entreprenören jemväl att ombesörja spolning af stadens allmänna pissoarer:

5:o. För underhåll och remont härutöfver, eller i allmänhet för sådana arbeten, hvartill något slag af byggnadsmaterial erfordras, tillkommer entreprenören af staden nödiga materialier eller ersättning för sådana samt godtgörelse för hafda kostnader, hvarvid dock materialierna, såvidt görligt är, böra requireras genom stadens byggnadskontor och samtliga requisitioner likasom ock arbetsräkniugarna attesteras af byggnadskontoret;

6:o. Entreprenören disponerar under kontraktstiden öfver de staden tillhöriga och för dess arbeten å vattenledningen behöfliga verktyg och redskap samt öfver tvenne till qvarnlägenheten i Gammelstaden hörande arbetarebostäder jemte der befintliga smedja och magasin, utan skyldighet dock för entreprenören att sagde byggnader underhålla. Derjemte är entreprenören under sagde tid berättigad att ensam få, emot faststæld taxa, verkställa vidborrningar och andra anslutningsledningar från gaturöret till och med den afstängningskran eller slid, som är föreskrifven att anbringas vid detta rör.

Helsingfors Drätselkammare, den 20 Maj 1881.

På Drätselkammarens vägnar:

Alfr. Charpentier.

Lars Homén.

Med förestående kontrakt förklarar jag mig nöjd. Helsingfors, som ofvan.

Robert Huber.

I grund af Stadsfullmäktiges den 26 sistlidne April i ämnet fattade beslut, prolongeras förestående kontrakt att ytterligare gälla intill utgången af innevarande år. Helsingfors Drätselkammare, den 22 Juni 1882.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

Med förestående prolongation förklarar jag mig nöjd. Helsingfors, som ofvan.

Robert Huber.

Stadsfullmäktige i Helsingfors.
1882.

Handlingar angående revision af Helsingfors stads räkenskaper för år 1881.

År 1882 den 7 Mars sammanträdde de revisorer, som blifvit utsedde att granska Helsingfors stads räkenskaper för år 1881, och voro dervid närvarande Herrar A. Ferlmann, Ab. Landén, W. Kommonen, C. Ignatius, G. Henrikson samt undertecknad W. Beyrath, som anmodats handhafva protokollföreningen.

§ 1.

Herr Bankokassören C. Ignatius och undertecknad, som i och för tjensteåligganden varit förhindrade att den 6 Mars infinna sig inför Magistraten för att emottaga stadens räkenskaper för redogörelseåret 1881 och sålunda icke deltagit i det vid samma tillfälle revisorerne emellan skedda valet af Herr Ab. Landén till ordförande, förklarade sig nu vid tillfrågan vilja godkänna nämnda val.

§ 2.

Beslöts att arbetet skulle på följande sätt revisorerne emellan fördelas:

Granskningen af hufvudboken, kassaboken och memorialen skulle ombesörjas af Herrar Ab. Landén, C. Ignatius och G. Henrikson; tolagsräkenskaperna skulle granskas af Herrar A. Ferlmann och W. Kommonen och hamnkontorets af Herr G. Henrikson; drätselkammarens protokoll och bref för året skulle genomläsas af Herr C. Ignatius; de öfver försålda arrendetomter uppgjorda räkenskaper samt taxeringslängderna för kommunala utskylder skulle genomses af Herr Ab. Landén, hvarjemte slutligen undertecknad skulle granska fattigvårdens räkenskaper och memorialverifikaten.

In fidem:

Wilh. Beyrath.

Berättelse

om

verkställd revision af Helsingfors stads räkenskaper för år 1881.

Undertecknade, utsedde att granska Helsingfors stads räkenskaper för år 1881, få, efter fullgjordt uppdrag, härmed afgifva följande redogörelse:

Under revisionen hafva vi genomgått och granskat såväl de å Drätselkontoret förda böcker jemte dertill hörande verifikationer som ock Fattigvårdens, Tolagskammarens, Hamnkontorets, Byggnadskontorets, Folkskolornas, Feberlasarettets och Poliskammarens för året afgifna särskilda redovisningar.

Förhållandet emellan det af Stadsfullmäktige för år 1881 fastställda inkomst- och utgiftsförslaget och stadens verkliga inkomster och utgifter sagde år hafva vi försökt åskådliggöra genom följande af oss upprättade

Tablå.

	Enligt budgeten.		Enligt böckerna.	
	<i>Fmy.</i>	<i>7ti.</i>	<i>Fmy.</i>	<i>7ti.</i>
Inkomster.				
I. Beräknad behållning från 1880.	124,001	59	750,048	16
II. Räntor.				
Å bankdepositioner och löpande räkning	4,000	—	9,844	11
» fremmande obligationer	250	—	250	32
» skuldsedlar	1,000	—	1,170	—
» chausséobligationer	2,500	—	2,167	20
» Elgska donationsfonden	2,042	76	4,085	52 ¹⁾
» fonden för feberlasarettet	600	—	2,707	87 ²⁾
» för underhåll af fattiga, donerade fonder	3,638	78	3,638	78
Transport	—	—	773,911	96

¹⁾ för 2 år.

²⁾ för åren 1877/79 och 1881.

	Transport	—	773,911	96
Dividend å aktier		3,360	5,600	—
Å arrendetomtlösen		—	11,356	45
» tomtlösen		—	27	20
III. Tomtlösen.				
För odisponerade tomter		15,000	22,893	35
» arrendetomter		50,000	—	—
IV. Stadens fasta egendom.				
Donerade hemmansränder		10,000	15,224	93
Arrenden för byggnader och tomter samt utarrenderade mindre platser inom stadens plan		17,800	18,912	51
Arrenden för tomter		3,000	3,668	89
d:o » jordlägenheter, villa-områden och smärre platser utom stadens plan		55,000	57,782	74
Chausséarrenden		18,075	18,075	—
Hyra för stadens bodar		8,093	10,531	01
Mulbetes-afgifter		—	653	—
Grästägt		—	1,915	20
Simhus-afgifter		400	338	—
Fiskevattens-afgifter		670	784	20
Tillfälliga arrenden och planhyror		500	275	—
Hyra från staden tillhöriga fastigheter		—	1,711	17
V. Tomtören.				
		1,602	1,586	66
VI. Inkomstgifvande rättigheter.				
Tolag, ordinarie		46,000	66,771	70
d:o , inqvarterings-		23,000	33,385	90
Trafikafigter		130,000	156,342	06
Mättningsafgifter		1,600	3,851	58
Transito-magasinshyra		100	11	40
Debetsedlar		—	379	96
Hamnafgifter		62,000	74,197	42
Broafgifter		3,200	4,948	30
Barlastafgifter		400	651	80
Vägafgifter		1,200	2,066	76
Kokhusafgifter		200	190	35
Marknadsafgifter		950	1,015	20
Auktionsprovision		700	1,142	02
Afgifter för begagnandet af bord, stånd m. m.		100	408	—
d:o af utländingar för försäljning af matvaror vid mast		200	654	—
Mångleriafgifter		500	745	—
	Transport	—	1,292,008	72

	Transport	—	1,292,008 72
Biljardafgifter		352	352 —
Afgifter för tillställningar mot entrée		2,500	2,584 —
Månatliga afgifter till de fattiga af utländingar		1,500	1,600 —
Boupptecknings procenter		6,000	4,304 65
Kollektmedel		280	214 93
Sakören		3,100	4,124 46
Absentieböter		1,000	1,241 12
Afgifter af i Ryssland vistande personer		2,000	2,072 01
VII. Diverse.			
Personel fattigafgift		10,000	16,327 —
För sjukvård å feberlasarettet (legosängsavgifter)		500	1,203 40
» fattighjorns arbeten		900	1,053 33
Jordafkastning från fattiggården		400	398 20
Ersättning för underhåll af fattige		2,700	6,521 85
Diverse inkomster från fattiggården (hyra för en mangel)		—	77 95
Elevers i folkskolan afgifter		2,500	3,085 25
d:o i d:o handarbeten		897 20	279 35
Hyra för lokaler i folkskolehusen		760	150 —
Boklån		1,000	766 85
Hyra för ett rum i folkbiblioteket och läsesalen		—	52 50
Diverse inkomster från d:o » d:o		—	23 25
Hyra för 2:ne rum i 2:dra polisvaktkontorets lokal		400	200 —
Hundskatt		2,000	5,616 —
Bidrag till brandverket af ryska teatern och ryska Alexandersgymnasium		490	490 —
Militieverkets andel af det med inqvarteringsmedel bestridda bidraget till Stadskamrerarens och Stadskassörens aflöning för 1880		—	2,000 —
Näringsavgifter för 1879		—	6,090 —
Expropriationslösen för mark i Kaisaniemi		—	19,050 —
Brandskadeersättning för Kapellet		—	164 99
Auktionsskillingen för 2:ne paviljonger i Kapellesplanaden		—	321 98
Diverse smärre inkomster		—	78 40
Hyra för diskarne vid narinkbodarne		—	687 50
Diverse för stenläggning af Skarpskyttegatan		—	834 64
VIII. Statsbidrag.			
Till folkskolorna		26,000	26,000 —
» polisinrättningen		73,280	73,280 —
» inqvarteringen		215,998 67	175,313 30
» gatubelysningen		10,000	12,000 —
» brandverket		8,210	13,295 60
	Transport	—	1,673,863 23

	Transport	—	—	1,673,863	23
Stadens andel i bränvinsskatten:					
för 1880	6,882: 36				
» föregående år	10,143: 37	4,927	44	17,025	73
IX. Vattenledningen.					
För vattenförsäljning		75,000	—	72,951	10
Ersättning af bolaget Neptun för ofullbordade arbeten å en del gator		—	—	436	50
<i>Lån på längre återbetalningstid än två år:</i>					
För återställande af de till fattigvården och feberlasarettet donerade fonders kapitalbelopp		180,812	—	—	—
» folkskolehuset vid Malmgatan		100,000	—	60,000	—
» ryska proviantmagasinet		200,000	—	—	—
» en kanal från gardesmanegen, räntefritt		8,600	—	8,600	—
<i>Uttaxering:</i>					
Inqvarterings utskylder		—	—	87,656	65
Öfriga utskylder		585,929	78	498,108	72
	Summa	—	—	2,418,641	93

Utgifter.	Anslag enligt budgeten.		Utgift enligt böckerna.		Besparing å årsanslaget.		Årsanslaget öfverskridet med	
	Fmk.	pk.	Fmk.	pk.	Fmk.	pk.	Fmk.	pk.
I. Stadens skulder.								
Å lånet för stadens reglering, i amortering	5,288	—	5,288	—	—	—	—	—
Å lånet för rådhusbyggnaden:								
i amortering	2,516	—	2,516	—	—	—	—	—
i ränta	701	28	701	28	—	—	—	—
Å lånet för chausséerna:								
i amortering	2,921	85	2,921	85	—	—	—	—
i ränta	2,578	15	2,578	15	—	—	—	—
Å chausséobligationerna:								
i amortering	2,610	—	2,610	—	—	—	—	—
i ränta	5,040	—	5,040	—	—	—	—	—
Till chausséobligationernas amorteringsfond Fmk 13,856: 84, i ränta å 3 0/0	415	71	415	71	—	—	—	—
Transport	—	—	22,070	99	—	—	—	—

Transport	—	—	22,070 99	—	—	—	—
Ränta å de utan närmare bestämning till de fattiga donerade fonder Fmk 60,646: 30 å 6 %	3,638 78		3,638 78	—	—	—	—
Ränta å de med vissa föreskrifter till de fattiga donerade fonder Fmk 92,165: 70 å 6 %	5,529 94		5,531 38	—	—	—	1 44
Ränta å den s. k. Arnellska fonden Fmk 18,000 å 6 %	1,080 —		1,080 —	—	—	—	—
Ränta å fonden för feberlasarettet Fmk 10,000 å 6 %	600 —		600 —	—	—	—	—
Ränta å K. W. Törmäläs fond Fmk 18,465: 47 å 5 %	923 27		923 27	—	—	—	—
Ränta å fonden för dygdigt tjänstefolks belönande Fmk 8,084: 10 å 5 %	404 21		404 21	—	—	—	—
Ränta å vattenledningslånet å 5 %	75,000 —		75,000 —	—	—	—	—
Ränta och provision å kassakreditivlån å Fmk 200,000	6,000 —		— —	6,000 —	—	—	—
Ränta å lånet för stadens reglering kapitalafbetalning	17,500 —		15,833 34	1,666 66	—	—	—
	— —		150,000 —	— —	—	150,000 —	—
Ränta å grundfonden för inrättandet af en asyl för vanartiga barn	1,500 —		1,500 —	—	—	—	—
Kapitalbeloppet af de utan närmare bestämning till de fattige donerade fonder	60,646 30	}					
Kapitalbeloppet af de med vissa föreskrifter till de fattige donerade fonder	92,165 70			—	180,812 —	—	—
Kapitalbeloppet af den s. k. Arnellska fonden	18,000 —						
Kapitalbeloppet af fonden för feberlasarettet	10,000 —						
Kapitalbeloppet af enkefru Soltikoffs fond för feberlasarettet jemte räntor	2,400 —		2,400 —	—	—	—	—
Kapitalbeloppet den 31 December 1880 af chausséobligationernas amorteringsfond	13,856 84		13,856 84	—	—	—	—
Inlösta obligationer af de den 1 Februari 1875 förfallna serierna af chausséobligationslånet	— —		1,700 —	—	—	—	1,700 —
Transport	—	—	294,538 81	—	—	—	—

	Transport	—	—	294,538 81	—	—	—	—
II. Stadens embetsverk.								
<i>Rådstufvurätten och Magistraten:</i>								
	afföningar	2)	114,265 60	114,199 28	66 32	—	—	—
	expenser		4,000 —	5,017 15	—	—	1,017 15	—
	pensioner		3,606 67	3,606 67	—	—	—	—
III. Kommunalförvaltningen.								
	Stadsfullmäktiges kansli		6,400 —	6,400 02	—	—	—	02
	d:o expenser		3,600 —	4,020 24	—	—	420 24	—
<i>Drättselkammaren:</i>								
	afföningar och hyra		13,500 —	13,500 01	—	—	—	01
	expenser & vaktbetjening		4,000 —	5,238 83	—	—	1,238 83	—
<i>Drättselkontoret:</i>								
	afföningar m. m.		21,128 56	18,520 63	2,607 93	—	—	—
	expenser		2,000 —	2,005 88	—	—	5 88	—
<i>Tolagskontoret:</i>								
	afföningar, arvoden, hyra och ersättningar	4)	14,678 56	16,165 11	—	—	1,486 55	—
	expenser		800 —	348 57	451 43	—	—	—
<i>Hamnkontoret:</i>								
	afföningar, arvoden, hyresmedel och uppborädsprocent	5)	18,377 20	19,305 08	—	—	927 88	—
	expenser och rengöring af hamnar m. m.		1,500 —	1,710 28	—	—	210 28	—
<i>Byggnadskontoret:</i>								
	afföningar, arvoden och hyra	6)	19,167 50	17,817 56	1,349 94	—	—	—
	biträde vid mätningar	7)	7,200 —	7,881 18	—	—	681 18	—
	affattning af Mejlans		1,750 —	1,804 88	—	—	54 88	—
	expenser		500 —	748 77	—	—	248 77	—
	utskrifning af stadens tomtbok		400 —	—	400 —	—	—	—
IV. Gatubelysningen.								
	Gasbelysningen	8)	44,515 06	42,419 11	2,095 95	—	—	—
	Terpentinbelysningen		28,213 50	27,360 —	853 50	—	—	—
	Transport	—	—	602,608 06	—	—	—	—

2) Utöfver årets stat Fmk 700, utgörande arvode för t. f. justitieborgmästar Cläsen för tiden från den 20 Oktober till årets slut enligt Stadsfullmäktiges beslut den 15 November 1881.

3) Drättselkontorets afföningar Fmk 21,520: 63 pi hafva med Fmk 3,000 blifvit bestridda med inqvarteringsmedel.

4) Häri ingår arvode för ett vågmästarebiträde Fmk 1,200 enligt Stadsfullmäktiges beslut den 30 Maj 1881.

5) Budgetsiffran ökad med Fmk 160, utgörande förhöjdt packare- & vräkarearvode enligt Stadsfullmäktiges beslut den 25 Januari 1881.

6) Budgetsiffran ökad med Fmk 157: 50 pi, utgörande skogsvakten Holmgrens lönetillskott enligt Stadsfullmäktiges beslut den 15 Mars 1881.

7) Budgetsiffran ökad med Fmk 1,200, enligt Stadsfullmäktiges beslut den 11 Oktober 1881.

8) Budgetsiffran ökad med Fmk 250, utgörande hyra för ett rum åt gaskontrollören enligt Stadsfullmäktiges beslut d. 23 Nov. 1880 & 4 Mars 1881.

Transport	—	—	602,608 06	—	—	—	—
V. Brandverket.							
Hyror	6,900	—	6,900	—	—	—	—
Eldning och lysning	3,162	—	1,206	97	1,955	03	—
Redskapens underhåll	3,000	—	2,428	06	571	94	—
Aflöningar och andra förmåner	29,550	—	29,550	—	—	—	—
Brandstallet	8,868	70	8,880	05	—	—	11 35
Inköp af nya redskap	4,100	—	3,636	75	463	25	—
Diverse	2,320	—	2,006	04	313	96	—
Anslaget för en telefonledning ⁹⁾	260	—	350	30	—	—	90 30
VI. Polis- och fängvården.							
Polisinrättningen ¹⁰⁾	121,650	—	121,551	75	98	25	—
<i>Stadshäktet:</i>							
aflöningar	5,520	—	5,520	—	—	—	—
förnödenheter	1,000	—	873	90	126	10	—
VII. Sundhets- och sjukvården.							
Aflöningar, hyra och expenser	20,300	—	21,341	07	—	—	1,041 07
Feberlasarettet	10,623	—	6,793	11	3,829	89	—
Kopplasarettet ¹¹⁾	4,000	—	6,300	96	—	—	2,300 96
VIII. Fattigvården.							
Aflöningar	11,140	—	10,168	33	971	67	—
Hyra och städning	560	—	500	—	60	—	—
<i>Understöd åt de fattige:</i>							
ständiga	39,000	—	42,091	53	—	—	3,091 53
tillfälliga	3,000	—	3,165	30	—	—	165 30
Beklädnad	4,000	—	3,900	62	99	38	—
Kost	20,000	—	21,453	53	—	—	1,453 53
Sjukvård, inklusive vård af sinnesrub- bade	11,800	—	11,087	—	713	—	—
Läkemedel	2,600	—	2,430	82	169	18	—
Inventarier	500	—	536	60	—	—	36 60
Eldning och belysning	3,000	—	2,195	25	804	75	—
Foder för 2:ne hästar	300	—	254	50	45	50	—
Brandstodsafgifter	700	—	215	55	484	45	—
Pensioner	500	—	500	—	—	—	—
För oförutsedda behof och diverse	6,000	—	5,708	06	291	94	—
Transport	—	—	924,154	11	—	—	—

⁹⁾ Enligt Stadsfullmäktiges beslut den 4 Mars 1881.

¹⁰⁾ Enligt Stadsfullmäktiges beslut den 22 Februari 1881 & 16 Augusti 1881 har anslagits Fmk 310 till uppköp af stolar & skåp för Poliskammarens räkning.

¹¹⁾ Enligt Stadsfullmäktiges beslut den 26 April 1881.

Transport	—	—	924,154 11	—	—	—	—
IX. Undervisningsväsendet.							
Navigationsskolan	2,870	—	2,831 45	38 55	—	—	—
Realskolan	12,150	—	11,860 70	289 30	—	—	—
Slöjdskolan	5,000	—	5,000 —	—	—	—	—
<i>Folkskolorna:</i>							
löner och arvoden	90,765	67	87,407 17	3,358 50	—	—	—
hyror	5,800	—	5,200 —	600 —	—	—	—
undervisningsmateriel	2,000	—	3,317 57	—	—	1,317 57	—
material för handarbeten	1,300	—	566 63	733 37	—	—	—
ny skolmöbel och reparationer	1,500	—	1,940 85	—	—	440 85	—
ved	3,500	—	3,213 20	286 80	—	—	—
belysning	2,500	—	2,833 35	—	—	333 35	—
underhållskostnader för skolornas gårdar och diverse	2,634	33	3,970 50	—	—	1,336 17	—
Folkbiblioteket och läsesalen	7,000	—	6,704 32	295 68	—	—	—
X. Staden åliggande allmänna onera.							
Skjutshållning	8,100	—	6,930 —	1,170 —	—	—	—
Kronoutlagor	629	04	629 04	—	—	—	—
Inqvartering	¹²⁾ 338,998	—	296,355 85	42,642 15	—	—	—
XI. Vattenledningen.							
Drift och skötsel	16,000	—	16,000 —	—	—	—	—
Kontroller, ingenjörens arvode	4,800	—	2,400 —	2,400 —	—	—	—
Resemedel och arvode för byggnads- kontoret	¹³⁾ 350	—	349 99	—	01	—	—
Underhållskostnader	3,200	—	5,065 51	—	—	1,865 51	—
Inköp och profning af vattenmätare	2,400	—	3,784 —	—	—	1,384 —	—
Arrende för filtrerområdet etc.	4,400	—	729 61	3,670 39	—	—	—
Inledning och anslutningar	¹⁴⁾ 647	—	647 —	—	—	—	—
Uppstinande af rören under Unionsgatan	¹⁵⁾ 401	36	401 36	—	—	—	—
Rörnätets utsträckning till Broholmen	13,200	—	14,035 69	—	—	835 69	—
Inrättande af dricksbassin å d:o	1,600	—	1,380 —	220 —	—	—	—
Utsträckning till Georgsgatan	¹⁶⁾ 460	—	460 —	—	—	—	—
Utsträckning till Fredriksgatan	¹⁷⁾ 1,350	—	884 63	465 37	—	—	—
Transport	—	—	1,409,052 53	—	—	—	—

¹²⁾ Afkortningen å inqvarteringsmedlen Fmk 5,000 är upptagen bland öfriga afkortningar.

¹³⁾ Enligt Stadsfullmäktiges beslut den 12 April 1881.

¹⁴⁾ » » » » 11 Oktober 1881.

¹⁵⁾ » » » » 10 Maj 1881.

¹⁶⁾ » » » » 12 April 1881.

¹⁷⁾ » » » » 16 Augusti 1881.

	Transport	—	—	1,409,052	53	—	—	—	—		
XII. Byggnader och allmänna arbeten.											
<i>Underhåll af:</i>											
1.	Staden tillhöriga hus och byggnader	18)	13,000	—	13,689	49	—	—	689	49	
2.	Gator, kanaler, afloppsdikey och kajer:										
	Stenläggning af Ö. Henriksgatan		6,860	—	4,914	74	1,945	26	—	—	
	d:o » Skilnaden . . .		4,670	—	4,698	12	—	—	—	28	12
	d:o » Eriksgatan . . .		3,910	—	2,912	03	997	97	—	—	
	d:o » Simonsgatan . . .		4,320	—	4,424	35	—	—	—	104	35
	Påfyllning af öppna platsen vid Simonsgatan . . .		1,500	—	1,500	—	—	—	—	—	
	Stenläggning af St. Robertsgatan		2,270	—	1,314	96	955	04	—	—	
	Sandvikstorget, påfyllning och planering		2,500	—	1,224	77	1,275	23	—	—	
	Stenläggning af Konstantinsgatan		4,180	—	4,054	58	125	42	—	—	
	Gångbanan emellan Alexanders- och Konstantinsgatorna . . .		640	—	640	—	—	—	—	—	
	Nubbstengång framför V. Kajen		3,710	—	3,710	—	—	—	—	—	
	Reparation af långa bron . . .		12,710	—	13,124	66	—	—	—	414	66
	Stenläggning af Kaserngatan . . .	19)	4,600	—	2,771	77	1,828	23	—	—	
	d:o » Bergmansgatan . . .	20)	9,100	—	8,214	51	885	49	—	—	
	d:o » Högbergsgatan . . .	21)	16,800	—	16,133	91	666	09	—	—	
	d:o » Albertsgatan . . .	22)	2,500	—	2,492	15	7	85	—	—	
	Öfrigt underhåll . . .	23)	22,000	—	22,860	28	—	—	—	860	28
3.	Brunnar och vattenuppfodringsverk . . .		3,500	—	2,416	45	1,083	55	—	—	
4.	Stadens allmänna landsvägar . . .		5,600	—	5,575	33	24	67	—	—	
5.	Forsby hemmans vägalott . . .		3,200	—	3,273	22	—	—	—	73	22
6.	Stadens chausséer . . .		6,900	—	7,397	25	—	—	—	497	25
7.	Stadens planteringar och trädskola		20,208	—	19,008	49	1,199	51	—	—	
8.	Stadens hamnar . . .		4,600	—	4,631	73	—	—	—	31	73
9.	Latriner och pissoirer . . .		2,000	—	2,016	70	—	—	—	16	70
10.	Stadens allmänna platser: renhållning . . .		12,000	—	12,000	—	—	—	—	—	
11.	Tvättbryggor, bojar, lyktstolpar etc.		10,000	—	7,719	02	2,280	98	—	—	
	Transport		—	—	1,581,771	04	—	—	—	—	

¹⁸⁾ Budgetanslaget ökad med Fmk 3,000, enligt Stadsfullmäktiges beslut den 11 Okt. 1881.

¹⁹⁾ ²²⁾ Enligt 1880 års stat.

²³⁾ Fmk 7,000 förhöjdt anslag af den 20 September 1881.

<i>Nybyggnader:</i>	Transport	—	—	1,581,771 04	—	—	—	—
1. Planering af gator:								
Fredriksgatan		6,670	—	4,752 77	1,917 23	—	—	—
Barnhemsgatan		8,340	—	5,624 60	2,715 40	—	—	—
Påfyllning af mellersta esplanaden		16,880	—	—	16,880	—	—	—
2. Anläggning af kanaler:								
Under Wladimirsgatan		6,730	—	11,438 01	—	—	4,708 01	—
» Eriksgatan		8,870	—	3,686 88	5,183 12	—	—	—
» Fredriksgatan		7,310	—	7,041 30	268 70	—	—	—
» Andraeegatan		7,970	—	4,178 11	3,791 89	—	—	—
» Högbergsgatan		9,900	—	7,080 03	2,819 97	—	—	—
» Ludvigsgatan		3,700	—	2,649 86	1,050 14	—	—	—
» Nikolaigatan		8,900	—	8,168 18	731 82	—	—	—
» Elisabethsgatan		13,910	—	6,965 57	6,944 43	—	—	—
Infallsbrunnar å Vestra Kajen samt å N. och S. Esplanadgatorna .		5,690	—	4,790 31	899 69	—	—	—
Afloppsdikey genom kvarteret Forellen		410	—	1,295 78	—	—	885 78	—
Kanal under Kaisaniemi park	²⁴⁾	12,934	—	28,208 31	—	—	15,274 31	—
3. Allmänna afträden och pissoirer:								
Spillningskast för Kaisaniemi värds- hus		850	—	468 30	381 70	—	—	—
Pissoirer af jern	²⁵⁾	6,300	—	6,619 23	—	—	319 23	—
<i>Husbyggnader:</i>								
Folkskolehuset vid Malmgatan		100,000	—	—	100,000	—	—	—
Ryska proviantmagasinet		200,000	—	—	200,000	—	—	—
XIII. Diverse.								
Taxerings- och pröfningsnämnderna: sekreterarearvoden och expenser		2,500	—	2,659 68	—	—	159 68	—
För revision af stadens räkenskaper		2,100	—	2,100	—	—	—	—
Eldnings- och lysningsämnen		5,737	—	7,130 65	—	—	1,393 27	—
Anslag för signalering af middagstimmen		300	—	300	—	—	—	—
För stormvarningstelegram		250	—	75	—	175	—	—
<i>Afkortning:</i>								
å kommunala utskylder inklusive in- kvarteringsmedel	²⁶⁾	35,000	—	44,557 49	—	—	20,481 56	—
å arrendetomtlösen, återtagen		—	—	3,622 50	—	—	—	—
» uttaxerade landtdagskostnader		—	—	173 88	—	—	—	—
» tolagsmedel för 1876/80		—	—	1,418 12	—	—	—	—
» diskhyra		—	—	25	—	—	—	—
» mångleriafgifter		—	—	412	—	—	—	—
» uttaxerade inqvarteringsrester		—	—	5,272 57	—	—	—	—
	Transport	—	—	1,752,485 17	—	—	—	—

²⁴⁾ Enligt 1879 års stat.²⁵⁾ Anslag för 1880 Fmk 2700.²⁶⁾ Se not N:o 12.

	Transport	—	—	1,752,485	17	—	—	—	—
Brandstodsafgifter		1,600	—	1,151	41	448	59	—	—
Arvode åt mantalsskrifvaren för ett tillägg till mantalslängden för 2 år	27)	200	—	200	—	—	—	—	—
Anslag till Marias asyl för 1881		7,500	—	7,500	—	—	—	—	—
d:o till stipendiifonden för elever i af staden underhållna skolor 1881		2,500	—	2,500	—	—	—	—	—
Gratifikationer	28)	300	—	300	—	—	—	—	—
Kostnader med anledning af H. K. M. Alexander II:s jordfästning	29)	1,351	56	1,351	56	—	—	—	—
Arvoden för syner å latriner och slaskbrunnar	30)	144	—	144	—	—	—	—	—
Arvoden för afsyning af droskor och slädar	31)	175	—	175	—	—	—	—	—
Arvoden för emottagning af hundanmälningar	32)	25	—	25	—	—	—	—	—
Anslag för en fotometrisk apparat	33)	1,000	—	738	—	262	—	—	—
d:o för ett agrikultur- och handelskemiskt laboratorium	34)	800	—	800	—	—	—	—	—
d:o för nybyggnad af Forsby hemman	35)	500	—	500	—	—	—	—	—
d:o för inköp af tomten N:o 6 Skilnaden	36)	5,246	—	5,246	—	—	—	—	—
Uppgörande af plan till mellersta esplanadens reglering	37)	2,000	—	66	28	1,933	72	—	—
Bokstäfver till obeliskan vid Södra hamnen		—	—	558	—	—	—	—	—
Arbetsredskap och inventarier		—	—	1,426	21	—	—	—	—
Debetsedelsafgift för 1879 för Stads-kamreraren		—	—	159	84	—	—	—	—
Uppbördsprovision och remisskostnader för vid tullexpeditionerna i Tavastehus och Tammerfors uppbyren tolag		—	—	200	16	—	—	—	—
1880 års oliqviderade räkningar		—	—	255	19	—	—	—	—
Restituerade tolagsmedel		—	—	87	03	—	—	—	—
» kommunala utskylder		—	—	1,568	65	—	—	—	—
	Transport	—	—	1,777,437	50	—	—	—	—

27) Fmk 100 för ändamålet anslagna den 24 Februari 1880.

28) Enligt Stadsfullmäktiges beslut den 4 Mars 1881 & 11 Oktober 1881.

29) » » » » 23 Mars 1881.

30) » » » » 10 Maj 1881.

31) » » » » 22 Februari 1881 & 21 Juni 1881.

32) » » » » 8 Februari 1881.

33) » » » » 8 Juni 1881.

34) » » » » 16 Augusti 1881.

35) » » » » 20 September 1881.

36) » » » » 20 September 1881.

37) » » » » 16 Augusti 1881.

Transport	—	—	1,777,437	50	—	—	—	—
Rättegångskostnader och räntor för d:o	—	—	545	74	—	—	—	—
Råläggning af mark vid jernvägslinien	—	—	28	—	—	—	—	—
Egoreglering i Hoplax	—	—	15	24	—	—	—	—
Kostnad för syn å Gammelstads kvarnen	—	—	94	90	—	—	—	—
Behållning till 1882	—	—	640,520	55	—	—	—	—
<i>Extra anslag, hvilka icke blifvit använda:</i>								
för vattenledningens förändring under Unions- och Elisabethsgatorna enl. Stadsf:s beslut ²¹ / ₄ 81	7,271	—	—	—	—	—	—	—
vattenledningens kostnader för förekommande af frysning i rören, enl. Stadsf:s beslut ²¹ / ₆ 81	6,600	—	—	—	—	—	—	—
till förändring af sqvären vid Kyrkotorget, enl. Stadsf:s beslut ²² / ₃ 81	2,000	—	—	—	—	—	—	—
för inlösen af magasin stomterna n:ris 5, 6, 7, 8 och 9 vid Brobergs kajen, enl. Stadsf:s beslut ¹⁵ / ₁₁ 81 .	7,500	—	—	—	—	—	—	—
för uppförande af en plattform å den s. k. vattenborgen i Thölö park, enl. Stadsf:s beslut ¹⁶ / ₈ 81	275	—	—	—	—	—	—	—
Summa	—	—	2,418,641	93	—	—	—	—

Stadskassans ställning

			<i>Fmk</i>	<i>pi.</i>
Aktiva.				
Kassa	—	—	11,212	34
Nordiska Aktiebanken: på löpande räkning	226,720	66	—	—
» » » depositions »	162,315	56	389,036	22
Obligationer: chausséobligationer	60,200	—	—	—
» fremmande »	5,208	—	65,408	—
Skuldsedlar	—	—	20,425	—
Aktier	—	—	32,000	—
Oredovisade förskotter, gifna åt särskilda personer	—	—	5,977	61
Arrendetomtlösen	—	—	161,918	22
Utestående rester, enligt 19 olika uppördslängder	—	—	230,680	25
Ofulländade arbeten	—	—	30,993	02
Byggnadsmaterialier	—	—	27,649	33
Af statsbidraget till inqvarteringen, olyftadt	—	—	313	30
Af bidraget till brandverket af ryska teatern och ryska Alexandersgymnasiet, olyftadt	—	—	184	46
Åtskilliga gårdsegares och K. Alex. Universitetets andelar af kostnaderna för diverse gators stenläggning och kanalarbeten	—	—	18,321	80
Byggnadsstyrelsen för folkbiblioteket och läsesalen	—	—	181,445	81
Propriebalanser (Skutnabb & Kuhlberg)	—	—	2,483	69
Förskotter från föregående år	—	—	821	80
Diverse debitorer	—	—	1,738	97
Civilstatens enke- och pupillkassa	—	—	125	—
Summa	—	—	1,180,734	82

Den 31 December 1880 häftade staden för följande lån:

<i>Statslån</i> : lånet af 1882 för stadens reglering	84,160	—	—	—
» för rådhusbyggnaden	17,532	—	—	—
» för chausséerna	64,453	71	—	—
» af d. 19/2 1879 för stadens reglering	350,000	—	516,145	71
<i>Obligationslån</i> : utelöpande chausséobligationer	140,350	—	—	—
» vattenledningsobligationer	1,500,000	—	1,640,350	—
Summa	—	—	2,156,495	71

den 31 December 1881.

		<i>Fmg.</i>	<i>74.</i>
Passiva.			
De utan närmare bestämning till stadens fattige donerade fonder	—	60,646	30
De med vissa föreskrifter till d:o d:o d:o	—	96,073	76
Hedvig Arnells fond	—	19,080	—
Enkefru Soltikoffs fond för feberlasarettet	2,400	—	—
H. K. H. Nikolai Alexandrowitsch' fond för d:o	10,000	12,400	—
Klara Wilhelmina Törmäläs fond	—	19,388	74
Fonden för dygdigt tjenstefolks belönande	—	8,488	31
» för en asyl för vanartade barn	—	21,500	—
Alexander II:s stipendiifond	—	23,774	41
Chausséobligationernas amorteringsfond	—	16,882	55
Fonden för folkbiblioteket och läsesalen	—	171,445	81
Utelöpande förfallna kuponger till vattenledningsobligationerna	2,220	—	—
Utelöpande förfallna kuponger till chausséobligationerna	480	60	2,700
1881 års oliqviderade räkningar	—	63,380	61
Diverse kreditorer	—	1,757	07
Deponerade medel	—	1,800	—
Helsingfors söndagsskola	—	317	40
Folkskolornas restituerade aföningar	—	83	33
Statsbidraget till folkskolorna	—	30	—
Uttaxerade inqvarteringsafgifter	—	20,465	38
Behållning till 1882	—	640,520	55
Summa	—	—	1,180,734
			82

och den 31 December 1881 utgjordes desamma af nedannämnda belopp:

<i>Statslån</i> : lånet för stadens reglering af 1812	78,872	—	—	—
» » rådhusbyggnaden, $\frac{1}{10}$ 1837	15,016	—	—	—
» » chausséerna, $\frac{1}{5}$ 1863	61,531	86	—	—
» » stadens reglering, $\frac{19}{2}$ 1879	200,000	—	—	—
» » folkskolehuset vid Malmgatan	60,000	—	—	—
» » kanalen ifrån Gardesmanegen	8,600	—	424,019	86
<i>Obligationsslån</i> : utelöpande chausséobligationer	140,350	—	—	—
» vattenledningsobligationer	1,500,000	—	1,640,350	—
Summa	—	—	2,064,369	86

Af *chaussé-obligations-kuponger* kvarstod d. $\frac{1}{1}$

1881 ett oinlöst belopp af	Fmk	279: —
hvertill kommo under år 1881 förfallna	»	5,040: — Fmk 5,319: —
Af dessa inlöstes under år 1881 för	»	2,671: 20
hvarjemte från de i stadens ego befintliga <i>chaussé-obli-</i> <i>gationer</i> afklipts kuponger för ett belopp af	»	2,167: 20 » 4,838: 40
Den $\frac{31}{12}$ 1881 utestod således	Fmk	480: 60

förfallna oinlösta kuponger.

Ofvannämnda under år 1881 inlösta och från stadens egna *chaussé-obligationer* afklipta kuponger å sammanlagdt Fmk 4,838: 40 ha af oss blifvit uppräknade och i förseglade, med vår påteckning försedda paketter öfverlemnats till förvar i Drätselkammaren.

Under granskningen af räkenskaperna hafva vi trott oss finna skäl till följande anmärkningar och erinringar:

1) Under det förflytna året tyckes i allmänhet den anordning följts att de förvaltande myndigheterna för stadens inrättningar, såsom feberlasarettet, fattigvården, hamnkontoret m. fl., vid årets slut återburit till stadskassan största delen af de af dem innehafda förskotten. Ur Fattigvårdens specialredovisning framgår dock att hos kosthållerskan den $\frac{31}{12}$ 1881 utestod ett förskott af Fmk 2,500, hvartill bifogats den förklaring att beloppet skulle »återbetalas med Fmk 250 i månaden«, hvilken omständighet förefallit oss anmärkningsvärd.

2) Af ofvanåberopade redovisning framgår äfven att förskott till betydliga belopp af fattigvårdsdirektionen från stadskassan månatligen requirerats och till fattighusinspektorn utlemnats, oaktadt behållningen från föregående månad varit mer än tillräcklig för löpande månads utgifter, hvaraf följden blifvit att regelbundet under hela året ett belopp, varierande mellan Fmk 6,000 och Fmk 8,400 af stadens medel varit hos fattighusinspektorn placeradt, ehuru löpande räkning med privatbank öppnats och dessa medel otvifvelaktigt varit å denna räkning lämpligare placerade och utan svårighet åtkomliga.

3) Likaså har under Juli månad för feberlasarettets räkning lyftats ett förskott af Fmk 3,500, oaktadt en behållning af Fmk 2,027: 06 från föregående månad förefanns, och utgifterna, som skulle bestridas i medeltal utgjorde endast Fmk 482: 76 pr månad och ej heller ifrågavarande månad öfverstego Fmk 500.

4) Det af föregående års revisorer anmärkta missförhållandet, att några taxor icke finnas, efter hvilka afgifterna för marknadsstånd och bord uppbaras samt tomtörefgifterna å drätselkontoret uppdebiteras, synes icke hafva hunnit afhjelpas.

5) Bland stadens tillgångar upptages under rubrik »Förskotter från föregående år« ett belopp af Fmk 821: 80. Då någon närmare förklaring angående dessa förskotter, hvilka balanserat i räkenskaperna redan i långa tider, icke finnes, tillåta vi

oss föreslå att förhållandet med desamma skulle utredas och beloppet i värsta fall afskrifvas.

6) Vid genomgåendet af förteckningen öfver för stadens räkning upptagna brandförsäkringar hafva vi funnit att stadens båda brandtorn samt åbyggnaderna å Forsby, Mejlans och Rejmans hemman icke äro försäkrade mot eldfara, hvilken uraktlåtenhet enligt vår tanke borde med det första afhjelpas.

Hvad åter beträffar staden tillhörig lösegendom så är, enligt samma förteckning, försäkring upptagen endast för lösegendomen å Fattiggården (försäkrad till Fmk 6,600) och för Byggnadskontorets materialier (förs. till Fmk 38,000). Då likväl enligt upprättad inventariiförteckning staden besitter öfrig lösegendom till ett uppskattadt värde af sammanlagdt Fmk 120,683: 59 och nyssnämnda lösegendom å Fattiggården och Byggnadskontorets materialier enligt samma inventariiförteckning i sjelfva verket värderats till resp. Fmk 21,595: 74 och Fmk 75,267: 75 synes att (om ock af det sistnämnda beloppet omkring Fmk 4,000 afdragas för sten, som ej skulle lida någon skada genom eld) staden innehar lösegendom till ett uppskattadt värde af c:a Fmk 155,000 som icke är försäkrad emot eldfara. Då premien för assurering af denna egendom, som till en del är förvarad i hus som i afseende å eldsäkerhet räknas till första kategorin, ej torde blifva synnerligt hög, men förlusterna i händelse af brandolyckor kunde blifva rätt betydliga, få vi härmed föreslå att äfven den hittills oassurerade lösegendomen framdeles måtte brandförsäkras.

7) Följande innehafvare af staden tillhöriga utarrenderade villalotter hafva ej ställt föreskrifven borgen för arrendets och öfriga åtagna förbindelsers fullgörande: Handlanden Jakobsen för villan Ås

» Burmeister för en villa å Mejlans mark

Trädgårdsmästaren Rotkirch för en villa å Mejlans mark.

8) Af den af oss upprättade, här ofvan intagna tablån synes att kostnaderna för åtskilliga af de af stadens byggnadskontor utförda arbetena öfverstigit de upprättade kostnadsförslagen. Så t. ex. har kostnadsförslaget för anläggning af kanalen under Wladimirsgatan (Fmk 6,730) öfverskridits med Fmk 4,708: 01 och kostnadsförslaget för kanalen under Kaisaniemi (Fmk 12,934) med 15,274: 31. — Detsamma synes förhållandet varit äfven under föregående år. Så t. ex. har kostnaden för uppförandet af mångleribodarne å Kampen (Fmk 27,195) öfverstigit förslaget med Fmk 11,417: 79.

Att kostnadsförslag öfverskridas är väl i och för sig en vanlig sak; dock synes oss i detta fall, då förslagen uppgöras af stadsingenjören, som äfven sjelf utför arbetena, och man ju ej kan antaga att desamma af honom för knappt tilltagas, förhållandet besanna den erkända satsen att arbete, utfördt af en korporation ställer sig dyrare än ett privat byggnadsföretag. Då det derjemte sett ut som flere arbeten ej bedrifvits med önskelig snabbhet och energi, hvarpå t. ex. arbetet med den mellersta esplanadens påfyllning, hvilket redan fortgått i öfver ett års tid till föga ögonfägnad för stadens innevånare utan att dess snara slutförande ännu tyckes kunna emotses, kan anföras

som ett i ögonen fallande bevis, så har den tanken vunnit insteg hos oss att bättre resultat kunde uppnås genom att stadens arbeten skulle lemnas på entreprenad åt huggade enskilda personer att utföras efter af byggnadskontoret uppgjorda ritningar och under dess kontroll. Derigenom skulle, anse vi, vinnas ej allenast att arbetena i många fall skulle ställa sig billigare, utan äfven att stadsingeniören skulle få tillfälle att egna mera tid att äfvervaka sjelfva utförandet af arbetena.

9) Den 31 December 1881 utestod följande rester:

kommunala utskylder	Fmk	98,187: 62 ¹⁾
tolagsmedel	»	58,283: 83
arrendemedel	»	22,358: 09
personela fattigafgifter	»	3,888: —
hundskatten	»	5,562: 96
hyror	»	522: 67
» för stadens bodar	»	4,236: 75
diskhyra	»	116: 67
afgifter för begagnande af bord, stånd eller disk vid försäljning å torg	»	2: —
mångleriafgifter	»	145: —
biljardafgifter	»	32: —
månatliga afgifter af utlänningar	»	160: —
chaussé-arrendemedel	»	8,075: —
vattenkonsumtionsafgifter	»	20,427: 34
hamn- och vågafgifter	»	4,835: 50
auktionsprovision	»	141: 76
kollektmedel	»	214: 93
legosängsafgifter	»	1,203: 40
af forna fattigvårdsstyrelsen debiterade afgifter beroende, enligt uppgift, på handräckning af resp. guvernörer	»	2,285: 73
	<u>Summa Fmk</u>	<u>230,680: 25</u>

Som synes uppgår det sammanlagda beloppet af dessa rester till en betydlig siffra och har det tyckts oss som särskildt resterna å kommunala utskylder, tolagsmedel, arrendemedel och hundskatten bort genom ett delvis förändradt uppördssätt och genom större energi vid indrivandet kunna betydligt reduceras.

a) Hvad till en början beträffar *kommunala utskylders* rester, (öfver hvilka i år för första gången en för den 31 December afslutad restlängd blifvit revisorerne förelagd) hafva vi bland dem funnit t. ex. följande från åren 1875—1878 resterande belopp, hvilkas indrivande enligt vår tanke ej bort möta oöfvervinneliga svårigheter:

¹⁾ Denna siffra är enligt Hufvudboken. I kommunala utskylders restlängd uppgifves beloppet vara Fmk 7: 95 större, eller Fmk 98,195: 37.

från 1875:

Statsrådet W. Spåre	Fmk 321: —
Smörhandlaren Sigfr. Helt	» 64: 20

från 1876:

Ingenjören R. Runeberg	» 137: 04
Jernvägsbokhållaren W. Stenholm	» 34: 26
Faktorn D. Halonen	» 68: 52
Handlanden Frans Holmberg	» 114: 20
Öfversten W. Kræmer	» 234: 76
Konsuln W:m Campbell	» 114: 20
Statsrådet W. Spåre	» 137: 04
Handlanden N. Jefremow	» 68: 52

från 1877:

Civilingenjören Oskar Wickström	» 26: 32
Statsrådet W. Spåre	» 394: 80
Smörhandlaren A. Karppinen	» 420: 42

från 1878:

Kaptenen A. Schalien	» 121: 50
Skolläraren, Mag. Emil Almberg	» 72: 90
Handlanden V. Johansson	» 170: 10
Baron Axel Ramsay (för gård)	» 124: 34
Apotekaren A. G. F. Cumlander	» 24: 30
Magistern Päivärinta	» 48: 60
Kröckels ölförsäljning	» 243: —
Handlanden N. Jefremow	» 60: 75
Doktorn Diakoffsky	» 72: 90
Brädgårdsförvaltaren J. Johansson	» 97: 20

b) Öfver på rest utestående *tolagsmedel* har ingen för den 31 December 1881 afslutad restlängd varit för oss tillgänglig. I stället har oss förelagts en restlängd afslutad den 3 Maj d. å, enligt hvilken denna dag utestodo rester:

från 1877—80	Fmk 1,487: 49
» 1881	» <u>1,615: 10</u> Fmk 3,102: 59 ¹⁾

Äfven af dessa rester borde, enligt vår tanke, en stor del kunnat undvikas med användande af större allvar vid indrivandet. Öfverhufvudtaget kunde väl alla rester å tolagsmedel undvikas genom att — i likhet med hvad fallet är vid tullbehandling — varan ej skulle utlemnas förrän tolagen blifvit erlagd. Om detta dock skulle anses vålla för stor omstörtning i uppbördssättet, kunde väl redan mycket vinnas, om den anordning vidtoges att drätselkontorets kassa vore för tolags- & andra afgifters erlæg-

¹⁾ Enligt 1882 års Hufvudbok är beloppet Fmk 3,064: 63 eller Fmk 37: 96 mindre.

gande tillgänglig för allmänheten samma tider som tullkammaren, en anordning som derjemte af den ex- och importerande allmänheten otvifvelaktigt komme att helsas med glädje.

c) Öfver utestående *arrendemedels* rester har i år för första gången en restlängd varit för revisorerne tillgänglig. Af denna längd, hvilken likvisst ej är afslutad den $^{31}/_{12}$ 1881, utan den $^{29}/_{4}$ 1882, och som upptager summa resterande arrendemedel till Fmk 14,252,83 ¹⁾ få vi bifoga en afskrift jemte det vi ur densamma här vilja påpeka följande enligt vår tanke högst anmärkningsvärda rester:

för år 1880:

Borgmästaren J. F. Gadd	Fmk 2,255: 20 ²⁾
Öfverste Walfrid Spåre	» 259: 05
Ryska kronan	» 70: 04
d:o	» 400: 04

för år 1879:

Ryska kronan	» 70: 04
Finska kronan	» 100: 04

för åren 1866/7:

Rusthållaren J. H. Lund	» 2,154: 58
-----------------------------------	-------------

för år 1871:

Enkefru M. Causé	» 850: —
----------------------------	----------

d) Öfver resterna å *hundskatten* har ingen restlängd blifvit oss förelagd.

Att böckerna för öfrigt blifvit förda med stor omtanke och omsorg göra vi oss ett nöje af att här konstatera.

Helsingfors den 13 Maj 1882.

Ab. Landén.

A. Ferlmann. Wilh. Beyrath. Gerh. Henrikson. Wilh. Kommonen. C. Ignatius.

¹⁾ 1882 års Hufvudbok angifver beloppet till endast Fmk 14,250: 01 eller Fmk 2: 82 mindre.

²⁾ I restlängden uppges hela beloppet Fmk 2,255: 20 hafva uppkommit år 1880, ehuru det rätteligen borde heta:

rest från 1874—5	Fmk 260: 04
» » 1875—6	» 560: 04
» » 1876—7	» 560: 04
» » 1880—1	» 700: 04
» » 1881—2	» 175: 04
	<u>Fmk 2,255: 20.</u>

Relation angående Helsingfors stads Vattenledningslån för år 1881.

Sedan slutliqvid med bolaget Neptun blifvit under året uppgjord, få vi härmed, för att åskådliggöra huruvida vattenledningslånet blifvit för det dermed afsedda ändamål användt, framlägga följande kalkyl öfver vattenledningens utgifter och inkomster. Köpeskillingen till bolaget Neptun utgör Fmk 1,115,195: 45

Utgifterna för fulländning, utvidgning, anslutning, drift			
m. m. ha utgjort:			
under åren 1876/7	Fmk 81,924: 76	
» år 1878	» 72,819: 33	
» » 1879	» 46,617: 66	
» » 1880	» 44,802: 75	
» » 1881	» 46,137: 79	» 292,302: 29

Räntekuponger förfallna till inlösen under åren			
1876—1881	Fmk 412,500: —	
med afdrag af:			
» afklippta innan obligationerna i			
rörelsen utgått	» 46,250: —	» 366,250: —
			<u>Fmk 1,773,747: 74.</u>

Inkomsten, hufvudsakligast för vattenkonsumtion, har belöpt sig till:

under åren 1876/8	Fmk 41,891: 42	
» år 1879	» 42,674: 95	
» » 1880	» 57,809: 57	
» » 1881	» 73,387: 60	» 215,763: 54

Återstår som kostnad för vattenledningen Fmk 1,557,984: 20.

Den 1 Januari 1881 utestodo förfallna oinlösta vattenledningskuponger till ett belopp af	Fmk 1,947: 50
hvertill kommo under år 1881 förfallna	» 75,000: —
	<u>Fmk 76,947: 50</u>

Under 1881 inlöstes kuponger till ett belopp af	Fmk 74,702: 50
hvarjemte åt Stadskassören utbetaltes beloppet för	
en under 1880 inlöst men då ej observerad	
kupong	» 25: —
	<u>» 74,727: 50</u>

Den 31 December 1881 utestodo således förfallna oinlösta kuponger till ett belopp af Fmk 2,220: —

Ofvannämnda under år 1881 inlösta kuponger å sammanlagdt Fmk 74,702: 50 hafva af oss blifvit uppräknade och i förseglade, med vår påteckning försedda paketter öfverlemnats till förvar i Drätselkammaren.

Helsingfors, den 13 Maj 1882.

Ab. Landén.

A. Ferlmann. Wilh. Beyrath. Gerh. Henrikson. Wilh. Kommonen. C. Ignatius.

Restlängd öfver utestående arrendemedel den 29 April 1882.

		<i>För år 1880.</i>		
Borgmästaren	J. F. Gadd	2,255	20	Bevakade i konkursen
Öfverste	Walfr. Spåre	259	05	
	H. J. Stigell	40	04	Säger sig ej innehafva platsen
Handlanden	N. Wavulin	400	04	dubbelt debiterad
d:o	A. Kajander	49	04	
Bryggeridreng	A. G. Lindroos	12	04	
Smedgesäll	J. Wiberg	9	20	
Trädgårdsmäst.	W. Schustoff	930	04	Beror på utmätning
Handlanden	F. v. Schantz	690	12	Bevakade i konkursen
Häradsdomaren	J. Böök	201	04	Besvär
Gårdsegaren	J. H. Lund	30	—	Påstår sig vara befriad
	Ryska Kronan	400	04	
Restauratören	P. Nymark	4,100	04	Bevakade i konkursen
	Ryska Kronan	70	04	
	Robert Thulin (dynamitkällare)	10	04	Afviken från orten
Handlanden	B. B. Brenners arfv.	31	61	} Beroende på handräckning
Bönderne	M. & C. Nyström	291	27	
		Fmk	9,778	85
		<i>För år 1879.</i>		
Handlanden	N. Wavulin	400	—	Dubbelt debiterad
	H. J. Stigell	40	04	Vägrar betalning
Muraren	A. Bergström	10	32	Torde vara oriktig debitering
Bryggeridreng	A. G. Lindroos	12	04	d:o
Smedgesäll	J. Wiberg	9	20	d:o
Sjöforman	J. Glans	5	76	d:o
Gårdsegaren	G. Lind	5	76	d:o
Handlanden	F. v. Schantz	690	12	Bevakade i konkursen
	Ryska Kronan	70	04	
	Finska Kronan	100	04	
	Robert Thulin	10	04	icke anträffad
Handlanden	N. T. Resvoy	60	—	orätt debiterad
		Fmk	1,413	36
		<i>För åren 1866—67.</i>		
Rusthållaren	J. H. Lund	Fmk	2,154	58
		<i>För år 1871.</i>		
Enkefru	M. Causé	850	—	Beroende på utmätning
Gårdsegaren	Kristiersson	56	04	Befriad af Magistraten
		Fmk	906	04

Sammandrag.

För år 1880	Fmk	9,778:	85	
» » 1879	»	1,413:	36	
» » 1866—67	»	2,154:	58	
» » 1871	»	906:	04	
		Fmk	14,252:	83

DRÄTSELKAMMAREN

i

Helsingfors,

den 12 Juni 1882.

N°. 144.

Till Magistraten i Helsingfors stad.

Sedan Magistraten i protokollsutdrag för den 15 nästvikne Maj affordrat Drättselkammaren förklaring öfver de uti 1881 års revisionsberättelse framställda anmärkingar, får Kammaren, efter att hafva inhemtat förklaringar af Fattigvårdsstyrelsen och Sundhetsnämnden samt Drättsel- och Byggnadskontoren för såvidt anmärkningarna hänföra sig till dessas verksamhet, äran härmed insända sagda förklaringar och för egen del anföra följande:

Beträffande anmärkningarna i punkterna 1:o, 2:o och 3:o hänvisar Drättselkammaren till Fattigvårdsstyrelsens och Sundhetsnämndens förklaringar, hvilka synas Kammaren fullt tillfredsställande, hvarjemte Kammaren får tillägga, att, i likhet med Sundhetsnämnden, äfven Fattigvårdsstyrelsen iakttagit den anordning, att de genom dess sekreterare förskottsvis för hvarje månad å Drättselkontoret lyftade medlen blifvit insatta i bank på löpande räkning för såvidt de ej behöft omedelbart användas.

Vidkommande anmärkningspunkten 4:o nämner Kammaren, att förslag till taxa för beräknande af afgifterna för marknadsstånd och bord blifvit af Kammaren uppgjort och nu till Stadsfullmäktige insändes samt att tomtören, enligt samma grunder som förut, påförts alla nya tomter, på sätt genom Stadsfullmäktiges beslut af den 11 Oktober 1881 föreskrifvits.

Rörande de uti punkten 5:o anmärkta förskotter från föregående år, 821 mark 80 penni, får Kammaren upplysa, att 600 mark utgör den oguldna återstoden af ett utaf Magistraten år 1867 till Politierådmannen C. W. Cadenius i listiden utanordnad förskott och att 221 mark 80 penni under år 1869 förskottsvis utbetalts i ersättning för kronomedelsrester, dem förre Stadskamreraren O. W. Skutnabb lemnat dels obevakade dels oredovisade. Rörande förstnämnda förskott innehåller Magistratens protokoll för den 6 November 1867, att sedan Rådmannen Cadenius, som jemte åtskillige andre af Magistratens ledamöter blifvit af Kejsrerlige Åbo Hofrätt ålagd att godtgöra Protokollssekreteraren Fredrik Pipping en dennes hos Handlanden Mattsson utdömd fordran, som icke blifvit hos Mattsson inom behörig tid utmätt, anhållit att till betäckande af sin andel i denna ersättning få i förskott å sin lön från stadskassan uppbära 960 mark, som skulle sålunda återgäldas, att 120 mark finge innehållas å hvarje kvartal af lönen intill dess hela summan blifvit återbetald, så hade denna anhållan af Magistraten bifallits. Efter det härå 360 mark i föreskrifven ordning godtgjorts stadskassan, har, enligt hvad räkenskaperna utvisa, sedermera ej något vidare afdrag i Cadenius' lön egt rum, hvarför återstoden bevakats i proklaman efter honom, utan att något emellertid kunnat från sterbhuset utfås. Drättselkammaren, som redan

i skrifvelse till Stadsfullmäktige af den 7 December 1877 föreslog afföring af ifrågavarande 600 mark, hvilken framställning Fullmäktige emellertid under den 16 April 1878 afslog, anser detta förskott nu, då någon godtgörelse därför mera icke är att påräkna, böra afkortas, hvaremot de för Skutnabb förskotterade medlen, 221 mark. 80 penni, då rättegång mot hans borgesmän i afseende å medlens infäende nu pågår, fortfarande borde utbalanceras.

Beträffande anmärkningen uti punkten 6:o nämnes, att Kammaren nu gått i författning om att emot brandskada försäkra såväl de bägge brandtornen som stadens samtliga lösegendom till de värden, som upptagas i inventariiförteckningen öfver densamma. Åbyggnaden å Forsby hemman åligger det lägenhetens arrendator, jemlikt arrendekontraktet, att hafva försäkrad i allmänna brandstodsbolaget för landet; och har jemväl arrendatorn, hvilken dessutom stält af Kammaren godkänd borgen för arrendevilkorens behöriga fullgörande, utverkat sig nämnda försäkring för ett belopp af 12,700 mark. Åbyggnaden å Mejlans hemman är likaså af arrendatorn Statsrådet W. Spåre hos samma bolag försäkrad för 42,880 mark; men huruledes förhållandet är med byggnaderna å Reimans hemman, har Drätselkammaren ännu ej hunnit förskaffa sig kännedom om; och skall Kammaren ej underlåta att, derest försäkringen af sagda åbyggnad ankommer å staden, vidtaga i sådant hänseende nödig åtgärd.

Den uti punkten 7:o anmärkta saknaden af arrendeborgen för tvenne villor å Mejlans hemmans mark beror derpå, att dessa villor blifvit, redan innan staden genom köpebref af den 5 April 1871 tillhandlade sig lägenheten, utarrenderade, samt att arrendatorerne, jemlikt arrendekontrakten, icke äro skyldige att ställa borgen för afgälderna, hvaremot de, i fall de ej skulle å bestämd dag afbördas sig dem, hafva förverkat sina kontrakt. Arrendatorn af villalägenheten N:o 16 a Ås, Handlanden C. Jakobsen har icke stält borgen för arrendet, emedan han af Stadsfullmäktige fått sig beviljad friare dispositionsrätt till lägenheten; men skall Drätselkammaren icke underlåta att, i enlighet med Fullmäktiges nyligen fattade beslut i frågan om vilkoren för sådan rättighets meddelande, söka inteckning i åbyggnaden å stället till säkerhet för ifrågavarande afgälds utfående.

Uti punkten 8:o har anmärkts, att kostnaden för åtskilliga af de utaf stadens Byggnadskontor utförda arbeten öfverstigit de uppgjorda kostnadsförslagen, hvarföre och då revisorerne ansett, att detta skulle bevisa det dessa arbeten stält sig dyrare än de behöft blifva samt då, enligt revisorerne förmenande, en del arbeten ej heller skulle bedrifvits med tillbörlig snabbhet och energi, det uttalats såsom önskvärdt, att stadens arbeten skulle lemnas på entreprenad åt hugade enskilde personer att utföras enligt af Byggnadskontoret uppgjorda ritningar och under dess kontroll. — Åberopande Byggnadskontorets häröfver afgifna förklaring, får Drätselkammaren derhos framhålla, att den omständigheten allena, att kostnaden för ett verkställdt arbete öfverstigit den derför förut beräknade förslagssumman eller ock icke uppnått denna, ej kan utgöra något kriterium derpå huruvida arbetet utförts dyrt eller billigt, emedan kostnadsförslagets

uppgörande måste grunda sig på en mängd sannolikhets förutsättningar, hvilkas verklighet icke kan på förhand noggrant konstateras; så t. ex. kunna erforderligen fullständiga terrängundersökningar vanligtvis företagas först i sammanhang med sjelfva utförandet af arbetet. En annan sak är, att i fall de på förhand bestämda anslagen visa sig otillräckliga, nödiga tillskott till dem böra hos Stadsfullmäktige utverkas innan vidare kostnader nedläggas på arbetena; men detta förfarande torde Byggnadskontoret böra erkännas öfverhufvud hafva iakttagit, på sätt äfven Kammaren hos detsamma inskärpt, ty de belopp, hvarmed jemförelsevis ej alltför många för 1881 års arbeten beviljade anslagsposter blifvit öfverskridna — medan deremot de öfriga visa en betydlig besparing — äro ej dess större än att det lärer få medgifvas, det Byggnadskontoret haft svårt att i tillräckligt god tid före arbetenas slutförande förutse dessa differenser, helst det — vid arbeten, som utförts i ett sammanhang — måste hafva mött svårighet att å dem, innan de bragts till slut, exakt fördela de gemensamma kostnaderna. I förbigående kan Drätselkammaren härvid ej underlåta att uttala sin förvåning deröfver att revisorerne nu, beträffande den i fjol slutförda kanalen genom Kajsaniemi park och Botaniska trädgården, upprepat samma anmärkning som redan gjorts i revisionsberättelsen för 1880, ehuru byggnadskontoret då afgifvit en förklaring deraf, som godkänts af Stadsfullmäktige. — Revisorernes uttalanden angående planeringsarbetena i mellersta Esplanaden, hvilka de åberopat såsom exempel derpå att en del af stadens arbeten icke skulle bedrivits med önskelig snabbhet och energi, anser Drätselkammaren hafva blifvit af Byggnadskontoret på ett tillfredsställande sätt bemött, da det erinrat, bland annat, derom att Stadsfullmäktige hade godkänt det för behandlingen af 1881 års budgetförslag tillsatta utskotts tillstyrkan derom, att arbetena å mellersta Esplanadens planering och reglering samt norra Esplanad- och Glogatornas påhöjning skulle fördelas på tvenne år och Esplanadens påfyllning jemte de dermed förenade förarbetena utföras endast under det första året, hvarigenom den från Herr F. W. Grönqvists tomt vid norra Esplanadgatan utgräfdä fyllningsjorden kunde för ändamålet användas och en kostnad för staden af inemot 10,000 mark sålunda inbesparades. Vidkommande revisorerens uttalanden angående önskvärdheten deraf att utförandet af stadens arbeten skulle lemnas på entreprenad åt enskilda personer hänvisar Kammaren jemväl till Byggnadskontorets förklaring, hvaraf framgår, att entreprenad- och vid mera komplicerade arbeten betings-systemet för arbetenas utförande i allmänhet äfven iakttagits såvidt arbetenas beskaffenhet sådant medgifvit. Deremot hyser Kammaren den åsigt att införandet såsom allmän regel af den bestämning, att stadens samtliga arbeten borde på entreprenad utgifvas, skulle i anseende till bristen å denna ort på entreprenörer med skicklighet och tillräckligt kapital äfvensom systemets tillsvidare ofullkomliga utveckling härstädes, förorsaka en oberäknelig stegring af kostnaderna för vissa arbeten, exempelvis kanalbyggnader, förutom att nödig garanti för att sådana arbeten blefve med tillbörlig omsorg utförda icke heller alltid kunde åstadkommas; och anser Kammaren därför revisorerens ifrågavarande förslag böra lemnas utan afseende.

Med anledning slutligen af anmärkningspunkten 9:o bör det märkas, att uti det stora beloppet rester å kommunala utskylder och afgifter, som den 31 December 1881 utestodo, äfven ingår en ganska betydlig mängd sådana poster, som icke hunnit eller kunnat derförinnan uppbäras, nemligen tolagsmedel, hvilka uppdebiterats ända till sista dagen af året, och vattenförbrukningsafgifter för årets sista qvartal, de der kunnat debiteras först under innevarande år. Då öfriga rester emellertid stiga till anmärkningsvärdt högt belopp torde bland de omständigheter, som, enligt Drätselkammarens tanke, medverkat härtill, förtjena framhållas de obilliga och oändamålsenliga förhållandet, att de till sin inkomst lägst taxerade skola skatta till kommunen i samma proportion som de förmögnare, hvaraf följdén blifvit, att största delen af dem, hvilka påförts endast ett skattöre, icke kunnat utgöra sina utskylder. Tiden för mantalsskrifningens verkställande lärer äfven få erkännas vara olämpligt vald, enär, då denna för rättning, såsom nu varit fallet, egt rum i April och Maj månader, hvarefter taxeringen förrättats påföljande höst samt uppbörden i Maj eller Juni månad nästföljande år, en mängd af de skattskyldiga kommit att ombyta bostad innan utskylderna hos dem hunnit uppbäras och det derför ofta mött svårighet för stadsfogdarna att anträffa dem; och vore, enligt Drätselkammarens tanke, den förändring härutinnan att förorda, att mantalsskrifningen skulle anställas under hösten och taxeringen vidtaga i början af det följande året. Att den för resternas indrivande anlitade personalen varit alltför fåtalig för att indrivandet kunnat ske med nödig skyndsamhet lärer ock böra medgifvas, då stadsfogdarne varit endast sju och antalet debetsedlar för hvilka allenast drätselkontoret under sistlidet år begärt exekution, uppgått till 18,000. Men härtill kommer en omständighet, i följd af hvilken ännu ett ogynsamare förhållande uti ifrågavarande hänseende för framtiden är att befara, den nemligen att, enligt hvad nyligen blifvit uti ett enskildt fall i sista instans afgjort, stadsfogdarne icke vidare få uppbära arvoden för utmätning af kommunala utskylder; och detta måste väl i anseende till den ringa lön, som stadsfogdarne åtnjuta, samt då de skattskyldiges försummelse att afböda sig utskylderna icke vidare medför för dem påföljden af skyldighet att erlägga utmätningens arvode, leda till att resterna än ytterligare ökas, i händelse icke någon utväg deremot påfinnes. I detta händelse ville Drätselkammaren nu framställa, om icke till Drätselkammarens disposition skulle ställas ett anslag af från tretusen ända till femtusen mark, att användas till gratifikationer åt de stadsfogdar, hvilka vid indrifningen af resterna ådagalagt största drift. — De tidigare underhandlingarna med Tullkammaren derom att tolagsmedlen skulle af Tullkammaren uppbäras i ett sammanhang med tullmedlen hafva äfven förliden vinter af Drätselkammaren upprepats, men utan framgång. — Beträffande åter den af revisorerne föreslagna anordningen att drätselkontorets kassa skulle hållas tillgänglig äfven på eftermiddagarne under de timmar, då Tullkammaren är öppen, tror Drätselkammaren att några nämnvärda resultat i förevarande hänseende icke vore deraf att förvänta.

Hvad sist angår de af revisorerne särskildt framhållna posterna af ifrågava-

rande rester, hänvisar Drätselkammaren till de i restlängderna förekommande anteckningar, med upplysning, att alla de åtgärder, som varit möjliga, blifvit vidtagna och vidtagas för indrivande af hvad som kan infås, men att åtskilliga af de rester, om hvilkas infående förhoppning förefinnes, icke härförinnan influtit emedan de restskyldige, i följd af bortflyttning eller afresa från orten icke kunnat tidigare anträffas. Rörande de anmärkta arrendemedelsresterna bör derjemte nämnas: att Kammaren beklagligtvis ej förut haft kunskap om tillvaron af en del utaf sagda rester, såsom t. ex. de hos affidne Borgmästaren J. F. Gadds rättsinnehafvare och Enkefru M. Causé utestående; att fordran hos affidne Borgmästaren Gadds sterbhus emellertid bevakats i den efter honom uppkomna konkurs; att handräkning begärts om uttagande af det för Statsrådet W. Spåre resterande beloppet; att fordran hos Rusthållaren J. H. Lunds sterbhus utgjort föremål för en mångårig rättegång, som först under sistlidet år blef slutligen afgjord, men utan att allt som tilldömts staden ännu kunnat, i följd af anförd utmätningsklagan, uttagas; att anhållan å vederbörlig ort gjorts om utbekommande af tillgodohafvandet hos finska kronan, men att deremot det för ryska kronan såsom resterande arrende för en vedupplagsplats upptagna beloppet icke kunnat utfås, emedan platsens användning för ändamålet tidigare upphört, hvarföre sagde restbelopp borde afkortas; samt att det för enkefru M. Causé resterande arrendet, hvilket i följd af ett märkligt förbiseende hos alla dem, som förut tagit befattning med stadens räkenskaper, kunnat under så många år få utestå, nu utsökes.

Remisshandlingarna återställas.

På Drätselkammarens vägnar:

E. Öhman.

Lars Homén.

N. 69.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Till affordrad förklaring i anledning af Revisorernes vid granskningen af fattigvårdens räkenskaper för år 1881 gjorda anmärkningar, får Fattigvårdsstyrelsen äran afgifva följande:

Vid punkten 1, deri anmärkts att hos kosthållerskan den 31 December 1881 utestod ett förskott af 2,500 mark, att återbetalas med 250 mark i månaden, får Fattigvårdsstyrelsen upplysa, att nuvarande kosthållerskan Maria Blomqvist, vid anbudet att, mot 41 penni för matportionen, (d. ä. underhållet för en fullvuxen person om dagen), åtaga sig kosthållningen vid arbets- och fattiggården från den 1 November

1881 till samma tid 1882 gjorde det förbehåll att genast få lyfta ett förskott, stort 3,000 mark. Och då hon derjemte ingaf fullgod borgen, icke allenast för åtagandets behöriga fullgörande, utan äfven för de förskott henne kunde beviljas, ansåg Fattigvårdsstyrelsen det vara för inrättningen förmånligt att antaga hennes anbud med der- vid fästadt förbehåll och utanordnade derföre under den 16 September 1881 det be- gärda förskottet å 3,000 mark, med vilkor att af ersättningen för kosthållningen under hvarje månad af kosthållningsåret skulle innehållas 250 mark, hvarigenom förskottet vid kosthållningsårets utgång blefve fullt guld. Detta förfarande, eller att genast bevilja kosthållaren ett större förskott, att återbetalas med $\frac{1}{12}$ under hvarje månad af kosthållningsåret, har alltid, åtminstone under de senaste 25 åren, iakttagits vid fattigvården, på grund deraf att lägre pris för matportionen derigenom betingats, emedan kosthållaren försatts i tillfälle att vid höstmaknaden uppköpa större för- råd af saltad strömming och andra förnödenheter för billigare priser än andra tider på året varit rådande. Då Fattigvårdsstyrelsen genom det anmärkta förhållandet ansett sig hafva befordrat minskning af stadens utgifter, förefaller det besynnerligt hurusom anmärkning deröfver kunnat göras och hvilken alltså icke torde förtjena nå- got afseende.

2:o. Genom en flyktig öfverblick af månadsredo visningarne kan ensådan upp- fattning om Inspektorens förskotter uppstå som Revisorerne bildat sig. Men vid jem- föring af verifikationerna inhemtas dock lätt att de af Inspektoren verkställda och i löpande månadens redovisning afförda utgifterne utbetalts under föregående månad af det förskott som då af honom lyftats och hvilket till sitt hela belopp utbalancerats vid månadens utgång, enär räkningarne öfver utbetalningarne icke inlemnats förr än vid första sammanträdet under följande månad, då de utanordnats och afförts samt liquid om förskottet uppgjordes. Till förtydligande häraf, må följande exem- pel anföras:

Januari månad år 1881.

Debet.

Behållning från år 1880.

Förskott hos Inspektoren	<i>Fmy.</i>	6,000 —
Häriifrån afräknas de af Inspektoren under December månad år 1880 verkställda och på grund af anordningar för den 7 Januari 1881 i Januari månads redovisning afförda utgifter	„	5,093: 80
<hr/>		
Således innestod hos Inspektoren den 1 Januari 1881 endast	<i>Fmy.</i>	906: 20
att användas till dagligen förekommande utgifter intill dess Inspekto- ren den 12 Januari erhöi fyllnaden af det honom beviljade tillskottet för samma månad med	<i>Fmy.</i>	5,093: 80
<hr/>		
S:a förskott den 12 Januari 1881	<i>Fmy.</i>	6,000: —

Af förut nämnd orsak utbalancerades detta belopp vid Januari månads utgång och syntes af redovisningen då vara hos Inspektoren inestående, ehuru naturligtvis största delen deraf åtgått till utgifter under månaden. Lika förhållande egde rum under öfrige månader af året intill December månad, då den förändring vidtogs att alla under månaden förefallna utgifter den sista dagen i månaden utanordnades och affördes i samma månads redovisning, hvarigenom de hos Inspektoren och kosthållerskan inestående förskotten till sitt då verkliga belopp utfördes.

Af hvad här ofvan förklarats torde inhemtas, att Revisorernes påstående att mellan 6,000 och 8,400 mark regelbundet under hela året varit hos Inspektoren placerade, är fullkomligt oriktigt och att förskotten i sin helhet ej en enda dag varit hos honom i verkligheten inestående samt att Fattigvårdsstyrelsen från Drätselkammaren icke requirerat större belopp än hvad för utgifterna under löpande månaden ansetts vara oundgängligt. Inspektoren har dessutom äfven ställt uppbördsborgen för 8,000 mark, men oafsedt detta, så lyftas penningarne å Drätselkontoret af Fattigvårdsstyrelsens sekreterare, hvilken jemväl ställt uppbördsborgen, och sedan på grund af anordningar utgifver medel åt Inspektoren för utbetalande af beviljade understöd och andra vid arbets- och fattiggården förekommande utgifter samt verkställer fattigvårdens öfrige utgifter, såsom sjuk- och dårdvårdskostnader, aflöningar, ersättning för kosthållningen, m. m., hvarjemte bör observeras att af de från Drätselkammaren lyftade medel, genom sekreteraren utbetalts de för bestämda ändamål anslagna räntorne å de till fattigvården gjorda donationerne, hvilka donationer numera äfven handhafvas af Drätselkammaren och hvilket förhållande bidragit att höja summan för de requirerade förskotten.

Fattigvårdsstyrelsen synes derföre de gjorda anmärkningarne vara alldeles obefogade. Helsingfors, den 24 Maj 1882.

På Fattigvårdsstyrelsens vägnar:

B. Sirén.

G. A. Wendell.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

I anledning af Drätselkammarens skrifvelse af d. 22 innev. Maj angående Revisorernes anmärkningar mot redovisningen af stadens räkenskaper för år 1881 har Sundhetsnämnden äran till förklaring underrätta att de icke obetydliga förskott feberlasarettet under några månader af sagde år innehaft, uppkommit i följd deraf att med nämnde lasarets medel jemväl bestridts omkostnaderna vid ett extra-kopplasarett, för hvilket ett anslag af 4,000 mark af Stadsfullmäktige visserligen redan i April s. å. beviljades, men af Sundhetsnämnden icke lyftades förrän vid årets slut, och, enär redovisning för kopplasarettet jemväl då först afgafs, förskottens användning under senare hälften af året icke kunnat i räkenskaperna blifva synlig. För öfrigt får Sundhetsnämnden meddela det under de två senaste åren ständigt iakttagits att insätta oanvända summor på löpande räkning i bank, hvilkas ränta sålunda kommit staden till godo. Helsingfors d. 24 Maj 1882.

På Sundhetsnämndens vägnar;

C. Qvist.

Herman Tranberg.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Rörande punkterna 5 och 9 af berättelsen öfver verkställd revision af Helsingfors stads räkenskaper för år 1881, hvilka af Drätselkammaren hänskjutits till Drätselkontorets förklaring, får jag, anställd såsom Stads-kamrerare under räkenskapsåret 1881, härmed afgifva följande.

Hvad först angår punkten 5, får jag anmärka att det under kontot "Förskotter" bland stadens tillgångar upptagna beloppet F:mark 821: 80 icke saknar utredning, utan sammanhänger med det balansmål som anhängiggjorts rörande 1867-8 årens räkenskaper.

Beträffande sedan punkten 9 eller de den 31 December 1881 utestående s. k. resterna, uppgå desamma visserligen till ett ganska ansenligt belopp, men äro ingalunda för staden helt och hållet förlorade, ehuru de ej hunnit till stadskassan inflyta före nämnde dag. Den 1 Juni 1882 hade beloppet af dessa rester redan nedgått till följande, näml.

Kommunala utskylder	F:mk 94,366: 68.
Tolagsmedel	„ 3,064: 63.
Arrendemedel	„ 14,200: 93.
Personala fattigafgifter	„ 3,888: —
Hundskatter	„ 3,386: 06.
Hyra för stadens bodar	„ 430: —
Mångleriafgifter	„ 40: —
Biljard afgifter	„ 32: —
Vattenkonsumtions afgifter	„ 132: 24.
Af fordna fattigvårdsstyrelsen uppdebiterade afgifter	„ 2,285: 73.

F:mk 121,826: 27,

hvaraf åtskilligt ännu kommer att inflyta. Endast å kontot Kommunala utskylder torde en större del måsta afskrifvas, beroende detta likväl icke af brist på energi vid indrifningen, alldenstund de vid uppbörden icke influtna utskylderna omedelbart efter dess slut öfverlemnats till exekution — den enda utväg för indrifning Drättselkontoret eger. Hvad särskildt beträffar de specificerade resterna för 1875—8, får jag nämna att för de flesta af dem ny exekution begärts under 1881, liksom under alla de föregående åren, men utan annat resultat än hvad exekutorernes redovisningar ådagalägga. Deremot torde orsaken till de stora afskrifningarne å förenämnde utskylder till ej ringa del böra sökas uti exekutionspersonalens fåtalighet och deraf följande långsamhet i utförandet af exekutionerna, hvarigenom en mängd betalningsskyldige hinna ombyta vistelseort och sedermera ej kunna anträffas. Huru liten denna personal af 6 å 7 stadsfogdar är i förhållande till behovvet inses, då man betänker, att endast af Drättselkontoret under år 1881 exekution begärts å ej mindre än 18,000 personer.

Å tolagsmedlen hafva afkortningarna för de senare åren uppgått endast till något hundratal mark; dock förenar jag mig fullkomligt med revisorerne om önskvärdheten af ett stadgande, som förbjöde tullkammaren att utlemna tullbehandlade varor innan qvitto presterats öfver erlagda tolags- och trafikafgifter; deremot torde det kunna ifrågasättas huruvida, innan ett sådant stadgande emanerat, fördelarne af att Drättselkontorets kassa vore tillgänglig för emottagande af tolagsmedel under hela dagen skulle motsvara de ökade kostnaderna för den för detta ändamål erforderliga större personalen.

Beträffande de särskilda posterna i restlängden öfver arrendemedlen, hänvisas till anteckningarna i densamma.

Restlängd öfver hundskatten har ej kunnat uppgöras, emedan den exekutiva indrifningen vid årsskiftet som bäst pågick och knappt ännu torde vara slutförd.

Helsingfors den 5 Juni 1882.

Sigfr. Kullhem.

Till Drätselkammaren i Helsingfors.

Till affordrad förklaring i anledning af revisorerne af stadens räkenskaper för år 1881 afgifna berättelse om verkställd revision och dervid gjorda anmärkningar och erinringar, har jag äran meddela följande:

”Af en af revisorerna upprättad tablå synes det revisorerne att kostnaderna för *åtskilliga* af de af stadens byggnadskontor utförda arbetena öfverstigit de upprättade kostnadsförslagen och angifves exempelvis att kostnadsförslaget för anläggning af kanalen under Wladimirsgatan (F:mk 6,730) öfverskridits med F:mk 4,708: 01 och kostnadsförslaget för kanalen genom Kaisaniemi (F:mk 12,934) med F:mk 15,274: 31, samt att det synes hafva varit detsamma föregående år, då t. ex. kostnaden för uppförandet af mångleribodarna å Kampen (Fmk 27,195) öfverstigit förslaget med F:mk 11,417: 79”.

Att revisorerne, beträffande kanalen under Wladimirsgatan och mångleribodorna, kommit till detta resultat beror på användandet af oriktiga summor, såsom af vidfogade utdrag ur byggnadskontorets bokföring framgår:

	Anslag.		Utgift.		Behållning.	
Kanalen under Wladimirsgatan år 1880 . .	11,428	25	7,446	32	3,981	93
» » » » 1881 . .	6,730	—	3,991	69	2,738	31
Summa behållning	—	—	—	—	6,720	24
Mångleribodorna å Kampen anslag . . .	27,195	—	—	—	—	—
brandskadeersättning .	12,000	—	—	—	—	—
	39,195	—	38,612	—	582	21
Säger behållning	—	—	—	—	582	21

Uti kalkylen beträffande Wladimirsgatan ha revisorerne icke observerat 1880 års anslag F:mk 11,428: 25, samt beträffande mångleribodorne uteglömt brandskadeersättningen F:mk 12,000.

Hvad kanalen genom Kaisaniemi angår, så framgår af den gjorda anmärkningen, att revisorerne icke, ehuru satta i tillfälle härtill genom dem tillhandahållna handlingar, tagit kännedom om en, den 5 Juni 1881, utaf byggnadskontoret afgifven förklaring i samma ärende, hvori påvisas att det år 1880—81 verkställda arbetet icke utfördes enligt det å F:mk 12,934 slutande kostnadsförslaget för denna kanal, utan, i enlighet med Stadsfullmäktiges beslut af den 3 September 1880, efter helt annan kanaltyp och andra principer, och att *denna förklaring af Stadsfullmäktige godkändes.*

Af byggnadskontorets bokföring framgår vidare: att af de 24 titlar hvarunder underhålls- och remontarbeten äro fördelade: 8 titlar äro öfverskridna med tillsammans ungefär 1,700 mark och att de 16 öfriga visa en behållning af 9,900 mark, samt

att af de 20 titlar, hvarunder "Nybyggnaderna" äro fördelade: 2 titlar visa en brist af ungefär 1,300 mark och de öfriga ett öfverskott af 34,000 mark eller inalles en behållning af cirka 40,000 mark. Revisorernas anmärkning att *åtskilliga* anslag blifvit öfverskridna, är således ordagrannt riktig, då ett antal af tio titlar visar brist, men vill jag lemna till vederbörandes afgörande huruvida detta förhållande, i betraktande af summornas relativa obetydlighet, har någon praktisk betydelse och huruvida det ens är möjligt att undvika dylikt, om man ej, till skada för sjelfva saken, tager detta omsorgsfulla undvikande af ett deficit till hufvudögnamärke.

På grund af att kostnadsförslag sålunda öfverskridas, hvilket revisorerne ansett besanna satsen, att arbete utfördt af en korporation ställer sig dyrare än ett privat byggnadsföretag, och då det synes revisorerne som flere arbeten ej bedrifvits med önskelig snabbhet och energi, hvarpå t. ex. arbetet med den mellersta Esplanadens påfyllning anförts som ett i ögonen fallande bevis, ha revisorerne framställt förslag om att stadens arbeten skulle lemnas på entreprenad åt enskilda personer, "hvarigenom skulle vinnas ej allenast att arbetena i många fall skulle ställa sig billigare, utan äfven att stadsingeniören skulle få tillfälle att egna mera tid att öfvervaka sjelfva utförandet af arbetena". Hade revisorerne bekymrat sig om att taga reda på huru byggnadskontorets arbeten bedrifvas, hade upplysning lätt kunnat vinnas om att byggnadskontoret å entreprenad i sin helhet öfverlemnade alla arbeten, hvilka ansetts kunna med fördel åt entreprenörer anförtros, såsom gatuplanerings- och stenläggningsarbeten samt att de flesta andra arbeten till sådana delar, som kunna kontrolleras, såsom bergsprängning, jordschaktning, stenhuggning, timmermansarbeten, m. m. utförts på entreprenad eller beting. Rådet att öfverlemba stadens arbeten åt enskilde personer torde icke heller öfverallt kunna med fördel tillämpas, såsom t. ex. vid det största och viktigaste af stadens arbeten, anläggandet af kanaler, hvilka jag vågar betvilla att någon myndighet, såvida den bär ansvaret för arbetets soliditet, skulle öfverlemba åt en entreprenör, der entreprenadväsendet ej är mera försigkommet än härstädes.

Återkommande till mellersta Esplanadens planering, måste jag uttala min förvåning öfver att revisorerne, utan att taga kännedom om de Stadsfullmäktiges beslut, som bestämt sättet för arbetets bedrifvande, tillåtit sig stämpla byggnadskontorets utförande af detta arbete såsom ett i ögonen fallande bevis på bristande snabbhet och energi. Till belysande häraf tager jag mig friheten relatera ärendets gång. Uti tryckta utlåtandet angående utgiftsstat för Helsingfors stads Byggnadskontor under år 1881 anföres att: "Påfyllning af Norra Esplanadgatan, till den af Stadsfullmäktige fastställda höjden och af mellersta Esplanaden, under nästa år, upptages enligt Drätselkammarens förordnande af den 4 innevarande September och motiveras utom af önskvärdheten att så snart som möjligt få den vigtiga kanalen för Gloets torrläggning och

häraf nödvändiggjorda höjning af Gloet utförda, specielt af från Drätselkammaren till Byggnadskontoret remitterade, här bifogade skrifvelse från Fabrikör F. W. Grönqvist, deri han bland annat erbjuder all från hans egande gård adr. N:o 25 vid N. Esplanadgatan, utgräfd fyllningsjord, utgörande ungefär 750 kub.fmnr. Denna fyllning kan till en mindre del användas som gatufyllning, men för resten till påfyllande af mellersta Esplanaden, och inbesparas staden enligt kostnadsförslagen härigenom en summa af 9,750 mark".

Härom uttalar sig Drätselkammaren i sammanhang med anförda budgetsförslag: "Likaså har Drätselkammaren upptagit anslag för kanal under en del af norra Esplanadgatan samt för påfyllning af viss del utaf samma gata jemte en mindre del af Glogatan samt af mellersta Esplanaden, hvaremot anslag för den hufvudsakliga omplanteringen och anordningen af gräsmattor m. m. i Esplanaden skulle upptagas i budgeten för 1882. — — — Och har Drätselkammaren ansett Herr Grönqvists framställning (angående Esplanadgatans påfyllning) med så mycket mera skäl böra beaktas, som Herr Grönqvist tillika utfäst sig att i sådant fall kostnadsfritt afstå till staden all den jord, som under nästa år kommer att uppgrävas från den förenämnda tomten N:o 8 och hvilken jord sålunda kunde samtidigt med gatuarbetet tillgodogöras, främst för påfyllning af Esplanaden, hvarigenom för staden komme, enligt beräkning af stadsingenjören, att inbesparas en utgift af 9,750 mark".

Stadsfullmäktiges budgetsutskott uttalar härtill uti sitt betänkande, efter att hafva motiverat uppskjutandet af kanalens under N. Esplanadgatan utförande och samma gators påfyllning:

"Men om ock med gatans höjning och kanalisering måste anstå ännu något år, hindrar intet att redan ingående år verkställa påfyllningen af mellersta Esplanaden och att för detta arbete begagna en stor del af den jord, som torde kunna erhållas vid grundgräfning af hr Grönqvists hus å tomten N:o 25 vid norra Esplanadgatan. Utskottet har tvertom funnit det i allo lämpligt att sålunda *på tvenne år* fördela kostnaden för detta omfattande arbete".

Budgetsutskottets förslag och betänkande godkändes i dessa delar af Stadsfullmäktige oförändrade och var härmed således, såsom af föregående citat och än tydligare af härtill hörande kostnadsförslag framgår, beslutadt:

- 1:o. Att arbetet i mellersta Esplanaden skulle utföras under tvenne år.
- 2:o. Att under första året endast påfyllning och härmed förenade förarbeten skulle utföras.
- 3:o. Att under andra året den egentliga planeringen och planteringen skulle verkställas.

Så har äfven skett; tidpunkten för arbetets påbörjande betingades af den af fabrikör Grönqvist påbörjade grundgräfningen och bedrefs, sedan förberedande arbeten, såsom trädens undanflyttande, matjordens och vägmaterialets tillvaratagande och markens drainering forcerats, med sådan energi som kostnadsförslaget för arbetets utfö-

rande förutsatte. Att arbetets fortsättande i år delvis betingats af samtidigt pågående arbeten å södra och norra Esplanadgatorna har uti en af Drätselkammaren offentliggjord berättelse tydligt och klart framhållits. Endast med betydligt större anslag hade arbetet kunnat bedrivas snabbare, men är det min öfvertygelse att ifall kostnadsförslagen varit kännbart högre och icke en inbesparing af närmare 10,000 mark kunnat göras genom begagnande af den från fabrikör Grönqvists tomter gratis lemnade fyllningen, så skulle Helsingfors stad ännu en lång tid fått vänta på någon förbättring i denna Esplanad.

Helsingfors stads Byggnadskontor den 8 Juni 1882.

Otto Ehrström.

Utskottsbetänkande med anledning af Berättelsen om verkställd revision af Helsingfors stads räkenskaper för år 1881.

Sedan Magistraten jemte skrifvelse af den 17 sistlidne Juni till Stadsfullmäktige insändt den vid revisionen af stadens räkenskaper för år 1881 tillkomna berättelsen äfvensom Drätselkammarens, Fattigvårdsstyrelsens, Sundhetsnämndens, Stadskamrerarens och Byggnadskontorets i anledning deraf afgifna förklaringar, hvilka alla handlingar blifvit särskildt till tryck befordrade, öfverlemnade Stadsfullmäktige den 29 i samma månad åt undertecknade att afgifva utlåtande angående de åtgärder, hvartill revisionsberättelsen kunde föranleda.

Utskottet har på grund häraf punktvis genomgått de af revisorerne framställda anmärkningarna, och, efter inhemtad kännedom om såväl vederbörande redogörarens förklaringar som andra erforderliga upplysningar i förekommande frågor, får utskottet såsom resultat af sin granskning anföra följande, dervid begagnande den af revisorerne använda ordnings- och nummerföljden.

1—3) De under dessa punkter gjorda anmärkingar beträffande förskotten till fattigvården och feberlasarettet synas, såsom i allo tillfredsställande förklarade, böra utan vidare förfalla.

4) Ej heller den under denna punkt intagna erinran torde föranleda någon åtgärd, sedan förslag till taxa för marknadsstånd och bord numera af Drätselkammaren uppgjorts, samt detta ärende jemlikt Stadsfullmäktiges den 10 dennes fattade beslut är hänskjutet till beredning af ett utskott.

5) De sedan en längre tid tillbaka i stadsräkenskaperna balancerande "Förskotter från föregående år", uppgående till 821 mk 80 p., hvilkas utredande samt eventuella afskrifning revisorerne föreslå, sammanhänga, såsom Stadsfullmäktige redan förut varit i tillfälle att erfara, med det balansmål rörande 1867—68 års stadsräkenskaper, som fortfarande är vid domstol anhängigt. Detta gäller närmast de 221 mk 80 p., hvilka, såsom af Drätselkammarens förklaring inhemtas, under år 1869 förskottsvis ut-

betalts i ersättning för af förre Stadskamreraren O. W. Skutnabb dels oredovisade, dels obehakade kronomedelsrester. Men äfven de återstående 600 mk, hvilka i räkenskaperna stått upptagna såsom förskott till Rådmanen C. W. Cadenius för liqviderande af hans andel i Protokollssekreteraren Fredr. Pippings fordran, äro beroende af samma balansmål. Ty, såsom närmare framgår af det 1878 till Stadsfullmäktige afgifna tryckta utskottsbetänkandet n:o 7 "i fråga om afförande af särskilda i stadens räkenskaper från äldre tider qvarstående förskott", har det ådagalagts att bland de af afl. Stadskassören Kuhlberg i stadens drätselkontor qvarlemnade handlingar påfunnits ett utdrag ur Magistratens protokoll för den 6 November 1867 vid beviljandet af i frågavarande förskott, å hvilket protokollsutdrag funnits icke allenast qvitto af Rådmanen Cadenius öfver erhållna 900 mk, utan äfven fem särskilda med Kuhlbergs kända handstil gjorda anteckningar att å sagda förskott afbetalts, den 2 December 1867 120 mk samt för hvarje af 1868 års kvartal likaledes 120 mk, eller tillsamman 600 mk; äfvensom att Magistraten, som sålunda funnit att enskilda-medels-fonden lidit en förlust af dessa 600 mk, dem Stadskassören Kuhlberg å Cadenii aflöning innehållit utan att desamma blifvit i fondens räkning uppdebiterade, genom den 23 Februari och 28 Mars 1874 gifna utslag ålagt Kuhlbergs rättsinnehafvare, att bland annat godtgöra fonden nämnda förlust och förty till stadskassan utgifva berörda 600 mk. Dessa utslag hafva icke fått vinna laga kraft, utan rättgång i saken pågår fortfarande. Med afseende å allt detta synas Stadsfullmäktige icke nu, mera än 1878, ega anledning att gifva gehör åt Drätselkammarens framställning om detta förskotts afskrifning, utan torde såväl detta som förre Stadskamreraren Skutnabbs förskott fortfarande böra utbalanceras, åtminstone tills genom slutligt utslag blifvit bestämdt, hvem ersättandet af detta förskott skall åligga.

6) I afseende å brandförsäkringen af den del af stadens egendom, som af revisorerne anmärkts vara oassurerad, innehåller Drätselkammarens förklaring fullkomligt tillfredsställande upplysningar, utom hvad beträffar åbyggnaderna å Reimans hemman. Men enligt hvad utskottet numera inhemtat både å Drätselkammaren och från annat håll, tillhöra dessa byggnader icke staden, utan egaren af Tali gård, med hvilken egendom Reimans hemman varit i sambruk, hvarför icke heller i afseende å denna punkt några vidare åtgärder synas påkallade.

7) Sedan Drätselkammaren i dessa dagar gått i författning om vinnande af in-teckning för stadens räkning i åbyggnaderna å den af Handlanden C. Jacobsen arrenderade villalägenheten N:o 16 a Ås, samt kammaren nöjaktigt förklarar orsaken till saknaden af borgen för de af Handlanden Burmeister och Trädgårdsmästaren Rotkirch arrenderade villorna å Meilans, torde revisorerne anmärkningar i detta afseende icke kräfva någon påföljd.

8) Likaså torde anmärkningarna angående de af Byggnadskontoret för stadens räkning utförda allmänna arbetena böra förfalla; så mycket hellre som anmärkningarna i detta liksom i en del andra fall hufvudsakligen föranledts deraf att vederbörande redogörare icke synas blifvit satta i tillfälle att meddela revisorerne de upplysningar,

som sedermera influtit i de afgifna förklaringarna och hvilka kullkasta förutsättningarna för revisorernes anmärkningar. Ty liksom revisorerne saknat erforderlig kännedom om de anslag som beviljats för kanalen under Wladimirsgatan och om den brandskadeersättning, som tillfallit staden för de under byggandet nedbrunna mångleribodorna å Kampen, synas äfven Stadsfullmäktiges beslut rörande kanalen genom Kaisaniemi och planeringen af mellersta esplanaden förblifvit för revisorerne främmande. — Utskottet har icke heller kunnat annat finna än att Byggnadskontoret i dessa liksom i andra fall ställt sig vederbörliga förordnanden till efferrättelse samt, såvidt omständigheterna medgifvit, efter bästa förstånd och till stadens båtнад utfört de åt dess omsorg anförtrödda arbeten.

9) De vid årets slut utestående resterna äro visserligen i och för sig ganska stora, men i en så stor affär som hufvudstadens drätsel är, kunna sådana icke helt och hållet undvikas och isynnerhet måste sådana vid årsskiftet alltid förefinnas å de afgifter, för hvilka debiteringen verkställas under årets sista månader, såsom tolagsmedel och vattenkonsumtionsafgifter m. m. En icke obetydlig förbättring i afseende å uppborren kan i alla händelser konstateras, då exempelvis för ett par år sedan resterna å de kommunala utskylderna årligen uppgingo till omkring 200,000 mk, medan de förslidit år upptagits till 98,000 mk. Och mycket längre torde man svårigen kunna komma med det nuvarande uppbördssättet, då de skattdragande hafva en ren fördel af att icke betala på utsatt dag, utan i stället låta stadsfogden någon månad efteråt afhemta penningarna, hvarigenom de utom räntan på de inneliggande medlen bespara sig besväret att sjelfve eller genom ombud göra inbetalningen å drätselkontoret. Snarare har man att frukta långt flera försummelser i detta afseende, då det blir allmännare bekant bland de skattskyldige, att stadsfogdarne jemlikt K. Senatens nyligen aflåtna utslag icke äro berättigade att uppbära arvode för utmätningar för kommunens räkning. Enda utvägen att undgå de svårigheter, som i följd häraf måste uppstå för stadsförvaltningen, skulle enligt utskottets tanke bestå i bestämmandet af en viss enligt procent utgående förhöjning af skattebeloppet för dem, hvilka icke på bestämd dag afbördat sig sina utskylder; såvida man icke vill vidtaga åtgärden att, såsom mångentädes i utlandet, exempelvis i England är fallet, låta verkställa uppbörden direkte genom s. k. uppbördskommissarier, hvilka hemma hos de skattskyldige uppbära hans utskylder. Då framställandet af bestämda förslag i detta afseende emellertid icke torde tillhöra detta utskott, har utskottet blott velat fästa Stadsfullmäktiges uppmärksamhet härpå, utan att utskottet af revisorernes anmärknigar funnit sig föranledt till vidare åtgärd. — Drätselkammarens framställning om beviljande af ett anslag af 3—5000 mk, att användas till gratifikationer åt de stadsfogdar, hvilka vid indrifningen af resterna ådagalagt största drift, afser blott att påskynda indrifningen, icke att hindra resternas uppkomst. Dessutom torde detta förslag numera utan vidare kunna förfalla, då Stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 5 September beviljat stadsfogdarne en ersättning af 50 penni för hvarje utmätning af kommunala utskylder. — I afseende å de särskildt uppräknade resterna har utskottet funnit Drätselkammarens förklaringar tillfredsställande och vill utskottet blott tillägga att indrifningen af enkefru Causés resterande arrende för närvarande är beroende på åtgärd af Guvernörsembetet.

Enär sålunda inga försummelser falla stadens förvaltande myndigheter till last, utan de med nit och omtanke fullgjort sina åligganden, får utskottet slutligen föreslå att Stadsfullmäktige ville bevilja ansvarsfrihet för förvaltningen af stadens hela drätsel under år 1881.

Helsingfors den 19 Oktober 1882.

A. Laurell.

F. K. Nybom.

Wilh. Dittmar.
(frånv. vid justeringen.)

Utskottsbetänkande angående Magistratens Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883 samt andra dermed sammanhängande frågor.

Till det budgetutskott, Stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 21 sistlidne november nedsatte och till hvars medlemmar undertecknade invaldes, hafva till utlåtande hänskjutits följande ärenden:

1:o. Magistratens jemte skrifvelse af den 15 november till Stadsfullmäktige insända Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883 med till detsamma hörande bilagor och ritningar;

2:o. Magistratens skrifvelse af den 10 september med Stadsbetjernerne Olof Herman Carlings och Anders Johan Olins ansökning om dem tillkommande löneförmoners fastställande till inalles ettusen femhundra mark om året;

3:o. Magistratens i skrifvelse af den 14 oktober gjorda meddelande om, att den Helsingfors stad tillagda andelen af 1881 års bränvinsskatt utgjorde 7,070 mk 56 penni;

4:o. Drätselkammarens skrifvelse af den 27 oktober med underrättelse om att kammaren, i anledning af Sundhetsnämndens framställning om inrättande af en afloppskanal fran arbetarebostäderna å villan Lugnet till Gräsviken, i nästkommande års Utgifts- och Inkomstförslag upptagit anslag för en afloppskanal under Barnhemsgatan från Arbetare- till Gräsviksgatan;

5:o. Drätselkammarens i skrifvelse af den 27 oktober afgifna utlåtande angående åtskillige innehafvares af villor utmed stadens vestra chaussée hos Stadsfullmäktige gjorda anhållan om, att såväl en gångbana för fotgängare måtte anbringas längs nämnda chaussée som ock vattenledningsposter för den fattigare befolkningens behof inrättas i denna trakt;

6:o. Drätselkammarens i skrifvelse af den 17 november afgifna tillstyrkande utlåtande i anledning af sex innehafvares af arrendetomters invid Stenhuggaregatan anhållan att en körväg måtte på stadens bekostnad inrättas längs nämnda gata;

7:o. De särskildt till tryck befordrade handlingarne i fråga om uppförande af varuskjul vid södra hamnen;

8:o. Magistratens skrifvelse af den 1 innevarande december med Filosofiemagistern Otto Lindholms till Stadsfullmäktige ingifna ansökan om ett årligt understöd af 2500 mark under fem års tid för det af honom härstädes inrättade handelsläroverket; samt

9:o. Magistratens skrifvelse af den 2 december med Föreningens för konst-

fliten anhållan, att det understöd af femtusen mark om året, Föreningens skola under en följd af år fått af stadens medel uppbära, måtte äfven för nästkommande år utgå.

Utskottet, som vid sitt arbete i hufvudsak följt det af Magistraten insända budgetförslaget samt behandlat öfriga till utskottet remitterade ärenden under den hufvudtitel, till hvilken de hänföra sig, har dervid funnit anledning till följande erinringar och förslag:

Utgifter.

I. Stadens skulder.

I afseende å 2:dra punkten föreslår utskottet

att till vinnande af likformighet räntan å det oguldna beloppet upptages först, och derefter amorteringen å det ursprungliga beloppet; samt

beträffande 8:de punkten

att för tydlighets skull efter ordeu "nybyggnads- och regleringslånet af 1882" måtte tilläggas: "utgörande i nominelt kapital *Frj.* 1,550,000".

II. Stadens embetsverk.

Rörande denna hufvudtitel har utskottet främst anmärkt att på åtskilliga ställen, i fråga om löneförmånerna för brottmålsnotarierna och stadsfogdarne, oriktigt anförts Stadsfullmäktiges beslut af den $\frac{6}{9}$ 1882, i stället för af den $\frac{5}{9}$, hvilket torde böra ändras.

Här har utskottet tagit i öfvervägande den af Stadsbetjenterna Carling och Olin inlemnade ansökan om lönetillskott; och då utskottet erfarit att ifrågavarande tvänne stadsbetjenter, som äro anstälde vid Magistratens kansli, der hafva en daglig tjänstgöringsskyldighet, men att de deremot icke åtnjuta åtskilliga sportlar, hvilka tillkomma de vid Rådstufvurätten anstälde stadsbetjenterna, som dock behöfva uppvakta å rådhuset endast två eller tre dagar i veckan, har utskottet ansett en skälig löneförbättring böra de sökande tillerkännas. Beloppet af densamma har utskottet velat bestämma till 200 mk om året för hvardera. På det att emellertid redan ur budgeten måtte tydligen framgå, hvilka stadsbetjenter denna förhöjda aflöning tillkommer, synas de vid Magistratskansliet uppvaktande böra upptagas skildt för sig. Utskottet föreslår därför

att, i stället för 10, upptagas 8 stadsbetjenter med de i budgetförslaget beräknade aflöningar; men att derefter ytterligare upptagas "2 stadsbetjenter, anstälde vid Magistratens kansli", till hvilkas med de föregående lika löneförmåner fogas "ytterligare dyrtidstillägg" med 200 mk för hvardera.

På grund af Stadsfullmäktiges beslut af den $\frac{6}{9}$ (rätteligen $\frac{5}{9}$) 1882 hafva Drättselkammaren och Magistraten upptagit en post "arvode för redovisade kommunala medel åt 7 stadsfogdar" med förslagsvis 10,000 mk. Då utskottet sökt bilda sig en öfvertygelse om behöfligheten af denna nya utgiftspost och för den skull införskaffat uppgift om det beräknade antalet af de resterande debetsedlar, för hvilkas uppbörd ett arvode af 50 penni pr debetsedel skulle, på grund af Stadsfullmäktiges ofvannämnda beslut, tillkomma stadsfogdarne, har utskottet erfarit att Stadsfullmäktiges beslut af Drättselkammaren uppfattats så, att nyssnämnda arvode borde tilldelas stadsfogdarne för hvarje redovisad debetsedel icke blott å kommunala utskylder, utgående på grund af taxering, utan äfven å tolags- m. fl. afgifter, eburu kammaren sedermera, för att bespara staden en alltför stor utgift, med enskild person uppgjort aftal om uppbörd af resterande tolagsmedel mot ett arvode af 25 penni för hvarje redovisad debetsedel. Vid genomseende af stadsfullmäktiges protokoll för ifrågavarande dag har utskottet äfven funnit att Fullmäktiges beslut kunnat af Drättselkammaren så tydas, enär protokollet blott upptager att Drättselkammarens i ämnet gjorda förslag, enligt hvilket oftanämnda arvode borde åt stadsfogdarne utgifvas för uppbörd af resterande "kommunala medel" i allmänhet, blifvit af Stadsfullmäktige godkändt. De af utskottets medlemmar, hvilka såsom Stadsfullmäktige varit tillstådes vid nyssnämnda sammanträde, hafva emellertid varit öfvertygade om att Stadsfullmäktige vid fattandet af sitt omförmälda beslut afsett uteslutande kommunala utskylder, hvilka utgå efter åsatta skattören. Och då det icke heller kan anses för staden fördelaktigt att med 50, eller ens med 25, penni pr debetsedel honorera uppbörden af exempelvis tolagsmedel, då icke så få debetsedlar å dessa afgifter äro utställda på än mindre belopp, samt det dessutom icke synes obilligt att åhvälfva stadsfogdarne åtminstone någon uppbördsskyldighet för den ordinarie aflöning, de åtnjuta af staden, anser sig utskottet böra hos Stadsfullmäktige hemställa, huruvida icke Fullmäktige ville förklara

att Stadsfullmäktiges beslut af den 5 sistlidne september afsett att tillerkänna stadsfogdarne ett arvode af 50 penni pr debetsedel endast för uppbörden af resterande kommunala utskylder, som utgå på grund af skattören; samt med delgifvande häraf anmoda Drättselkammaren att åhvälfva stadsfogdarne uppbörden af tolags- m. fl. afgifter, hvilka icke utgå efter taxering, utan att de för densamma hafva att beräkna sig något extra arvode.

Ifall detta af Stadsfullmäktige bifalles, kan den ifrågavarande utgiftposten af 10,000 mk betydligt minskas. Antalet debetsedlar å kommunala utskylder uppgår nämligen inalles till omkring 12,000. De resterande och till exekutiv indrifning utgifna debetsedlarne utgjorde åter under sistlidne år omkring 6,300. Deraf afkortas omkring 3,300 och ett antal af 500 indrifves genom handräckning af andra myndigheter. Om man ock antager att det till utmätning utgående antalet debetsedlar framdeles betydligt ökas, sedan kändedom derom, att stadsfogdarne icke längre

ega vid uppbörd för kommunens räkning uttaga det utmätningsarvode, som fortfarande tillkommer dem för privata utmätningar, hunnit sprida sig bland allmänheten, så torde man dock icke behöfva beräkna nyssnämnda antal till högre än 8,000, hvarför det högsta belopp, hvartill nu ifrågavarande utgiftspost kan anses uppgå, utgör 4,000 mk. Utskottet föreslår på grund häraf

att en post, "Arvode för redovisade kommunala utskylder
åt 7 stadsfogdar enligt Stadsfullmäktiges beslut af 5/9 1882, förslagsvis" måtte här upptagas med 4,000 mk.

I sammanhang härmed har utskottet icke kunnat undgå att egna uppmärksamhet åt den hos Stadsfullmäktige ofta framhållna, viktiga frågan om uppbördsväsendets ordnande. Behöfvet, ja nödvändigheten af en reorganisation i detta afseende framträder för hvarje år allt skarpare och mera oafvisligt, ty medan å ena sidan utgifterna för exekutionsverket inom ett par år fördubblats och redan uppgå till öfver 20,000 mk om året samt förete en ytterligare tendens till stegring, stiger å andra sidan afkortningen i oroväckande grad. Utskottet, hvilket för sin del är öfvertygad om att det verksammaste sättet för undanröjdande af de svårigheter och ekonomiska förluster för staden, som det nuvarande uppbördssättet medför, bestode i fastställandet af en straffprocent af åtminstone 5 % för de betalningsskyldige, hvilka icke inom utsatt tid afbördade sig sina utskylder, har dock för närvarande velat afhålla sig från att framlägga något förslag i detta syfte, enär Stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 5 sistlidne september beslutit anmoda Drätselkammaren att så fort sig göra låter och helst inom detta års utgång till Stadsfullmäktige inkomma med ett fullständigt förslag till ordnande af uppbördsväsendet i staden.

Den under Magistratens och Rådstufvurättens expenser intagna posten "för uppköp af nya inventarier & remont af äldre" kan sjelfallet icke upptagas med något bestämdt belopp, hvarför här

torde tilläggas ordet "förslagsvis":

III. Kommunalförvaltningen.

Af samma orsak som vid nyss berörda punkt

torde äfven till posten "extra biträde" vid drätselkontoret
läggas ordet "förslagsvis".

Enligt den på grund af Stadsfullmäktiges beslut af den 19 dec. 1879 till drätselkontorets stat fogade anmärkningen, bör Stadskamrerarens och Stadskassörens aflöning till ett sammanlagdt belopp af 3,000 mk bestridas med inqvarteringsmedel. Detta stadgande, som hade skäl för sig så länge den särskilda uppbörden af inqvarteringsmedel egde rum och utgjorde en icke obetydlig del af Drätselkontorets arbete, synes numera icke påkalladt, sedan utgifterna för den ryska militärinqvarteringen enligt Kejs. Förordningen af den 18 januari innevarande år skola kommunerna ersättas af ryska riksskattkammaren samt någon debitering och uppbörd af inqvarteringsmedel i följd deraf icke heller vidare behöfver försiggå. Utskottet föreslår därför att denna anmärkning måtte ur budgeten utgå.

Det i Tolagskontorets stat upptagna arvodet för kringbärande af debetsedlar, hvilket härförrinnan utgått med 50 mk, har nu af Drätselkammaren upptagits till 150 mk, hvaraf hälften beräknats såsom gratifikation åt Tolagskontorets vaktmästare, hvilken kringbärandet af vågmästarens för inkommande expeditionen debetsedlar åligger, emedan antalet af dessa debetsedlar årligen i anseelig grad tillvuxit samt nämnde vaktmästare därför nödgas anlita biträde för deras kringförande. Med afseende å ifrågavarande ersättnings natur af gratifikation har utskottet dock ansett det lämpligare att arvodet för debetsedlarnes kringbärning fortfarande utgår med 50 mk, men att i stället anslaget till expenser ökas till 600 mk, och föreslår utskottet att Stadsfullmäktige ville härtill bifalla.

Hyresposterna för Tullkammarens lokal och för ett dejourrum för tullbetjeningen grunda sig, såsom äfven Drätselkammaren framhåller, å Stadsfullmäktiges beslut af den 7 sistlidne juni, hvarför framför dessa poster torde i första kolumnen införas "S. F:s besl. 7/6 1882" samt i andra kolumnen bokstafven *b*.

Likaså

torde till posten "ved för Tullkammarens lokal" tilläggas "förslagsvis".

Såsom af Drätselkammarens skrifvelse angående budgetförslaget framgår, har materialbokhållaren vid Byggnadskontoret G. R. Hall hos Kammaren anhållit att honom måtte tilläggas den löneförhöjning efter fem års tjenstgöring, som jemväl bokhållarene vid Drätselkontoret åtnjuta, hvilken anhållan af Drätselkammaren förordats. Då utskottet för sin del äfven behjertat önskligheten af att på denna plats bibehålla en person, som vitsordas vara för befattningen lämplig, har utskottet icke tvekat att föreslå,

att Stadsfullmäktige ville tillerkänna bokhållaren Hall samma förmån, som bokhållarene vid Drätselkontoret åtnjuta, eller att efter fem års tjenstgöring undfå löneförhöjning med 20 % af den ursprungliga lönen.

Byggnadskontorets expenser har af Drätselkammaren enligt kontorets förslag upptagits till 800 mk. Då uti denna summa emellertid ingå 100 mk för anskaffande af särskilda facktidsskrifter till Byggnadskontoret samt utskottet för sin del måste anse upptagandet af ett dylikt anslag mera tillgodose personalens å byggnadskontoret än stadens direkta intresse, föreslås

att anslaget till expenser nedsättes till 700 mk.

IV. Gatubelysningen.

Från denna titel har af förbiseende utelemnats den ersättning, som gaslysningsbolaget på grund af §§ 31 och 32 i det mellan staden och bolaget afslutade kontraktet eger uppbära i följd af det förhöjda markegångspriset på råg. Denna utgift kan förslagsvis beräknas till samma belopp, som i innevarande års budget, eller till 7,000 mk. Utskottet föreslår:

att framför anslaget för gaskontrollören införes en post:
 ”Enligt §§ 31 och 32 i gaslysningskontraktet tillkommer en utgift af förslagsvis F:mk 7,000”.

Anslaget till belysning af Nikolaikyrkans tornur stöder sig på Stadsfullmäktiges beslut af den 29 sistlidne juni, hvarför
 i första kolumnen torde tilläggas ”S. F. besl. 29/6 1882”.

V. Brandverket.

I enlighet med Brandkommissionens framställning har Drätselkammaren föreslagit förhöjning af brandkonstaplarnes dyrtidstillägg från 60 mk till 100 mk. Denna förhöjning har äfven utskottet funnit af behovet påkallad, men för tydlighets skull torde dessa på olika tider beviljade aflöningsposter böra särskiljas, hvarför föreslås
 att, i stället för posten dyrtidstillägg” å 100 mk, upptagas tvänne poster, den ena ”dyrtidstillägg” med 60 mk, samt en annan ”ytterligare dyrtidstillägg” med 40 mk.

Tillskottsarvodet för eldning och putsning af ångsprutan stöder sig på Stadsfullmäktiges beslut af den 27 december 1881. På grund deraf
 torde i första kolumnen upptagas ”S. F. besl. 27/12 1881”
 samt i den andra bokstafven *c* förändras till *b*.

Det på grund af Brandkommissionens beslut af den 28/3 1872 i föregående budgeter upptagna anslaget af 150 mk ”för vården af brandverkets telegraf” (mellan brandtornen och brandcheferne) har nu af Drätselkammaren uteglömts, hvarför
 detsamma torde här införas; samt för tydlighets skull det på grund af kontrakt med hr D. J. Wadén upptagna anslaget af 500 mk för underhåll af den nyss inrättade brandtelegraf- och telefoninrättningen betecknas ”arvode för underhåll af nya brandtelegrafan”.

Den för inköp af en ny häst upptagna förslagsposten 600 mk har af utskottet nedsatts till samma belopp, 400 mk, som för liknande ändamål är upptagen i årets budget, och föreslås

att Stadsfullmäktige ville härtill bifalla.

VI. Polis- och fångvården.

Efter det Utgifts- och Inkomstförslaget af Drätselkammaren och Magistraten behandlats, hafva Stadsfullmäktige den 21 sistlidne november godkänt ett förslag till ”Tillägg till den för Polisinrättningen i Helsingfors den 27 juni 1876 fastställda stat”, upptagande ett sammanlagdt anslag af 18,120 mk, hvaraf i rundt tal 6,525 mk skulle bestridas af staden och återstoden af statsverket. Enär sagda förslag enligt all sannolikhet inom kort varder fastställt, bör ifrågavarande belopp 18,120 mk här observeras, jemte det på inkomstiden upptages en förhöjning af statsbidraget för polisinrättningen med 11,595 mk. I följd deraf

torde ifrågavarande tilläggsstat införas under rubriken "Ordningspolisen", hvars totalanslag sålunda uppgår till 99,920 mark; hvarjemte i första kolumnen åberopas "S. F. ^{21/11} 1882" och i andra kolumnen sättes bokstafven *b*.

VII. Sundhets- och sjukvården.

Under denna utgiftstitel bör hänföras det arvode af 2,000 mk om året, som Stadsfullmäktige den 7 sistlidne juni tillförsäkrat läkaren, fröken R. Heikel, för tre år. Sundhetsnämnden har visserligen icke ännu kunnat afsluta en definitiv uppgörelse med Fröken Heikel om hennes anställande i stadens tjenst, men då, enligt hvad utskottet erfarit, Fröken Heikel sannolikt den 1 nästkommande juni tillträder sin befattning, i hvilket fall hon under nästa år skulle tjenstgöra i 7 månader, föreslår utskottet

att efter anslaget för 2 distriktsläkare upptages "Arvode för en qvinlig läkare, förslagsvis F:mk1,200".

VIII. Fattigvården.

Ingen anmärkning.

IX. Undervisningsväsendet.

Beträffande det anslag af 5,000 mark, som Föreningen för konstfliten under en följd af år uppburit från stadskassan för underhåll af sin slöjdskola, och om hvars utbekommande jemväl under nästa år bemälda förening nu anhållit, har hos Stadsfullmäktige upprepade gånger frambållits det olämpliga i att kommunen hos sina medlemmar uttaxerar medel till bestridande af kostnader för en fackskola af den omfattning som ifrågavarande slöjdskola, hvilken redan kan hafva befogade anspråk på att upprätthållas af staten. Utskottets härpå grundade betänkligheter vid att tillstyrka bifall till konstflitsföreningens berörda anhållan hafva förökats vid tanken på att från åtskilliga andra håll ungefär lika berättigade anspråk på understöd af kommunala medel kunna framträda, såsom äfven framgår af den ansökan om bidrag, som inlemnats af föreståndaren för det nyinrättade handelsläroverket härstädes. Derfor har utskottet icke heller för ifrågavarande ändamål velat anvisa medel, hvilkas utgifvande kunde verka någon förökning af det belopp, som skall hos kommunens medlemmar uttaxeras.

Men tillgången på medel, hvilka tillfallit staden i form af andel i bränvinskatten och hvilka icke i sin helhet blifvit för folkbiblioteket och läsesalen disponerade, sätter dock staden i tillfälle att i bufvudsak tillgodose åtminstone den enas af nyssnämnda läroinrättningar för tillfället ganska stora behof af understöd; ifall Stadsfullmäktige finna skäl att härtill bifalla. — Såsom af den bland Stadsfullmäktige utdelade tryckta berättelsen öfver revisionen af stadens räkenskaper för 1881 framgår, förefanns nämligen vid nyssnämnda års ingång å kontot för bränvinskatten en behållning från föregående år af 10,143 mk 37 p., hvilken uppstått sålunda att utgifterna för folkbiblioteket främst bestridts med bibliotekets egna inkomster af hyror,

boklån m. m., hvarefter återstoden bekostats med de af Stadsfullmäktige för ändamålet anslagna bränvinsmedlen. Ifall till denna summa lägges den under 1881 staden tillfallna andelen af 1880 års bränvinsskatt med 6,882 mk 36 p., kommer man till ett belopp af 17,025 mk 73 p., hvartill bränvinsskattens inkomstkonto sålunda under nämnda år uppgick. Vid uppgörandet af 1881 års bokslut öfverfördes nu hela detta belopp, utan att utgifterna för folkbiblioteket derförinnan afdragits, till allmänna utgifts- och inkomstkontot. Denna åtgärd, hvilken icke öfverensstämmer med föreskriften i bränvinsförordningen, enligt hvilken nämnda medel icke få användas till minskande af uttaxeringen, torde, sedan drätselkontoret blifvit uppmärksamgjordt härpå, af detsamma rättas. — Då nu å andra sidan utgifterna för folkbiblioteket och läsesalen bestridts från allm. utgiftskontot samt desamma, efter afdrag af bibliotekets egna inkomster af hyror, boklån m. m., för 1881 utgjort 5,861 mk 72 p. samt för 1882 summariskt beräknats till 5,900 mk, eller inalles 11,761 mk 72 p., förefinnes å utgifts- och inkomstkontot vid detta års slut ännu ett tillgodobefvande af 5,264 mk 1 p. Uti denna summa ingår visserligen en summa af 4,523 mk 45 p., utgörande bränvinsskatten för 1874, om hvars disponerande Stadsfullmäktige, så vidt utskottet af protokollen kunnat utleta, icke fattat något särskildt beslut, emedan någon anmälan derom i tiden icke från Magistraten inkommit. Men ifall detta 1874 års anslag, lika som både föregående och derpå följande årens, anslås för folkbiblioteket, samt till den ofvannämnda summan af 5,264 mk 1 p. läggas de 4,500 mk, som folkbiblioteket under nästa år beräknas åtnjuta i inkomst från hyror, boklån och plikter, kommer man redan till ett belopp af 9,764 mk 1 p. som kunde användas till bestridande af folkbibliotekets utgifter för 1883. Dessa äro i utgiftsförslaget beräknade till 12,400 mk, hvadan sålunda ytterligare ett belopp af 2,635 mk 99 p. erfordras. Men till staden redan utgifna andelen af bränvinsskatten för 1881 utgör, enligt Magistratens skrifvelse af den 14 Oktober, 7,070 mk 56 p. Om nu af densamma 2,635 mk 99 p. användas till folkbiblioteket, återstår ett belopp af omkring 4,500 mk, som kunde af Stadsfullmäktige för andra ändamål disponeras.

Då nu af de båda läroinrättningar, hvilka anhållit om understöd af kommunen, slöjdskolan otvifvelaktigt är af större vikt för kommunen samt denna betydliga läroanstalt, ifall det från staden härtills utgående anslaget för densamma plötsligt skulle undandragas, kunde råka i så stort trångmål att skolans bestånd äfventyrades, föreslår utskottet

att Stadsfullmäktige, jemte det de bifalla utgifvandet från bränvinsskatten af ett anslag af 4,500 mk för slöjdskolan, underrätta Föreningen för konstfliten att Fullmäktige, hvilka icke anse sig kunna ålägga kommunens medlemmar uttaxering för slöjdskolans upprätthållande, ännu för nästkommande år beviljat skolan 4,500 mk af den kommunen tillfallna andelen i bränvinsskatten; samt

att Stadsfullmäktige anslå återstoden af ifrågavarande andel i 1881 bränvinsskatt till bestridande af kostnaderna för folkbiblioteket och läsesalen.

I öfverensstämmelse med Folkskoledirektionens förslag har Drätselkammaren upptagit folkskoleinspektorns aflöning att utgå med 6,000 (förrut 4,000 mk) samt ekonomens med 1,500 mk (förrut 1,000 mk), hvarjemte för ett biträde åt vaktmästaren uppförts ett arvode af 200 mk. Utskottet har visserligen till fullo behjertat de af Folkskoledirektionen anförda skäl för behöfligheten af dessa löneförhöjningar, men hvad särskildt aflöningen för folkskoleinspektorn vidkommer, har utskottet icke kunnat undgå att finna, huruledes utvecklingen af folkskoleväsendet i landets hufvudstad inom ganska kort tid måste hafva vuxit öfver de gränser, inom hvilka inspektionen öfver skolorna ännu kan af en enda person ombesörjas. Med afseende derå har utskottet ansett det fördelaktigare för staden och folkskolorna att inspektionen på lämpligt sätt fördelas exempelvis mellan tvänne personer, än att på en enda person åhvälfves så mycket arbete, om också mot förhöjd ersättning, att detsamma icke kan af honom tillfresställande fullgöras. Utskottet föreslår därför

att Stadsfullmäktige ville fortfarande fastställa folkskoleinspektorns aflöning till 4,000 mk, men gifva Folkskoledirektionen i uppdrag att, i fall det anses af behöfvat påkalladt, till Stadsfullmäktige inkomma med förslag till omreglering af inspektionen öfver folkskolorna.

Hvad löneförbättringarna för ekonomen och vaktmästaren beträffa, synas de hafva skäl för sig, och då nyss antydda synpunkter icke här ega tillämpning, har utskottet ansett sig kunna förorda desamma, särskildt då utskottet erfarit att vaktmästarens åligganden äfven omfatta vedhuggning och gaturenhållning. Då det emellertid icke är önskligt att något särskildt biträde åt vaktmästaren aflönas för vissa göromål, utan hellre ett lönebidrag tilldelas vaktmästaren, föreslås

att ekonomens aflöning nu fastställes till det föreslagna beloppet af 1,500 mk — i följd hvaraf bokstafven *b* i andra kolumnen bör ändras till *b & c* — samt att i stället för "1 biträde åt vaktmästaren" införes "bidrag åt vaktmästareu" för gaturenhållning och vedhuggning" med 200 mk.

Den näst efter nyssnämnda post intagna rubriken "Arvoden" synes mera på sin plats litet tidigare, der den komme att omfatta jemväl folkskoleinspektorns, ekonomens och vaktmästarens aflöningsposter. Utskottet föreslår

att denna rubrik måtte flyttas närmast efter aflöningarna för lärare och lärarinnor.

Arvodet för bibliotekarien vid folkbiblioteket är af Stadsfullmäktige fastställt den 6 april 1882, hvarför

i första kolumnen torde införas "S. F. besl. $\frac{6}{4}$ 1882".

Likaså äro aflöningarna för vaktmästaren och gårdskarlen uppförda på grund af Stadsfullmäktiges beslut af den 3 sistlidne oktober, hvarför

detta beslut torde i första kolumnen åberopas.

X. Staden åliggande allmänna onera.

Ingen anmärkning.

XI. Vattenledningen.

Alla de under rubriken Förvaltning och drift upptagna utgiftsposter äro af Stadsfullmäktige fastställda den 5 innevarande december, hvarför

nämnda datum torde böra i första kolumnen återopas, jemte det bokstäfverna *c* i andra kolumnen förändras till *b*.

Utskottet har visserligen beaktat att det för maskinisten upptagna arvodet är nog drygt tilltaget, men då vattenledningen först vid ingången af nästkommande år öfvergår till stadens förvaltning samt det icke är önskligt att ombyte af service omedelbart äger rum, synes arvodet böra bibehållas vid samma belopp, som den nuvarande innehafvaren af befattningen härtills åtnjutit.

Utgiftsposterna för "extra arbetare vid rörnätet", "ved till pumphuset" samt "olja och trassel vid d:o" kunna blott förslagsvis upptagas, hvilket

torde böra anmärkas i budgeten.

Detsamma gäller posten under "utvidningar" för "uppförandet af en vaktstuga vid vattenreservoiren i Djurgården, hvilket likaledes

torde observeras.

Utgiften för en "elektrisk automatisk vattenståndsmätare jemte ledning till pumphuset samt telefon mellan det sistnämnda och byggnadskontoret" har blifvit af Stadsfullmäktige beslutad den 5 innev. december, hvarom

anteckning torde böra göras i första kolumnen, jemte det bokstafven *c* i den andra förvandlas till *b*.

För anslagsposten för rörnätets utsträckning under Anne- och Bangatorna föreslår utskottet följande mera koncisa affattning:

"Rörnätets utsträckning under Annegatan från Stora Roberts- till Bangatan samt under sistnämnda gata från Anne- till Georgsgatan".

Likaså föreslås för punkten angående vattenledning under Parkgatan lydelsen:

"Under Badhus- och Parkgatan från Bergmansgatan".

Utförandet af vattenledning till stadens fattiggård har utskottet, med afseende å den dryga kostnaden af 14,200 mk samt öfriga af minoriteten i drätselkammaren anförda skäl, ansett kunna tillsvidare anstå, hvarför föreslås

att ifrågavarande utgift af 14,000 mk måtte ur budgeten utlemnas.

XII. Byggnader och allmänna arbeten.

Omläggningen af körbanorna å Skillnaden samt anläggningen af asfalttrottoiren längs Teater-esplanadens södra sida har utskottet äfven ansett kunna på någon tid uppskjutas, då dessa platser icke synts vara i så synnerligt dåligt skick och andra mera behöfliga arbeten tränga på. Utskottet föreslår

att den för dessa ändamål upptagna posten af 14,900 mk måtte uteslutas.

Beträffande omläggningen af Södra Esplanadgatan mellan Uuionsgatan och Vestra kajen har utskottet erfarit att Magistraten den 1 sistlidne november på giltiga skäl beviljat delegare i nämnda gata anstånd med den ifrågasatta omläggningen. Då gatan i hela sin bredd sålunda icke kan under nästa år omläggas, föreslår utskottet

att jemväl det till 1,260 mk beräknade anslaget för nyssnämnda arbete måtte utelemnas.

Såsom komplettering af de uti och omkring Mellersta esplanaden verkställda arbetena har Stadsingeniören föreslagit ett anslag af 4,540 mk för omläggning af Fabiansgatan mellan Esplanadgatorna samt anläggning af nubbstensgångar öfver gatan, motsvarande gångarne i Esplanaden, äfvensom af asfalttrottoir längs dess vestra sida. Dessutom har Drätselkammaren, för att genom ett försök med den återstående delens af Fabiansgatan mellan Esplanaderna beläggning med nubbsten vinna erfarenhet om detta materials lämplighet till gatläggning härstädes samt om sålunda lagd gatas hållbarhet och underhållskostnaden för densamma, höjt nyssnämnda förslagssumma till 7,700 mk. Utskottet erkänner villigt önskligheten af att försök, sådana som det ifrågavarande, göras, men då denna del af Fabiansgatan, ehuru en stark trafik der är rådande, icke enligt utskottets tanke rätt väl lämpar sig för ett försök i antydd riktning, emedan den icke vanligen befares med tunga lass, hvilka just äro vådligast för gatans hållbarhet, har utskottet velat återgå till Stadsingeniörens förslag. På grund deraf hemställer utskottet

att, i stället för det af Drätselkammaren införda anslaget 7,700 mk, upptages en post: "Fabiansgatan, omläggning med nubbstensgångar mellan Esplanaderna jemte asfalttrottoir längs vestra sidan F:mk 4,540".

Med anledning af den utaf åtskillige egare af villor invid stadens vestra chaussée ingifna, jemväl till utskottet remitterade ansökningen om nämnda chaussées förseende med gångbana och om vattenposters inrättande i denna trakt, har Drätselkammaren, med afböjande af den senare delen af ansökningen, upptagit anslag för en gångbana från esplanaden mellan Henriksgatorna till villan Fjellidal. Kostnaden för denna gångbana, som enligt förslaget skulle utgöras af nubbsten med huggen kantsten, har angifvits till 7,300 mk. Utskottet, som beträffande fria vattenposters inrättande är af samma åsigt som Drätselkammaren, eller att de endast i un-

dantagsfall böra komma i fråga, har i afseende å gångbanan funnit den dyra kantstenen utan större olägenhet kunna ersättas af billigare material, såsom fältsten. Genom användande af detta material kunde enligt beräkning 1,860 mark inbesparas. Utskottet föreslår

att Stadsfullmäktige, med bifall härtill, för ifrågavarande gångbanas anläggande anslå en summa af 5,500 mk; samt att detta anslag upptages under 5:o Stadens chausséer, incl. Forsby vägalott.

För makadamisering af Andreaegatan utanför Gamla kyrkan hafva Drätselkammaren och Magistraten, i anledning af Pastorsembetets i staden gjorda framställning, om hvilken Stadsfullmäktige förut varit i tillfälle att utlåta sig, samt på grund af Guvernörens i ämnet gifna resolution, upptagit en anslagspost af 1,850 mk. Men då ifrågavarande del af Andreaegatan under det löpande året blifvit omlagd, samt Pastorsembetets framställning afgifvits först efter det denna omläggning redan skett, ehuru gatan i sitt nuvarande skick måste antagas erbjuda mindre skäl till anmärkning än härförinnan, kan utskottet icke finna billigheten kräfvä företaget af en ny omläggning, samt föreslår därför

att bemälda post måtte uteslutas.

Anslaget för rengöring af afstjelpningsplatsen å Kampen och desinficiering af densamma

torde sjelfallet böra upptagas "förslagsvis",

Till de tvänne förut intagna anslagsposterna under rubriken "planering af gator" har utskottet ansett sig böra foga ytterligare tvänne mindre. Den af sex innehafvare af arrendetomter vid Stenhuggaregatan inlemnade anhållan om körvägs inrättande å nämnda ännu oplanerade gata har nämligen befunnits grundad på så giltiga skäl, att detta arbetes utförande icke vidare synts böra uppskjutas. Och då den erforderliga kostnaden icke heller beräknats uppgå till högre belopp än 1,000 mk, föreslås

att här upptages en post: "Körväg längs Stenhuggaregatan F:mk 1,000".

Men i sammanhang härmed har utskottet erfarit att bebyggarna i de närbelägna kvarteren Lommen och Snäppan isynnerhet vissa tider på året sakna så godt som hvarje tillfälle till kommunikation med den öfriga staden. Utskottet har därför velat tillmötesgå en från dessa innevänares sida uttalad billig önskan att erhålla en gångstig öfver det s. k. Dock-kärret, hvarigenom deras stora behof af väg helst i någon mån blefve tillgodosedt. Anläggandet af en dylik enkel gångstig har beräknats kosta 1,000 mk, och föreslår utskottet

att detta anslag måtte i budgeten upptagas.

Den för vägen genom Djurgårdsvillorna föreslagna bron öfver jernvägens

genomsprängning, för hvilken något detaljeradt kostnadsförslag ännu icke finnes uppgjort, men som beräknas kräva en utgift af omkring 10,000 mark, har icke förefallit utskottet så omedelbart af behovet påkallad, att anslaget för densamma borde redan i nästa års utgiftsförslag intagas. Utskottet föreslår

att nämnda belopp måtte utelemnas.

För anläggning af afloppskanaler och afloppsdiken upptager förslaget en betydligt större summa än någonsin tillföre. Någon minskning af densamma har utskottet dock icke velat ifrågasätta, då nödvändigheten af kanalnätets snabba utförande af Stadsfullmäktige erkänts och en del af det upptagna regleringslånet är afsedt att för ändamålet användas. Utskottet har tvärtom ansett att förutom de redan föreslagna kanalerna ytterligare en borde komma till utförande, nämligen den under Bergmansgatan. Redan år 1870 inlemnade åtskillige gårdsegare vid nämnda gata en ansökan om densammas förseende med hufvudafloppskanal, till afförande af den stora mängd grundvatten, som samlas från de å båda sidor om gatan belägna bergen och delvis intränga i källarene, samt för att möjliggöra anläggandet af slaskbrunnar och användandet af vattenledningen. Med anledning af denna anhållan, som af Drätselkammaren tillstyrkts, uppgjordes af dåvarande t. f. stadsingenjören kostnadsförslag, belöpande sig till 9,770 mk, men ibetraktande deraf, att än större behof af afloppskanaler då förefunnos på andra håll, beslöto Stadsfullmäktige för denna gång låta ansökningen om kanal under Bergmansgatan förfalla. En ny ansökning i samma syfte har emellertid, enligt hvad utskottet har sig bekant, nyligen blifvit till Drätselkammaren inlemnad, och då särskildt hänsynen till att sätta gårdsegarene vid nämnda gata i tillfälle att använda vattenledningen kraftigt talar för ifrågavarande arbetes utförande samt omständigheterna redan synas möjliggöra kanal- och vattenledningsnätets utsträckande jemväl till Parkgatan, föreslår utskottet

att Stadsfullmäktige ville för anläggande af en kanal under Bergmansgatan anslå en summa af 9,770 mk.

För den föreslagna punkten angående kanal under Parkgatan hemställer utskottet om antagande af följande mera sakenliga beteckning af densamma:

”Under Badhus- och Parkgatan från Bergmansgatan”.

Under rubriken ”Husbyggnader” har Drätselkammaren upptagit bl. a. följande anslag: ”För partiel ny- och ombyggnad af Rådhuset F:mk 158,000”, ”För folkskolehuset vid Malmgatan F:mk 100,000”, ”För ryska proviantmagasinet F:mk 325,000”, samt ”för ombyggnad af Gammelstadsqvarnen F:mk 45,000”. Enär samtliga dessa arbeten skola utföras med medel, som inflyta genom upptagandet af det nyss upplagda regleringslånet, verka dessa posters intagande här — utom hvad beträffar den angående Rådhusets ombyggnad — ingen förändring i den summa, som skall hos de skattskyldige uttaxeras. Men då dessa arbeten redan finnas upptagna på innevarande års budget, anser utskottet det icke lämpligt att Stadsfullmäktige

ytterligare votera om beviljandet af anslag, som redan en gång uppförts på utgiftsstaten.

Hvad nu beträffar de enskilda posterna och främst ombyggnaden af Rådhuset, upptager 1882 års budget för ändamålet beviljade 100,000 mk. En summa af 58,000 mk derutöfver upptages nu af Drätselkammaren för detta arbete, på grund af de nya kostnadsförslag och beräkningar Kammaren låtit uppgöra. Utskottet har dock erfarit att entreprenörer enskildt förklarar sig villige att öfvertaga ifrågavarande byggnadsföretags utförande för 120,000 mk, och då den effektiva kostnaden genom inhemtande af konkurrerande entreprenadanbud antagligen ytterligare kunde nedbringas, samt hela summan i ingen händelse under nästa år kommer till användning, helst den i sammanhang med detta ombyggnadsarbete ställda frågan om inköp af gården N:o 22 vid Alexandersgatan ytterligare torde fördröja arbetets utförande, anser utskottet det icke nödigt att ens preliminärt här upptaga något tillskottsanslag, samt föreslår

att ifrågavarande post å F:mk 158,000 uteslutes.

För uppförandet af folkskolehuset vid Malmgatan åtnjuter staden ett statslån af 60,000 mk, hvars amortering redan pågår, hvarjemte ytterligare 40,000 mk af nybyggnads- och regleringslånet äro för ändamålet anslagna i innevarande års budget. Derför föreslås

att nämnda belopp å F:mk 100,000 här utelemnas.

För ryska proviantmagasinet, hvars hela kostnad beräknats till 400,000 mk, upptages i 1882 års utgiftsstat 200,000 mk. Af detta belopp har Drätselkammaren under året ärnat af lånemedlen använda 75,000 mk, samt föreslår därför för nästa år upptagandet af återstoden af den för ändamålet nödiga summan eller 325,000 mk. I öfverensstämmelse med hvad utskottet ofvan anfört, föreslås

att denna utgiftspost upptages till 200,000 mk.

Anslaget af 45,000 mk för ombyggnad af Gammelstadsqvarnen är i sin helhet upptaget i innevarande års budget och föreslår utskottet därför

att nämnda post må utgå.

Den för uppförande af ett svanhus invid vestra parkvaktstugan i Djurgården föreslagna utgiften af 1,500 mk har icke synts utskottet fullt motiverad, då djuren utan tvifvel med mindre kostnad för staden kunde öfverlemnas till vård under vintern åt enskilde, hvarför utskottet föreslår

att detta anslag måtte ur budgeten utelemnas.

Deremot får utskottet under denna utgiftstitel hemställa om anslags beviljande för uppförande af varuskjul vid södra hamnen. Behovet af dessa af trafikanter och sjöfarande så lifligt påyrkade byggnader har icke kunnat med fog bestridas och, så vidt utskottet af de till tryck befordrade handlingarne i ärendet kunnat finna, har frågan blifvit med omsorg och sakkännedom pröfvad af det af Drätselkammaren

tillsatta utskottet. I detalj hade väl måhända, ifall längre tid stått till buds, en eller annan anmärkning af utskottet framstälts, men på det icke detta så länge påtänkta och väl behöfliga arbete måtte ytterligare uppskjutas, anser sig utskottet hafva goda skäl till att hos Stadsfullmäktige föreslå obetingadt antagande af det af Drätselkammaren förordade förslaget, samt hemställer derför

att i budgeten måtte upptagas följande tvänne poster: "För ett öppet varuskjul å norra kajarmen i södra hamnen F:mk 11,000" samt "För förarbeten till ett slutet varuskjul öfver sydliga ändan af södra båthamnen i d:o F:mk 14,000".

XIII. Diverse.

Förutom de brandstodsafgifter, till hvilkas bestridande Drätselkammaren upptagit en förslagspost af 2,200 mk, kommer staden, med anledning af den stora eldsvådan i Uleåborg, att nödgas till Städernas allmänna brandstodsbolag för stadens i detta bolag försäkrade byggnader erlægga en extra premie, hvilken af utskottet beräknats till omkring 2,300 mk, hvarför föreslås

att nämnda summa måtte här upptagas.

För tydlighets skull och till erinran för framtiden föreslår utskottet

att i punkterna angående bidrag till det agrikultur- och handelskemiska laboratoriet samt till fluska trädgårdstöreningen måtte angifvas, för hvilken tid anslagen äro af Stadsfullmäktige beviljade.

Den 24 sistlidne oktober hafva Stadsfullmäktige beviljat en summa af 900 mk för uppgörande af register till längden för stadens valberättigade inneånare. På grund deraf föreslås

upptagandet af en post "För register till vallängden F:mk 900".

Den för oförutsedda behof, enligt Stadsfullmäktiges bestämmande, upptagna förslagsposten af 30,000 mk har utskottet ansett kunna, i likhet med hvad fallet i år varit, bestämmas till något högre, isynnerhet som uttaxeringen i alla händelser visar en lägre siffra än under de föregående åren. Utskottet föreslår

att nämnda post måtte utgå med 60,000 mk.

Slutligen har utskottet såsom en allmän anmärkning gällande utgiftsstaten velat framhålla, att de för underhåll och reparation af hus och byggnader, remont af inventarier och persedlar m. m. upptagna förslagssummor i allmänhet icke stöda sig på några specificerade förslag, utan af vederbörande myndigheter beräknas blott genom ett ungefärligt öfverslag. Härigenom kan behöfligheten af dessa anslag, hvilka dock sammanlagda uppgå till betydande belopp, lätt undandragas närmare granskning. Utskottet föreslår

att Stadsfullmäktige ville anmoda Drätselkammaren att meddela Byggnadskontoret och stadens öfriga förvaltande verk, att innan erforderliga remontarbeten utföras, specificerade kostnadsförslag öfver desamma böra till Drätselkammaren inlemnas, för att af Kammaren pröfvas.

I n k o m s t e r .

I. Beräknad disponibel behållning från 1882.

Af det som ofvan framhållits rörande kontot för stadens andel i bränvinskatten, framgår att en summa af omkring 5,000 mk kommit allmänna utgifts- och inkomstkontot till godo af ifrågavarande medel, hvilka dock enligt författningens tydliga föreskrift icke få användas till ändamål, för hvilka utgifterna skola genom uttaxering bestridas. Denna summa af 5,000 mk ingår i den beräknade disponibla behållningen, men då densamma åter måste uppdebiteras på bränvinskattens konto, föreslår utskottet

att den disponibla behållningen minskas med motsvarande belopp och sålunda upptages till 315,000 mk.

II. Räntor.

I ränteposten för de för underhåll af fattige donerade fonder torde för tydlighets skull nämnda fonders totala kapitalbelopp, F:mk 60,646: 30, införas.

Rörande inkomstiteln

III. Tomtlösen.

samt

IV. Stadens fasta egendom.

äfvensom

V. Tomtören.

och

VI. Inkomstgifvande rättigheter.

har någon anledning till anmärkning icke förefunnits.

VII. Diverse.

Elevernas i folkskolan afgifter hafva af Drätselkammaren utan motivering upptagits med 1,800 mk. Folkskoledirektionens förslag upptager dock 2,800 mk, och då något skäl till antagandet, att dessa afgifter skulle nedgå, icke förefinnes, föreslås

att denna inkomstpost intages med ett till 2,800 mk förhöjdt belopp.

VIII. Statsbidrag.

Den från ryska riksskattkammaren utgående ersättningen för inqvartering beräknas af Drätselkammaren till 366,743 mk 50 p., eller hela den effektiva kostnaden för inqvarteringen jemte det belopp af 3,000 mk, som till bestridande af stadskamrerarens och stadskassörens aflöning hittills påförts inqvarteringsmedlen. Då denna påföring, jemlikt hvad i det föregående anförts, hädanefter skulle upphöra samt nämnda aflöningsbidrag antagligen i ingen händelse skulle gäldas af ryska statsverket, föreslås

att ifrågavarande ersättning för inqvarteringen upptages med 363,743 mk 50 p.

I öfverensstämmelse med hvad under VI:te utgiftstiteln, Polis- och fångvården, framhållits, föreslår utskottet

att, jemte det redan intagna statsbidraget till polisinsättningen, F:mk 73,280, införes en post "Tillskott i d:o" med F:mk 11,595, hvarefter hela summan utföres med F:mk 84,875.

Enligt Magistratens skrifvelse af den 14 sistlidne oktober utgör stadens andel af bränvinsskatten för 1882 F:mk 7,070: 56. Då här endast upptagits F:mk 7,070, föreslås

att till ifrågavarande post tillägges 56 penni.

IX. Vattenledningen.

Rörande denna inkomsttitel har utskottet ej funnit skäl till någon anmärkning. Men i afseende å uppställningen af samtliga inkomstposter

torde böra iakttagas att de insättas i nästista kolumnen, hvarpå slutsummorna för hufvudtitlarna kunna i sista kolumnen utföras.

Tillika bör observeras att i Drätselkammarens af Magistraten insända förslag slutsummorna för IX, X, XII och XIII utgiftstitlarna äro oriktigt angifna, ehuru totala utgiftssumman är riktig. Dessa siffror böra vara: IX: 170,053: 33 (icke 167,653: 33); X: 370,132: 54 (icke 370,142: 54); XII: 1,195,730 (icke 1,116,980); XIII: 100,225 (icke 190,225).

Beträffande redogörelsen för det upptagna nybyggnads- och regleringslånet anser utskottet att här böra upptagas de anslagssummor för redan beslutna, men ännu icke utförda arbeten, hvilka ofvan blifvit utelemnade från utgiftstiteln "Husbyggnader". För öfrigt har utskottet funnit en något förändrad uppställning af samtliga dessa med lånemedel bekostade utgifter böra för tydlighets skull vidtagas samt föreslår

att, i stället för den af Drätselkammaren föreslagaa, följande sammanställning i budgeten intages:

"Af det nybyggnads- och regleringslån, som, enligt Förstärkte Stadsfullmäktiges beslut af den 5 april 1881, upptagits å F:mk 1,458,812, återstår i obligationer

F:mk 1,050,000, motsvarande enligt kurs af 94 % F:mk 987,000: —.

Deraf bör reserveras för förut beslutna, ännu icke utförda arbeten:

för partiel till och ombyggnad af Rådhuset	100,000: —
” folkskolehuset vid Malmgatan	40,000: —
” ryska proviantmagasinet	125,000: —
” ombyggnad af Gammelstadsqvarnen	45,000: —

samt ännu icke till utförande beslutna arbeten:

för egen byggnad för realskolan	180,000: —
” inredning af gamla proviantmagasinet till tull- och packhus	33,000: —
” kanalnätets utvidgning	40,000: —
” stenläggning af jernvägstorget	50,000: —

F:mk 613,000: —

Kursvinst m. m. för under året försälda

obligationer	29,000: —	642,000: —
------------------------	-----------	------------

Till arbeten, som utföras under år 1883, användas:

för ryska proviantmagasinet	200,000: —
” kommunala sjukhuset	80,000: —
” kanalnätets utvidgning ($\frac{2}{5}$ af anslaget)	40,000: —
” vattenledningens utsträckning (andra hälften af anslaget)	25,000: —

345,000: — 345,000: —”.

I händelse Stadsfullmäktige bifalla samtliga här ofvan framställda förslag, blefve den summa, som under 1883 måste genom uttaxering anskaffas, F:mk 474,588: 75.

Utskottet får därför föreslå

att Stadsfullmäktige, jemte godkännande af Magistratus Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883 med af utskottet förordade ändringar, ville fastställa det belopp, som under år 1883 skall för 1882 af kommunens på grund af skattören skattskyldige medlemmar uttaxeras, till F:mk 474,588: 75.

Slutligen får Utskottet föreslå:

att det af Stadsfullmäktige fastställda budgetförslaget för 1883 skall till tryck befordras.

Helsingfors den 15 december 1882.

Wilh. Dittmar.

G. Asp.

E. Bergroth.

Alfr. Charpentier.

F. W. Grönqvist.

And. Joh. Malmgren.

Aug. Schauman.

**Sammandrag af Budgetudskottets förslag till ändring af
Magistratens Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883.**

Utgifts- eller inkomsttitel.		Post enligt utskottets förslag.	Utgifter, som bortlemnats och Inkomster som införts.	Utgifter, som införts o. Inkomster som utelemnats.
Utgifter.				
I.	<p>2:o. Å lånet för rådhusbyggnaden, uppgående d. $\frac{31}{12}$ 1882 till Fmk 12,500 i återstående kapital, inbetalas till Statskontoret d. $\frac{1}{10}$ 1883 ränta à 4 % å förestående oguldna belopp med (summan oförändrad)</p> <p>samt i amortering 2 % å det ursprungliga beloppet Fmk 125,714 med (summan oförändrad)</p> <p>8:o. Å nybyggnads- och regleringslånet af 1882, hvarå amorteringen vidtager 1886, erlägges d. $\frac{1}{5}$ och $\frac{1}{11}$ 1883 ränta å Fmk 1,550,000 à $4\frac{1}{2}$ % med tillsammans (summan oförändrad)</p>	<p align="center">500</p> <p align="center">2,516</p> <p align="center">69,750</p>		
II.	<p>Datum i första kolumnen framför posterna: "tilläggsarvode" åt 4 Notarier för kriminalprotokollet; "Ersättning åt brottmålsnotarierna för renskrifning af protokoll"; "dyrtidstillägg" åt 3 Stadsfogdar; "4 biträdande d:o, arvoden"; "dyrtidstillägg" åt 3 Exekutionsbetjenter; samt "Arvode för redovisade kommunala utskylder åt 7 Stadsfogdar" ändras från $\frac{6}{9}$ till $\frac{5}{9}$ 1882.</p> <p>8 Stadsbetjenter, lön à Fmk 600: — beklädnadshjelp à " 28: 56 dyrtidstillägg à " 200: — 6,628: 48</p>			
Transport 6,628: 88		—	—	—

	Transport 6,628: 48	—	—	—	—
	2 Stadsbetjenter, anställda vid Magistratens kansli, lön à Fmk 600: — beklädnadshjelp à „ 28: 56 dyrtidstillägg à „ 200: — <i>ytterligare d:o</i> à „ 200: — 2,057: 12	8,685	60	—	400
	Arvode för redovisade kommunala <i>utskyl-</i> <i>der</i> åt 7 stadsfogdar enligt Stadsfullmäk-	4,000	—	6,000	—
	tiges beslut af 5/9 1882, förslagsvis . .	—	—	—	—
	För uppköp af nya inventarier & remont af äldre, <i>förslagsvis</i> (summan oförändrad) .	1,000	—	—	—
	— 140,772: 27 —	—	—	—	—
III.	Drättselkontoret:				
	Extra biträde, <i>förslagsvis</i> (summan oförän-	2,000	—	—	—
	drad).	—	—	—	—
	Anm.: Stadskamrerarens och Stadskassö-				
	rens aflöning bestridas till ett samman-				
	lagdt belopp af Fmk 3,000 med inqvar-				
	teringsmedel, utgår.				
	Tolagskontoret:				
	Arvode för kringbärande af debetsedlar .	50	—	100	—
	Expenser, förslagsvis	600	—	—	86
	Framför posterna ”Hyra för Tullkammarrens				
	lokal” och ”Hyra för dejourrum för tull-				
	kammarbetjeningen” sättes i första ko-				
	lumnens ”S. F. besl. 7/6 1882” och i an-				
	dra kolumnen förändras bokstafven <i>c</i> till <i>b</i> .				
	Ved för Tullkammarrens lokal, <i>förslagsvis</i>	200	—	—	—
	(summan oförändrad)	—	—	—	—
	Byggnadskontoret:				
	Expenser, förslagsvis	700	—	100	—
	— 121,504: 12 —	—	—	—	—
IV.	Framför posten ”1 Gaskontrollör” införes:				
	Enligt §§ 31 och 32 i gaslysningskontrak-	7,000	—	—	7,000
	tet tillkommer en utgift af förslagsvis .	—	—	—	—
	Framför posten ”Belysning af Nikolaikyr-	—	—	—	—
	Transport	—	—	6,200	7,486

	Transport kans tornur ⁿ tillägges i första kolumnen ”S. F. besl. 29/6 1882 ⁿ . — 83,373: 83 —	—	6,200	7,486	—
V.	60 brandkonstaplar, lön à . . . Fmk 240:— beklädnadshjelp à . . . ” 40:— dyrtidstillägg à . . . ” 60:— ytterligare d:o à . . . ” 40:—	22,800			
	Framför den sista posten sättes i andra kolumnen <i>c</i> , framför den nästsista i första kolumnen ”S. F. besl. 11/5 1875 ⁿ samt i den andra bokstafven <i>b</i> .				
	Framför posten ”Arvode för vården af brunnarne ⁿ införes:				
	Arvode för vården af brandverkets telegraf	150		150	
	Arvode för underhåll af <i>nya brandtelegra-</i> <i>fen</i> (summan oförändrad).	500			
	Framför sistnämnda post sättes i första kolumnen ”Enl. kontrakt ⁿ .				
	En ny häst, förslagsvis	400	200		
	— 57,263: 30 —				
VI.	Ordningsspolisen: [Efter de öfriga posterna införes: <i>Tillägg.</i>]				
	2 Öfverkonstaplar, lön à : . . Fmk 750:— tjenstgöringsmedel à . . . ” 750:—	3,000		3,000	
	6 äldre Konstaplar, lön à . . ” 500:— tjenstgöringsarvode à . . . ” 400:— beklädnadshjelp à ” 200:—	6,600		6,600	
	6 yngre Konstaplar, lön à . . ” 400:— tjenstgöringsarvode à . . . ” 200:— beklädnadshjelp à ” 200:—	6,000		6,000	
	4 hästar, efter 1 lisp. hö och 8 skålp. hafre om dagen, underhåll förslagsvis . . . ” 550:— skonin; och läkemedel d:o ” 40:— remont d:o ” 40:—	2,520		2,520	
	Framför dessa poster bör i första kolumnen åberopas äfven ”S. F. besl. 21/11 1882 ⁿ ,				
	Transport	—	6,400	25,756	—

	Transport jemte det i andra kolumnen tillägges bok- stafven <i>b</i> . — 145,980: — —	—	6,400	25,756
VII.	Efter posten "2 Distriktsläkare" införes: Arvode för en qvinlig läkare, förslagsvis . — 32,523: — —	1,200	.	1,200
IX.	<i>c) Slöjdskolan:</i> Anslag	4,500	500	
	<i>d) Folkskolorna:</i> Rubriken "Arvoden" flyttas framför posten: 1 Inspektor Framför posten "1 ekonom" insättes i för- sta kolumnen i stället för <i>b</i> bokstäfverna <i>b & c</i> .	4,000	2,000	
	<i>f) Folkbiblioteket och läsesalen:</i> Framför första posten "1 bibliotekarie" än- dras i första kolumnen $\frac{28}{3}$ 1876 till $\frac{6}{4}$ 1882 och framför posterna "1 Vaktmä- stare" $\frac{28}{12}$ 1879 till $\frac{3}{10}$ 1882, hvarjemte framför posten "1 Gårdskar" tillägges i första kolumnen "S. F. besl. $\frac{3}{10}$ 82" och i andra kolumnen bokstafven <i>c</i> ändras till <i>b</i> . — 167,553: 33 —			
XI.	Förvaltning och drift: Framför samtliga dessa poster återopas i första kolumnen "S. F. besl. $\frac{5}{12}$ 82" och i andra kolumnen ändras bokstafven <i>c</i> till <i>b</i> . Extra arbetare vid rörnätet, <i>förslagsvis</i> (sum- man oförändrad) Ved till pumphuset, <i>förslagsvis</i> (summan oförändrad) Olja och trassel vid d:o, <i>d:o</i> (summan oför- ändrad) Utvidgningar: Uppförandet af en vaktstuga vid vattenre- servoiren i Djurgården, <i>förslagsvis</i> (sum- man oförändrad)	1,800 500 300 3,000		
	Transport	—	8,900	26,956

	Transport	—	8,900	26,956	—
	Rörnätets utsträckning under <i>Annegatan från Stora Roberts- till Bangatan samt under sistnämnda gata från Anne- till Georgsgatan</i> (summan oförändrad) . . .	8,500			
	Under <i>Badhusgatan och Parkgatan</i> fr. Bergmansgatan (summan oförändrad) . . .	23,000			
	Från vestra chausséen till stadens fattigård, utgår		14,200		
	— 94,620: — —				
XII.	Underhåll af:				
	Skilnaden, omläggning af körbanan i Södra Esplanad- och Boulevardsgatans riktning etc., utgår		14,900		
	Södra Esplanadgatan, omläggning af sträckan emellan Unionsgatan och Vestra kajen, utgår		1,260		
	Fabiansgatan, omläggning <i>jemte nubbstensgångar mellan Esplanaderna och asfalttrottoir</i> längs vestra sidan	4,540	3,160		
	Gångbana längs vestra chausséen till villan Fjelldal. (Flyttas under 5:o stadens chausséer incl. Forsby vägalott.)	5,500	1,800		
	Makademisering af <i>Andreægatan</i> utanför Gamla kyrkan, utgår		1,850		
	Rengöring af afstjelpningsplatsen å Kampen och desinficiering af densamma, <i>förslagsvis</i> (summan oförändrad)	3,000			
	Nybyggnader:				
	Sist under rubriken: Planering af gator införas följande två poster:				
	Körväg längs <i>Stenhuggaregatan</i>	1,000		1,000	
	Gångstig öfver kärret vid Skeppsdockan	1,000		1,000	
	Bro öfver jernvägens genomsprängning, för vägen genom <i>Djurgårdsvillorna</i> , utgår		10,000		
	Efter anslaget för kanal under <i>Lappviksgatan</i> införas följande post:				
	Under <i>Bergmansgatan</i>	9,770		9,770	
	Under <i>Badhus- och Parkgatorna</i> från Bergmansgatan (summan oförändrad)	22,840			
	Transport	—	56,070	38,726	—

	Transport	—	56,070	38,726
	För partiel ny- och ombyggnad af Rådhuset, utgår		158,000	
	För folkskolehuset vid Malmgatan, utgår		100,000	
	För ryska proviantmagasinet	200,000	125,000	
	För ombyggnad af Gammelstadsqvarnen, utgår		45,000	
	För svanhus att uppföras invid vestra parkvaktstugan i Djurgården, utgår		1,500	
	Deremot införes följande två poster:			
	För ett öppet varuskjul å norra kajarmen i Södra hamnen	11,000		11,000
	För förarbeten för ett slutet varuskjul öfver sydliga ändan af södra båthamnen i d:o — 770,030: —	14,000		14,000
XIII.	Efter posten »Brandstodsafgifter» införes:			
	Extra premie till Städernas allmänna brandstodsbolag, förslagsvis	2,300		2,300
	Bidrag till ett agrikultur- och handelskemiskt laboratorium, för åren 1882—1883 (summan oförändrad)	1,600		
	Bidrag till finska Trädgårdsföreningen i Helsingfors, för åren 1882—1892 (summan oförändrad)	1,000		
	Efter posten »Restitution af fattigafgifter» införes:			
	För register till vallängden	900		900
	Framför sistnämnda post sättes i första kolumnen »S. F. besl. 24/10 1882» samt i den andra bokstafven b.			
	För oförutsedda behof, enligt Stadsfullmäktiges bestämmande, förslagsvis	60,000		30,000
	— 133,425: — —			
	— Summa utgift 2,413,352: 96. —			
	Transport	—	485,570	96,026

	Transport				
		—	485,570	—	96,926
Inkomster.					
I.	Beräknad disponibel behållning från 1882 .	315,000	—	—	5,000
II.	Å för underhåll af fattiges donerade fonder, i kapital Fmk 60,646: 30, å 4½ %	2,729	08	—	—
VII.	Elevers i folkskolan afgifter, förslagsvis .	2,800	—	1,000	—
VIII.	Inqvarteringen ersättes, enligt Kejs. Förordningen af den 18 januari 1882, af ryska Riksskattkammaren	363,743	50	—	3,000
	Till Polisnrättningen . . . Fmk 73,280.				
	„ d:o, tillskott . „ 11,595.	84,875	—	11,595	—
	Stadens andel af bränvinsskatten	7,070	56	—	56
	Af det nybyggnads- och regleringslån, som, enligt förstärkte Stadsfullmäktiges beslut af den 5 april 1881, upptagits å Fmk 1,458,812, återstår i obligationer Fmk 1,050,000, motsvarande enligt kurs af 94 % Fmk 987,000.				
	Deraf bör reserveras för förut beslutna, ännu icke utförda arbeten:				
	för partiel till- och ombyggnad af Rådhuset Fmk 100,000.				
	för folkskolehuset vid Malmgatan . . „ 40,000.				
	för ryska proviantmagasinet . . . „ 125,000.				
	för ombyggnad af Gammelstadsqvarnen „ 45,000.				
	samt ännu icke till utförande beslutna arbeten:				
	för egen byggnad för realskolan . . „ 180,000.				
	för inredning af gamla proviantmagasinet till tull- och packhus „ 33,000.				
	Transport „ 523,000. 987,000.	—	—	498,165	56
				104,926	—

Transport	523,000.	987,000.	—	—	498,165	104,926	—
för kanalnätets utvidgning	„	40,000.					
för stenläggning af Jernvägstorget	„	50,000.					
		Fmk 613,000.					
Kursvinst m. m. för under året försålda obligationer	„	29,000.					642,000.
Till arbeten, afsedda att utföras år 1883, användas:							
för ryska proviantmagasinet	Fmk	200,000.					
för kommunala sjukhuset	„	80,000.					
för kanalnätets utvidgning ($\frac{2}{5}$ af anslaget)	„	40,000.					
för vattenledningens utsträckning (andra hälften af anslaget)	„	25,000.					345,000.
— Summa inkomst 1,938,764: 21. —			345,000	—			310,000
Det belopp, som ytterligare erfordras och och skall hos kommunens på grund af skattören skattskyldige medlemmar uttaxeras			474,588	75			83,239 56
		Summa	—	—	498,165	56	498,165 56

Rättelser till Magistratens Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883:

III. *Kommunalförvaltningen*: Drätselkontoret: står: Vågmästarebiträde under 7 månader, arvode *Fmk* 400. — Läs: *Fmk* 1,400.

V. *Brandverket*: Framför Arvode för vården af brunnarne står i andra kolumnen c. — Läs b.

VIII. *Fattigvården*: Utgiftstitelns slutsumma är upptagen till *Fmk* 108,774: 60. — Läs: *Fmk* 108,771: 60.

IX. *Undervisningsväsendet*. Slutsumman uppgifves till *Fmk* 167,653: 33. — Läs: *Fmk* 170,053: 33.

X. *Staden äliggande allmänna onera*. Slutsumman upptages till *Fmk* 370,142: 54. Läs: *Fmk* 370,132: 54.

XII. *Byggnader och allmänna arbeten*. Slutsumman angifves till *Fmk* 1,116,980: — Läs: 1,195,730.

XIII. *Diverse*. Slutsumman upptages med *Fmk* 190,225. — Läs: 100,225.

Dessutom förekomma mindre, lätt observerade tryckfel å transportsummorna å sidd. 2, 5, 13, 24 och 25.

Tillägg till „Utskottsbetänkande angående Magistratens Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883 samt andra dermed sammanhängande frågor”.

Efter det förenämnda utskottsbetänkande redan var tryckt och till Stadsfullmäktige utdeladt, har utskottet inhemtat att, i motsats till hvad utskottet vid afgifvandet af sitt betänkande hade anledning förmoda, den för sitt ändamål ännu obegagnade summa af 60,000 mk, hvilken staden uppburit i form af lån från statsverket för uppförandet af ett folkskolehus vid Malmgatan, icke varit särskildt reserverad, utan ingått i det belopp af 320,000 mk, hvartill Drätselkammaren och Magistraten uppskattat den behållning, som vid innevarande års slut komme att förefinnas i stadskassan. Då nu emellertid nyssnämnda 60,000 mk redan äro disponerade för uppförandet af ifrågavarande skolhus, till hvars bekostande af det upptagna regleringslånet, i enlighet med förstärkte Stadsfullmäktiges derom fattade beslut, dessutom reserverats 40,000 mk, måste ett motsvarande belopp af 60,000 mk afdragas från den summa af 315,000 mk, som enligt utskottets beräkning skulle vid 1882 års slut finnas disponibel i stadskassan för bestridande af nästkommande års utgifter. Den disponibla behållningen från 1882 måste sålunda i budgeten upptagas med 255,000 mk och den brist på inkomstsidan, som i följd deraf uppstår, torde böra täckas genom förökad uttaxering. Uttaxeringsbeloppet skulle sålunda uppgå till 534,588 mk 75 penni, hvilken summa ännu med 23,239 mk 56 penni understiger den af Drätselkammaren och Magistraten föreslagna uttaxeringssumman.

Utskottet föreslår därför

att i den fastställda budgeten för nästkommande år 1:sta inkomstiteln upptages på följande sätt:

”I. Beräknad disponibel behållning från 1882 F:mk 315,000: —	
Häriifrån afgår det för uppförande af folkskolehuset	
vid Malmgatan upptagna statslånet af ”	60,000: —
	<hr/>
	F:mk 255,000: —
Invecklade chausséobligationer, hvilka ånyo kunna	
i rörelsen utsläppas ”	61,900: —
	<hr/>
	316,900: —”.

Derjemte föreslår utskottet:

att Stadsfullmäktige, jemte godkännande af Magistratens Utgifts- och Inkomstförslag för år 1883 med af utskottet förör-

dade ändringar, ville fastställa det belopp, som under år 1881
skall för 1882 af kommunens på grund af skattören skattskyld
dige medlemmar uttaxeras, till F:mk 534,588: 75.

Helsingfors den 22 december 1882.

Wilh. Dittmar.

G. Asp.

E. Bergroth.

Alfr. Charpentier.

F. W. Grönqvist.

And. Joh. Malmgren.

Aug. Schauman.

Helsingfors Stads

Utgifts- och inkomstförslag för år 1883.

Fastställt af Stadsfullmäktige den 28 December 1882.

		Utgifternas be- skattningen enligt § 36 i K. R. d. d. 8 Dec. 1873.					
			Utgifter:				
			I. Stadens skulder.				
				<i>Fmf.</i>	<i>kl.</i>	<i>Fmf.</i>	<i>kl.</i>
Beviljadt 1812.							
Revers d. $\frac{26}{1}$ 1845.	a		1:o. Å lånet för stadens reglering, utgörande d. $\frac{31}{12}$ 1882 <i>Fmf.</i> 73,584, erlägges till Finlands Statskontor den $\frac{15}{1}$ 1883 i amortering 2 $\frac{0}{10}$ å det ursprungliga skuldbeloppet <i>Fmf.</i> 264,400 med			5,288	
Revers d. $\frac{21}{1}$ 1846.							
Revers d. $\frac{27}{1}$ 1847.							
Revers d. $\frac{1}{10}$ 1837.	a		2:o. Å lånet för rådhusbyggnaden, uppgående d. $\frac{31}{12}$ 1882 till <i>Fmf.</i> 12,500 i återstående kapital, inbetalas till Statskontoret d. $\frac{1}{10}$ 1883 ränta å 4 $\frac{0}{10}$ å förestående oguldna belopp med	500			
			samt i amortering 2 $\frac{0}{10}$ å det ursprungliga beloppet <i>Fmf.</i> 125,714 med	2,516		3,016	
Revers d. $\frac{1}{4}$ 1863.	a		3:o. Å lånet för chausséerna, utgörande d. $\frac{31}{12}$ 1882 i återstående kapital <i>Fmf.</i> 58,493: 13, erlägges till Finlands Statskontor d. $\frac{1}{5}$ 1883 en annuitet af 5 $\frac{1}{2}$ $\frac{0}{10}$ å det ursprungliga beloppet <i>Fmf.</i> 100,000, eller ränta å 4 $\frac{0}{10}$ å det oguldna beloppet med	2,339	72		
			Transport	2,339	72	8,304	

			Transport	2,339	72	8,304
			samt återstoden af annuiteten i amortering	3,160	28	5,500
K. Sms bref d. $\frac{2}{3}$ 1880.	a	4:o. A lånet för Folkskolhuset vid Malmgatan, utgörande d. $\frac{31}{12}$ 1882 i återstående kapital <i>Fmk</i> 57,000, erlägges den $\frac{11}{4}$ 1883 till Finlands Statskontor en annuitet af 10 % å det ursprungliga skuldbeloppet <i>Fmk</i> 60,000, eller ränta å 5 % med samt återstoden af annuiteten i amortering		2,850		
Chausséereglemente d. $\frac{26}{1}$ 1865 § 6.	a	5:o. a) Å chausséobligationerna, uppgående sedan d. $\frac{1}{2}$ 1875 till <i>Fmk</i> 140,000, erlägges årligen i amortering och 3,6 $\frac{3}{10}$ ränta b) till chausséobligationernas amorteringsfond, utgörande d. $\frac{31}{12}$ 1882 <i>Fmk</i> 19,999: 03, ränta under 1883 å 3 $\frac{1}{10}$		3,150		6,000
				7,650		
K. Sms resolution d. $\frac{6}{9}$ 1876.	a	6:o. A Vattenledningslånet <i>Fmk</i> 1,500,000, hvarå amorteringen vidtager år 1887, erlägges den $\frac{1}{5}$ och $\frac{1}{11}$ 1883 ränta å 5 % med tillsammans		599	97	8,249 97
K. Sms beslut d. $\frac{29}{3}$ 1879.	a	7:o. Ett räntefritt lån ifrån Statskontoret för kanalen under Gardesmanégen, förfaller till återbetalning den 2 September 1883				75,000
	a	8:o. A nybyggnads och regleringslånet af 1882, hvarå amorteringen vidtager 1886, erlägges den $\frac{1}{5}$ och $\frac{1}{11}$ 1883 ränta å <i>Fmk</i> 1,550,000 å 4 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{10}$ med tillsammans				8,600
	c	9:o. A ett kassakreditiv å <i>Fmk</i> 200,000, som under 1883 tilläfvantys måste upptagas, erlägges i provision 1 $\frac{1}{10}$ och ränta förslagsvis <i>Fmk</i> 4,000				69,750
						6,000
						<i>Fmk</i> 187,403: 97.
			II. Stadens embetsverk.			
			Magistraten.			
K Sms resol. d. $\frac{7}{2}$ 1876.	b	1 Politieborgmästare lön <i>Fmk</i> 7,000:				
	b	hyresmedel 2,000:		9,000		
			Transport	9,000		187,403 9

1869 års stat.	b	1 Justitierådman, lön . . . <i>Fmj.</i> 3,500:	9,000	187,403	97
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . » 1,000:			
1869 års stat.	b	viceordförande-arvode » 1,000:	5,500		
1869 års stat.	b	1 Politierådman, lön . . .	3,500		
S. F. beslut $\frac{22}{12}$ 1876.	b	1 D:o lön . . . <i>Fmj.</i> 3,200:			
1869 års stat.	b	dyrtidstillägg . . . » 1,000:	4,200		
K. Kung. d. $\frac{31}{3}$ 1876 mom. 3.	b	1 Politierådmanstjenst vakant, lön . <i>Ann.</i> Under ledigheten tillfaller sistsagde lön, efter afdrag af vika- riens arvode <i>Fmj.</i> 200 i månaden, Civilstatens enke- och pupillkassa.	3,200		
1869 års stat.	b	2 Notarier, lön à . . . <i>Fmj.</i> 1,600:	3,200	28,600	
Rådstufvurätten.					
1869 års stat.	b	1 Justitieborgmästare, lön <i>Fmj.</i> 7,000:			
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . » 2,000:	9,000		
1869 års stat.	b	3 Justitierådman, lön à . <i>Fmj.</i> 3,800:			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . » 1,000:	14,400		
1869 års stat.	b	1 Justitierådman, lön . . . <i>Fmj.</i> 3,500:			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . » 1,000:	4,500		
1869 års stat.	b	1 Justitierådman, lön . . . <i>Fmj.</i> 3,200:			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . » 1,000:	4,200		
1869 års stat.	b	1 Justitierådmanstjenst vakant, lön <i>Ann.</i> Under ledigheten tillfaller sistnämnde lön, efter afdrag af vikariatsarvodet <i>Fmj.</i> 200 i måna- den, Civilstatens enke- och pu- pillkassa.	3,200		
1869 års stat.	b	Arvoden för tvenne afdelningsordfö- rande à <i>Fmj.</i> 1,000	2,000		
1869 års stat.	b	4 Notarier för civilprotokollet, lön à <i>Fmj.</i> 1,600	6,400		
K. Sns skrif. $\frac{11}{11}$ 1873.	b	4 Notarier för kriminalprotokollet, lön à <i>Fmj.</i> 2,000			
S. F. besl. $\frac{9}{9}$ 1882.	b	tilläggsarvode à <i>Fmj.</i> 1,000	12,000		
	b	Ersättning åt brottmålsnotarierna för renskrifning af protokoll, förslagsvis	800	56,500	
Magistratens och Rådstufvurättens					
a) <i>gemensamma biträden:</i>					
1869 års stat.	b	1 Magistratssekreterare och Notarius publicus, lön	1,600		
	b	1 Aktuarie, lön . . . <i>Fmj.</i> 2,000:			
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg 500:—	2,500		
Transport			4,100	272,503	97

1869 års stat.	b	1 Kanslist, lön	Transport	4,100	
K. S:s skrif. $\frac{11}{11}$ 1873.	b	1 Translator för ryska språket		1,200	
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875.	b	1 d:o för finska språket		1,000	
K. S. skrif. $\frac{11}{11}$ 1873.	b	2 Stadsfiskaler, lön à <i>Fmg.</i> 2,000:—		4,000	
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg à . . . 500:—		5,000	11 700
b) <i>betjening:</i>					
K. S. skrifv. $\frac{11}{11}$ 73.	b	3 Stadsfogdar, lön à . <i>Fmg.</i> 1,200:			
S. F. beslut $\frac{9}{4}$ 1875. d:o d:o $\frac{5}{9}$ 1882.	b	dyrtidstillägg à . . . 1,200:		7,200	
d:o d:o d:o	b	4 biträdande d:o, arvoden à . . . <i>Fmg.</i> 2,400:—		9,600	
K. S. skrif. $\frac{11}{11}$ 1873.	b	3 Executionsbetjenter, lön à . . . 600:—			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875. d:o d:o $\frac{5}{9}$ 1882.	b	dyrtidstillägg . . . 600:—		3,600	
K. S. skrif. $\frac{18}{9}$ 1873.	b	8 Stadsbetjenter, lön à <i>Fmg.</i> 600:—			
Mag. besl. $\frac{1}{9}$ 1845.	b	beklädnadshjelp à . . . 28:56			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg à . . . 200:—		6,628	48
K. S. skr. $\frac{18}{9}$ 1873.	b	2 Stadsbetjenter, anställda vid Magistratens kansli, lön à . <i>Fmg.</i> 600:—			
Mag. besl. $\frac{1}{9}$ 1845.	b	beklädnadshjelp à . . . 28:56			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg à . . . 200:—			
	c	ytterligare d:o à . . . 200:—		2,057	12
1869 års stat.	b	1 Rådhusvaktmästare, lön . . . <i>Fmg.</i> 400:—			
S. F. besl. $\frac{9}{4}$ 1875.	b	dyrtidstillägg . . . 400:—		800	
d:o d:o $\frac{1}{12}$ 1875.	b	1 Rådusdrenge, lön . <i>Fmg.</i> 360:—			
	b	dyrtidstillägg . . . 120:—		480	
d:o d:o $\frac{5}{9}$ 1882.	b	<i>Ann.</i> De begge sistnämnde åtnjuta dessutom fri bostad och ved. Arvode för redovisade kommunala utskylder åt 7 stadsfogdar enl. Stadsfullmäktiges beslut af $\frac{5}{9}$ 1882 förslagsvis		4,000	34,365 60
1869 års stat.	b	c) <i>expenser</i>		4,000	
	c	Tilläggs-expenser		1,000	
	c	För uppköp af nya inventarier & rement af äldre, förslagsvis		1,000	6,000
d) <i>pensioner:</i>					
Magistr. besl. $\frac{9}{7}$ 1846.	b	Lagmansdottren A. S. Mattens . . .		200	
d:o $\frac{13}{5}$ 1857. d:o $\frac{1}{6}$ 1870.	b	Rådmansekan I. S. T. Decker . . .		400	
		Transport		600	324,569 57

Mag. besl. $18\frac{1}{2}$ 1863.	b	Transport	600	—	324,569	57
d:o $30\frac{1}{10}$ 1867.	b	Magistratssekreteraredottren M. K. Wirzenius	266	67		
d:o d:o.	b	Stadsfiskalskan I. C. Winter och hennes barn	300	—		
d:o $15\frac{1}{7}$ 1868.	b	Rådmandöttrarna F. C. och H. S. Bergholm	340	—		
	b	Kämnersrättsordföranden F. Backmanssons dotter J. E. Backmansson	300	—		
Magistr. besl. $9\frac{1}{2}$ 1875.	b	Rådmanen H. J. Crohms' tre barn	600	—		
S. F. besl. $12\frac{1}{2}$ 1878.	b	Hofrättsassessoren C. A. Öhrnbergs tvenne barn	1,200	—	3,606	67
		<i>Små 140,772: 27.</i>				
		III. Kommunalförvaltningen.				
		Stadsfullmäktige.				
	c	1 Sekreterare, arvode förslagsvis	2,800	—		
	c	1 Notarie, d:o d:o	2,800	—		
S. F. besl. $17\frac{1}{12}$ 78.	b	1 Vaktmästare, d:o d:o	800	—		
	c	Expenser, förslagsvis	3,600	—	10,000	—
		Drätselkammaren.				
	c	1 Ordförande, arvode	4,000	—		
	c	5 ledamöter, ersättningar och arvoden	2,000	—		
S. F. besl. $18\frac{1}{12}$ 80.	b	1 Sekreterare, lön	5,000	—		
	c	Kanslibiträde och vaktbetjening, förslagsvis	2,400	—		
	c	Expenser, förslagsvis	3,000	—		
S. F. besl. $27\frac{1}{6}$ 76.	b	Hyra för Drätselkammarens lokal <i>Små 1,000: —</i>				
		Lökalen af Kammararen uthyrd fr. $1\frac{1}{12}$ 82				
		— $1\frac{1}{6}$ 83 för 800: —	200	—	16,600	—
		Drätselkontoret.				
	b	1 Stadskamrerare, lön <i>Små 6,000:</i>				
	b	arvode för räkenskapernas behöriga aflemnande 400: —	6,400	—		
S. F. besl. $11\frac{1}{2}$ 1879.	b	1 Stadskassör, lön <i>Små 5,000: —</i>				
		missräkningspenningar 800: —	5,800	—		
	b	1 äldre Stadsbokhållare, lön <i>Små 4,000: —</i>				
		Transport <i>Små 4,000:</i>	12,200	—	354,776	24

		Transport <i>Sm.</i> 4,000: —	12,200 —	354,776 24
S. F. besl. ¹¹ / ₃ 1879.	}	Förhöjning efter 5 års tjenst vid Drätselverket 800: —	4,800 —	
		<i>b</i> 1 Yngre d:o, lön	2,500 —	
		<i>b</i> 1 Kontorsskrifvare, arvode	1,600 —	
		<i>c</i> Extra biträde, förslagsvis	2,000 —	
S. F. besl. ⁹ / ₄ 1875.	}	<i>b</i> 1 Vaktmästare, lön <i>Sm.</i> 600: —		
		<i>b</i> beklädnadshjelp 28: 56		
		<i>b</i> dyrtidstillägg 200: —	828 56	
		<i>c</i> Arvode för debetsedlars kringbärning, förslagsvis	600 —	
		<i>c</i> Expenser, förslagsvis	1,800 —	26,328 56
Tolagskontoret.				
S. F. besl. ⁷ / ₁₁ 1878	}	<i>b</i> 1 Vågmästare för inkommande expeditionen (vakant), lön <i>Sm.</i> 3,600: —		
		<i>b</i> arvode för räkenskapernes behöriga aflemnande 400: —	4,000 —	
Mag. besl. ²⁰ / ₄ 1864.	}	<i>b</i> 1 Vågmästare för utgående expeditionen, lön <i>Sm.</i> 2,200: —		
		<i>b</i> arvode för räkenskapernes behöriga aflemnande 200: —	2,400 —	
S. F. besl. ³⁰ / ₅ 81. d:o ³ / ₁₀ 82.	}	<i>b</i> 1 Vågmästarebiträde under 7 månader af året, arvode	1,400 —	
		<i>b</i> Ersättning åt Vågmästarene, för debetsedlar, förslagsvis	400 —	
Mag. besl. ²⁰ / ₂ 1862.	}	<i>b</i> 1 Vaktmästare, lön <i>Sm.</i> 600: —		
		<i>b</i> beklädnadshjelp 28: 56		
S. F. besl. ² / ₅ 76. d:o d:o ²¹ / ₈ 75.	}	<i>b</i> dyrtidstillägg 200: —	828 56	
		<i>b</i> Arvode för erhållande af dagliga uppgifter från tullkammaren	500 —	
Mag. besl. ¹⁸ / ₂ 73.	}	<i>b</i> Arvode för kringbärande af debetsedlar	50 —	
		<i>c</i> Mätarearvode, förslagsvis	2,000 —	
		<i>b</i> Hyra för tull- och packhusmagasiner	4,200 —	
		<i>c</i> Expenser, förslagsvis	600 —	
Enl. kontrakter.	}	<i>c</i> Hyra för Tullkammarens lokal	3,500 —	
		<i>b</i> Hyra för dejourrum för tullkammaretjeningen	400 —	
		<i>b</i> Ved för Tullkammarens lokal, förslagsvis	200 —	20,478 56
Transport			—	401,583 36

		Transport		401,583	36	
		Hamnkontoret.				
S. F. beslut 28/5 1878.	b	1 Hamnkaptén, lön <i>Fmf.</i> 3,000: — 4 % af uppbörden förslagsvis » 2,878: —	5,878			
		1 Hamnmästare i Sörnäs, lön	2,000			
	b	1 Hamnkontorsbok- hållare, lön <i>Fmf.</i> 2,500: — 2 % af uppbörden, förslagsvis » 1,439: —	3,939			
		1 äldre Vaktmästare, lön <i>Fmf.</i> 900: —				
	b	beklädnadshjelp » 100: —	1,000			
		1 yngre Vaktmästare, lön <i>Fmf.</i> 800: —				
	b	beklädnadshjelp » 100: —	900			
	b	4 Hamnkonstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 650: — beklädnadshjelp à » 100: —	3,000			
			<i>Anm.</i> 2 Hamnkonstaplar i Sörnäs vakanta, besättas ej under 1883.			
	S. F. besl. 31/12 1877. d:o 26/1 1881.	b	2 Packare och Vräkare, lön à <i>Fmf.</i> 480	960		
	b	1 Parmmätareälderman, lön	200			
	c	Arvode för uppbörd af Kokhusafgifter	100			
	c	Rengöring af hamnar och kajer, för- slagsvis	1,100			
	c	Ved, belysning, expenser & diverse, förslagsvis	800			
				19,877		
		Byggnadskontoret.				
S. F. besl. 15/6 77.	b	1 Stadsingeniör, lön <i>Fmf.</i> 7,000: —				
	b	resemedel » 600: —	7,600			
	c	1 äldre biträdande Ingeniör, arvode 4,800, hvaraf hälften påföres vat- tenledningen (Se XI)	2,400			
S. F. besl. 28/11 1880. d:o 27/12 1878.	b	1 Yngre d:o, arvode	3,600			
	b	1 Bokhållare, lön <i>Fmf.</i> 2,000: —				
	c	20 % löneförhöjning för fem års tjänst från 1/10 83 » 100: —	2,100			
d:o 27/12 1878.	b	1 Trädgårdsmästare, arvode	3,000			
Magistr. besl. 9/5 71	b	1 Parkvakt, jemte fri bostad och ved, lön	720			
S. F. besl. 15/3 81.	b	1 Skogsvakt, jemte fri bostad och ved, lön	900			
		Transport	20,320			
				421,460	36	

		Transport	20,320	—	421,460	36
	c	1 Skogsvakt, jemte fri bostad, lön .	720	—		
	c	Material och handtlångaredagsverken vid mätningar, förslagsvis	2,000	—		
	c	Ritare-biträde vid upprättande af pro- jekt till omreglering och utvidgning af stadsplanen på grund af åren 1880—82 utförda mätningar, för- slagsvis	2,000	—		
	c	Affattning för nyutarrendering af de villoområden, hvilkas arrendetid utgår år 1884, förslagsvis	500	—		
S. F. besl. ²⁰ / ₄ 1878.	b	Hyra för byggnadskontorets lokal .	1,000	—		
	c	Expenser, förslagsvis	800	—		
	c	Möbel för byggnadskontoret, förslags- vis	380	—		
	c	En rörmästare, en fjerdedel af arvo- det 2,400 <i>Smc</i> (se XI)	600	—	28,320	—
		<i>Smc</i> 121,604: 12.				
		IV. Gatubelysningen.				
		a) <i>gasbelysningen.</i>				
	b	68 lyktor af 1 och 2 klassen, enhvar ly- sande 2,894 timmar 50 minuter	196,848:	40		
	b	212 lyktor af 3 klassen, enhvar lysande 1,399 timmar 30 minuter	296,694:	—		
	b	218 lyktor af 4 klassen enhvar lysande 2,566 timmar 50 minuter	559,569:	40		
		S:a bränntimmar 1,053,112: 20 à 4 penni	42,124	49		
	c	1 Siemens' lampa un- der 2,894 ² / ₆ bränn- timmar, kons. à 1,600 liter	4,631,733			
	c	3 Siemens' lampor un- der 6,533 ¹ / ₆ bränn- timmar, kons. à 700	4,573,217			
		S:a liter 9,204,950: = Kub.fot 325,091 à 8 penni	2,600	73		
S. F. besl. ²⁰ / ₄ 1878.	c	6 Stycken lyktor af 3:dje klassen till Drätselkammarens disposition, spe-				
		Transport	44,725	22	449,780	36

Kontrakt om gas-
lysningens införan-
de i Helsingfors
d. ²⁰/₄ 1860.

		Transport	44,725	22	449,780	36
S. F. besl. ²⁰ / ₆ 1877.	b	cielt för upplysning af mellersta Esplanaden, förslagsvis	350	—		
Enl. kontr. ³⁰ / ₆ 1860.	b	Garanterad vinst för rör- ledning till 25 lyktor 2,021:60 afgår för privat konsumtion 1,550:49	471	11		
Kontr. ¹⁸ / ₃ 1881.	b	Enligt §§ 31 och 32 i gaslysnings- kontraktet tillkommer en utgift af förslagsvis	7,000	—		
S. F. besl. ³ / ₁₀ 82.	b	1 Gaskontrollör, arvode	1,000	—		
	b	1 Besigtningssman, arvode	200	—		
S. F. besl. ²⁰ / ₆ 1882.	b	Hyra för gaskontrollörens arbetsrum	500	—		
	b	Belysning af Nikolaikyrkans tornur	300	—	54,546	33
		b) <i>Terpentinbelysningen.</i>				
Kontrakt d. ²⁷ / ₇ 1879 på grund af S. F:s besl. d. ¹⁴ / ₇ 1876 samt 12 & 16 §§ i Drätsel- regl.	b	195 st. terpentinlyktor à <i>Fmk</i> 112	21,840	—		
	c	20 st. nya att uppställas å platser, som af Drätselkammaren kommer att anvisas, förslagsvis	2,240	—		
	b	Tillskottsavgift för 20 lyktor, som lysa 1 timme längre	200	—		
Mag. besl. ²⁷ / ₇ 1874.	b	Belysning i Sörnäs, förslagsvis . . .	1,000	—		
	c	Utsträckning af tiden för belysningen från och med d. 15 Augusti till 1 September och från och med den 15 April till och med den 1 Maj för 215 terpentinlyktor 33 dagar à 50 penni per dag	3,547	50	28,827	50
		<i>Fmk</i> 83,373: 83.				
		V. Brandverket.				
		a) <i>Hyror.</i>				
S. F. besl. ²¹ / ₁₂ 1876.	b	Hyra för brandmanskapet vid norra tornet	2,500	—		
enl. kontr. ²⁰ / ₁ 1876.	b	D:o d:o vid södra tornet	4,400	—	6,900	—
		b) <i>Eldning och lysning.</i>				
	c	30 f.narbjörkved, entreprenad à 16: 98	509	40		
	c	50 » tallved, d:o à 13: 75	687	50		
	c	50 » granved, d:o à 12: —	600	—		
	c	Ljus och olja, förslagsvis	1,200	—	2,996	30
		c) <i>Redskapens underhåll, förslagsvis</i>	—	—	3,000	—
		d) <i>Aflöningar och andra förmoner.</i>				
Brandord. 1869.	b	1 Brandmästare, lön <i>Fmk</i> 3,200: — hyresmedel » 600: —	3,800	—		
		Transport	3,800	—	546,051	109

			Transport	3,800	—	546,051	09
	b	1	Underbraudmästare, lön	1,000	—		
	b	1	Sekreterare vid brandkommissionen, arvode	600	—		
Brandkom. besl. $\frac{2}{5}$ 1875, godkänt af S. F. $\frac{22}{12}$ 1875.	b & c	2	Sprutmästare, lön à <i>Fmg.</i> 660: —				
			dyrtidstillägg à . . . » 100: —				
Brandordn. 1869.	b		beklädnadshjelp à . . . » 60: —				
Brandkomm. besl. $\frac{21}{3}$ 1873.	b		skrifvarehjelp à . . . » 40: —	1,720	—		
Brandordn. 1869.	c	1	Maskinist, lön	300	—		
Brandkomm. besl. $\frac{8}{4}$ 1862.	b	1	Vaktmästare, lön	200	—		
Brandordn. 1869.	b	2	Kosthållerskor, lön à <i>Fmg.</i> 240: —	480	—		
S. F. besl. $\frac{11}{5}$ 1875.	b	60	brandkonstaplar, lön à » 240: —				
	b		beklädnadshjelp à . . . » 40: —				
	b		dyrtidstillägg à . . . » 60: —				
	c		ytterligare d:o à . . . » 40: —	22,800	—		
	c		Tillskottsarvode att i mon af behof utgifvas åt 4 ordningsmän vid tornen à 60 mark . <i>Fmg.</i> 240:				
	c	16	äldre konstaplar à 40 mark » 640: —	880	—		
Br. komm. besl. $\frac{26}{2}$ 1876.	b		Tillskottsarvode för eldning och putsning af ångsprutau	240	—		
d:o d:o $\frac{28}{3}$ 1872.	b		Arvode för värden af brunnarne	500	—		
	c		d:o för brandverkets telegraf	150	—		
Enl. kontr.	b		d:o för underhåll af nya brandtelegrafafen	500	—		
	c		För oförutsedda utgifter för d:o	200	—	33,370	—
			c) brandstallet, 12 hästar:				
	c	4,380	lisp. hö, entreprenad à 93 p:i	4,073	40		
	c	73	tur hafre, d:o à 11 mk	803	—		
	c		Skoning och medicin, förslagsvis	500	—		
	c		Underhåll af seldon m. m., förslagsvis	200	—	5,576	40
			f) inköp af nya redskap, m. m.:				
	c		En lätt transportabel och lätt skött s. k. afbröstningspruta, att användas hufvudsakligen vid ytterom brandområdet timande eldsvådor, fullständigt utrustad med slangar och öfriga tillbehör, förslagsvis	2,200	—		
	c		För inköp af nya hästar, förslagsvis	1,200	—	3,400	—
			Transport	—	—	588,397	49

		Transport	—	588,397	49
		g) <i>Diverse</i> :			
c		Arvoden till brandsyner, förslagsvis	820		
c		Gratifikationer, vatten vid eldsvådor m. m., förslagsvis	2,000	2,820	
		<i>Fmf.</i> 58,063: 30.			
		VI. Polis- och Fångvården.			
	b	Polisinrättningen.			
		1 Polismästare, lön <i>Fmf.</i> 6,000			
		hyresmedel » 1,500			
		underhåll af 2 hästar och åkdon » 1,500	9,000		
		1 Underpolismästare, lön <i>Fmf.</i> 4,000			
		hyresmedel » 1,200			
		underhåll af häst och åkdon » 800	6,000		
		2 ledamöter i Poliskam- maren à <i>Fmf.</i> 600	1,200		
		1 Sekreterare, lön <i>Fmf.</i> 1,400			
		hyresmedel » 600	2,000		
		2 Notarier, lön à <i>Fmf.</i> 1,200	2,400		
		2 Kanslistor, lön à » 1,000	2,000	22,600	
		Ordningspolisen.			
		2 Kommissarier, lön à <i>Fmf.</i> 1,500			
		hyresmedel » 600			
		tjenstgöringsarvode » 300	4,800		
		8 Öfverkonstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 750			
		tjenstgöringsarvode » 750	12,000		
		30 äldre Konstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 500			
		tjenstgöringsarvode » 400			
		beklädnadshjelp » 200	33,000		
		32 Yngre Konstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 400			
		tjenstgöringsarvode » 400			
		beklädnadshjelp » 200	32,000		
		Tillägg.			
		2 Öfverkonstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 750			
		tjenstgöringsmedel à » 750	3,000		
		6 äldre Konstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 500			
		tjenstgöringsarvode à » 400			
		beklädnadshjelp à » 200	6,600		
		Transport	94,400	613,817	49

Kejs. Förordn. d.
2/6 1876.

S. F. besl. 2/11 1882.

		Transport	91,400	613,817 40
		6 yngre Konstaplar, lön à <i>Fmf.</i> 400		
		tjenstgöringsarvode à . . . » 400		
		beklädnadshjelp à . . . » 200	6,000	
		4 hästar, efter 1 lisp. hö och 8 skålp. hafre om dagen, underhåll, förslagsvis . . . <i>Fmf.</i> 550		
		skoning och läkemedel, d:o » 40		
		remont, d:o . . . » 40	2,520	99,920
		Detektiva polisen.		
		1 Kommissarie, lön . . . <i>Fmf.</i> 1,500		
		hyresmedel . . . » 800		
		tjenstgöringsarvode . . . » 500	2,800	
		1 Öfverkonstapel, lön . . . <i>Fmf.</i> 1,000		
		tjenstgöringsarvode . . . » 800	1,800	
		6 Konstaplar, lön à . . . <i>Fmf.</i> 500		
		tjenstgöringsarvode à . . . » 500		
		beklädnadshjelp à . . . » 200	7,200	
S. F. besl. 12/10 1880.	b	Expenser	1,140	
		Läkarearvode	600	
		Till ersättning för oförskyld skada å kläder, ådragen i tjensten, samt till gratifikation	1,000	
		Hyra för andra polisvaktkontorets lokal (n:o 15 Andrægatan)	2,400	16,940
		Stadshäktet.		
Mag. besl. 5/2 1873.	b	1 Fängelsevaktmästare, lön	300	
d:o d:o 23/4 1873.	b	6 Fångknektar, lön à . . . <i>Fmf.</i> 500		
S. F. besl. 15/11 1875.	b	dyrtidstillägg à . . . » 100	3,600	
d:o d:o 13/4 1875.	b	1 Vaktqvinna, jemte fri bostad	300	
K. S. skrif. 2/6 1875.	b	2 Politiekarlar à <i>Fmf.</i> 360	720	
Mag. besl. 2/12 1867	b	Religiös vård	600	
S. F. besl. 5/12 1876	c	Förmödenheter, förslagsvis	1,000	6,520
		<i>Fmf.</i> 145,980: —		
		VII. Sundhets- och Sjukvården.		
S. F. besl. 20/9 1877.	b	1 Stadsläkare, lön . . . <i>Fmf.</i> 5,400		
	b	hyresmedel » 1,600	7,000	
	b	2 Distriktsläkare à <i>Fmf.</i> 3,000	6,000	
S. F. besl. 7/6 1882.	b	Arvode för en qvinlig läkare, förslagsvis	1,200	
		Transport	14,200	737,197 49

		Transport	14,200	737,197	49
	<i>c</i>	1 Sekreterare, lön	800		
Mag. besl. ²⁷ / ₁₁ 1869.	<i>b</i>	1 Barnmorska, lön	300		
	<i>c</i>	Expenser och betjening, förslagsvis .	800		
S. F. besl. ²¹ / ₁₂ 1875.	<i>b</i>	Hyra för besigtningsslokal	800		
d:o d:o ²¹ / ₁₀ 1878.	<i>b</i>	Hyra för ordinarie sjukhuset	4,200		
d:o d:o ²⁸ / ₆ 1878.	<i>b</i>	1 Ekonom (qvinlig, utom fria rum och ved)	800		
	<i>c</i>	1 Sjuksköterska å 45 mk per månad	540		
	<i>c</i>	1 D:o å 40	480		
	<i>c</i>	1 Dräng, lön <i>Smf.</i> 240 kostpenningar » 288	528		
	<i>c</i>	Kost för 25 sjuke å 60 penni per dag för 365 dagar, förslagsvis . .	5,475		
	<i>c</i>	Läkemedel, förslagsvis	1,000		
	<i>c</i>	Tvätt, d:o	400		
	<i>c</i>	Ved och belysning, d:o	1,200		
	<i>c</i>	Remont af lasarettspersedlar och di- verse, förslagsvis	1,000	32,523	
		<i>Smf.</i> 32,523: —			
VIII. Fattigvården.					
Fattigv.reg. 1863.	<i>b</i>	1 Ordförande i Styrelsen, lön <i>Smf.</i> 1,600			
	<i>b</i>	dyrtidstillägg » 1,400	3,000		
S. F. besl. ⁶ / ₄ 1875.	<i>b</i>	1 Sekreterare, lön <i>Smf.</i> 1,200			
d:o d:o ²⁰ / ₅ 1877.	<i>b</i>	arvode » 400	1,600		
d:o d:o ²⁸ / ₁₂ 1880.	<i>b</i>	1 Vaktmästare	600		
Kyrkost. ⁵ / ₆ 1872.	<i>b</i>	1 Inspektör för arbets- och fattiggården jemte fri bostad och ved, lön <i>Smf.</i> 2,000 extra arvode » 500	2,500		
S. F. besl. ²¹ / ₁₀ 1875.	<i>b</i>	1 Predikant	1,000		
Kyrkost. ¹⁷ / ₆ 1874.	<i>c</i>	1 Sjuksköterska för fattiggården .	420		
	<i>c</i>	1 D:o för de på sjukhuset intagna	420		
S. F. besl. ¹⁸ / ₆ 1877	<i>b</i>	Hyra för styrelsens lokal <i>Smf.</i> 500 städning af densamma » 60	560	10,100	
	<i>c</i>	Arvode för tillsyningsmän, förslagsvis	1,200		
	<i>c</i>	För inspektionsresor, förslagsvis . .	400	1,600	
	<i>c</i>	Understöd åt de fattiga: ständiga, förslagsvis . <i>Smf.</i> 40,000 tillfälliga, d:o » 4,000	44,000		
	<i>c</i>	Beklädnad för de fattige i fattiggår- den, förslagsvis	3,500		
		Transport	47,500	781,420	49

		Transport	17,500		781,420	49
	c	Kost för de fattiga å arbets- och fattiggården samt inrättningens sjukhem, förslagsvis	20,000	-		
	c	Sjukvård, förslagsvis	3,500	-		
	c	Kostnad för sinnesrubbade personer (intagna å dårvårdsanstalten) förslagsvis	9,000	-		
	c	Läkemedel, förslagsvis	2,600	-		
	c	Inventarier, d:o	1,400	-		
	c	Ved, d:o	3,000	-		
	c	Häfre, för tvenne hästar, förslagsvis	300	-		
	c	Hö för d:o d:o (påräknas från fattiggårdens jorområde), förslagsvis	600	-		
	c	Brandstodsafgifter	700	-		
	c	Remontarbeten å arbets- och fattiggården, förslagsvis	1,300	-		
	c	Inventarier och beklädnadspersedlar för dårvårdsafdelningen å arbets- och fattiggården	2,171	60		
	c & d	För oförutsedda behof och diverse, förslagsvis <i>Tmf. 108,771: 60.</i>	5,000	-	97,071	60
		IX. Undervisningsväsendet.				
		a) <i>Navigationsskolan.</i>				
S. F. besl. 10/2 1876.	b	Hyra	2,400	-		
	c	Ved, incl. huggning, förslagsvis	470	-	2,870	
		b) <i>Realskolan.</i>				
S. F. besl. 10/2 1876. Enligt kontrakt.	b	Hyra för skollokalen	6,000	-		
	c	Ved och belysning, förslagsvis	850	-		
	c	Inventarier & diverse, förslagsvis	1,000	-		
	b	Hyresmedel åt rektor	1,200	-		
S. F. besl. 10/2 1876.	b	D:o åt tre lärare å <i>Tmf. 900</i>	2,700	-		
	b	Aflöning åt en vaktmästare	400	-	12,150	
		c) <i>Slöjdskolan.</i>				
	c	Anslag	5,000	-	5,000	
		d) <i>Handelsinstitutet.</i>				
	c	Anslag	2,500	-	2,500	
		e) <i>Folkskolorna.</i>				
		Löner:				
	b	2 lärare, lön å <i>Tmf. 2,000:</i>		-		
		10 års förhöjning <i>» 400:</i>	4,800	-		
		Transport	4,800	-	901,012	09

			Transport	4,800	—	901,012	09
	<i>b</i>	4 lärare, lön à	<i>Fmk.</i> 2,000: —				
		5 års förhöjning	» 200: —	8,800	—		
	<i>b</i>	1 lärare, lön	<i>Fmk.</i> 2,000: —	2,000	—		
	<i>b</i>	1 lärarinna, lön	<i>Fmk.</i> 1,500: —				
		15 års förhöjning	» 450: —	1,950	—		
	<i>b</i>	2 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,500: —				
		10 års förhöjning	300: —	3,600	—		
	<i>b</i>	1 lärarinna, lön		1,500	—		
	<i>b</i>	3 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,500: —				
		5 års förhöjning	» 150: —	4,950	—		
	<i>b</i>	2 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		15 års förhöjning	» 360: —	3,120	—		
	<i>b</i>	1 lärarinna, lön	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		10 års förhöjning 240					
		mk och ytterligare					
		5 års förhöjning från					
		1/9 83 40 mk	280: —	1,480	—		
	<i>b</i>	2 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		10 års förhöjning	» 240: —	2,880	—		
	<i>b</i>	1 lärarinna, lön	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		5 års förhöjning 120					
		mk och ytterligare					
		5 års förhöjning					
		från 1/9 83 40 mk	160: —	1,360	—		
	<i>b</i>	3 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		5 års förhöjning	120: —	3,960	—		
	<i>b</i>	1 lärarinna, lön	<i>Fmk.</i> 1,200: —				
		5 års förhöjning					
		från 1/9 83	37: 33	1,237	33		
	<i>b</i>	3 lärarinnor, lön à	<i>Fmk.</i> 1,200: —	3,600	—		
	<i>b</i>	1 lärarinne-lön från Vexelundervis-					
		ningsskolans tid		1,296	—	46,533	33
	<i>b</i>	Arvoden:					
	<i>b</i>	1 Inspektor		6,000	—		
	<i>b & c</i>	1 Sekreterare i direktionen		400	—		
	<i>b</i>	1 Ekonom		1,500	—		
	<i>c</i>	1 Vaktmästare		1,000	—		
		1 biträde åt vaktmästaren		200	—	9,100	—
	<i>b</i>	9 biträdande lärare à <i>Fmk.</i> 2,000		18,000	—		
	<i>b</i>	1 sånglärare		1,250	—		
	<i>b</i>	1 do		750	—		
	<i>b</i>	10 biträdande lärarinnor à <i>Fmk.</i> 1,500		15,000	—		
		Transport		35,000	—	956,645	42

Folkskoleregl. 25/5
1870.
Kyrkost. 17/9 1873.
S. F. besl. 12/3 1878.

			Transport	35,000	956,645	42
Folkskolereg. ^{25/5} 1870. Kyrkost. ^{17/8} 1873. S. F. besl. d. ^{12/3} 1878.	} b b c c c c c c c c c c c c	7 extra ordinarie lärarinnor vid lägre skolor à <i>Fmf.</i> 1,200	8,400			
		1 sånglärarinna vid högre skolor	1,100			
		1 d:o vid d:o	600			
		För timlärarinnor vid förberedande skolor, förslagsvis	2,400			
		Vikarier och sannolikt förökad lärorepersonal under höstterminen, förslagsvis	4,600		52,100	
		Öfriga kostnader:				
		Hyror för skollokaler (7,600 mk för redan hyrda och förslagsvis 1,000 för nya)	8,600			
		Matrikelföring i de högre skolorna	500			
		Undervisningsmateriel, förslagsvis	3,800			
		Material för handarbete, d:o	1,000			
		Ny skolmöbel och reparation af äldre, förslagsvis	2,500			
		Ved & huggning af densamma i öfriga skolor utom i n:o 21 vid Kaserngatan, förslagsvis	3,500			
		Belysning, förslagsvis	3,000			
		Underhållskostnader för skolornas gårdar samt diverse, förslagsvis	4,500			
Beklädnad för medellösa folkskolebarn, förslagsvis	2,500		29,900			
		f) <i>Folkbiblioteket och läsesalen.</i>				
S. F. besl. ^{9/4} 1882.	b	1 Bibliotekarie, arvode	2,000			
	c	Biträden vid utlåningen	1,200			
	c	Biträde vid läsesalen, förslagsvis	600			
S. F. besl. ^{3/10} 1882.	b	1 Vaktmästare, jemte fria rum och ved, lön	800			
	b	1 Gårdskar, jemte d:o d:o, lön	200			
	c	Böcker, tidskrifter och inbindning, förslagsvis	4,000			
	c	Ved och belysning, förslagsvis	2,200			
	c	Brandstodsafgifter, förslagsvis	600			
	c & d	Diverse samt oförutsedda utgifter <i>Fmf.</i> 172,553: 33.	800		12,400	
		X. Staden åliggande allmänna onera.				
		a) <i>Skjutshållning.</i>				
Drätselkamm. besl. ^{18/2} 1881.	b	Entreprenad, 12 hästar à <i>Fmf.</i> 480	—		5,760	
		Transport	—		1,056,805	
					42	

		Transport	—	—	1,056,805	42
		<i>b) Kronoutlagor.</i>				
	<i>b</i>	Båtsmans vakans afgift	576	—		
	<i>b</i>	Boskapspenningar och utsädesavgift .	53	4	629	4
Inqv. regl. 18/1 1876. S. F. besl. 11/3 1879.	<i>c</i>	<i>c) Inqvartering.</i>				
	<i>c</i>	Inqvarteringskostnader, förslagsvis .	355,443	50		
		<i>d) Inqvarteringsnämnden.</i>				
S. F. besl. 24/1 1878.	<i>b</i>	1 Ordförande, arvode	2,000	—		
d:o d:o 18/8 1877.	<i>b</i>	1 Qvartermästare	2,000	—		
d:o d:o 28/12 1878.	<i>b</i>	1 Sekreterare	1,600	—		
d:o d:o 22/12 1876.	<i>b</i>	1 Translator	400	—		
d:o d:o 4/10 1876.	<i>b</i>	1 Vaktmästare	800	—		
d:o d:o 27/6 1876.	<i>b</i>	Hyra för nämndens lokal	1,500	—	363,743	50
		<i>Fm. 370,132: 54.</i>				
		XI. Vattenledningen.				
		<i>Förvaltning och drift.</i>				
		Äldre biträdande ingenjören, andra hälften af arvodet (se III Byggnadskontoret)	2,400	—		
		1 rörmästare, tre fjerdedelar af arvodet (se III Byggnadskontoret)	1,800	—		
		Rörläggare- och handtlångare-arvoden tillsammans, förslagsvis	2,000	—		
		1 Maskinist vid pumpverket, jemte fri bostad, arvode	2,400	—		
		1 Maskinistbiträde, arvode	720	—		
S. F. besl. 5/12 1882.	<i>b</i>	1 Filterförman, jemte fri bostad, arvode	1,000	—		
		Biträden och handtlångare åt filterförmannen, arvoden sammanlagdt, förslagsvis	1,800	—		
		Extra arbetare vid rörnätet, förslagsvis	1,800	—		
		Ved till pumphuset, d:o	500	—		
		Olja och trassel vid d:o, d:o	300	—		
		Resemedel för Byggnadskontorets ingenjörer	300	—		
		Arvode för debitering af vattenkonsumtionsavgifter åt Byggnadskontorets bokhållare	600	—	15,620	—
		<i>Underhåll.</i>				
	<i>c</i>	Underhåll och brandförsäkringspremier för ekonomiebyggnader och				
		Transport	—	—	1,436,797	96

		Transport pumphus i Gammelstaden samt remont å maskiner och vattenrännor, förslagsvis	—	—	1,436,797	96
c		Remont af filterbassinen, förslagsvis	2,000	—		
c		Öfrigt underhåll	600	—		
			3,200	—	5,800	—
		<i>Utvidgningar.</i>				
c		Inköp och profning af vattenmätare, förslagsvis	3,600	—		
c		Anslutningar till gårdar, som 1873 abonnerat å vattenledning, förslagsvis	800	—		
c		Elektrisk automatisk vattenstånds- mätare jemte ledning till pump- huset samt telefon mellan det sist- nämnda och byggnadskontoret	2,400	—		
c		Uppförandet af en vaktstuga vid vat- tenreservoiren i Djurgården, för- slagsvis	3,000	—		
c		Tvenne mindre vattenkastare i mel- lersta Esplanaden å 300 mk	600	—		
c		Rörsnätets utsträckning under Anne- gatan från Stora Roberts- till Ban- gatan samt under sistnämnda gata från Anne- till Georgsgatan	8,500	—		
c		Under Eriksgatan från Alberts- till Sandviksgatan samt under Abra- hamsgatan från Eriks- till Wladi- mirsgatan	12,800	—		
c		Under Wladimirsgatan från Abra- hams- till Sandviksgatan	2,700	—		
c		Under Fredriks- och Rödbergsgator- na från Stora Robertgatan till gränsen mellan tomterna n:ris 7 och 9 Rödbergsgatan	8,000	—		
c		Under Lappviksgatan från adr. n:o 11 till n:o 29	7,800	—		
c		Under Badhusgatan och Parkgatan från Bergmansgatan	23,000	—	73,200	—
		<i>Små 94,620: —</i>				
		XII. Byggnader och allmänna arbeten.				
		Underhåll af:				
c		1:o. <i>Staden tillhöriga hus och bygg- nader</i>	15,000	—	15,000	—
		Transport	—	—	1,530,797	96

		Transport	—	—	1,530,797	96
c	2:o.	<i>Gator, kanaler, afloppsdiken och kajer såsom stenläggning, påfyllning eller omläggning af stadens andelar i följande gator och torg:</i>				
c		Senatstorget, omläggning af körbanorna öfver detsamma, en längs diagonala gångbanan och en från Sofiegatan till torgets nordvestra hörn samt omläggning af den vesterom den sednare belägna delen af torget	10,000	—		
c		Kaserntorget, kör- och nubbstensgångbana i NO och SW	6,640	—		
c		Trädgårdsgatan, omläggning mellan Unions- och Fabiansgatan	1,600	—		
c		Badhusvägen, omläggning mellan Salutorget och Bergmansgatan	5,900	—		
c		Fabiansgatan, omläggning jemte nubbstensgångar mellan Esplanaderna och asfalt-trottoir längs vestra sidan	4,540	—		
c		Mikaelsgatan, anläggning af asfalt-trottoir längs östra sidan mellan Esplanadgatorna jemte nubbstensgångar mellan Esplanaderna	3,650	—		
c		Ulrikasborgsgatan, stenläggning	3,000	—		
c		Ulrikasgatan, d:o	5,600	—		
c		Fredriks-gatan, stenläggning af öppna platsen invid Malmgatan	1,300	—		
c		Wladimirsgatan, sänkning utanför adr. nr:is 1 och 2	1,040	—		
c		Öppna platsen mellan Simonsgatan och Ryska kasernen, påfyllning & planering	1,500	—		
c		Öfrigt underhåll, inclusive snöplogning, förslagsvis	25,000	—	69,770	—
	3:o.	<i>Brunnar och vattenuppfördringsverk m. m. för brandväsendet.</i>				
c		Diverse reparationer	2,000	—	2,000	—
	4:o.	<i>Stadens allmänna landsvägar, vägar inom staden och till afstjelningsplatserna.</i>				
c		Aföning af vakter, förslagsvis	2,100	—		
		Transport	2,100	—	1,602,567	96

		Transport	2,100	1,602,567	96
c		Öfrigt underhåll, förslagsvis	4,600		
c		Rengöring af afstjelpningsplatsen å Kampen och desinficering af densamma, förslagsvis	3,000	9,700	
		5:o. <i>Stadens chausséer incl. Forsby vägalott.</i>			
c		Gångbana längs vestra chausséen till villan Fjellidal	5,500		
c		Reparation af körbanor, broar, trummor och handräcken	10,700		
c		D:o af vaktstugorna	300	16,500	
		6:o. <i>Stadens planteringar och trädskola.</i>			
c		36 st. plana gjutjernsgaller kring de uti gångarne stående träden i mellersta Esplanaden å 150 mk	5,400		
c		4 dussin jernsoffor till mellersta Esplanaden å 360 mk	1,440		
c		Dränering och planering af bollslagings- eller festplatsen i Kaisaniemi	4,000		
c		Underhåll af hägnader kring planteringarne, förslagsvis	1,500		
c		Öfrigt underhåll, hvaribland upprensning af sqvären å Elisabetstorg, förslagsvis	15,000	27,340	
		7:o. <i>Stadens hamnar.</i>			
c		Muddring i Södra och Sörnäs hamn samt Munkholms sundet, förslagsvis	4,000		
c		Ombyggnad af nordliga träkajarmen i Södra hamnen till stenkaj (andra hälften af den beräknade kostnaden)	28,000		
c		Ombyggnad af den sydliga träkajarmen i Södra hamnen till stenkaj (en tredjedel af den beräknade kostnaden)	32,300	64,300	
		8:o. <i>Latriner och Pissoirer.</i>			
c		förnämligast renhållning, förslagsvis	2,400	2,400	
		9:o. <i>Renhållning af stadens allmänna platser och gatuandelar</i>	10,900	10,900	
		Transport	—	1,733,707	96

		Transport	—	—	1,733,707	96
		10:o. <i>Inventarier och arbetsredskap.</i>	6,000	—	6,000	—
		11:o. <i>Tvättbryggor, bojar, lyktstolpar, vedmått, materialvaktens aflöning och diverse oförutsedda utgifter</i>	8,000	—	8,000	—
		Nybyggnader.				
		1:o. <i>Planering af gator.</i>				
c		Malmgatan, uträtning mellan Fredriks- och Annegatorna (andra hälften af förslagssuinman)	10,150	—		
c		Kristiansgatan utanför adr. n:ris 3—9, Mellangatan mellan Kristiansgatan och Brobergskajen samt Brobergskajen mellan tomten n:o 4 och Mauritzgatan	20,630	—		
c		Körväg längs Stenhuggaregatan	1,000	—		
c		Gångstig öfver kärret vid Skeppsdockan	1,000	—	32,780	—
		2:o. <i>Anläggning af afloppskanaler och afloppsdiaken.</i>				
c		Kanal under Boulevardsgatan från Albertsgatan till Sandvikshamn	17,000	—		
c		Under Andreægatan från Fredriks- till Albertsgatan	3,500	—		
c		Under Barnhemsgatan från Arbetare- till Gräsviksgatan	8,740	—		
c		Under Styrmansgatan från adr. n:o 15 till Sjömansgatan	2,900	—		
c		Under Ban- och Annægatorna från Georgs- till Stora Robertsgatan	7,500	—		
c		Under Eriksgatan mellan Alberts- och Sandviksgatorna, samt under Abrahamsgatan från Eriks- till Wladimirsgatan	12,700	—		
c		Under Rödbergs- och Fredriksgatorna från adr. n:o 8 vid Rödbergsgatan till adr. n:o 31 vid Fredriksgatan	8,440	—		
c		Under Lappviksgatan från adr. n:o 29 och adr. n:o 11 till Barnhemstomtens östra gräns samt längs denna till Gräsviksgatan	13,750	—		
c		Under Bergmansgatan	9,770	—		
		Transport	84,300	—	1,780,487	96

		Transport	84,300	—	1,780,487	96
	c	Under Badhus- och Parkgatan . . .	22,840	—		
	c	Genom Kaisaniemi från kvarteret n:o 39 Apan till Botaniska träd- gården	34,100	—		
	c	Afloppsdike: genom villan Humleberg	3,800	—		
	c	D:o genom villan Toivo och Djurgården ifrån villan Stengård	2,300	—	147,340	
		<i>3:o. Husbyggnader.</i>				
	c	För ryska proviantmagasinet . . .	200,000	—		
	c	För ett kommunalt sjukhus . . .	80,000	—		
	c	För saluhallar å Kaserntorget . . .	50,000	—		
	c	För ett öppet varuskjul å norra kaj- armen i Södra hamnen	11,000	—		
	c	För förarbeten för ett slutet varu- skjul öfver sydliga ändan af södra båthamnen i d:o	14,000	—		
	c	För ett materialskjul	3,000	—	358,000	
		<i>Samt: 770,030: —</i>				
		XIII. Diverse.				
	c	Taxerings- och pröfningsnämndens sekreterare-arvode	1,600	—		
		Expenser, förslagsvis	900	—	2,500	
	c	För revision af stadens räkenskaper för 1882	—	—	2,100	
	c	Eldnings- och lysningsämnen, förslags- vis	—	—	7,000	
	b	Anslag för signalering af middags- timmen	—	—	300	
S. F:s besl. 9/10 1875.	b	För stormvarningstelegram, förslags- vis	—	—	250	
	c	Brandstodsafgifter, förslagsvis . . .	—	—	2,200	
	c	Extra premie till städernas allmänna brandstodsbolag, förslagsvis . . .	—	—	2,300	
	c	Arvode åt mantalsskrifvaren för ett tillägg till mantalslängden för upp- börden af den personela fattigaf- giften	—	—	100	
S. F. besl. 18/11 1879.	b	Bidrag till ett agritektur- och handels- kemiskt laboratorium för åren 1882 —1883	1,600	—		
d:o d:o 29/6 1875.	b	Bidrag till finska Trädgårdsföreningen i Helsingfors för åren 1882—1892	1,000	—	2,600	
		Restitution af fattigafgifter, uppburna				
		Transport	—	—	2,305,177	96

S. F. besl. ²⁴ / ₁₀ 1882.		Transport	—	—	2,305,177	96
		under åren 1879—82, för offentliga tillställningar, förslagsvis	—	—	3,000	—
	<i>b</i>	För register till vallängden	—	—	900	—
		Arvode för afsyning af hyrkuskarnes droschkor och slädar	—	—	175	—
	<i>c</i>	Afkortning å uttaxerade medel och andra utgifter	—	—	50,000	—
	<i>c & d</i>	För oförutsedda behof, enligt Stads- fullmäktiges bestämmande, förslags- vis	—	—	60,000	—
		<i>Samt</i> 133,425: —				
		Summa	—	—	2,419,252	96

		<i>Fm.</i>	<i>kl.</i>	<i>Fm.</i>	<i>kl.</i>	
		Inkomster.				
Drätselk. reglem. ^{13/10} 1876 § 15. Chausséeoblig. regl. ^{26/1} 1865 § 4. Byggnadsordning ^{2/6} 1875 § 7. Kejs. Sns resol. ^{21/1} 1879. Kongl. försäkr. ^{23/2} 1789 §§ 1 & 4. K. förordn. ^{8/12} 1873 § 6.	Bokstaven an- gitt inkomstens be- skaffenhet enl. of- vanberopade §.	<i>a</i>	I. Beräknad disponibel behållning från 1882	315,000		
			Härifrån afgår det för uppförande af folkskolehuset vid Malmgatan upptagna statslånet af	60,000		
			Återstår	255,000		
			Invexlade chausséeobligationer, hvilka ånyo kunna i rörelsen utsläppas .	61,900		316,900
			II. Räntor.			
			Å bankdepositioner och löpande räkning, förslagsvis	4,000		
			Å chausséeobligationer	2,100		
			Å outgifna obligationer af 1882 års regleringlån, förslagsvis	33,750		
			Dividend å aktier, förslagsvis . .	6,000		
			Å arrendetomtlösen d:o	5,000		
			Å för underhåll af fattige donerade fonder, i kapital <i>Fm.</i> 60,646: 30 å $4\frac{1}{2}\%$	2,729	08	
			Å Elgska donationen för en fattigskola (då folkskola finnes, tillfaller räntan kommunen), i kapital <i>Fm.</i> 34,046 å $4\frac{1}{2}\%$	1,532	07	
			Å fonden för feberlasarettet <i>Fm.</i> 10,000 å $4\frac{1}{2}\%$	450		
			Å Enkefru Soltikoffs fond för feberlasarettet, <i>Fm.</i> 2,400 å $4\frac{1}{2}\%$.	108		55,669 15
			III. Tomtlösen.			
		För odisponerade tomter förslagsvis	15,000			
		Inbetalningar å arrendetomtlösen .	10,000		25,000	
		IV. Stadens fasta egendom.				
		Donerade hemmans räntor, förslagsvis	12,000			
		Arrenden för byggnader och tomter samt utarrenderade mindre platser inom stadens plan, förslagsvis . .	25,000			
		Arrenden för jordlägenheter, villoområden och smärre platser utom stadens plan, förslagsvis	65,000			
		Chausséearrende	19,060			
		Transport	121,060		397,569 15	

	Transport	121,060	—	397,569	15
	Hyra för lokaler i folkbibliotekshuset	3,500	—		
	Hyra för andra staden tillhörande fastigheter, förslagsvis	1,700	—		
	Hyra för bodar och diskar, förslagsvis	8,000	—		
	Simhusafgifter, förslagsvis	300	—		
	Fiskevattensafgifter d:o	650	—		
	Hötagt d:o	1,000	—		
	Muhlbetesafgift d:o	500	—		
	Tillfälliga arrenden och planhyror d:o	300	—	137,010	
	V. Tomtören.				
	Förslagsvis	—	—	2,100	—
	VI. Inkomstgivande rättigheter.				
	Tolag för till Helsingfors destinerade varor:				
	Ordinarie, förslagsvis <i>Fmg</i> 64,000				
	Inkvarterings d:o	32,000	96,000	—	
	Tolag för till Helsingfors sjöledes inkommande varor, destinerade till uppstad:				
	Ordinarie, förslagsvis <i>Fmg</i> 5,940				
	Inkvarterings d:o	2,970	8,910	—	
	Debetsedelafgifter förslagsvis	400	—		
	Trafikafgifter d:o	176,000	—		
	Mätningafgifter d:o	4,000	—		
	Transitomagasinshyra d:o	150	—		
	Hannafgifter d:o	64,000	—		
	Broafgifter d:o	3,500	—		
	Ballastafgifter d:o	400	—		
	Vågaafgifter d:o	1,500	—		
	Kokhusafgifter d:o	200	—		
	Marknadsafgifter d:o	1,000	—		
	Afgifter af utlänningar för försäljning af matvaror vid mast, förslagsvis.	700	—		
	Auktionsprovision, förslagsvis	800	—		
	Stadskällarrättigheter d:o	820	—		
	Afgifter för begagnande af bord, stånd eller disk vid försäljning å torg etc. förslagsvis	400	—		
	Manglerafgifter, förslagsvis	600	—		
	Biljardafgifter, d:o	416	—		
	Bouppteckningsprocenter, förslagsvis	3,500	—		
	Kollektmedel, förslagsvis	250	—		
	Transport	363,546		536,679	15

		Transport	363,546	—	536,679	15		
1 § 32 kap. R. B. o. särsk. författningar. K. förkl. ⁸ / ₁₁ 1650. K. res. ¹ / ₉ 1664. D:o ²³ / ₁₂ 1697. Fattigv. regl. ²⁸ / ₁ 1863. K. Kung. ⁶ / ₁ 1877.	}	Sakören, stadens andel förslagsvis <i>Små</i> 700						
		Sakören, kronans andel, donerad till staden, förslagsvis		2,500				
		Sakören, stadens fattiges andel, förslagsvis		300	3,500			
		Böter för försummad betalning af kronoutskylder, förslagsvis		1,200				
		Afgifter för i Ryssland vistande personer, förslagsvis		2,000		370,246		
		VII. Diverse.						
		Personel fattigafgift. förslagsvis		12,000				
		För sjukvård å feberlasarettet, d:o		500				
		Fattighjonsarbeten, d:o		900				
		Jordafkastning från fattiggården (incl. hö för tvenne hästar) förslagsvis		1,050				
Ersättning för underhåll af fattige, förslagsvis		2,700						
Elevers i folkskolan afgifter, förslagsvis		2,800						
Elevers i folkskolan handarbeten, förslagsvis		500						
Boklån, förslagsvis		1,000						
Hundskatt, d:o		3,000						
Bidrag till Brandverket af Ryska teatern och ryska Alexanders Gymnasium		490		24,940				
VIII. Statsbidrag.								
Inqvarteringen ersättes, enligt Kejs. förordningen af den 18 Januari 1882, af ryska Riksskattnämaren		363,743	50					
Till Folkskolorna		26,000						
» Polisnrättningen 73,280: —				84,875				
» d:o, tillägg 11,595: —								
» Gatubelysningen				12,000				
» Brandverket				8,210				
Stadens andel af bränvinsskatten		7,070	56	501,899	06			
IX. Vattenledningen.								
För vattenförsäljning, förslagsvis		—	—	100,000	—			
		Transport	—	—	1,533,764	21		

	Transport	—	1,533,764	21
	<i>Af det nybyggnads- och regleringslån, som Förstärkta Stadsfullmäktige den 5 April 1881 beslutit upptaga å Fmk. 1,458,812, återstår i osålda obligationer Fmk. 1,050,000, motsvarande enligt kurs af 94 % Fmk.</i>	987,000		
	Deraf bör reserveras för förut beslutna, ännu icke utförda arbeten:			
	För partiel till- och ombyggnad af			
	Rådhuset	100,000 —		
	» folkskolehuset vid Malmgatan	40,000 —		
	» ryska proviantmagasinet	125,000 —		
	» ombyggnad af Gammelstads-qvarnen	45,000 —		
	samt ännu icke till utförande beslutna arbeten:			
	För egen byggnad för realskolan	180,000 —		
	» inredning af gamla proviantmagasinet till tull- och packhus	33,000 —		
	» kanalvätets utvidgning	40,000 —		
	» stenläggning af Jernvägstorget	50,000 —		
		<u>613,000 —</u>		
	Kursvinst m. m. för under året försålda obligationer	29,000 —	642,000	
	Till arbeten, afsedda att utföras år 1883, användas:			
	För ryska proviantmagasinet	200,000 —		
	» kommunala sjukhuset	80,000 —		
	» kanalvätets utvidgning ($\frac{2}{5}$ af anslaget)	40,000 —		
	» vattenledningens utsträckning (andra hälften af anslaget)	25,000 —	345,000	345,000
<i>d</i>	Uttaxering.			
	Det belopp, som ytterligare erfordras och skall hos kommunens på grund af skattören skattskyldige medlemmar uttaxeras	—	540,488	75
	Summa	—	2,419,252	96